

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

IF YOU *Need* ME

All is fair in love
and loathing.

NEW YORK TIMES BESTSELLING AUTHOR
HELENA HUNTING

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

İÇİNDEKİLER

[Teşekkür Karakter
Kadrosu](#)

[Bölüm 1](#)
[Bölüm 2](#)
[Bölüm 3](#)
[Bölüm 4](#)
[Bölüm 5](#)
[Bölüm 6](#)
[Bölüm 7](#)
[Bölüm 8](#)
[Bölüm 9](#)
[Bölüm 10](#)
[Bölüm 11](#)
[Bölüm 12](#)
[Bölüm 13](#)
[Bölüm 14](#)
[Bölüm 15](#)
[Bölüm 16](#)
[Bölüm 17](#)
[Bölüm 18](#)
[Bölüm 19](#)
[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46 Sonsöz](#)

[Beni Seviyorsan'a Kısa Bir Bakış](#)

[Chase Lovett Sırada Ne Okumamı](#)

[İstiyor'a Kısa Bir Bakış](#)

[Yazar Hakkında Helena Hunting Helena
ile bağlantı kurun](#)

[Helena Hunting Yazarının Diğer Kitapları](#)

Copyright © 2024 Helena Hunting
Tüm hakları saklıdır
Yayınlayan: Helena Hunting Kapak
Tasarımı: [Hang Le](#)
Kapak Görseli [@rosiesfables](#) Becca Mysoor
Fairy [Plotmother](#) tarafından Geliştirme Düzenlemesi
[Jessica Royer Ocken](#) tarafından
düzenlendi ve
[Erica](#) Russikoff of [Erica Edits](#)
Proofing by [Julia Griffis](#)
Ve [Drafthouse Editörlük Hizmetleri](#)'nden Amanda

Bana İhtiyacın Varsa bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın çarpık hayal gücünün ürünüdür ve hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olaylar, yerler ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu yayının hiçbir bölümü, 1976 tarihli ABD Telif Hakkı Yasası kapsamında izin verilenler hariç olmak üzere, herhangi bir şekilde çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez ya da bir veritabanında veya erişim sisteminde saklanamaz.
yazarın önceden yazılı izni.

TEŞEKKÜRLER

Eşim ve çocuğum, size tapıyorum. Bana her gün ilham veriyorsunuz ve sevginiz için çok minnettarım.

Deb, sana tapıyorum. Her zaman arkamı kolladığın için teşekkür ederim.

Becca, seni bir arkadaş, belalı bir peri hikaye annesi, güçlü ve harika bir iş kadını olarak tanımak büyük bir onur. Benimle birlikte bu yolculuğa çıktığın ve her kitapta kendimi zorlamama yardımcı olduğun için teşekkür ederim.

Kimberly, yaptığın her şey için teşekkür ederim. İnanılmaz bir on yıl oldu ve bundan sonrası için heyecanlıyım.

Sarah, gerçekten bunu sensiz yapamazdım. Çok büyük bir destek ve dostluk kaynağı oldun ve yanımda olduğun için çok minnettarım.

Alfa-Betalarım, geri bildirimde bulunmak ve bu hikayeleri parlatmama yardımcı olmak için her zaman yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Size minnettarım.

Shaye ve Lindsey, size ve Good Girls ekibine bu kitapları okuyucularla buluşturduğunuz için teşekkür ederiz.

Catherine, Jessica F ve Tricia, nezaketiniz ve harika enerjiniz çok büyük bir ilham kaynağı, dostluğunuz için teşekkür ederim.

Jessica, Erica, Amanda, Julia, bu projede benimle birlikte çalıştığınız için çok teşekkür ederim, yanımda böyle harika kadınlar olduğu için çok onur duyuyorum.

Sarah, Kate ve Rae, grafik guruları olduğunuz için teşekkürler. İnanılmaz yeteneğiniz beni şaşırtmaktan asla vazgeçmiyor.

Kunduzlar, bana inebileceğim güvenli bir yer sağladığınız ve her zaman bir sonraki adım için heyecan duyduğunuz için teşekkür ederim.

BBB inceleme ekibim ve influencer'larım, kitap sevginiz beni çok mutlu ediyor. Hikayelerimi sevdiğiniz için teşekkür ederim ve

kitap dünyasıyla paylaşmak.

Kat, Marnie, Krystin; böyle inanılmaz kadınlar olduğunuz için teşekkür ederim. Arkadaşlığınız için çok minnettarım.

Okurlar, bloggerlar, bookstagrammerlar ve booktokkerlar, romantizm ve sonsuza dek mutlu son sevginizi paylaştığınız için teşekkür ederiz.

*Birbirlerini tutan ve birbirlerinin talarını tamir
eden tüm belalı bebekler için.*

KARAKTER KADROSU

Wilhelmina Reddi-Grinst

- Terör için PR
- Shilpa'nın en iyi arkadaşı

Lakapları: Hemi, Willy/Wills

Ebeveynleri: Georgina ve Sandhya (Sandy) Reddi-Grinst

Kardeşler: Samir (Sam) ve Isaac

Dallas Bright

- Terror Forward
- Ash'in en iyi arkadaşı
- Archnemish'ten Hemi'ye

Ebeveynleri: Diana ve Mattias Bright

Kardeşler: Manning, Ferris ve Paris

Terör Ekip

Arkadaşları Ashish

Palaniappa

- Terör Takım Arkadaşı
- Shilpa'nın kocası (takım avukatı)
- Dallas'ın en iyi arkadaşı

Roman Hammerstein

- Hammer'ın Babası
- Hollis'in en iyi arkadaşı

- Terör takım arkadaşı

Flip Madden

- Terör Takım Arkadaşı
- Rix'in kardeşı
- Tristan ve Dred'in en iyi arkadaşı

Tristan Stiles

- Terör Takım Arkadaşı
- Rix'in erkek arkadaşı
- Flip'in en iyi arkadaşı

Kardeşler: Nate (içinde üniversite) Brody
(kıdemli içinde lise)

Hollis Hendrix

- Roman Hammerstein'ın en iyi arkadaşı - Terör Kalecisi
 - Peggy Aurora Hammerstein'ın erkek arkadaşı
- Kardeşler: Micha (Mike ile evli, kızı Elsa), Emilia

Baş Belası Fıstık Tugayı: Hemi'nin kız takımı

Shilpa Palaniappa

- Hemi'nin en iyi arkadaşı
- Ashish Palainappa ile evli

Takma adı: Shilps

Peggy Aurora "Hammer" Hammerstein

- Roman Hammerstein'ın kızı - takım kalecisi
- Hollis Hendrix'in kız arkadaşı

Lakapları: Peggy, Aurora, Çekiç, Prenses

Beatrix Madden

- Hammer'a Oda Arkadaşı
- Flip Madden'ın kız kardeşi
- Tristan Stiles'ın kız arkadaşı

Lakapları: Rix, Beat, Bea

Tallulah Vander Zee

- Terör Koçunun Kızı
- Hemi ile staj yaptı
- Şu anda lise son sınıfta

Lakapları: Tally/Talls

Mildred Reformer

- Komşudan Komşuya
- Flip'in platonik arkadaşı

Lakabı: Dred

Onursal Üye

Essie Lovelock

- Rix'in en iyi arkadaşı
- Vancouver'da yaşıyor

BÖLÜM 1

DALLAS

"C "Lavabonun kenarını kavrarken yansımama aşağı inmesini söylüyorum.

Endişeye kapılmak için uygunsuz zamanlar arasında bu kesinlikle listenin başında yer alıyor.

"Aç şu lanet kapıyı, Dallas." Willy topuzu tıkırdatır. "Ah, siktir beni." I Cesaret benim dişler karşı ve dalgalanma .

arzu.

Yine de anlamsız. Şimdiden onun kızgın ifadesini hayal ediyorum: pembe yanaklar, kıvrımlı kalçalarında yumruklar, sevimli, kızgın bir surat ifadesiyle dışarı itilmiş dolgun dudaklar. Ereksiyonum çelik bir çubuğa dönüşüyor.

Wilhelmina Reddi-Grinst, takım tarafından Hemi- olarak anılıyor ama ben ona Willy diyorum, daha çok dikkatinin benim üzerimde olmasını sağlamak için- oynadığım profesyonel hokey takımı Toronto Terror'un halkla ilişkiler direktörü.

Ayrıca yıllardır hayallerimin kadını. Ne yazık ki benden nefret ediyor. İyi bir sebebi var. Birbirimizi anaokulundan beri tanıyoruz ve ben büyürken en yüksek mertebeden bir pisliktim.

Daha da talihsiz olanı, vücudumun her seferinde ona tepki vermesi. Özellikle de bana bok atarken. İnsanlar beni memnun etmek için her zaman geriye doğru eğilirler. Ama Willy değil. Asla Willy değil.

"Hemen geliyorum," diye sesleniyorum, panik endişenin üzerine katlanıyor. Bu olmamalıydı. Lanet evden çıkmadan önce kendime dikkat etmişim. Hem de iki kez. Ama işte buradayım, yine şiddetli bir anksiyeteye savaşıyorum. Bir hayvan kurtarma barınağının tuvaletinde. Utanç verici.

Ve bu yeni bir düşüklük. Ama durumumu burada ele almak, kurtarılmış bir köpeği tutarken çekilmiş fotoğraflarımın internette dolaşmasından daha iyidir.

Korkunç bir karar verdim, bir elimi lavabonun kenarından ayırdım, sikimi yumruklamak için iç çamaşıma uzanırken kendimden nefret ettim. Anlık rahatlamayla yanlışlıkla inledim.

"O sesi duydum, Dallas. Duydum." Willy agresifçe vurdu. "Ben üçe kadar bu kapıyı açsan iyi edersin yoksa seni palyaço ve lahana turşusu pierogi detaylarına kaydederim."

Palyaçolardan nefret ederim. Muhtemelen ağabeylerim Manning ve Ferris dört yaşımdayken bana *IT*'yi izlettikleri içindir. Ve lahana turşusu bana büyük büyükannem Helga'nın evini hatırlatır, ailem tatile gittiğinde kardeşlerim ve ben bazen çocukken orada kalmak zorunda kalırdık. Onun pancar çorbasını yedikten sonra mide gribine yakalandım ve şimdi herhangi bir şekilde pişmiş lahana kokusu öğürme refleksimi tetikliyor.

"Sadece bir dakikaya ihtiyacım var!" Hızlı ve sert bir şekilde okşayarak geri çağırıyorum. Willy'yi çıplak ve kızgın hayal etmemeye çalışarak gözlerimi kapatıyorum. Kapının diğer tarafında o varken bu çok zor.

"On dakikan vardı. Dakikalarınız doldu." Kapı daha fazla çalınıyor. "Üç," Hemi'nin sesi öfkeyle titriyor.

Bunun sonuçları kötü olacak. Çok, çok kötü. Bunu bana ödeteceği kesin. Ve en kötüsü de, ben bunu yiyip bitireceğim. Çünkü bu onun tam olarak istediğim yere odaklanacağı anlamına gelecek. Bana. Onu kızdırmaktan zevk almanın berbat bir şey olduğunu biliyorum. Bu bir sorun ve bunun için terapi görmeliyim. Ama onun öfkesi ilgisizliğe tercih edilir.

O kızdıkça ben daha da sertleşiyorum. Tam tersi olmalıydı. Onun derisinin altına girmeyi bu kadar sevmemeliyim. Ama en azından onu da etkilediğimi biliyorum.

"İki. Palyaço detayı o zaman."

Tekrar palyaço detayı yapamam. Halkın panik atakları imajım için iyi değil.

"Şu anda adının yazılı olduğu e-postayı gönderiyorum." Sesindeki neşe omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. *Tanrım, onu seviyorum.*

Konu Wilhelmina olunca boku yedim.

Sonra da umumi tuvalette mastürbasyon yapmaktan daha aptalca bir şey yapıyorum.

BÖLÜM 2

HEMI

T Kapı açıldı ve Dallas'ın kolu dışarı fırladı. Bileğimden tutup beni banyoya çekti. İçeri girerken göğüslerim kapıya çarptı. Kapıyı arkamdan çarparak kapattı. ve kilidi çevirir.

"Neden burada seninleyim?" Terli ve dağınık görüntüsüne bakıp yüzümü buruşturuyorum. Belini kamburlaştırmış, bir eli dizinde. "Hasta mısın? Grip mi oldun? Grip olmasan iyi edersin. Herkesin zamanını boşa harcamadan önce bana söylemeliydin."

"Ben grip değilim." Nefes nefese. Ve hala eğilmiş durumda. Diğer eliyle ne yaptığını bilmiyorum, belki de aletini avuçluyordur?

"O zaman neden böyle görünüyorsun?" Elimi onun yakışıklı ve kırışik yönüne doğru savurdum. Lanet olası Dallas. Sinir bozucu derecede güzel bir çocuk ve tam bir baş belası.

"Bir dakikaya ihtiyacım var," diye tersliyor.

Alay ediyorum ve onu boğma isteğime yenik düşmemek için ellerimi iki yanımda yumruk yapıyorum. Bunu neredeyse her seferinde yapıyor ve bunun beni kızdırmak için olduğuna kesinlikle inanıyorum. Lisemizin en popüler çocuğuydu, her zaman ilgi odağıydı. Şimdiye kadar buna alışmış olmalıydı.

Ama daha da sinirlenmek sadece beni profesyonellikten uzaklaştırır, onu değil. Çocukluğumuzdan bu yana hiçbir şeyin değişmemiş olması sinir bozucu. Ben hala açık sözlü ineğim.

ve o hala balo kralı. Derin bir nefes alıyorum ve kibar Hemi şapkamı takıyorum, çünkü onun bu banyodan çıkıp sevimli Chihuahua karışımıyla tanıtım çekimini yapmasına ihtiyacım var, böylece resmi umarım on yıl eski olmayan rastgele bir çevrimiçi adamla başka bir kahve randevusuna gidebilirim.

Bu yaz lise toplantım var. Yalnız gidemem. Eski en iyi arkadaşım ve onun uzun süredir birlikte olduğu erkek arkadaşı mutluluklarını yüzüme vurmak için orada olacakken olmaz. Lise benim için Dallas'ınki kadar eğlenceli değildi. Onlara hayatımın gayet iyi olduğunu göstermeliyim.

-Ve buna bunu paylaşacak birinin olması da dahil. "Dallas Mattias Bright, sen belalı bir hokey oyuncususun."

Aşırı şişmiş egosunu okşuyorum. "Buza her çıktığında milyonlarca insan senin için tezahürat yapıyor. Sevimli Chihuahualar senin için bir tehdit değil. Daha önce sayısız tanıtım çekimi yaptın ve her zaman ne yapıyorsun biliyor musun?"

"Kendimi küçük düşürmek mi?"

"Her zaman gül gibi kokuyorsun." Onu omuzlarından tutup doğrulması için zorlamaya çalışıyorum ama direniyor. "Dik dur."

"Yapamam."

"Bu yılki Halloween Haunt bağış etkinliğinde yine balondan hayvanlar yapmak istemiyorsanız yapabilirsiniz ve yapacaksınız."

"Beni bununla tehdit etme, Willy."

Terör için çalışmaya başladığımdan beri kullandığı bu korkunç lakap karşısında dişlerimi gıcırdatıyorum.

Yaptığı hatayı iki saniye geç fark etmiş gibi yüzünü buruşturuyor.

"Seni uyarmıştım." Doğruldu.

Ve şimdi neden kambur durduğunu biliyorum. Bir eli kasıklarının önünde koruyucu bir şekilde durmasına rağmen, iç çamaşırlarında bir sorun olduğu apaçık ortada. Cidden büyük bir sorun. "Neden kocaman bir ereksiyonun varken beni banyoya çekiyorsun?" Göğsüne bir tokat attım.

İnliyor. Keşke sesi bu kadar sıcak olmasaydı.

"Ben burada seninle birlikteyken o sesi çıkarma! Tanrı aşkına, neyin var senin?" Başımı kaldırıyorum ve soluk mavi boxer külotunun içinden açıkça görünen sık izine değil, tavana bakıyorum. Bu görüntüyü aklımdan asla çıkaramayacağım.

"Bu bir anksiyete ereksiyonu."

"Bilmek istemiyorum. Lütfen gitmesini sağla." Tavan döşemelerine bakmaya devam ediyorum.

"Deniyordum."

Sesimi öfkeli bir fısıltıya indiriyorum. "Lanet bir tuvalette mastürbasyon yaparak mı?" Ben bile yapamıyorum.

"İğrenç şeyler düşünmeye çalıştım ama sonra bana bağırmaya başladın, bu da durumu daha da kötüleştirdi, özellikle de palyaço tehditleriyle. Bunu bana bir daha yapamazsın."

Bir ciğer dolusu hava emiyorum ve öfkemi dışarı veriyorum. Ses tonumu yumuşatıyorum ve ilkokuldan liseye kadar tüm hayatımı kabaya çeviren takımındaki çocuklardan biriyle konuşuyormuşum gibi davranıyorum. "Derin bir nefes al, lütfen, Dallas."

Ölmek üzere olan bir balık gibi havayı yutuyor.

"Hadi, Dallas. Dörde kadar sayıyorum, dörde kadar sayıyorum," diye kandırıyorum.

Ben sayarken havayı içine çekiyor, sonra ben bire dönerken bırakıyor.

"Daha iyi misin?" Rengi neredeyse normale döndüğünde soruyorum.

"Evet. Teşekkürler. Özür dilerim."

Yapmamam gerektiği halde aşağı bakıyorum. Pantolonundaki sorun sönmüş gibi görünüyor. Tanrıya şükür.

"Yüzüne biraz soğuk su çarp." Saate bakıyorum. Randevuma yetişmek istiyorsam acele etmeliyiz. "Saç ve makyajdan Benita sana rötuş yapmak için bekliyor." Kollarımı kavuşturup bekliyorum.

"Burada mı kalacaksın?" Dallas'ın bakışları bir an için aynada benimkilerle buluşuyor, sonra dediğimi yapıyor ve

askıdan bir demet kağıt havlu alıp ıslaklığı siliyor. Ön kollarındaki ve pazularındaki kasların esneme şeklini hiç beğenmiyorum.

"Beni içeri çeken sendin," diye belirttim. Tekrar. Ona kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tutuyorum. Yemin ederim otuzuma gelmeden botoksa ihtiyacım olmasının sebebi o olacak.

"Bak, işlemem lazım." Dallas elini saçlarında gezdirerek saçlarını nefis bir şekilde karıştırıyor. "Yemin ederim sadece bir dakika sürer. Kapıyı bile kilitlemeyeceğim."

Hiçbir şey söylemedim, sadece ona baktım.

Dudağı seğiriyor. "Lütfen bana kızma. Sadece başka bir kaygı ereksiyonu ile sonuçlanacağım ve sonra tüm bunları tekrar yaşamak zorunda kalacağız." Aramızda bir hareket yapıyor. "Ben karşı değilim ama sanırım sen karşı olabilirsin."

"Eğer bir dakikadan fazla kalırsan, buraya geri gelir ve seni sürükleyerek dışarı çıkarırım." O bir şey söyleyemeden ben banyodan çıkıyorum.

Koridorun hemen aşağısında barınak müdürü Claudia, makyaj için Benita, fotoğrafçı, kameraman ve iki barınak gönüllüsü duruyor. Gülümsüyorum ve gruba doğru ilerliyorum.

"Her şey yolunda mı?" Benita alıştırılmış bir gülümsemeyle soruyor. Birçok tanıtım operasyonuna katılmış ve Dallas'ın nasıl bir yer olduğunu biliyor.

"Her şey yolunda," diye onu temin ediyorum. Dikkatimi Claudia'ya çeviriyorum ve sesimi komplocu bir fısıltıya düşürüyorum. "Dallas bazen kamera karşısına geçmeden önce biraz gergin oluyor ama işler yoluna girdiğinde hemen gevşiyor."

Neyse ki Dallas koridorda belirir. Gülünç derecede uzun kirpiklerinin arasından gruba bakar ve soyadını anımsatan bir gülümseme takınır. Benita da dahil olmak üzere tüm kadınlar başlarını eğip onun gülümsemesini yankılıyor. Dallas hemen herkeste aynı tepkiyi uyandırıyor. Gözlerimi devirmemek için kendimi zor tutuyorum.

"Hepinizi beklettiğim için özür dilerim." Dallas elini cebine sokar.

"Hiç sorun değil," diye teminat veriyor Claudia. "Desteyiniz için gerçekten minnettarız."

"Keşke bir köpeğim olabilseydi ama seyahat programım bunu imkânsız kılıyor. Eğer yanımda olabilecek bir ortağım olsaydı iyi olurdu ama hâlâ doğru kişinin benim o kişi olduğumu anlamasını bekliyorum," diyor Dallas Claudia'ya ayak uydururken.

Öksürürken boğuluyorum. Ben takımda olduğum sürece Dallas'ın hiç kız arkadaşı olmadı, bu yüzden birinin olması benim için yeni bir şey. Özellikle de bu kadar acımasız bir çapkın olduğu için.

Omzunun üzerinden bakıyor ve bana sırtıyor.
Orta parmağımı kaşımın üzerinde
gezdiriyorum. "Özel biri mi var?" Claudia soruyor.

"Evet, ama henüz benim için hazır değil. Eninde sonunda yola gelecektir."

Egosu çok saçma. Tabii ki istediği herkesi kendisine aşık edebileceğine inanıyor çünkü barda her zaman böyle oluyor. Ekibimiz ne zaman dışarı çıksa, zavallı bir kadına boş yere umut vererek flört ediyor, çünkü gecenin sonunda hep çekip gidiyor.

Benita Dallas'ın saç ve makyajıyla uğraşırken ben de mesajlarımı kontrol ediyorum. Randevum hâlâ devam ediyor. Arkadaşlık uygulamasındaki konuşmalar nispeten iyi gitti, bu yüzden bu adamın lise buluşmasında benim eşim olabileceğinden umutluyum.

Claudia ve fotoğrafçı Dallas'a hızlı bir özet geçiyor. Kontrol edilemeyen tek değişken köpekler. Dallas'ın kamera arkasında nasıl davranacağını tam olarak biliyorum ama yavru köpekler ve kurtarma köpekleri bazen ürkek olabiliyor.

Claudia ilk köpek George ile geri dönüyor. Chihuahua ve Cairn Terrier karışımı bir köpek. Sonuç, ağzından tuhaf bir açıyla çıkan tek dişi olan dağınık küçük bir şey. Sevimli bir şekilde garip. Dallas onu kucağına alır almaz üzerine işiyor.

Dallas tişörtünü çıkarıyor, belirgin göğsünü, karın kaslarını ve kollarını sergiliyor. Aptalca kesilmiş ve o da bunun farkında. Barınak gönüllüleri ona ıslak, sabunlu bir bez ve havlu getirirken fotoğrafçı birkaç fotoğraf çekiyor. Herkes Dallas'a yaltaklanıyor ve Claudia birkaç kez özür diliyor.

Dallas muhtemelen güven vermek için, "Üzerime işenmesi umurunda değil," diyor.

Benita ve Claudia birbirlerine yan gözle bakarlar.

"Yani, önemli bir şey değil. Aslında istediğimden değil-" George, Dallas'ın kulağını en sevdiği çiğneme oyuncağı gibi ısırır.

Dallas çalışanlardan biri tarafından sağlanan barınak tişörtünü giyerken Claudia ikinci köpeği getiriyor. Bernardo kocaman bir St. Bernard. O kadar hevesli ki Dallas'ı yere seriyor, ki bu da Dallas'ın 1.80 boyunda ve iki yüz kilodan fazla hokey oyuncusu olduğu düşünüldüğünde önemli bir şey. Bernardo kocaman bir pençesini iki omzuna da koyuyor ve Dallas'ın yüzünü diliyle yıkayarak onu salya içinde bırakıyor.

"Köpekleri seven erkekleri seviyorum," diye iç geçiriyor Benita.

Claudia, "Özellikle de köpekleri seven ateşli, hokey oynayan erkekler," diye ekliyor.

Dallas'ın dilinden ve salyalarından kaçmaya çalışmasını keyifle izliyorum. Fotoğrafçımıza "Umarım bunu çekiyorsundur," diyorum.

"Evet. İşte bu altın." Kamerasıyla bir şeyler çekiyor.

"Bunlardan birini ofisim için bir postere dönüştürmem gerekebilir" diye düşünüyorum. Mükemmel bir dart tahtası olur.

Sonunda Bernardo Dallas'la öpüşmeyi bırakır. Bir gömlek değişimi ve makyaj rötuşu daha var. Bernardo, Dallas'ın bacağına becermek için iyi bir şey olacağına karar verdiğinde çekim biraz X-rated bir hal alıyor.

"Keşke bunu ben de yapabilsem," diye fısıldıyor bir gönüllü. Diğeri kıkırdıyor.

Dişlerimi sıkıyorum ve ağzımı kapalı tutuyorum.

İstemeyerek de olsa Dallas'a hakkını vermeliyim; bir şampiyon gibi tepinmeyi kabul ediyor. Bir buçuk saat sonra, barınağın yaklaşan kampanyasında kullanması için elimizde bol miktarda video görüntüsü ve fotoğraf var.

Dallas, biz ayrılmadan önce onlara 10.000 dolarlık bir çek yazdığında barınak çalışanlarının ona daha da aşık olmasını sağlıyor. Onu benim tanıdığım gibi tanısalar ona yaltaklanacaklarından şüpheliyim. Bir çek yazmak, onun ve arkadaşlarının biz büyürken bana yaşattıkları onca cehennemi ortadan kaldırmıyor; ilkokulda makas sesi duyduğum ve örgümün ellerine düştüğü zamanlar gibi.

O bitirdiğinde, kafeye gitmek için yarım saatim var.

"Eve mi gidiyorsun yoksa ofise mi?" Dallas benim için kapıyı tuttu.

"İkisi de değil."

"Kızlarla buluşacak mısın?" diye soruyor.

"Hayır." Arabamın önünde durdum. "Bilmen gerekiyorsa, bir randevum var."

Dudağı iğreniyormuş gibi kıvrılıyor. "Randevu mu?"

Her zamanki gibi aynı Dallas. Ben kendiminkini yuvarlıyorum. "Milyoner bir hokey oyuncusu olmadığının farkındayım Dallas, ama bir dev de değilim."

"Bu değil-"

Sözünü kestim. "Bunu umursayan birine sakla. Elimizde fotoğraflı kanıtlar ve video klipler olduğunda sizinle temasa geçeceğim." Arabamın kapısını açtım ve sürücü koltuğuna geçtim.

"Willy-"

"Kirpiyi sikeyim, Dallas." Kapıyı kapattım ve otoparktan çıkarken ona ters ters baktım.

Umarım bu tarih o tarihtir, çünkü zamanım tükeniyor.

BÖLÜM 3

HEMI

My Badass Babe Brigade sohbeti mesajlarla dolu.
RIX

Randevunuzda iyi şanslar!

ÇEKİÇ

Umarım son adam gibi değildir.

TALLY

Olumlu randevu hisleri
gönderiyorum.

SHILPS

^^^ Bunların
hepsi.

Shilpa bana grup sohbetinden bağımsız bir mesaj daha
gönderiyor.

SHILPS

Eğer bu randevu istediğiniz gibi gitmezse, kuzenimi alma
teklifim hâlâ geçerli.

HEMI

Seni ve teklifini seviyorum ama Ash uzaktayken ara sıra
aile etkinliklerinde sana eşlik etmeyi, biriyle çıkmak
istememden daha çok seviyorum. Ayrıca, Manreet gizliden
gizliye Sonali'ye aşık, güven bana. İçeri giriyorum. Umarım
profil fotoğrafındaki gibi görünür.

SHILPS

Kurtarılmaya ihtiyacın olursa diye seni 25 dakika içinde
arayacağım.

Shilpa Palaniappa, genellikle Shilps olarak anılır, benim en iyi arkadaşım ve aynı zamanda Terör'ün takım avukatı. Güçlü bir baş belası, ama keşke daha fazla taklit edebilsem dediğim sevimli bir yumuşak tarafı var. Belki de iki ağabeyin en küçüğü olduğum için zorlanıyorum. Evimde sesimi duyurmanın tek yolu en gürültücü olmaktı. Çocukken insanlar bana korkutucu ve bazen de ulaşılmaz olduğumu söylerdi. Bu aynı zamanda beni Dallas ve arkadaşları için bir hedef haline getirdi.

İçeri girmeden önce kafeyi taradım. Düzenli olarak gitmediğim için burayı seçmiştim. On dakika erken geldim, bu yüzden Charles'ı köşede, şöminenin yanındaki küçük bir masada otururken gördüğümde hoş bir sürpriz oldu. Profil fotoğrafına tıpatıp benzediği için de rahatladım. İyi bir başlangıç yaptık.

Kapının çınlamasıyla bakışlarını kaldırıyor. Bir an nefesimi tutuyorum, gözleri beni değerlendirirken vereceği tepkiyi bekliyorum. Profil bilgilerimde oynama yapmam. Kilomdan on kilo ya da boyumdan birkaç santim eksiltmek ya da beni yirmi yedi yerine yirmi iki yaşındaymışım gibi gösteren filtrelenmiş bir resim kullanmaktan daha iyisini biliyorum. Gülümsüyor, sandalyesini geriye itiyor ve ben kafeyi geçerken ayağa kalkıyor.

Resmi doğruydu ama boyu doğru değildi. Bunu biliyorum çünkü düz ayakkabı giydiğimde boyum neredeyse 5.11. Ki giymiyorum. Gayet iyi. Yani boyu konusunda tam olarak dürüst değildi. Önemli bir şey değil.

Ellerini gizlice pantolonuna siler ve bir elini uzatır. "Hey! Selam! Ben Charles. Sen de Wilhelmina olmalısın."

"Merhaba, doğru. Sizinle tanışmak çok güzel." Parmaklarımı avucunun içine kaydırdım. Yumuşak ve biraz da nemli. Ama reklam sektöründe çalışıyor, bu yüzden takımdaki çocuklar gibi nasırları olmasını beklememeliyim. Onların tüm işi fiziksel olarak aktif olmak üzerine kurulu. Buzda olmadıkları zaman, spor salonundalar.

"Ben de sizinle tanıştığıma memnun oldum." Charles elimi sıktı. "Resmindeki gibi görünüyorsun."

"Her şeyi gerçek tutmayı seviyorum."

"Bazen insanlar kendilerini olduklarından daha çekici gösteren filtreler kullanırlar." Charles'ın yanakları kızarır ve geri adım atmak için acele eder. "Resminizin gerçek sizden daha çekici olduğundan değil."

Eğer bu onun açılış konuşmasıysa iyi bir başlangıç yapmadık demektir. Yine de arkadaşlık sitesinde bana berbat bir puan vermesini istemiyorum, bu yüzden ona siktirip gitmesini söylemek yerine baristaya işaret ediyorum. "İçecek bir şeyler alalım mı?"

"Evet. Kesinlikle!" Rahatlamış görünüyor.

O 750.000 modifikasyonlu yulaf sütlü latte ve yulaflı bar sipariş ediyor. Ben bir tutam tatlı krema ile buzlu kahve sipariş ediyorum. İkimiz de kendi içeceklerimizin parasını ödeyip masaya dönüyoruz. Paket servis fincanı için minnettarım çünkü bu randevunun kısa ve biraz tatsız geçeceğini hissediyorum.

"Halkla ilişkiler alanında çalıştığınızı söylediniz. Ne zamandır bu işi yapıyorsunuz?" Charles kahvesini höpürdetiyor.

Ekstra sıcak sipariş ettiği için yargılayıcı olmamaya çalışıyorum. "Ben olmuştur çalışıyor için ve Terör için üç Yıllardır. Coğunlukla harika bir iş."

Dallas ve onun anksiyete krizleriyle uğraştığım zamanlar hariç.

Sakın Dallas'ın

bir randevudayken ereksiyon olmak.

"Ben pek hokey izlemem. Ben daha çok futbol adamıyım." Yulaf ezmesinden kocaman bir ısırık alıyor. Kırıntılar masaya ve muhtemelen kucağına düşüyor.

"Hiç oynadın mı?" Ben sordum.

"Hayır, ama ağabeyim okudu. Burslu olarak üniversiteye gitti. Bütün kızlar ona bayılırdı." Gözlerini deviriyor. "Ama şimdi o kullanılmış araba satıcısı ve ben de reklam şirketim için koca bir departmanı yönetiyorum."

"Sizi daha iyisini yapmaya motive etmek için küçük bir kardeş rekabeti gibisi yoktur." Bu adamın bir terapist ihtiyacı var gibi, bir randevuya değil. "Ne tür reklamcılık yapıyorsunuz?"

Charles işi ve ofisteki en çalışkan adam olmanın ne kadar stresli olduğu hakkında on beş dakikalık bir monologa başladı. Sonra bana geçen ay tamamen hak ettiği bir terfiyi alamadığını söyledi. Tüm bunlar kırmızı bayrak gibi görünüyor ve ben de kaçabilmek için nefes almasını bekliyorum.

Ancak bu gerçekleşmeden önce, konuşma geri dönüşü olmayan bir noktaya doğru hızlı bir dalış yapar. "Kaç çocuk istiyorsun?" diye sorar aniden.

"Emin değilim." Çocuk istiyor muyum? Sanırım istiyorum. Evlat edinildim ve öz ailem hakkında bilgim yok. Genetik tarama yaptırdım ama bu konuyu eşimle konuşmak isterim. Eğer bir aile kuracak olsaydım, en azından bir çocuğu evlat edinmek isterdim. Ama Charles the Slurper ile kahve randevumun yirmi dakikası bunu tartışmak için uygun bir zaman değil.

"Beş çocuk istiyorum," diyor ısrarla. "Bu doğru mu?"

"Bence eğitilmiş olmanız ve şu anda bir işinizin olması harika, ancak çocuklarımız olduğunda ilk önceliğiniz anne olmak olacak."

Kahveden beş çocuğunun annesi olmaya atlamamız, daha önceki bayrakların üzerine kocaman, yanıp sönen kırmızı bir işaret. "Bu ilginç bir bakış açısı."

"Yemek yapabilir misin?" Charles sorar. "Yemek yapabilecek birine benziyorsun."

Kafeine şiddetle ihtiyacım olmasaydı, kahvemi yüzüne fırlatmak isterdim. "Teşekkür ederim. Ve evet, yemek yapabilirim. Yapabilir misin?" Ben de karşılık verdim.

"Ben barbekü yaparım. Çok gelenekselim."

"Öyle görünüyor." Shilpa'ya bu adamdan bahsetmek için sabırsızlanıyorum.

Charles dirseklerini masaya dayar, yüz ifadesi ciddileşir. "Bir eş arıyorum Wilhelmina. Sence iyi bir eş olabilir misin?"

"Ben kesinlikle iyi bir eş malzemesiyim." Ama bu adam için değil. *Şu an ne haltlar dönüyor?*

"Harika çocuk doğurma kalçaların var."

Sanırım bu bir iltifat.

Telefonum çaldı. En iyi arkadaşlar için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Çok özür dilerim. Büyükanнем arıyor. Bunu almam gerek." Charles kaşlarını çatı.

"Merhaba büyükanne, her şey yolunda mı?"

"Nasıl gidiyor?" Shilpa soruyor. "Spa'da bana katılmak için çok geç değil."

"Olamaz! Arabanda kilitli mi kaldılar? Gelip seni almamı ister misin?" Charles'a *üzgün olduğumu* söyledim.

"O kadar iyi gidiyor, ha?" Shilpa iç geçirir. "Özür dilerim. bir diğeri de fiyasko."

"Tabii ki. Hayır. Hayır, sorun değil. Hayır, CAA'yı aramayın. Sırf bunun için fazladan bir takımım var. Neden lokantanın içinde beklemiyorsun? Seni seviyorum ve yakında görüşeceğiz."

Shilpa, "On dakikadan kısa bir süre içinde burada olacağını söyleyeceğim," diyor.

"Güle güle, büyükanne."

Aramayı sonlandırıyorum. "Çok ama çok üzgünüm. Büyükanнем anahtarlarını yine arabada kilitli bırakmış ve bende yedek anahtarları var."

Charles bana sıcak bir gülümseme veriyor. "Tamamen anlıyorum.

Belki bir dahaki sefere akşam yemeği yiyebiliriz."

"Teklifiniz için minnettarım ama pas geçmek zorundayım. Yine de sorduğun için teşekkürler." Yalan söylemenin ne anlamı var?

Kaşları birbirine çarpıyor. "Pardon?"

"Birinci randevuda hemen çocuklara atladın. Hedeflerin aynı hizaya gelmesini istemeni anlıyorum ama önümüzdeki beş yılı planlamadan önce gerçek bağa ve birkaç randevuya daha odaklanmaya çalış."

"Bu konuda şirretlik yapmana gerek yok," diye karşılık verir Charles. "Her kadın benimle birlikte olduğu için şanslı sayılır."

Eminim annesi de aynı fikirdedir. "Umarım aradığınızı bulursunuz. Lütfen beni bağışlayın. Büyükanнем gerçekten

bana ihtiyacı var." Yumuşak bir gülümsemeye çalışıyorum çünkü öfkeli bir adam tehlikeli olabilir.

Oradan yeterince hızlı çıkamıyorum. Shilpa'nın beklediği spaya doğru iki blok hızlıca yürüyorum. Ben onunkinin yanındaki sandalyeye otururken bana bir bardak köpüklü gül suyu uzatıyor.

"Randevunuzu bir cümleyle özetleyin."

"Bana çocuk doğurma kalçalarım olduğunu söyledi."

Kaşlarını çatıyor. "Harika kalçaların var."

İç çekiyorum. "Çizim tahtasına geri dönüyorum."

Geçtiğimiz birkaç ay boyunca saçma sapan sayıda randevuya çıktım ve yeniden bir araya gelmemize sadece birkaç hafta kaldı. Zamanım tükeniyor.

BÖLÜM 4

HEMI

"Protokolü takip etmek bu kadar zor olmamalı. Anlamıyorum. ne ve meydan okuma öyle. Am I olmak mantıksız mı? Beklentilerim sınırı aştı mı?" Soruyorum. Ünlüler profesyonellere karşı yardım maçı yaklaşıyor ve bunun üzerine bir de kadın takımı için pistin müsait olup olmamasıyla uğraşmak tam da ihtiyacım *olmayan* şey.

Shilpa parmaklarının arasında bir kalem çeviriyor. "Olmuyorsun makul değildir."

Başka bir şey söyleyemez. Onun pozisyonunda olmaz. Takımın yasal temsilcisiyken olmaz. Ofisteyken, Shilpa her zaman kurallara göre oynar. Ofis dışındayken, bazen fikrini söylemeyi seçiyor. Ama sadece 'Ben bir avukatım ama senin avukatın değilim' tarzında.

Terör'ün takım operasyonları direktörü Topher Guy ile her zaman aynı fikirde değiliz. Bir şeye ihtiyacım olduğunda açık sözlü olabiliyorum ve bunun sonucunda bazen sert ya da soğuk görünebiliyorum. Ama verimliyim ve işler zamanında hallediliyor. O benim ihtiyaçlarımı her zaman önemli görmüyor çünkü bunlar gerçek oyunla ilgili değil. Ancak ünlüler profesyonellere karşı büyük bir etkinlik ve onun kıcını sürüklemesi ihtiyacım olmayan bir aksaklık.

"Bu kadar sinir bozucu olduğu için özür dilerim." Hammer'ın empatisi yüzünden okunuyor. Kendisi benim asistanım ve

Roman Hammerstein, takımın kalecisi. Ayrıca Roman'ın en iyi arkadaşı ve takımdaki bir diğer oyuncu olan Hollis Hendrix ile de çıkıyor. Geçen sezon benim için staj yaptı ve mezun olduktan sonra onu işe alabildik.

"Özür dilemene gerek yok." Şakaklarımı ovuyorum. "Bazen yaklaşımımı yumuşatmam gerekiyor." Son konuştuğumuzda Topher'a karşı kısa konuşmuştum. Bundan hoşlanmadı ve bunu söyledi. Geçen hafta bana bu kadar top çevirmezsem işlerin daha hızlı ilerleyeceğini söyledi.

Shilpa başını sallar. "Alfa erkeklerden oluşan bir ekiple çalışıyorsun. Eğer bir lokum olsaydın, seni ezip geçerlerdi. Sorun sen değilsin. Bize içini dökmen iyi ve tamamen anlaşılabilir bir şey ama bir noktada bunu zincirin yukarılarına taşımak isteyebilirsin."

Shilpa'nın gerçekten ne dediğini anlıyorum. Ama bu zor bir durum. Topher uzun zamandır ekipte. Eski kafalı ve tüm kadınların onun astı olmadığı bir dünyaya ayak uydurmaya çalışıyor. Ama tekneyi sallamak istemiyorum, özellikle de böylesine büyük bir etkinliğin başarısı her şeyin yolunda gitmesine bağlıyken. İşimin bazı bölümleri Topher'ın onayını gerektiriyor ve onu kızdırmak sadece ek sorunlar yaratacaktır.

Sandalyeme çöktüm. "Tatile çıkmadan önce bu son şeyi de halletmem gerekiyor."

"Zamanımız var," diye garanti veriyor Hammer. "Ve sen yokken ben burada olacağım, böylece işlerin yolunda gittiğinden emin olabilirim."

"Biliyorum. Sen Tanrı'nın bir lütfusun." Hammer'ı işe almak işimi yeniden yapılabilir hale getirdi. Fikir alışverişinde bulunabileceğim taze enerjili birine sahip olmayı seviyorum.

Telefonum sosyal medyadaki lise buluşması grubundan gelen yeni bir mesajla çalışıyor. Mesaj Brooklyn Bonner'dan, eski en iyi arkadaşımdan. Tüm bu insanları birkaç hafta içinde göreceğimi bilmek özel bir işkence. Ama gitmemek gibi bir seçeneğim yok. "Siktir."

"Siktir, ne?" Shilpa soruyor.

"Bekle." Grubu açtığımda en yeni içerik için kaydırma yapmama bile gerek kalmıyor. Tam orada. Önde ve ortada. "Hayır. Asla olmaz. Şerefsizler!"

"Neler oluyor?" Hammer sorar. "Lütfen bana Flip'in başının yine belada olduğunu söyleme."

"Bu Flip'le ilgili değil." Flip Madden Terör'ün pivotu ve arkadaşım Rix'in kardeşi. Parti düşkününü bir playboy olarak nam salmıştı ama son birkaç aydır çok daha iyi. "Bu benim lanet olası lise buluşmamla ilgili. Böyle bir şey olamaz." Telefonumu odanın diğer ucuna fırlatmak istiyorum. Ama o zaman yeni bir tane almam gerekecek.

"Ne olamaz ki?" Hammer Shilpa'ya bakar, o da omuz silkmektedir.

Muhtemelen saçmalıyorum. Birleşme için bir randevuya ihtiyacım olduğu konusunda fazladan davrandığımı biliyorum. Ama kendimce sebeplerim var. Çoğunlukla, büyürken olduğum kişi olarak hatırlanmak istemiyorum.

Sean'ın çalıştığı şirketin Terror Arena'da bir locası olduğunu düşünürsek, mezuniyetten bu yana Brooklyn'i ya da Sean'ı şahsen görmedim. Ancak Sean hayatının her anını sosyal medyada paylaşmaya bayılıyor, bu yüzden ne zaman şehre gelse ondan uzak durmayı başardım. Ama bu buluşmada böyle olmayacak. Huntsville Lisesi'nin mezuniyet sınıfı çok küçük.

Tepkim mantıklı olsun diye hikâyenin en azından bir kısmını paylaşmaya karar veriyorum. "Lisedeyken Brooklyn diye bir kızla çok yakındık. Sean adında bir çocuğa aşkıttım ve onunla baloya gitmeyi çok istiyordum. Bana teklif edeceğini sanıyordum ama işler ters gitti ve onun yerine en iyi arkadaşşıma teklif etti."

"Aman Tanrım, ne dangalak ama," diyor Hammer.

"Evet, evet. En saçma kısmı bu değildi çünkü Brooklyn evet dedi. O zamandan beri konuşmadık." Aşağılanma burada da bitmedi. Yakınından bile geçmedi.

"Umarım sarhoş olmuştur ve elbisesinin her yerine kusmuştur," diyor Hammer karanlık bir sesle.

"Maalesef hayır." Daha sonra birçok kaynaktan bekaretini onunla kaybettiğini duydum. Ki bu yalandı. Bekaretini 11. sınıfta bir partide kaybetmişti. Kimseye söylememem için bana yemin ettirdi ve ben de söylemedim. "Hâlâ birlikteler ve az önce birleşme grubunda nişanlandıklarını duyurdular. Brooklyn'in kocaman pırlantasını yüzüme karşı sallayacağı kesin. Şimdi bu şey için gerçekten bir randevuya ihtiyacım var." Partilere davet edilmek ya da kendisini önemli hissettiren herhangi bir şey söz konusu olduğunda bile her zaman böyle biri olmuştur. Buna dahil. Hâlâ bekâr olduğumla ilgili bir yorum yaparsa, soğukkanlılığımı kaybederim ya da daha kötüsü, yeniden on sekiz yaşındaki halime dönerim.

Bugünlerde tam bir baş belasıyım. Toronto'da takım tarafından takdir ediliyorum çünkü saçmalıklara tahammülüm yok. Burada işleri halleden kişiyim. Ama 19.000 nüfuslu Huntsville'de, en iyi arkadaşı benim hoşlandığım çocukla baloya giden bir ineğim. Ve şimdi onunla evleniyor.

Shilpa kahve bardağına tırnaklarıyla vuruyor. Takım renklerine boyanmışlar. "Bu senin onuncu yılın, değil mi?"

"Evet."

"Yani on yıldır birlikteler ve adam kızın parmağına yüzüğü *şimdi* mi taktı?" Shilps soruyor.

"Kim kimin parmağına yüzük taktı?" Ashish görünür, Shilpa'ya doğru bir adım atıyor. Yanağından öpmek için eğiliyor. "Seni özledim, aşkım."

Onu Dallas ve Hollis takip ediyor.

"Bu yüzük de neyin nesi?" Dallas, Hollis'e dirsek atar. "Hammer'a evlenme mi teklif ettin?"

"Hollis bana evlenme teklif etmedi," diye hemen açıklıyor Hammer. "Babamın bu duruma alışması için birkaç aydan fazlasına ihtiyacı var ve ben de yirmi bir yaşımdayım, yani yakın zamanda evlenmemize gerek yok."

Hollis gözlerini kısar. "Otuz beş benim için geliyor."

Hammer kaşlarını çatar. "Her neyse, ihtiyar. Daha birkaç yıl var."

"Bunun şu anda gerçekleşiyor olmasına bayılıyorum." Shilpa'nın gözleri parlıyor.

Hollis, "Uzun bir nişanlılık dönemi geçirebiliriz," diyor.

"Bence nişan oyununda ilk şansı Rix ve Tristan'a vermeliyiz." Hammer, Hollis'e anlamlı bir bakış atar.

"Bu sadece bir zaman meselesi," diye kabul ediyor Dallas. "Peki kim nişanlandı?"

"Sadece liseden birkaç kişi," diye mırıldandım. " nemli bir şey değil."

Shilpa kaşlarını çattı.

"İkinizin aynı okula gitmiş olması hâlâ garip." Ashish benimle Dallas'ın arasını işaret ediyor.

"Ben buna kader diyorum." Dallas kapı pervazına yaslanır.

"Bu yaz buluşmaya gidecek misin?" Shilpa soruyor.

G zbebeklerimle ona hançer fırlatıyorum. O da onları aşılmaz avukat kalkanıyla savuşturuyor.

"Evet. Neden olmasın, değil mi? Herkesi görmek eğlenceli olacak." " nk  sen Bay Pop lerdin ve herkes seni sevdim," diye alay ettim.

"Herkes değil." Cebinden telefonunu çıkarır. "Bu gerçek mi? Brooklyn ve Dr. Sean Sheep's Ass nişanlandı mı?"

G l msememi geri alıyorum. Sean'ın soyadı Ramsbottom. "Bu gerçek."

"Bu ikisine katlanamıyorum." Dallas başını sallar. "Eskiden de bir çift dangalak ilgi orospusuydular ve hiçbir şey değişmedi. O talihsiz soyadıyla ona iyi şanslar," diye ekliyor.

Ashish aramıza bakıyor. "Yani ikiniz de bu buluşmaya gidiyorsunuz?"

Hollis küçük konferans masasındaki koltuklardan birine oturdu.

Dallas ve ben hep bir ağızdan

"Evet," dedik. "Birlikte mi?" Ash soruyor.

Neden bu kadar umursamaz olmak zorunda?

"Hayır," diyorum çabucak. "Biriyle çıkıyorum."

Dallas parmaklarını şıklatır. "Geçen gün çıktığın adam mı? Barınak tanıtımından sonra mı?"

Hammer bir kahkaha atar ve bunu bir öksürükle örtmeye çalışır.

"Hayır. O adam değil. Ama biriyle çıkacağım. Buluşmaya birini getireceğim." Eğer bunu yeterince söylersem, bir randevunun var olduğunu göstereceğim.

"Birlikte gidebiliriz," diyor Dallas, sanki aklına gelen en iyi fikir buymuş gibi, sanki geçmişte beni tamamen sikip atmamış gibi. Sekizinci sınıf mezuniyetinden sonraki Kanada Günü'nden bahsetmeme gerek var mı? O ve arkadaşı bisikletimi numaralar yapmak için kullandılar ve sonra ailesinin evinin arkasındaki göle atıldılar. Yeni bir tane almak için bir yıl boyunca para biriktirmek zorunda kaldım. Bu, kardeşlerimin Dallas ve arkadaşlarının peşinden gitmesine tercih edilirdi ki bu da hayatımı daha da zorlaştırırdı.

Yanıt vermeyince Dallas ekliyor: "Birlikte gidebiliriz bile."

Bütün hafta sonu Dallas ve arkadaşlarıyla uğraşmaktansa kum yemeyi tercih ederim.

"İki buçuk saatlik yol, değil mi? Sen oraya varmadan Hemi seni öldürür." Hollis'in bakışları aramızda gidip geliyor. "Ve kız arkadaşım işinde harika olsa da, Hemi'nin parmaklıklar ardında değil, ofiste olması gerekiyor."

"Hollis haklı. Ben hapse giremem. Turuncu benim rengim değil." Ellerimi mavi elbise pantolonumun üzerinde gezdiriyorum.

Ve Dallas'a güvenilmez. Bunu zor yoldan öğrendim ve asla unutmadım.

BÖLÜM 5

DALLAS

"Y ou ve Hemi büyüdü yukarı içinde ve Muskokas, değil mi?" Tristan Stiles, Terör için sağ kanatta oynuyor, soruyor. Rix Madden ile çıkıyor, en iyi arkadaşı Flip M a d d e n 'in kız kardeşi. Flip aynı zamanda takım arkadaşımız.

En sevdiğimiz yerel bar olan Watering Hole'dayız. Sahipleri bizi seviyor ve mekana sık sık gelen insanlar da bize sıradan insanlarmışız gibi davranıyor. Bu yıl finalleri kazanmış olmamız bizi normalden daha popüler yapsa da sezon dışında işler çok daha kolay.

"Vernon Gölü'ndeyiz. Buranın birkaç saat kuzeyinde küçük bir kasaba. Ancak popüler bir emeklilik yeri haline geldi, bu yüzden büyüyor." İnsanlar göl kenarında bir mülk satın alıp ilkbahar, yaz ve sonbaharı burada sakin bir şekilde geçirdikten sonra en soğuk aylarda daha sıcak iklimlere iltica ediyorlar.

Flip ve Tristan'ın da Ontario'da doğup büyümüş olmaları ve bir Ontario takımında oynamaları oldukça nadir bir durum. Hepimiz kariyerimize başka eyaletlerde ya da şehirlerde oynayarak başladık ama kendi takımımız için oynayabilmenin özel bir yanı var.

"Birlikte büyüdüğün insanlardan herhangi biriyle hâlâ konuşuyor musun?" Flip soruyor.

Omuz silktim. "Elbette. Ailemi ziyaret ettiğimde, lise arkadaşlarımın buralarda olup olmadığını öğrenmek için mesaj atacağım." Bazı arkadaşlarım

Arkadaşlar doğrudan bir işe girdiler, genellikle babalarının inşaat veya peyzaj alanındaki küçük işletmelerinde çalıştılar. Küçük kasaba hayatı böyle olabiliyor. İnsanlar yüzlerin aşinalığını ve birbirine sıkı sıkıya bağlı bir topluluğun getirdiği rahatlığı sever.

Akademik bir deha olduğum için değil, çoğunlukla hokey oynamak için üniversiteye gittim ve birkaç yazımı da Hokey Akademisi'nde geçirdim. Tristan ve Flip'in yanı sıra Flip'in baş düşmanı, New York'ta oynayan Connor Grace ile de orada tanıştım. Buzun üzerinde çok fazla saat geçiriyorduk ve takım arkadaşlarımın dışında sosyalleşmek için fazla zaman kalmıyordu. Birlikte oynadığım çocuklar yıllar içinde ailem gibi oldular. Evdeki ailemle birlikte onlar da benim destek sistemim.

Bu yaz eski sınıf arkadaşlarımı tekrar görmeyi dört gözle bekliyorum. Beni hokey şöhretinden önce tanıyan insanlarla takılmak güzel. Gerçi o zamanlar takımdaki en iyi oyuncuydum ve bu da kendi şöhretini beraberinde getiriyordu.

Ne olursa olsun, ligden emekli olduğumda Huntsville'e geri dönmek istediğimi görebiliyorum. Göl kenarında bir araziye yatırım yaptım bile. Çocuk yetiştirmek ve birkaç kurtarma köpeği almak için mükemmel bir yer. Ancak bu kariyerde daha yıllarım var ve sürdüğü sürece tadını çıkarmayı planlıyorum.

"Hemi büyürken nasıldı?" Tristan soruyor.

"Şu anda olduğu gibi. Münazara takımının ve öğrenci konseyinin başkanıydı ve sosyal adalet, çeşitlilik ve eşitlik komitesini yönetiyordu. Birlikte takıldığı küçük bir arkadaş grubu vardı." Hemi her zaman yoğun ve tutkulu bir insan olmuştur. Her zaman, yüzde yüz on, yüzde yüz on her şeyini ortaya koyar. Terör'deki rolünde onu bu kadar güçlü kılan da bu. O oldukça şaşırtıcı. Ancak gençler diyarında, geri adım atmayan ve her zaman inandığı şey için ayağa kalkan akıllı, inek kız olmak

özellikle de o zamanlar, popüler kalabalığın gözünde her zaman puan kazanmadı. Ki ben de bunun bir parçasıydım.

"En iyi arkadaşı gerçek bir

Ash gazozunu yudumlarken, "İşe yarıyor," diyor.

"Brooklyn gerçek bir dosttan çok bir düşman gibiydi."

"Brooklyn kim?" Tristan soruyor.

Ash ona Willy'nin ofisinde yaptığımız konuşmanın kısaltılmış versiyonunu veriyor.

Tristan'ın kaşları çatılır. "Hemi neden gitmek istiyor ki?"

Willy'ye bakıyorum. Kızlarla birlikte büyük yuvarlak kabinlerden birinde oturuyor, gülüyor ve gülümsüyor. Her zamanki gibi muhteşem görünüyor. "Muhtemelen tüm bu saçmalıkların üstünde olduğunu kanıtlamak istiyor. Willy rahatsız edici durumlardan çekinmez. Asla zayıflık göstermemek onun sloganıdır." Geçen haftaki anksiyete krizi ilişkimizde yeni bir dip noktaydı. Onu benimle ve ereksiyonumla birlikte banyoya çektiğime inanamıyorum. Daha fazla çıldırmadığına şaşırdım.

Sabah duş alıp uyanma rutinim sırasında onun öfkeli, boğucu sesini kaç kez yanlışlıkla kulağımda hayal ettiğimi bilse benden etkileneceğinden şüpheliyim.

Hollis, "Bu, neden bu şey için bir tarih istediğini açıklıyor," diyor.

"Evet, belki de onun önünde Brooklyn ya da Sean'dan hiç bahsetme." Onlara karşı duyduğum nefret duygusu yıllar geçtikçe daha da arttı. Sean kendini beğenmiş bir hödüktü, Brooklyn ise pisliğin tekiydi. Willy'nin arkasından konuşurdu. Ve sonunda Willy'ye yaptıkları şey... affedilemezdi. En az benim yaptığım kadar affedilemezdi. Farkında olmadan popülerliğimi bir silah olarak kullandığım ve bunun sonucunda Willy'nin zarar gördüğü durumlardan biriydi. Bu olmasını isteyeceğim son şeydi. Bu yüzden baloya gelmedi.

Flip, "Sizinle gelmeye bu kadar karşı olması çok kötü," diyor.

Yaraları deştığının farkında değil. Hem onun hem de benim. Tüm hatalarım arasında -ki birçoğu oldu- en çok geri almak istediğim bu.

Gülümsemeye zorluyorum ve içkimi yudumluyorum. "Birkaç haftamız var. Fikrini değiştirebilir." *Daha garip şeyler de oldu.*

"Sana iyi şanslar," diyor Tristan.

"Teşekkürler."

Willy ve benim birlikte buluşmaya katılmamız Brooklyn ve Sean'a hadlerini bildirmek ve onu onların pisliklerinden korumak için harika bir yol olurdu. Buluşma grubunda durmadan nişanlarını herkesle birlikte kutlayacakları için ne kadar heyecanlı olduklarını yazıyorlar. O ikisinden zaten nefret ediyordum. Saçmalıklarına tahammülüm bu yeni gelişmeyle daha da azaldı.

Hollis, "Bütün gece burada kalmak istesem de Aurora ve ben bir saat içinde Roman'la havuzda buluşacağız," diyor.

"Shilps ve ben sinemaya gidiyoruz," diye duyuruyor Ashish.

"Bea ve ben evde kalıyoruz." Tristan kız arkadaşına bakarken gülümsemesini gizlemek için ağzını ovuşturur.

Flip onu görmezden gelir. "Dred'le satranç gecesi. Her zaman kışımı tekmeler."

Ah, evet. Dred. Flip'in komşusu, Willy'nin Belalı Bebek Tugayı'nın üyesi ve Flip'in gerçekten tamamen platonik bir ilişkisi olan tek kadın. Ona diğer "küçük kız kardeşim" diyor.

Hesabı ödedik ve eşleşen herkes el ele tutuşup dışarı çıktı.

Willy Shilpa'ya sarılıyor ve tuvalete gitmek için izin istiyor. Bana doğru bakmıyor bile. Bu şaşırtıcı değil. Beni küçümsemesi haklıydı.

Ashish beklenti dolu bir kaş kaldırıyor. "Geliyor musun?"

"Şunu bitireyim." Yarısı dolu buzlu viskimi kaldırıyorum. Muhtemelen dört kadeh içmişimdir. "Ve Willy'nin arabasına gittiğinden emin ol." Sonra kendim için bir araç çağıracağım.

Shilpa, Ash'in pazılarına bir gülümseme saklıyor. Onu görmüyormuş ve bu kadar şeffaf değilmişim gibi davranıyorum.

Omzuma vurdu. "İyi geceler." "Sana da."

Bara oturuyorum ve içkimi bitirirken telefonumda geziniyorum. Bir dakika sonra Willy radarım harekete geçti. Tuvaletle aramda bir yerde, bir adamla konuşuyordu.

Adamın omuzları ve pazuları spor salonuna uygun, muhtemelen yarı esneme hareketleri yaptığı için patlıyor. Beyaz dişli gülümsemesi ve şık kıyafetleriyle kendine güven aşıyor. Willy gibi güçlü birinin yanında buna ihtiyacı olacak. Çoğu erkeği çiğneyip tükürebilir.

Gözleri kısa bir süreliğine bana doğru kayd. Willy'nin beden dili üzerine doktora yaptım ve paniklemiş ifadesine ve kollarını kavuşturma şekline bakılırsa kaçmak için can atıyor. Bu onun için nadir bir durum. Genelde sakın, soğukkanlı ve toparlayıcıdır.

-Benimle uğraştığı zamanlar hariç.

İçkimin kalanını yudumluyorum, kabinden kayarak çıkıyorum, omuzlarımı geriye atıyorum ve doğruca ona yöneliyorum. Yaklaştıkça konuşmalarının bir kısmını yakalıyorum. Sesi tizleşiyor; ona bir tanıtım operasyonuna yetismeye çalıştığımı söyledikten sonraki sesli notlarıyla aynı tonda. Bunu bilerek yaptığımı inanıyor ama genellikle zamanlaması kötü olan ereksiyonların bir sonucu.

Yaklaştığımda gözleri parlıyor. "Dallas." Eli koluma dolanıp beni yanına çekerken gülümsemesi manik.

"İşte o! Bu o." Tırnakları koluma batıyor. Aletim anında kaya gibi sertleşti. "İşte buradayım."

"Dallas, bu Bert. Bert, bu Dallas. Erkek arkadaşım."

Bana isteyerek dokunduğu için zaten şok olmuş durumdayım, bu yüzden *erkek arkadaşımın* sözlerini hayal ettiğimden oldukça eminim. Ona bakıyorum, can alıcı noktayı bekliyorum, ama gülümsemesi geniş ve gözlerinde gerçek bir korku yüzüyor, sanki onu utandıracak bir şey yapmamı bekliyor. İnkâr etmek gibi.

Farkında olmadığı şey ise tam da bu an için on yıldır beklediğim. Bir kolumu omuzlarına doladım ve onu kendime çektim. Uzun boylu. Neredeyse 1.80 boyunda, kıvrımlı, mükemmel bir kadın. "Yaşayan en şanslı adam." Dudaklarımı şakağına bastırırken neredeyse hiç eğilmem gerekmiyor. Her zaman yaz gibi kokuyor. Bu hayatımın en güzel anı. "Bert, tanıştığınıza memnun oldum." Elimi uzatıyorum. Gülümsemem yüzümü ikiye bölecekmiş gibi hissediyorum.

İstemeye istemeye alıyor. "Dr. Bert Cleaver." "Ciddi misin?" Ben soruyorum. Viski dudaklarının filtresi yok. "Evet. Ben bir kardiyologum."

"Huh. Aferin sana." Willy neden bir kardiyolog tanıyor? Kalp sorunları mı var? Tüm bu saçmalıklarım onu çok mu strese sokuyor? Son zamanlarda kesinlikle stresli. Normalden daha fazla.

"Teşekkürler." Gözleri şüpheyile aramızda dolaşıyor. "Siz ikiniz ne zamandır birliktesiniz?"

"Oh, bu yeni. Çok yeni. Daha yeni resmileştirdik." Bana bakıyor, yalvarıyor.

İki ayağımla birden atlıyorum. "Sonunda kız arkadaşım olmaya evet demesinin ne kadar harika olduğunu anlatamam." Şakağını tekrar öpüyorum. Tırnakları kaburgalarımın batıyor. Aletim seviniyor. "Dürüst olmak gerekirse, kızı elde etmek için *yıllardır* uğraşıyordum. Ve şimdi, sonunda buradayız."

"Vay canına. Bu..." Bert zoraki yutkunuyor ve odun gibi gülümsüyor. "Sanırım akşam yemeği için beni geri çevirmen mantıklı."

Yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum. "Siz ikiniz birbirinizi nereden tanıyorsunuz?"

"Birkaç kez dışarı çıktık," diyor Willy.

"Dört kez. Dört kez dışarı çıktık," diye açıklıyor Bert.

"Dört kez. Doğru." Willy'nin yanağı göğsümü okşuyor.

Ona daha sıkı sarılıyorum.

Bert, "Flört profiliniz hâlâ aktif," diyor.

"Bunu indirmem gerek." Sesi üç oktav yükselir.

Gülümsüyorum ve yanağını okşuyorum, burnunun ucunu öpebilmek için çenesini yukarı kaldırıyorum. "Beni her zaman diken üstünde tutuyorsun."

"O benim. Ayak parmağı bekçisi." Evet. Willy çıldırıyor.

"Hey, Bert, bir fotoğraf çekebilir misin? Gelecek kuşaklar için? Hayallerindeki kadının kız arkadaşın olmayı kabul etmesi hayatını değiştirir. Birlikte yeterince fotoğrafımız yok, biliyor musun?" Hayır demesine fırsat vermeden telefonumu ona uzattım.

"Tabii. Tamam," diyor.

Willy'nin arkasında durmak için hareket ediyorum ve kollarımı ona doluyorum, uzun, dalgalı saçlarının arasından sokuluyorum, böylece çenemi omzuna yaslayabiliyorum ve yanağımı onunkine bastırabiliyorum. Cennette gibiyim.

"Aman Tanrım, bu senin sikinin kıcımlı dürtmesi mi?" diye soruyor dişlerini sıkarak.

"Muhtemelen. Her parçam çok heyecanlı." Kendime engel olamıyorum. Yanağından öpüyorum. "Kameraya gülümse, tatlım."

Tırnakları ön kollarımı ısıyor, keskin batmalar tüm vücudumun mutlak bir zevkle şarkı söylemesine neden oluyor. Bert bir sürü fotoğraf çekiyor. Pozu değiştiriyorum ve Willy'nin kollarını belime doluyorum. Şimdi aletim uygunsuz bir şekilde karnına bastırılmış durumda. Bert birkaç fotoğraf daha çekerken ve Willy'nin pençe tırnakları sırtıma batarken çenemi başının üstüne koyup gülümsüyorum.

Bert telefonumu uzattı.

"Sağ ol dostum." Onu omzundan alkışladım. "Sen en iyisisin. Sana bir bira ısmarlayabilir miyim?" Willy'ye dönüyorum.

Başını sallıyor. "Oh, bunu yapmamıza gerek yok." "Tatlım, tatlım, evet yapıyoruz." Sahte ya da değil, bu Büyük bir an ve bunu kutlamayı planlıyorum. Daha fazla viski olmaz. Wilhelmina kötü bir durumdan kurtulmasına yardım etmeme izin verecek kadar bana güvendi. Bu büyük bir gelişme. Barmene sesleniyorum. "Marianna, en iyi şampanyandan bir şişe. Wills ve ben delicesine aşık olduğumuza kadeh kaldırmalıyız. Öyle değil mi meleşim?" Ona sarılıyorum. "Ve Dr. Bert için bir bira. Muhtemelen ultra hafif bira içen birisinizdir, değil mi? Karbonhidratları düşük tutuyorsun?" Düz karnını işaret ediyorum. "Teşekkürler, ama ben... bara geri dönmeliyim." Bert omzunun üzerinden başparmağıyla işaret ediyor ve sonra bize başparmağıyla onay veriyor. "Tebrikler. Wilhelmina inanılmaz bir kadın. Sen de şanslı bir adam."

"Sağ ol dostum. Minnettarım."

Bert siktirip gitti. Elinde bir şişe prosecco tutan Marianna'ya dönüyorum. "Şampanyamız yok ama bu var."

"Mükemmel. Patlat şu bebeği."

"Bunu yapmana gerek yok, Marianna. Dallas şaka yapıyor." Willy elimi omzundan itmeye çalışıyor.

Daha sıkı sıkıyorum çünkü Bert hâlâ bizi görebiliyor. "Çok tatlı değil mi? Birbirimize ne kadar aşık olduğumuz konusunda utangaç davranması çok tatlı." Bara yaklaşırken boştaki elimi uzatıyorum. "Şişeyi ve bardakları bana uzatabilirsin. Bu şeref bana ait. Kendimizi rahat bir masaya atarız."

Marianna bana prosecco ve iki şarap kadehi uzattı. Willy'yi arka köşeye yönlendiriyorum ve bir sandalye çekiyorum. Kollarını kavuşturup bara bakıyor, tabureler boş. "Bert gitti. Bu maskaralığı bırakabilirsin."

Mantarı patlatıyorum. "Bunun bir maskaralık olduğunu kim söyledi?"

Toronto'ya takas edildiğimden ve Willy geldiğinden beri, her gün en büyük hatamla yüzleşmek zorunda kaldım. Ve hayatım boyunca bir çok şeyi berbat ettim. Ama bugün

yeni bir başlangıç. Bugün ona yardım etmeme izin verdi ve bana kendi sikimi yememi söylemedi.

Büyük, güzel kahverengi gözlerini deviriyor. Ekstra koyu akçaağaç şurubu rengindeler. Kirpikleri kalın ve uzun, kaşları anlamlı ve keskin hatlı. Ve bir de ağzı var. Tanrım, o dudaklar öpüşmek için yaratılmış. Diğer, daha az uygun şeylerin yanı sıra. Ama kesinlikle öpüşmek için.

"Ugh." Eliyle yüzümü kapatıyor. "Bana öyle bakmayı kes. Bu çok garip."

Elini kendi elimle kapatıyorum ve çıkarırken parmak eklemlerini öpme dürtüsüne zorlukla direniyorum. Beni yere sermesine izin veremezdim. Bu yüzden kendimi tutuyorum.

Onun yerine iki bardak prosecco dolduruyorum. "Dr. Bert'le dört kez buluştun, ha?"

"Üç tanesi kahveydi. Bir tanesi de içkiydi." "Bira konusunda haklıydım, değil mi?"

Gözlerini deviriyor. "Yaklaştın. Votka ve soda. Birkaç haftadır onu sarsmaya çalışıyorum ama ipucu almakta pek iyi değil." Ona bir bardak uzatmaya çalışıyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Kutlama. Neye benziyor?" İki bardağı da kaldırıyorum.

Beni sertleştiren bakışlarından birini daha atıyor.

Bardakları birbirine tokuşturuyorum. "İlişkimize ilerlemek için."

Zarif bir şekilde masadan kalkıyor. "Kurtardığın için teşekkürler. Eğer bunu yüzüme vurursan, kariyerinin geri kalanında seni her yıl agresif ebeveynlerle birlikte çocuk kampı kontrolüne sokarım." Dönüyor, saçları görkemli bir dalgaya dönüşüyor, kalçaları sallanarak kapıya yöneliyor.

"Tatlım, prosecco ne olacak?"

"Yarın baş ağrısının tadını çıkar." Kapıyı iter ve sokakta gözden kaybolur.

Zaten yarı yarıya çantada olmasaydım ve ayrıca bana bedensel zarar vereceğine oldukça ikna olmasaydım peşinden giderdim.

Bir şiş  prosecco'yu bitirip eve Uber ile dönüyorum. Orada iyi viskimi çıkarıp kendime bir bardak dolduruyorum. Sarhoş bir şekilde, keşke Willy'yi buluşmamız için randevum yapabilseydim diyorum. Onun erkek arkadaşı gibi davranabilirdim. Sadece hokeyde iyi olma şansını yakalamış bir balo kralı olmadığımı kanıtlardım.

Viskimi içerken fotoğraflarıma göz gezdiriyorum. Gülümsemem o kadar geniş ki yanaklarımı gerdiğini hissedebiliyorum. oğunda Willy kaskatı görünüyor. Ama bir tanesinde gülümsüyor.

Etkileyici gözleri ve çarpıcı gülümsemesiyle o kadar güzel ki. Telefonumu göğsüme bastırıp gözlerimi kapatıyorum. Dört viskiden sonra bir şiş  prosecco içmek ve bunu viskiyle takip etmek kesinlikle en iyi planım değildi.

Belki Wills'i benimle çıkması için ikna edebilirim.

Ve umarım onu nasıl tutacağımı da bulurum.

BÖLÜM 6

HEMI

Yataktan kalkıp banyoya doğru ilerlerken şifonyerimden telefonumu alıyorum. Shilpa'dan beş cevapsız arama var. ve bir kısa mesaj.

SHILPS

NE HALTLAR DÖNÜYOR?

Umarım dün gece işimi zorlaştıracak şeyler olmamıştır. Flip son zamanlarda o kadar kötü değil, ama yine de ara sıra iyi çocuk olma ve ders dışı etkinliklerini tüm dünyaya yayma vagonundan düşüyor.

SHILPS

Beni hemen ara.

Hemen onu aradım.

"Ne oluyor lan?" Shilpa talep ediyor.

"Bilmiyorum. Daha yeni uyandım. Çocuklardan biri aptalca bir şey mi yaptı?"

Ardından sessizlik

gelir. "Shilps?"

"Dallas'ın sosyal etkinliklerine bak." "Ne? Neden?"

"Sadece bak, sonra bunu tartışırız," diye yanıtlıyor.

Dün gece yollarımız ayrıldıktan sonra Flip ile dışarıda olduğunu düşünerek onu hemen yukarı çektim. Ama değildi.

Onu bir şişe prosecco ile terk ettiğimde ayıktı.

Son paylaşımını gördüğümde kalbim duracak gibi oluyor. Çünkü bu onun rastgele bir kadınla öpüşmesinden çok daha kötü.

Kolları belime dolanmış, çenesi omzumda, yüzünü aydınlatan en geniş, en güzel gülümseme. Aleti beni arkamdan dürtüyordu. Saçma bir şey söylemişti ve bir anlığına gülümsemiştim. Sadece bir saniyeliğine. İkimiz de delicesine mutlu görünüyorduk.

Ama bunu eşleştirdiği başlık en kötü kısmı. Büyük harflerle. HAYATIMIN AŞKIYLA.

"Aman Tanrım. Ne düşünüyordun ki?" Telefonum yeni bir e-posta ile çalışıyor.

"Bu gerçek mi, Hemi?" Shilpa sorar.

"Ne düşünüyorsun?" Mesajı açıyorum ve zaten kaynayan midem bulanıyor. "Merkez ofis bu sabah beni görmek istiyor."

"Saat kaçta?"

"İki saat içinde."

"Ben de geliyorum. Yirmi dakika içinde orada olurum."

"E-postaya cevap vermeli miyim?" Tüm vücudum uyuştı. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bu bir tür hastalıklı şaka mı?

"Basit tutun ve orada olacağınızı söyleyin. Başka biri mesaj atarsa, onları görmezden gelin. Ben olsaydım, hiçbir şeyi yazılı hale getirmezdim."

"Tamam."

"Birazdan orada olacağım."

"Shilps, işimi kaybedecek miyim?" Bu, Dallas ve benim takımın arkadaşlık etmeme politikasına kasten karşı geldiğimizi gösteriyor. Hem de çok yüzünüze karşı bir şekilde. Şirket içindeki insanlar arasındaki ilişkilerin yaptırma tabi tutulması imkansız olmasa da, takip edilmesi gereken çok net bir süreç var ve bu süreç, kamuoyuna yapılacak büyük açıklamalardan *önce* evrak işlerini ve merkez ofisle yapılacak toplantıları içeriyor.

"Yardım edebilirsem olmaz. Panik yapmamaya çalışın. Yakında orada olacağım." Shilpa aramayı sonlandırıyor ve ben de aceleyle giyiniyorum.

Oda arkadaşımın kapısı kapalı kalıyor, ki bu sürpriz değil. Bir çağrı merkezinde gece vardiyasında çalışıyor ve birbirimizi nadiren görüyoruz. İkimizin de işine geliyor.

Başım dönüyor ve midem düğümleniyor.

Shilpa on sekiz dakika sonra elinde iki kahveyle geliyor. İş için giyinmiş, uzun, siyah saçlarını karmaşık bir topuz yapmış, makyajı yerinde. Öte yandan ben, sıcak karmaşa ekspresinin kondüktörüyüm.

Dudaklarını büzüyor. "Gerçek mi değil mi?" "Gerçek değil."

"Dün ne oldu da Dallas'tan bu yazı geldi?" Shilpa bana memnuniyetle kabul ettiğim bir paket servis bardağı uzatıyor.

Merkez ofisle yapılacak bir toplantıya kafeinsiz gitmek kötü bir fikir gibi görünüyor.

Drama ile uğraşmak, Terör'ün halkla ilişkiler müdürü olarak işimin bir parçası. Bu çocuklar testosteronla besleniyorlar ve bazen kafaları yerine penisleriyle düşünüyorlar. Bu yüzden ben hallediyorum. Onları yumuşatıyorum. Elimden geldiğince çocukların daha iyi kariyer ve kişisel yaşam seçimleri yapmalarına yardımcı oluyorum. Ama dramının sebebi ben değilim. Bu yüzden ne yapacağımı tamamen şaşırmış durumdayım.

Eğer başka bir oyuncu bana ve Shilpa'ya getirmeden önce sosyal medyada böyle bir şey duyursaydı, onu yerden yere vururdum. Muhtemelen Dallas'ı da yırtarım. Ama burada söz konusu olan sadece o değil; ben de varım.

Shilpa'nın bana bir soru sorduğunu ve cevap vermediğimi fark ettim.

Elini omzuma koydu. "Hemi, burada her şeyden önce arkadaşın olarak bulunuyorum. Ancak bu, takım politikasının doğrudan ihlalidir."

"Biliyorum." Uyuşukluk geçiyor ve yerine gerçek bir panik geliyor. Ve korku. Ve Dallas'a öfke.

"Geçmemiz gereken kanallar var. Bunu daha yeni Hollis ve Hammer için yaptık," diyor nazikçe.

"Bunu ben de biliyorum."

"Yönetim bir açıklama isteyecektir. Senin bir açıklaman var mı?"

Başımı iki yana sallıyorum. "Ne düşündüğü ya da bunu paylaşmanın iyi bir fikir olduğuna neden inandığı hakkında hiçbir fikrim yok. Kuralları biliyor." Safrayı yutuyorum. "Boku yedik."

"Sadece bunu *neden* yaptığını anlamıyorum." Shilpa nefesini dışarı üflüyor. "Bu sabah onunla konuştun mu?"

"Hayır. Aradığım tek kişi sensin."

Shilpa, "Doğası gereği kötü niyetli biri değil, bu yüzden nedenini anlamak yardımcı olabilir," diyor. Telefonumu hoparlöre alıp numarasını çeviriyorum ama telesekretere düşüyor. "Dallas, ben Hemi. Bunu alır almaz beni aramalısın."

Shilpa parmağını kaldırıyor. "Merhaba, Dallas. Ben Shilpa. Takım avukatı olarak konuşuyorum, e-postanı kontrol et. Ve lütfen, ne yaparsan yap, o sosyal medya paylaşımını silme. Bu mesajı aldığında beni ya da Hemi'yi ara. Sadece ara."

"Ne dediyse o." Telefonu kapattım. "Ne yapacağım ben, Shilps? Beni imkânsız bir duruma soktu. Dallas'ın şaka yaptığını söyleyen bir açıklama yapmak zorunda kalırsak ne kadar kötü görüneceğim?" Şaka yapıyorum. Cevabı biliyorum. Eğer böyle bir şey olursa lise toplantıma gidemem. Şakaklarımı ovuyorum. Bu aşağılanma çok fazla olur.

Zil sesi, kapıda birinin olduğunu işaret ediyor. Kahvemi yan masaya bırakıp koltuktan kalkıyorum ve aceleyle cevap vermeye gidiyorum. Bir dakika sonra bir çiçek teslimatçısı bana şeftali rengi güllerden oluşan gösterişli büyüklükte bir buket uzatıyor. Ona bahşiş verip tezgahın üzerine koyuyorum.

Buketin içinden kartı alıp ters çeviriyorum. Shilpa omzumun üzerinden okuyor.

Vasiyet,

Sahip olduğun en iyi erkek/arkadaş olacağım.

XO Dallas

"Bu konuda ne diyeceğimi bile bilmiyorum." *Ve ne zamandan beri Willy'den Wills'e geçti?*

"Mantiken iki seçeneğiniz var. Birincisi, baştakine bu fotoğrafın bağlamından koparılarak çekildiğini, Dallas ile aranızda bir ilişki olmadığını ve bunu sizin bilginiz ya da rızanız olmadan yaptığını söyledi."

"Para cezasına çarptırılır ve sonra da takas edilir."

Shilpa başını sallar. "Ona izin vermeyecekler. Bunu yapmak için senden izin almamışken olmaz."

"Bu da tüm ekibi olumsuz etkileyecektir. Haklı olan ben olsam bile, bunun sonuçları büyük bir dalgalanma etkisi yaratacaktır. İkimizin de kariyerini lekeleyecek." O ve arkadaşlarının çocukken bana yaşattığı tüm aptallıklar için ondan nefret ediyor muyum? Kesinlikle nefret ediyorum. Ama ocukluğumuz boyunca bir pislik gibi davranıp balomu mahvetmekle tüm takımı mahvetmek aynı şey değil. Onlar benim için ve birbirleri için aile gibiler. Ve Dallas... O sevilen biri.

Bunu asla unutamayacağım. Toronto'dan ve Terör'den ayrılmak zorunda kalacağım. Artık Shilpa ya da Badass Babe Brigade olmayacak. Hayatımda ilk kez yakın ailem dışında bir yere *ait* olduğumu hissediyorum. Elbette ofiste en büyük hayranlarım olmayan birkaç kişi var ama buna alıştım. Diğer her şeyi kaybetmek istemiyorum.

"İkinci seçenek, sen de ona uyacaksın. Dallas buluşma için senin kavalien ve hayatının geri kalanında kıını kurtardığın için sana borçlu."

"Peki ya ikinci seçeneği seçersem, bunu nasıl çevireceğim?" Ellerimi sıkıyorum. Bunu dşndğme inanamıyorum.

"Çizginin sağ tarafında kalmaya çalıştığınızı söylüyorsunuz ama birlikte çok zaman geçiriyorsunuz, ki bu doğru. Dallas pek çok hayır işine katılıyor ve sen de hep onunla gidiyorsun. Hammer'ı asla göndermiyorsun," diyor Shilpa.

"Çünkü kronik olarak geç kalıyor! Ve yönetilmeye ihtiyacı var." Sesim savunmacı çıkıyor.

"Her iki durumda da, onun promosyon malzemeleri var ve siz her zaman onlara katılıyorsunuz. Birlikte olağanüstü zaman geçiriyorsunuz, bu yüzden farkında olmadan birbirinize karşı hisler geliştirdiğinizi söylemek o kadar da zor olmamalı."

"Ama ondan nefret ediyorum."

"Hmm... Sevgi ve nefret arasında ince bir çizgi vardır, bu yüzden onları bu çizgiyi geçmeniz konusunda ikna edebiliriz ve en azından önümüzdeki birkaç hafta boyunca nefret madalyonunu çevirip sevgiye dönüştürmeniz gerekiyor."

Şakaklarımı ovuyorum. "Bu bir kabus."

"Olabilir. Ama bunun işe yaramasının tek yolu onu satmak ve sonra da yaşamak, en azından yeniden bir araya gelene kadar."

"Bu da kızlara, takımın geri kalanına ve aileme yalan söylemem gerektiği anlamına geliyor."

Shilpa başını sallar. "Aksi takdirde çok riskli olur."

O haklı. Shilpa ve Ash'ten başka kimse bilmemeli. Eğer gerçek ortaya çıkarsa, Dallas'ın takımdaki yeri ve ikimizin de kariyeri için zararlı olabilir. "Bir aydan az kaldı. Birkaç hafta boyunca her şeyi yapabilirim." Bu bir cevaptan çok soru gibi geldi.

Yatak odamı işaret ediyor. "Şimdi seni maksimum belalılık için giydirelim. Yeni erkek arkadaşını satmamız gereken bir merkez ofisimiz var."

"Sahte erkek arkadaş."

"Önümüzdeki birkaç hafta boyunca değil."

BÖLÜM 7

HEMI

H Bir saat kadar sonra, Genel Müdür Jamie Fielding, Koç Vander Zee ve diğer iki çalışanla birlikte bir konferans odasında oturuyorum. Koç'un sekreteri Nancy, okuma gözlüklerinin üzerinden bana bakarken yüzündeki onaylamayan ifadeyi gizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Shilpa daha sonra çağrılmayı bekliyor. Dallas'ın da burada olması gerekiyordu ama hiçbirimiz ondan haber almadık.

İK'nın başındaki Shirley arkadaşlık etmeme politikasını okurken kendi ellerimi boğmamaya ya da bluzumdan ter akıtmamaya çalışıyorum. Yavaşça. Acı verici detaylarla. Şu anda ölmek istiyorum. Nasıl oluyor da Dallas on yıl sonra bile beni bu kadar utandırabiliyor? *Ve o nerede?*

Shirley okumayı bıraktı.

"Teşekkürler Shirley," diyor Koç Vander Zee.

Fielding kalemmini masaya vurur. "Ben...anlamıyorum. Politikayı biliyorsun, Hemi. Bunu daha yeni yaşadık."

Öfke ve hayal kırıklığını onun yüzündeki hayal kırıklığı ifadesinden çok daha iyi idare edebilirim. Yere batmak istiyorum. Ayrıca Dallas'ı hokey sopasıyla dövmek ve cesedini Ontario Gölü'ne atmak istiyorum. Sonra da belki bir pint dondurma yemek.

Yalan söylemekten nefret ediyorum ama ikimizin de işini kurtarmak istiyorsam başka seçeneğim yok. Dallas'ın bu işten kurtulacağını bilmek beni teselli ediyor.

Bana sonsuza dek borçlu kalacaksın. "Dün gece Dallas ve ben bir tartışma yaptık." Gerçek bu. Konuştuk. Ama benim onun hayatının aşkı olmam hakkında değil. "Ve söz veriyorum, bunu profesyonelce tuttuk. Bugün gelip lojistiği konuşmayı ve gerekli tüm evrakları imzalamayı planlıyorduk." Tüm bu yalanlar beni terletiyor. "Ama sanırım heyecanlandı ve aceleci davrandı." Ağzım korkunç derecede kurudu ve avuçlarım nemlendi. Bir galon suya ve derin nefes egzersizlerine ihtiyacım var.

Kapı çalındı.

"Devam eden bir toplantı var," diye sesleniyor Fielding.

Dallas kafasını içeri soktu. "Selam. Evet, Shilpa hepinizin burada olduğunu söyledi. Üzgünüm geciktim." Gözleri benimkilere kaydı. "Wilhelmina." Adım özürle yüklü.

Burada olduğu için rahatlayıp rahatlamadığımdan emin değilim. "Bugün ilişkimizdeki ilerlemeyi konuşmak için gelmeyi planladığımı açıklıyordum, ancak heyecanınızla bunu yanlışlıkla dünyayla paylaştınız."

Solumdaki sandalyeye kayıyor ve elimi kendi eliyle kapatıp sıkıyor. "Çok özür dilerim." Sonra masadakilere seslendi. "Protokolü biliyorum. Bu kesinlikle benim hatam ve tüm sorumluluğu üstleniyorum. Wills bu işin peşine düşmeden önce sezon sonuna kadar beklememiz konusunda kararlıydı." Dönüp bana yumuşak bir gülümseme veriyor. "Ona bu kadar yakın olmak ve bu duygularla hareket etmemek çok zordu. Ama Wilhelmina'ya, lige ve tabii ki protokole ve cinsel ilişkiye girmeme politikasına saygı duymak istedim. Dün gece yayınlayarak bunu fena halde berbat ettim." Masaya yalvaran bir bakış atıyor. "Öpüşmedik bile. Arkadaşlık falan olmadı. Sadece bu konuda çok düşündük. Hem de çok fazla." Diliyle yanağını dürtüyor ve sanki tüm bunlar herkese mantıklı gelmeliymiş gibi başını sallıyor.

İnandırıcı bir şekilde yalan söyleme yeteneği sinir bozucu.

Elimi tekrar sıktı. "Çok özür dilerim. Bir planımız olduğunu biliyorum tatlım, ama ben her şeyi mahvettim." Elini geri verdi.

Dikkatini takıma verdi ve kolunu sandalyemin arkasına doğru uzattı, parmakları omzumu sıyırdı. "Sonuçları ne olursa olsun, benim olsun. Bunu düzeltmek için ne gerekiyorsa yapacağım. Sadece... Wilhelmina'yı yıllardır tanıyorum ve sonra ikimiz de buraya geldiğimizde, onu yeniden tanımak için tüm bu fırsatlara sahip oldum... Ona nasıl karşı koyabilirdim, biliyor musun?" O meşhur gülümsemesiyle gülümsüyor.

Fielding gülümsemesini belli etmemeye çalışıyor gibi görünüyor.

Koç Vander Zee alt dudağını ovuşturuyor. "Hemi kesinlikle hokey oyuncularıyla nasıl başa çıkılacağını biliyor."

"Değil mi? O bir baş belası. Wilhelmina inanılmaz." Masanın etrafındaki insanları işaret ediyor. "Hepiniz bunu biliyorsunuz. Ben de biliyorum. Dün gece her şeyi konuşup denemeye karar verdiğimizde çok heyecanlandım." Megawatt gülümsemesini bana yöneltti. "Bunca zamandır seni bekliyordum ve sabrımın karşılığını aldım. Sadece on yıl sürdü." Dikkatini tekrar Koç Vander Zee ve Fielding'e vermeden önce, sanki on ikinci sınıfta olanlar aramızdaki bir şakaymış gibi göz kırpma cüretini gösterdi. "Ama belli ki düşünmeden paylaşmışım ve bu benim hatam."

Kötü mü? Süt ve ekmek almayı unutmuş gibi. Önemli bir şey değilmiş gibi.

Fielding ve Vander Zee tamamen anlamış gibi başlarını sallıyorlar. Ve bir kez daha Kral Dallas galip geliyor, tüm karizması ve cazibesıyla onları kazanıyor.

Fielding bakışlarını bana çeviriyor. "Bright'a katılıyor musun?"

"İnanılmaz olup olmadığını bilmiyorum ama dün gece bazı şeyleri konuştuk ve Dallas çok sevinçli olduğunu ifade etti. Paylaşım yaptığında orada değildim, o yüzden bu kısım için onun sözüne güveniyorum."

"Daha az yetenekli olsaydınız ve Dallas zaten düşüncesizce davranmaya eğilimli olmasaydı, ikinizin başı çok daha fazla belaya girerdi. Shilpa'yı buraya getirmeliyiz.

evrak işi. Ve bundan sonra Hammer'a ihtiyacınız olacak-" Fielding kaşlarını çattı. "Yoksa ona Peggy mi diyelim? Ya da Aurora?"

Shirley, Shilpa'yı çağırıyor.

"Biz isteyken Hammer'la arası iyi," diye öneriyorum. "Ama Aurora'yı ekip dışından insanlarla tanıştıracaksanız. Roman hâlâ Peggy'ye biraz takılmış durumda." Arkadaşlarımızın bir sürü takma adı var ve biz de onlara takılıyoruz. Zaten ona Peggy diyen tek kişi babası.

"Anladım. Teşekkürler. Hammer, Dallas için ilerleyen tüm tanıtım fırsatlarına öncülük etmeli," diyor Jamie.

Dallas araya girerek, "Wilhelmina tanıtımlar sırasında beni dengede tutma konusunda en iyisi," diyor.

Vander Zee, "Hemi orada olabilir ama başka bir şirket temsilcisine ihtiyacımız var," diye açıklıyor.

Shilpa evraklarla geldi. Önce bana sonra Dallas'a bakıyor ama ifadesi nötr kalıyor. Kadın profesyonel bir kart köpekbalığı olabilir.

Yanımdaki koltuğa oturdu. "Konuştuğumuz gibi formları hazırladım."

Çok kapsamlılar. Shilpa belgeyi okuyor, parametreleri açıklıyor, Dallas ve ben de takip ediyoruz. Sırtımdan aşağı ter damlıyor ve panik boğazımı sıkıyor. *Bu gerçekten oluyor.* Öngörülebilir bir gelecek için Dallas'ın sahte kız arkadaşı olmaya kararlıyım. İmzamı atarken elimi sabit tutmam gerekiyor. Artık Dallas ve benim bir ilişkimiz olduğunu belirten yasal ve bağlayıcı bir belgemiz var.

Sanırım kusacağım.

Buna karşılık, son sayfaya imzasını atarken gözleri mantıksız bir heyecan ve memnuniyetle parlıyor. "Artık resmileşti," diyor bana. "Sen benimsin."

BÖLÜM 8

DALLAS

ayağa kalkmadan önce endişeli ereksiyonumu gizlice yeniden düzenliyorum ve çek Willy's sandalye uzakta itibaren ve Masa. O Bekleliyordum, bu yüzden yerde iğrenç bir şekilde gıcırıyor. Hayır bir görünüyor özellikle stoked hakkında Bu yeni bir gelişme. Ben hariç. İçten içe, deliriyorum neşe.

Fielding ve Vander Zee'den tekrar özür diliyor ve onu ofisine kadar takip ederken parmak uçlarımı Willy'nin sırtına hafifçe bastırıyorum. Kapıyı kapatıyor ve bana doğru dönüyor.

Muhteşem yüzü bir öfke maskesine dönüşmüştü. "Bu bir oyun muydu?" "Ne?" Ellerimle ne yapacağımı bilmiyorum, bu yüzden

Willy'yi yansıtıyor ve onları kalçalarımaya koyuyorum, sonra daha iyi düşünüp onları ceplerime tıkıyorum.

"Bunu, buluşma için seninle çıkma konusunda bir seçeneğim olmasın diye mi gönderdin?" Ofisini adımlıyor, topukları öfkeyle yere vuruyor. Lacivert bir elbise pantolonu, bordo bir bluz ve ona uygun mavi bir blazer ceket giymiş, belden düğmeli, kıvrımlı kum saati figürünü sergiliyor. Sivri tırnağıyla göğsümü dürtüyor. "Beni bir daha aşağılamasan iyi edersin. Kutsal olan her şey üzerine yemin ederim Dallas, eğer beni her zaman yaptığın gibi yine mahvedersen, seni yok etmeyi hayatımın misyonu haline getireceğim, her seferinde bir aşağılayıcı promosyon operasyonu."

Yanaklarının kızarmasına neden olan gerçek öfkenin altında, gözlerinde acı ve ihanet gizleniyor. Kendimi dev bir bok çuvalı gibi hissetmeme neden oluyor. Tanrı'ya şükür anksiyetem azalıyor. "Bu bir oyun değildi. Sarhoştum ve sağlıklı düşünemiyordum."

"Eğer bunu kabul etmeseydim ne kadar berbat bir durumda olacağımızı biliyor musun? Sen uzaklaştırılırdın, sonra da takas edilirdin Dallas ve ben de hokey dünyasının alay konusu olurum. Yine de senin sayende öyle olma ihtimalim yüksek."

Kaşlarımı çattım. "Neden benimle çıkmak seni hokey dünyasının alay konusu yapsın ki?" Elimi saçlarımın arasında gezdiriyorum. "Ligin en iyi yüzde on beşi içindeyim."

"Egonu kontrol et, Dallas."

"Bu istatistiklere dayanıyor, egoya değil. Ve benimle çıkmak yeniden birleşme için harika olacak. Birlikte ortaya çıkacağız ve kimse Brooklyn ve Sean'ı umursamayacak." Ve onu onların pisliklerinden koruyabilirim. Benimleyken kimse ona bulaşamaz.

"Sen ciddi misin?" Bana inanmayan bir bakış attı. "Yeniden bir araya gelmemizi nasıl düşünebilirsin? Bunun bir profesyonel olarak güvenilirliğimi nasıl azalttığını anlamıyor musun? Tavşana benziyorum, Dallas."

Sözleri yüzüme bir tokat gibi çarptı. "Ben Flip gibi değilim." Barda yanıma yaklaşan kadınlarla flört edebilirim ama ailem beni sosyal medya üzerinden takip ediyor. Sanki ben internette uygunsuz şeyler yaparken çekilmiş fotoğraflarımın dolaşıp kardeşlerimin beni azarlamasını istiyormuşum gibi. Ya da annemin bana ders vermesini. *Kahretsın.*

Wills burun kemiğini sıkıyor. "İnsanların seni nasıl algıladıkları ile beni nasıl algıladıkları çok ama çok farklı. Senin gibi benim lehime işleyen bir çifte standart lüksüne sahip değilim."

"Nasıl yani?"

"Kiminle istersen çıkabilirsin ve kimse seni yargılamaz - belki istersen bir süper modelle çıkabilecekken neden benim gibi biriyle birlikte olduğunu sorgulamak dışında."

"Harikasın." Aynada kendini görüyor. Bunu bilmek zorunda.

Gözlerini deviriyor. Bunu bana çok yapar. Willy bir yumruğunu kalçasına koyuyor. "Nasıl göründüğüm en büyük sorun değil Dallas. Ben takımın halkla ilişkiler sorumlusuyum, sen de bir oyuncusun. Benim maaşımla seninki çok uyumsuz. Sen yılda milyonlar kazanıyorsun ama ben kazanmıyorum. Bir oyuncuyla yatağa girmişim gibi görünüyorum, böylece Easy Street'te yolumu bulabilirim. İnsanlar spekülasyon yapacak ve bu benim lehime olmayacak. Dün yaptığın şey, yapmak için eğitildiğim *her şeye* aykırı. Benim için bir bok fırtınası yarattın, o yüzden teşekkürler. Ayrıca bir süre *ayrılama* yoksa itibarım daha da zedelenir. Ve şimdi seninle buluşmaktan başka seçeneğim yok." Yine yüzüne vurmaya başladı.

Keşke vücudumun tepkisi anında sertleşmek olmasaydı. beni böyle yerime koyduğunda. O bir güç ve ben ona takıntılıyım. Bu yeni bir şey değil, ancak hayatıma geri döndüğünden beri son birkaç yılda büyüdü. Onu görmek için bir nedenim olduğu için ay sonlarında yaptığı yardım promosyonlarına her zaman katılıyorum. Karasevdam mazoşistliğe varıyor. Benden nefret etse de ondan uzak duramıyorum, haklı olarak. Biz büyürken ona eziyet etmesine aktif olarak katılmadığım zamanlarda bile bunu durdurmak için yeterince çaba göstermedim. Çok geç olana kadar. Ama şimdi hepsini telafi edebilirim. "Harika bir randevu olacağım. Şimdiye kadarki en iyi randevun."

Bana resmen hırılıyor. "Yalnız gitmek seninle gitmekten daha iyi olurdu. Senin boktan çocukça şakalarından birine daha maruz kalmayı reddediyorum."

Şimdi ona baktığımda, çocukların dalga geçtiği o küçük kıızı görüyorum.

ve zor zamanlarda bile başını dik tutan bir genç kız. O zamanlar yapmam gerektiği gibi onun için ayağa kalkmadım. Uyum sağlamaya, zirvede olmaya çok odaklanmıştım. Ama yukarıda yalnızdım. Kimse benimle gerçek değildi. Wills hariç. Her zaman Wills. "Söz veriyorum seni sikip atmayacağım."

"Sana güvendiğim gibi."

"Tam olarak ihtiyacın olan şey olabileceğimi kanıtlamama izin ver. Aşırı sevecen, üzerine titreyen bir erkek arkadaş olmamı mı istiyorsun? Ben varım. Seni Sean ve Brooklyn'den koruyacağım."

Alay ediyor. "Beni *senden* koruduğun gibi mi?"

"Wills..." Elimi uzattım, ama kolumu savurdu ve yerin iki metre altına girmemi gerektirecek bir bakış attı. Özür dilemeye benzer bir şey söylemeye çalıştığımda da bana aynı bakışı atıyor. Ellerimi yalvarırcasına kaldırıyorum, yıllar önce kırdığım kıza hitap etmenin bir yolunu bulmaya çalışıyorum. "Ekürin olmama izin ver. Kıcımlı kurtardığın onca zaman için. Sana borcumu ödememe izin ver-"

Gözleri parlıyor.

Ona ne kadar üzgün olduğumu söylemek istiyorum. Yaptığım her küçük şeyi geri alabilmeyi ne kadar isterdim. Birlikte çalışmaya ilk başladığımızda, sık sık denedim ama beni hep geri çevirdi. Ben de her şeyin lafta kaldığını düşünmesini istemediğim için durdum. Samimi olduğuma inanmak için hiçbir zaman bir nedeni olmadı. Görünüşe göre hala gerçeğe hazır değil. Henüz değil. Şimdi değil. Söyleyeceklerime neden güvenmediğini anlayabiliyorum. "Gösteriyi çalacağız," diye söz veriyorum.

Gözleri bana döndüğünde, biz çocukken verilen zararı, onun güzel kalbinin içine nasıl oturduğunu ve onu nasıl incittiğini görüyorum. Ve bunların çoğunun olmasına izin verdim. Onu her kurtarabildiğimde kurtarmadım.

-Yapmalıydım. Ama artık yapabilirim.

"Beni ne kadar aptal sanıyorsun, Dallas?"

"Sen bir dahisin Wilhelmina." Ciddiyim. "Tanıdığım en zeki kadınsın."

"Beni yine utandıracaksın," diye çıkışıyor ama sesinde bir tereddüt ve çenesinde bir sallantı var.

Tamamen kaktüslerden yapılmış bir kamyonla üzerimden geçmek istiyorum. "Ezmeyeceğim. Söz veriyorum. Harika bir eş olacağım. Takım elbise içinde harika görünüyorum."

"Kendini sevmen gerçek dışı. Her zaman önceliğin kendin mi?"

"En sevdiğin renk kraliyet mavisi ama takımı desteklemek için daha açık tonlarını giyiyorsun. Genelde sadece dışarıdayken soda içiyorsun, böylece herkese göz kulak olabiliyorsun." Nefes alıyorum. "Ve en sevdiğin grup The Hip, çocukluğundan beri de öyle." The Hip, diğer adıyla The Tragically Hip, özellikle bizim büyüdüğümüz yerde çok sevilen Kanadalı bir grup.

Hemi bana göz kırpmıyor, yüzü bir şaşkınlık maskesi. "Bütün bunları nereden biliyorsun? Benim hakkımdaki tüm bu şeyleri neden biliyorsun?"

Beni tam bir sürüngen gibi göstermeyecek bir neden bulmaya çalışıyorum. Şakağıma dokunuyorum. "Kardeşimde doktor beyni var, ama bende randevular için iyi olan rastgele gerçekler geni var."

Telefonu cebinin içinde vızıldar; onu çıkarır ve burun deliklerinden öfkeyle nefes verir. "Bugün olmaz, Şeytan."

"Her şey yolunda mı?" Aptalca sordum. Belli ki her şey yolunda değil. Yanlışlıkla Wills'i kız arkadaşım olmaya zorladım. Sanki benden yeterince nefret etmiyormuş gibi.

"Halledilmesi gereken işlerim var ve seni boğmama beş saniye kaldı, bu yüzden ofisimi terk etmen senin yararına olacaktır."

"Doğru. Tamam. Tamam. Ama bunun detaylarını akşam yemeğinde konuşmalıyız" -aramızda işaret ettim- "akşam yemeğinde."

Bana göz kırpmıyor.

"Bunu sonra konuşuruz." Güzel bir yerde rezervasyon yaptıracağım. Ofisinden çıkıyorum ve koridorun boş olduğunu görünce rahatlıyorum. Telefonum titriyordu.

en az yarım saat boyunca aletimin başıyla oynayacak. Bunun sonucu başka bir şey olacak.

Boş konferans odalarından birine girip bir sandalyeye çöküyorum. Dün gece fotoğraflar arasında gezindiğimi ama bir tane bile paylaşmadığımı hatırlıyorum. Gerçi bu sabah kanepede fena bir baş ağrısı ve beklediğimden çok daha boş bir şişe viski ile uyandım. Bu durum, emekliler köyüne The Crafty Crew ile tığ işi yapmak için yaptığım sabah ziyaretini her zamankinden daha az keyifli hale getirdi.

Mesajlarımı açıyorum ve yüzden fazla yeni mesajım olduğunu görüyorum. Takım arkadaşlarımın grup sohbeti özellikle aktifti. Şimdilik görmezden geliyorum.

Ash'ten tek bir yeni mesaj var.

ASH

wtf bro GIF

Şimdilik bırakıyorum. Eminim en az bir milyon sorusu vardır. Ayrıca ailemden gelen bir sürü mesaj var.

GRANNY BRIGHT

Bu sabah buradayken neden kız arkadaşından bahsetmedin? Hayatının aşkını neden sosyal medyadan öğreniyorum? O yüzden mi Şeftali desenine mi ihtiyacın vardı? Kilise kermesine yardım ederken seninle gelen kadın değil mi bu? Tam bir ateş parçası. Orada bir şey olduğunu biliyordum. Sevgiler, Büyükanne.

Bütün mesajları mektup gibi bitiriyor.

DALLAS

Üzgünüm, büyükanne. En kısa zamanda bir güncelleme ve biraz cheesecake ile uğrayacağım.

GRANNY BRIGHT

Gelirken onu da getir. Sevgiler, Büyükanne

DALLAS

Elimden geleni yapacağım.

Willy'nin, onu ne kadar severse sevsin, büyükannemi ziyaret etme konusunda hevesli olacağından şüpheliyim. Kardeşim Ferris'ten gelen bir sonraki mesaja geçiyorum.

ATEŞ BRO

Dostum. Açıklaman gereken bazı şeyler var. Geçen sefer seninle konuştu, Hemi hala senden nefret ediyordu ve şimdi çıkıyor musunuz?

En büyük kardeşim Manning de mesaj attı.

DOKTOR BRO

Bu bir reklam gösterisi mi?

Küçük kız kardeşim Paris'ten de bir mesajım var.

LİL SIS

Bu şüpheli bir durum.

Annemden gelen bir sürü mesajım var.

ANNE

Dallas Mattias Bright, bu mesajı alır almaz beni arasan iyi edersin.

Neden kız arkadaşını sosyal medyadan öğreniyorum?

Neden mesajlarına cevap vermiyorsun?

Büyükanne Bright bu sabah beni aradı. O da üzgün.

Özellikle de siz oradayken ve dedikoducu hanımlardan biri daha önce bilgi sahibi olmuşken.

Baban ve ben bir açıklama istiyoruz.

Sizin adınıza sevindik ama bu şekilde öğrenmek istemezdik.

Beni aramanız gerekiyor. Kilise grubumdaki tüm kadınlar sorular soruyor ve ben cevap veremiyorum.

Babamdan gelen tek bir mesaj var.

BABA

Annen şimdiden düğününü planlıyor. O da sinirlendi. Bir dahaki sefere belki ona tüm dünyaya söylemeden önce. Onu yatıştırmak için aldığım çiçekleri senin kredi kartına yüklüyorum. Bir şey değil.

"Siktir." Bir elimi saçlarımda gezdirdim.

Arama düğmesine bastım ve annem ilk çalışta telefonu açtı.

"Dallas, sonunda. Neden bir kız arkadaşın olduğunu sosyal medyadan öğreniyorum? Bu konuda heyecanlıyım ama bunu iki buçuk milyon insanla aynı anda öğrendiğim için çok kırgınım - bu arada bu etkileyici. Takipçi sayınız artmaya devam ediyor." Öfkesinin yanına bir de iltifat ekliyor, onun tarzı bu.

"Teşekkürler anne, özür dilerim."

"Üzgün olsan iyi edersin. Bu büyük bir mesele. Yıllardır eve bir kız arkadaş getirmedin, bizi biriyle tanıştırmadın ya da biriyle ilgili bir şey paylaşmadın. Yıllar, Dallas! Ne zamandır görüşüyorsunuz? Bunu ne zamandır aileden saklıyorsun? Öz *annenden*?" Bana bakıyor.

Annem kendi kariyerini bir kenara bırakmayı seçti, böylece tam zamanlı bir anne olmak. Üç erkek ve bir kız çocuğu olan ve en büyükleri ile en küçükleri arasında sadece altı yaş bulunan yoğun bir ev halkıydık. Ferris ve beni ayrı antrenmanlara götürmek, deplasman maçları için seyahat etmek, Manning ve Paris'in aşırı ders dışı programları arasında annem yine de kendi gönüllülüğüne ayıracak zaman buluyordu. Neyse ki babam bir onkolog ve aileyi maddi olarak destekleyebiliyor, bu da annemin kalbinin sesini dinlemesini ve enerjisini bizi yetiştirmeye odaklamasını kolaylaştırıyor. Bu işe dört elle sarıldı ve mümkün olan en iyi anne olmak için elinden geleni yaptı. Şimdi bile birbirimize sıkı sıkıya bağlı bir aileyiz.

Beni ve Wills'i dünyanın geri kalanıyla birlikte öğrendiği için duyduğu acı muhtemelen oldukça derindir.

"Daha çok yeni anne." *Birkaç saat oldu.*

"Annene yalan söyleme, Dallas! O fotoğraftaki gülümseme şeklin bana bunun bir süredir devam ettiğini söylüyor!"

"Yemin ederim, takımla arkadaşlık etmeme politikası nedeniyle devam ediyor olamazdı," diye açıklıyorum. "Yani birbirimizden uzak durmaya çalışıyorduk." Bu bile biraz zorlama. Ama Willy'nin istediğini hiç bilmediği erkek arkadaşı olabilirsem, belki de bu sahte randevuyu gerçek bir randevuya dönüştürme şansım olabilir.

"Wilhelmina sonunda küçüklüğünden beri ona aşık olduğunu biliyor, değil mi?" Biraz heyecanlı bir ses çıkarıyor.

"Ah, yani... biz çıkıyoruz yani..." Taşaklarım mengineye sıkışmış gibi ses çıkarmamak için boğazımı temizliyorum. *Lütfen yıllığıma açmayın.* "Gerçi bu uzun zaman önceydi. Çocukluklarımız hakkında pek konuşmayız."

Annemin mezuniyet balosunda olanlardan haberi yok, bu benim meşhur tabutuma çivi çakmaktı ve bu şekilde kalmasını istiyorum. Yaptıklarım onu dehşete düşürürdü.

"Baban ve ben bu hafta sonu yardım maçı için geldiğimizden, onu daha yakından tanıma şansımız olacak."

"Oh, uh, bilmiyorum. Etkinlikle oldukça meşgul olacak."

"Etkinlikten sonra onun için bir akşam yemeği planlayabiliriz. Wilhelmina ne tür yemeklerden hoşlanır? Yolda durup sana Orillia'daki tereyağlı tartlardan almamı ister misin? Çikolata parçacıklı olanlardan?"

"Uh, ben, uh... Belki de önce ona sormama izin vermelisiniz."

"Bu kızla ciddi düşünüyorsun ve onun ne tür ikramlardan hoşlandığını bile bilmiyor musun? Dallas, seni bundan daha iyi yetiştirdim," diye azarlar annem.

"Hayır anne, neyi sevdiğini biliyorum. Şeftalili her şey onun favorisidir. Eminim Orillia'nın tereyağlı tartlarına bayılırdı." Onlar dünyanın en iyi tereyağlı tartları.

"Mükemmel. Bugün markete gideceğim ve öğleden sonra taze bir turta yapacağım." Annemin sesi heyecandan baş döndürücü. Turtaları her yaz ödül kazanır.

"Kulağa harika geliyor anne, ama-"

Willy'nin ailemle yemek yerken beni öldürme olasılığı hakkındaki endişelerimi dile getiremeden sözümü kesiyor. Sanki ünlüler olayı yeterince stresli değilmiş gibi.

"Aması yok, tatlım. Bu yeni ilişkiyi kutlamak istiyoruz. Merak etme, dünyanın geri kalanına söylemeden önce bize söylememiş olsan da onu tüm kalbimizle kucaklayacağız."

Evet, o noktada takıldı. "Bunun için gerçekten üzgünüm."

"Biliyorum. Sen benim düşüncesiz olanımsın. Yola çıktığımızda mesaj atarım. Oh! Büyükanne Bippy'nin nişan yüzüğünü de getireceğim!"

"Anne, daha yeni çıkmaya başladık."

"Ona uzun zamandır aşkınsın ve hazırlıklı olmak önemli. Ayrıca, kardeşlerinin hiçbirinin kız arkadaşı yok, bu yüzden yakın zamanda evlenme teklif etmeleri mümkün değil. Ve kız kardeşin de biriyle çıkmak için çok meşgul." Kederli bir şekilde iç geçiriyor. "Her neyse, aile yemeği için ben yemek yapacağım, böylece güzel ve samimi olabilir. Wilhelmina'nın büyüdüğünü görmek için sabırsızlanıyorum! Seni seviyorum. Hoşça kal, tatlım."

"Ben de seni seviyorum anne."

Ben itiraz edemedi görüşmeyi sonlandırdı. Onu "yüzüğü" getirecek kadar umutlandırmış olmam çok kötü. Kim önce nişanlanırsa, büyük büyükanne Bippy'nin nadir bulunan mavi elmas yüzüğünün sahibi olacak.

"Kahretsin." Bir elimi saçlarımda gezdiriyorum. Deliğim derinleşmeye devam ediyor. Wills zaten aptal olduğum için bana kızgın. Bir ebeveynler buluşması için heyecanlandığını göremiyorum.

akşam yemeği randevusu. Arkadaşlarımızla bile ilgilenemedik, şimdi de bu. Ama bundan kurtuluş yok.

Yine de beklenmedik bir aile yemeğinin darbesini yumuşatabilirim. Sıcak yaz gününe adım atıp caddeden aşağı iniyorum, yerel iekiye uğrayıp vazo ve kalp balonuyla birlikte pembe ve şeftali renkli çiçeklerden oluşan gösterişli bir buket daha alıyorum. Bir sonraki durağım onun en sevdiği kahve dkknı. İkramlar ve çiçekler her zaman kazandırır.

Daha fazla iek ve yiyeceklerle donanmış olarak ofise dönüyorum, ancak bir şey daha almak için arabamda duruyorum ve paket servis çantasına tıkıştırıyorum. şaşırtıcı olmayan bir şekilde, ofisine ulaştığımda azgın anksiyetem tüm gücüyle geri döndü. Kapıyı almaya hazırlanırken kapıyı gizlice yeniden düzenliyorum ve bunun belli olmamasını umuyorum.

Avuçlarım terliyor, boğazım düğümleniyor ve kalp atışlarım hızlanıyor. Ne yazık ki Willy'nin öfkesi, yemekten vazgeçersem annemin bana yükleyeceği suçluluk duygusuna tercih edilebilir. Bu imkânsız bir durum ama annemin suçluluk duygusu palyaço detaylarının bile önüne geçiyor ki bu da bir şey ifade ediyor.

Willy'nin kapısını alıyorum ve kafamı ofisine sokmadan önce "içeri gelmesini" bekliyorum. Saçlarını kabartmıştı. Muhtemelen topuz yapmıştı. Yazın bunu sık sık yapar çünkü saçları çok grdr. Eminim ensesi sıcaktan kavruluyordur.

Kalemini dişlerinin arasına sıkıştırmış ve en sevdiğim mavi ışıklı gözlüğü takıyor. ereveleri kaplumbağa kabuğu ve kolları bebek mavisi. Göz kamaştırıcı.

Kalemi dişlerinin arasından çıkarıp bana ters ters bakıyor. "Bugün lmek istiyor musun, Dallas?"

"Sana ğle yemeği getirdim. Ve iekler, özür dilerim." Ona haberi verdiğimde elindeki kalemi bana sapladığını hayal ediyorum, bu da hiçbir yanımı sakınleştirmiyor.

Ben iek vazosunu küçük konferans masasına koyarken Willy kaşlarını çatıyor. Yaklaştım ve latte ile çiçeği masaya koydum.

Sonra da hemen geri çekil.

Bana şüpheyle bakıyor ve kollarını kavuşturuyor. "Şimdi ne yaptın?"

"Ben kendi başıma bir şey yapmadım." Birkaç adım geri gidiyorum. Hızlı bir kaçış yoluna ihtiyacım var ve hız yeteneğim de yanımda. "Ofisine biraz renk katmak iyi olur diye düşündüm." Çiçekleri gösteriyorum. "Ve bu hafta sonu ünlülerin hokey maçıyla ilgili son dakika detaylarıyla meşgul olduğumu biliyorum ve muhtemelen öğle yemeği için ara vermedin, bu yüzden sana yiyecek bir şeyler ve kafein alman için bir latte getirdim." Geriye doğru birkaç temkinli adım daha atıyorum.

Willy güzel kahverengi gözlerini bana dikeyyor, sonra latte'nin kapağını açıyor. "Bu lavantalı olan mı?"

"Evet. Yulaf sütlü yarı tatlı."

"Bu benim favorim." Kulağa suçlama gibi geliyor. "Neden bu kadar iyi davranıyorsun?"

Yüksek sesle yutkunuyorum. "Hediyeler aracılığıyla ön özür diliyorum." Bunun birkaç buket çiçek ve bir iki öğle yemeğinden çok daha fazlasını gerektireceğini biliyorum ama bu da bir başlangıç. Bir adım daha geri çekiliyorum.

Kapıya ulaştığımda kapının pervazına vurup, "Annemle babam yardım maçı için geliyorlar ve maçtan sonra seninle yemek yemek istiyorlar, bunun için üzgünüm" diye bağıriyorum. Kafama bir stres topu fırlatırken eğildim. Reflekslerim çok iyi olduğu için ıskaladı.

"Ne oluyor, Dallas? Ailenle yemeğe çıkmamın imkanı yok. Onlara hayır de."

"Yapamam. Annem sosyal medyada paylaşmadan önce ona bizden bahsetmediğim için kırgın, ki bu senin suçun değil, benim suçum. Ama akşam yemeğini ayarlayacak, Wills. İkimiz için de bundan kaçış yok. Maçta sizi köşeye sıkıştırarak ve size yemek yapmak için ısrar edecek, aynı zamanda yemeklerin önemli olduğunu ve herkesin yemek yemesi gerektiğini hatırlatacak ve üzgünüm ama harika bir yemek olacak. Beni palyaço detaylarına yazacağını biliyorum.

birlikte yaşamak için. Çok rahat olacak. Hiçbir şey getirmene gerek yok, sadece güzel halini getir. Sen beni öldürmeden gideceğim."

Koridorda ilerliyorum ve başka bir stres topu yanımdan uçarak geçiyor ama ben hızlıyım ve o topuklu ayakkabı giyiyor, bu yüzden şimdilik onu geçiyorum.

BÖLÜM 9

HEMI

| Dallas'ı koridorda kovalamaya zahmet etme. Ben topuklu giyiyorum, o da profesyonel bir hokey oyuncusu. Onu yakalayabilirim.

Konferans masamın ortasında duran çiçek demetine ters ters bakıyorum. Ofisimde bu kadar güzel kokan ve bu kadar güzel görünen bir şey olmasını reddediyorum; özellikle de bu çiçekleri bana hayatımı tam bir kâbusa çeviren ve bu eğilimi sürdürmeye niyetli görünen kişi vermişse. Çiçekleri koridorun karşısındaki Shilpa'nın ofisine götürüyorum. Hayır demek için orada değil çünkü dışarıda bir toplantısı var. Onunla bu akşam hayatımın son on iki saat içinde nasıl bir çöplüğe dönüştüğünü konuşmak için randevumuz var. Grup sohbetini bir sonraki duyuruya kadar beklemeye aldım. Hammer bugün Flip ve Ash ile birlikte bir çocuk hastanesini ziyarete gitti.

Üç gün sonra ünlülerin hokey maçının olması yetmiyormuş gibi bir de Dallas'ın sahte kız arkadaşı olmanın getirdiği stresle uğraşmak zorunda kalıyorum.

Sandalyeme çöküyorum ve isteksizce lattemi yudumluyorum. Sonra da ne kadar lezzetli olduğunu düşünerek inliyorum. "Şerefsiz herif." Dallas'ın tam olarak neyi sevdiğimi bilmesi beni mantıksızca kızdırıyor. Muhtemelen Shilpa'ya sormuştur.

Midem iğrenç bir şekilde gurulduyor. Bugün tükettiğim tek şey kahve ve su. Yemin ederim çantadan şeftalili çörek kokusu geliyor.

Günaha giriyorum ve içine bakıyorum. En üstteki parçayı çıkarırken kaşlarımı çatıyorum. Yenmez, sevimli, tığ işi bir şeftali, sapı ve tek bir tığ işi yaprağı ile birlikte küçük bir gülümseme takıyor. Muhtemelen büyükannesi yapmıştı. Aile fotoğrafımın yanına koydum. Anneme ya da kardeşlerime benzemediğim için her zaman sorularla karşılaşıyorum.

Dikkatimi çantaya geri veriyorum. Pancar ve farro salatasının üzerinde lezzetli, buzlu bir şeftali çöreği duruyor. Çöreği dikkatlice poşetten çıkarıyorum ve bir parça koparıp ağzıma atıyorum. Narin tadı dilime çarpıyor ve aynı anda hem memnuniyetle iç çekiyor hem de kızgınlıkla inliyorum. Artık en sevdiğim çörekleri sonsuza kadar Dallas Bright ile bir ilişki içinde olduğumu öğrenen dünya ile ilişkilendireceğim.

Telefonum masamda çalışıyor.

Kardeşlerimle yaptığım grup sohbeti.

SAM

Dallas Bright'tan nefret ettiğini sanıyordum?

ISAAC

^^^bu.

SAM

Annem ve babam hokey dünyasının bunu onlardan önce öğrenmesinden hiç etkilenmezler.

ISAAC

^^^bu. Ayrıca Sam de bize söylemediğin için kızgın ama bunu kabul etmiyor.

SAM

Sinirli olan o. Ayrıca yazıyı ilk o görmüş ve anneme göndermiş.

ISAAC

Anneler ben yazıyı göndermeden önce Dallas'ın annesiyle markette karşılaşmışlar, yani zaten biliyorlardı. Görünüşe göre sen buluşma için eve döndüğünde büyük bir aile yemeği planlamak istiyorlar, bilgin olsun.

SAM

Anneler senin için geliyor. Kapakları kapat.

HEMI

Haber verdiğin için teşekkürler. Ve onlara postayı gönderdiğin için de siktir git Isaac.

ISAAC

Zaten biliyorlardı!

SAM

Konu bu değil.

HEMI

^^^bu.

Telefonum çaldı.

"Kahretsin." Bunun olacağını biliyordum. Bu sabah ilk iş annemleri aramalıyım. Ama panik gerçektir ve günüm kasırga gibi geçti. Onlara karşı dürüst olamam. Şimdi olmaz. Dallas'ın annesi şimdiden heyecanlanmışken olmaz. Ve annem dünyanın en kötü yalancısıdır. En bariz, en utanç verici yalanları o söyler. Huntsville çok küçük bir yer ve herkes birbirinin işine karışıyor. Ve Sam öğrenirse, intikam için Dallas'ı diriltir. Ve o zaman takım gerçekten mahvolur. Onları bu konuda ikna etmekten başka çarem yok. Dallas'tan sürekli bahsettiğimi düşünürsek, bu bir başarı olacak, ama bunu nezaketle ya da sevgiyle yapmıyorum.

HEMI

Arıyorlar.

SAM

Suçluluk duygusu altında ezilmeyin.

ISAAC

Yere batmak GIF

Derin bir nefes alıyorum ve cevap düğmesine basıyorum.
"Hey, anne!"

"Merhaba tatlım, hatta ikimiz de varız," diye yanıtlıyor annem.
"Merhaba anne." Beni birlikte aramaları çok normal.

"Merhaba Hemi, görünüşe göre paylaşmak istediğin bazı haberler var." Annemin ses tonundan pek de memnun olmadığı anlaşılıyor.

"Dallas'ın annesiyle karşılaştığını duydum." Lafi dolandırmanın anlamı yok.

"Biliyorduk. Ama bana öyle geliyor ki hokey izleyen tüm ulus kızımızın aşk hayatını bizden önce biliyor." Annemin tırnakları tezgâha vuruyor. Sese bakılırsa mutfaktalar. "Dallas'la pek iyi anlaşılmadığınız izlenimine kapılmıştım."

Çünkü öyle bir şey yok ve şu anda anneme yalan söylememe neden olduğu için onu tekrar öldürmek istiyorum. "Aşk ve nefret arasındaki çizgi hakkında ne derler bilirsin. Biz nefretten gerçekten güçlü bir hoşlanmaya geçtik. Çok fazla hayır işi yapıyor."

Sanki bu son detay her şeyi açıklıyormuş gibi. Takımdaki tüm çocuklar arasında en çok gönüllü olan Dallas. Ve dürüst olmak gerekirse, hayır işi ne kadar belirsiz olursa o kadar iyi. Bazıları için tanıtım operasyonları ve gönüllü çalışmalar aynı zamanda görünürlük ve imajlarına yardımcı olmakla da ilgili. Flip gibi. Elbette, Tristan kardeşiyle birlikte özel ihtiyaçları olan çocuklar için düzenli olarak hokey koçluğu yapıyor ama Dallas kiliseye bağış toplamak için büyükannelerle etli börek yapan kişi.

Ma düşünceli bir ifadeyle, "Birlikte çok zaman geçiriyorlar," diyor.

"Ve onun hakkında diğer oyunculardan daha çok konuşuyorsun," diye katılıyor annem. "Gerçi genelde küçümseyerek konuşuyorsun. Yine de bunun zamanla nasıl değişebileceğini görebiliyorum, özellikle de o tayı doğurduktan sonra."

"Bayılmış olsa da bu çok tatlıydı," diye ekliyor Ma.

"Oldukça yakışıklı," diyor annem.

"Ve o bunu biliyor," diye mırıldanıyorum. Onu gören herkes de biliyor.

"Hayatım, sen çok güzelsin, zeki, azimli ve başarılı olduğundan bahsetmiyorum bile. Eminim o da bizimle aynı şeyleri görüyordur. Sana vurulmuş olması mantıklı."

Şu anda yüzümü göremedikleri için şükrediyorum çünkü ağzım şaşkınlıktan bir karış açık kaldı.

"Kesinlikle aşık olmuş," diye katılıyor Ma. "Işıl ışıl görünüyor. Sen de öyle tatlım."

"Evet. Kendimden geçtim." Sesimin çatlamaması küçük bir mucize. Sesi boğmak için boğazımı dirseğime doğru temizliyorum. "İş yerindeki kurallar ve evrak işleri yüzünden her şeyi gizli tutmak zorundaydık," diye ekliyorum. Muhtemelen bununla başlamalıydım. "Ama bu sabah her şeyi sonuçlandırdık."

"Elbette. Ben de bunu merak ediyordum. Dallas'ın annesi de bu gelişme karşısında en az bizim kadar şaşırmış görünüyordu. Merkez ofiste her şey yolunda mı? Ben olsam avukatımıza bir baktırırdım." Her iki annem de bağımsız iş kadınlarıdır. Annem pratisyen hekim, annem ise organik sağlık ürünleri üreten bir şirketin CEO'su. Birbirlerini ve kariyer hedeflerini desteklerken, her biri kardeşlerimden birini dünyaya getirmiş. Sonra beni evlat edinmeye karar verdiler. Kariyerleri ve aileleri arasında hokkabazlık yaptılar ve inanılmaz ebeveynler oldular. Ben de onlarınki gibi bir sevgiye sahip olmak için çabalıyorum.

"Zamanım yoktu ama Shilpa her sorumu ayrıntılı bir şekilde yanıtladı." Görevi Teröre karşı ama tam olarak neyi imzaladığım konusunda son derece açıktı.

"Tabii ki öyle. O ve Ash nasıllar?" Annem soruyor.

"İyiler. İkisi de iyi."

"Oh! Ve şimdi sen ve Dallas onlarla çifte randevuya çıkabileceksiniz! Ne kadar eğlenceli!" Annem alkışlıyor.

"Bu gece hepimiz kutlama için dışarı çıkıyoruz." Dallas en iyi arkadaşımla çifte randevularım için hayal ettiğim partner değildi ama Shilpa'nın dediği gibi buna boyun eğmeliydim.

Annem nazikçe, "Seni seven birini bulduğun için çok mutluyum, tatlım," diyor.

"Teşekkürler. Olayı bu şekilde duymak zorunda kaldığınız için üzgünüm. Biz ailelerimizle konuşana kadar mesaj atmaması gerekiyordu ama o biraz fevri davranıyor, sonra da ağzındaki baklayı çıkardı."

"Bazen hayat kendiliğinden gelişir. O zaman buluşmaya birlikte gideceksiniz?" Annem soruyor.

"Planımız bu." Artık tek seçeneğim bu.

"Bu onu tekrar tanımamız için harika bir fırsat olacak, özellikle de senin kalbini çalan adam olduğu için. Heyecanlı mısın?"

Kıralıyor, gerçekten. Geçici olarak. Ben onun çıkarsız sahte kız arkadaşıyım. Şimdi gerçekten sahiplenmeliyim. Anneme yalan söylemek bizim evde büyük bir günahdır. Eğer bir aile armamız olsaydı, dürüstlük her şeyin üstünde olurdu. Ama bu sahte bir ilişkiden daha büyük bir şey. Bu tüm takımı ve benim Terör'deki yerimi etkiliyor. Bu yüzden ikna edici olmak için elimden geleni yapıyorum çünkü buna inanmalarına ihtiyacım var. En azından bir çıkış yolu bulana kadar. Yeniden bir araya geldikten sonra. "Bu kadar kararlı ve tutkulu birine sahip olduğum için çok şanslıyım."

Karmaşıklık katmanları büyümeyle devam ediyor.

"Tarih yaklaştığında planlarımızı yaparız." "Kulağa hoş geliyor, anneler." Telefonu kapatmam gerek. Olmak Anneme karşı dürüst olmamak korkunç hissettiriyor.

Hafta içinde tekrar konuşmak üzere plan yapıyoruz ve görüşmeyi sonlandırıyorum. Kalp atışlarımı sakinleştirmek için bir an duruyorum. Annemleri telefonda sırılsıklam olduğuma inandırmak bir şey, ama onları yüz yüze ikna etmek tamamen başka bir şey olacak.

Badass Babe Brigade sohbeti, okunmamış mesaj sayım artmaya devam ettikçe benimle alay ediyor ve sonsuza dek sesini kapatamıyorum. Kaydırıyorum, aşırı sayıda şok olmuş GIF ve spekülasyon buluyorum. Yanıt vermememden sıkılmış olmalılar çünkü yarım saat önce akşamımızı planlamaya başladılar.

RIX

Saat beşte Watering Hole'da. Bu yeni aşk hikayesinin detaylarına ihtiyacımız var.

Görünüşe göre kız arkadaşlarımla başlayacağım. Keşke oyunculuk becerilerim için sekizinci sınıf drama dersinden daha fazlasına sahip olsaydım. Bunu sorgulamalarını göze alamam.

Saat dört oldu bile. Günüm hangi cehenneme gitti? Dallas sayesinde özgürlüğüm ve itibarımla birlikte boşa gitti. Şu an odaklanamayacak kadar heyecanlıyım.

Yarı düzenli ilişkiye bir mesaj yazdım ve onu ara verdim. Allen bir ilaç mümessili. Yeniden birleşme randevusu bulma arayışında çıktığım ilk adamdı. İş için sık sık seyahat ediyor ve ilişki açısından uyumlu olmadığımızı hemen fark ettik ama kimyamız çok iyi. Bu yüzden stres atmaya ihtiyacımız olduğunda takılıyoruz. Bu sadece birkaç kez oldu ve uzun zaman geçti, ama eğer biraz stres atmaya ihtiyacım varsa, o da bu haftaydı. Ve şimdi bu imkansız. Buluşmanın olduğu hafta sonu büyük bir konferansta sunum yapacak, bu yüzden en kötü senaryo yedek randevu ihtimali ortadan kalktı.

Bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok, bu yüzden son e-postalarımı yönetiyorum, kontrol listemin bugün başardığım her şeyi yansıttığından emin oluyorum ve yarın için yeni bir tane oluşturun. Ancak işlerimi bitirdiğimde Dallas ve arkadaşlarının da muhtemelen Watering Hole'a gideceklerini ve bir plana ihtiyacımız olduğunu fark ediyorum.

HEMI

Bilgin olsun, ilişkimizdeki gelişmeleri konuşmak için kızlarla saat beşte Watering Hole'da buluşacağım. Hikayelerimizin aynı hızda olması lazım.

DALLAS

Onlara yıllardır sana aşık olduğumu söyle.

HEMI

Ciddiyim. 🙄

Bunu kimse yemez.

DALLAS

Hayır, kimse bana yıllardır aşık olduğuna inanmaz.

Aşağıda ikimizin bir fotoğrafı yer alıyor.

DALLAS

Gülümsemem delice aşık olduğumu göstermiyor mu?

HEMI

Bu gülümseme viskiyi fazla kaçırdığını gösteriyor. Onlara evime gelip sonsuz aşkını itiraf ettiğini söyleyeceğim.

DALLAS

👍 Ne hikaye anlatırsan anlat, destekleyeceğim.

HEMI

Buna pişman olabilirsin.

DALLAS

Palyaçolardan ve lahana turşulu pierogilerden kurtuldum - hiçbir şey bunun kadar kötü olamaz.

HEMI

kötü kıkırdayan GIF

Boku yedin, Dallas.

DALLAS

Biliyorum. Watering Hole'da görüşürüz. Vereceğin yemeği dört gözle bekliyorum.

Cevap vermedim, sadece çantamı aldım ve ofisten çıktım. Yirmi dakika sonra Shilpa, Rix, Hammer, Tally Vander Zee ve Dred Reformer ile birlikte bir kabine sıkışmıştım.

Tally'nin babası Terror'un baş antrenörü. O da geçen yıl benim yanımda staj yaptı ve sonbaharda üniversiteye gidecek. Badass Babe Brigade'in bir parçası ve ona bayılıyor. Dred, Rix'in kardeşi Flip Madden ile aynı binada yaşıyor. Yerel kütüphanede çalışıyor ve geçtiğimiz yıl grubumuza dahil oldu. O da benim gibi öz ailesi tarafından büyütülmemiş. Benim aksime o evlat edinilmemiş ve çocukluğunu koruyucu aileler arasında mekik dokuyarak geçirmiş. Onu tanımak biraz zaman alıyor - hala bunun üzerinde çalışıyorum - ama o çok ilginç bir insan.

"Bu çok heyecan verici! Dallas'la sonunda bir şeyler yapabildiğinize inanamıyorum." Tally heyecanlı bir şekilde koltuğunu sallıyor. Babası

Bu sabah üst yönetimle görüşmek için çağrıldığımda o kadar da heyecanlı değildim. Koç Vander Zee çok gergin bir yüze sahip olabilir.

Kaşlarımı çatmamaya çalışıyorum. "Sonunda bir şey mi oldu?" Ellerin birleştiriyor ve çenesini ellerinin üzerine koyuyor. "Hepimiz nasıl olduğunu gördük-" İrkilir. "Yani, ben sadece heyecanlıyım. Herkes aşık oluyor."

Masanın etrafına bakıyorum. Rix dudaklarını ovuşturuyor, Hammer ise kendi dudaklarını ısırıyor. Dred'in kaşları kalkık ve Shilpa gülümsemesini bastırmak için berbat bir iş çıkarıyor.

"Neyin nasıl olduğunu hepimiz gördük?" Kollarımı kavuşturmaya çalışıyorum ama kabinde oturuyoruz ve göğüslerim büyük, bu yüzden imkansız.

"Dallas'la birbirinize bakışınızdaki tabii ki. Bu kadar birlikte olduğunuza göre bu sadece bir zaman meselesiydi," diyor Shilpa, yardımsever bir şekilde beni çukurumdan çıkararak.

"Oh, doğru. Evet."

"Söylemeliyim ki, herkesi ona katlanamayacağına inandırmak için oldukça sağlam bir iş çıkardın," diyor Dred, şüpheli olabilecek bir sesle.

"Evet, şey, biz beraberlik için savaşıyorduk." Kulağa gülünç geliyor.

"Genellikle onu öldürmek istersiniz. Bu ne zaman değişti? Nasıl değişti?" Hammer soruyor, görünüşe göre sorgulama komitesinde ikinci komuta.

Yine de incinmekten çok kafası karışmış gibi görüldüğü için minnettarım. Birlikte çalışıyoruz, beni tanıyor, o yüzden gözünü boyamak daha zor olacak. Ash ve Shilpa ile bunu yapmak zorunda olmadığım için mutluyum.

"Çoğunlukla duygularımın değişmediğine kendimi ikna etmeye çalışıyordum. Ama bu yeni. Duygularım değişiyor. Çok yeni." *Bu sabahki gibi.* Tanrım, bu işte berbatım.

Zihinsel olarak yaptığım tüm farklı tanıtım operasyonlarını gözden geçiriyorum.

Dallas'la işim bitti. Aralarından seçim yapabileceğiniz düzinelerce seçenek var. Bir kez

Alerjik bir reaksiyon geçirdi, ben de bunu başlangıç hikayemize dahil ettim.

"Evime geldi çünkü tanıtım operasyonlarından biri yüzünden strese girmişti." Genelde bir gece önce takıntılı bir şekilde mesajlaşır. "Yerinde duramıyordu, o yüzden yemek yapmaya başladı, çünkü bu onu sakinleştiriyor." Bu iyi bir şey. İçine biraz gerçek katabilirim. "Eskiden tanıtım operasyonlarına tatlı getirdiğinde yalakalık yaptığını düşünürdüm, ama şimdi biliyorum ki bir gece önce kek pişirdiği için böyle yapıyor." Saçmalıyorum ve kendimi toparlamam gerek. Çok fazla ayrıntı yalanın hatırlanmasını zorlaştıracak. "Her neyse, Dallas mutfaktaydı."

"Ne yapıyordu?" Tally soruyor.

Bir saniyeliğine karıştırdım. "Ev yapımı peynirli ve patatesli pierogie, kızarmış soğanlı."

Dred, "Bunlar benim favorilerim," diyor.

"Tatlı süzme peynirli olanları seviyorum." Hammer iç çekiyor. Shilpa, "Ben jalapeñoslu olanları seviyorum," diyor.

"Vişneli olanları seviyorum," diye ekliyor Tally.

"Bir pierogi yapma partisi vermeliyiz," diye öneriyor Rix.

"Anlaştık," diyor Hammer ve bana işaret ediyor. "Devam et hikayenle."

"Tereyağım yoktu, o yüzden Dallas yağla idare etti. Ama şişelenmiş hindistan cevizi yağı karışımıydı, ki ona alerjisi var." Bunu bir kilise bağış toplantısında keşfettim. Bir sürü Benadryl ve arabamda birkaç saat kestirmemi gerektiren bir reaksiyon gösterdi. "Yüzüne dokunmuş olmalı çünkü dudağı şişti ve sonra kurdeşen döktü." Kilisede de aynen böyle oldu. Bir saniye önce oldukça Dallaslıydı ve bir saniye sonra garip bir korku filminden çıkmış gibi görünüyordu. "Paniklemeye başladı. Mutfağın her yerinde dans ediyordu ve benim gaz ocağım var." Birkaç ay önce benim binamda yaşanan başka bir olaydan alıntı yapıyorum. "Yemek kitabına çarptı ve gömleği alev aldı. Onu yere yatırıp battaniye ile boğmak zorunda kaldım."

"Ve bir şey diğetine yol açtı ve öpüşmeye mi başladınız?" Tally soruyor.

"Hayır, öyle bitmedi." Dallas, belki Charles hariç, isteyerek öpüşeceğim son kişi.

Shilps boğazını temizler.

"Bu hikâyeyi daha önce duymadığımıza inanamıyorum," diyor Dred. Şüphecililiğini hayal edip etmediğini anlayamıyorum.

Shilpa yardımsever bir şekilde, "Şey, bunu bir sır olarak saklamaya çalışıyorlardı," diye açıklıyor.

Masanın etrafından bir anlaşma mırıltısı geliyor. "Yangın alarmı çaldı, binayı boşaltmak zorunda kaldık. ve itfaiye geldi." Tally, "İtfaiyecileri severim," diyor.

"Aynen," diye katılıyorum. "Dışarıda duruyoruz, Dallas'ın üzerinde yarısı yanmış bir tişört var, kurdeşen döküyor ve itfaiye geliyor. İşlerini yaptılar ve tabii ki onlarla konuşmak zorundaydık çünkü benim dairem. Ben olanları anlatıyordum ve Dallas itfaiyecinin kafasının yan tarafında delikler açıyordu. Benadryl'in etkisiyle mi s e r s e m l e m i ş t i bilmiyorum ama tamamen mağara adamı gibi davranmaya başladı."

"Nasıl mağara adamı?" Hammer'ın gözleri parlar.

İki kişinin eskrim yaptığı televizyona baktım ve "İtfaiyeciyi düelloya davet etti" diye patladım.

"Hayır!" Rix başını geriye atar ve güler.

Dallas bir anda ortaya çıkıyor, aptal güzel yüzünü aydınlatan bir gülümseme. "Bu kadar komik olan ne?"

Shilpa, "Hemi bize gizli aşk hikayenizin başlangıcını anlatıyordu," diye açıklıyor. Hafıza kalesi için Tanrı'ya şükürler olsun.

"Karaokeye gittiğimiz ve sana serenat yaptığım zamanı mı kastediyorsun?" Dallas soruyor.

Tabii ki her şeyi benim için mahvedecek. Omurgamdan aşağı ter damlıyor. Bu maskaralığın sadece birkaç saatindeyiz ve her şeyi mahvetmek üzereyiz. Ve benim hayatım. Daha da kötüsü

zaten olduğundan daha fazla. "Hayır, o daha sonra geldi. Gerçi söz konusu geceye dair hafızan Benadryl yüzünden biraz bulanık olabilir."

Yavaşça başını sallıyor. "Çünkü alerjik bir reaksiyon geçirdim." "Ve neredeyse evimi yakıyordum. Sonra sen Benimle flört ettiğini düşündüğün itfaiyeciye düello için meydan okudun," diyorum sanki ona hatırlatıyormuşum gibi, bunu anında uydurmuyormuşum gibi. *Neden şu anda televizyonda eskrim var?*

Dallas elini onun elinin içine soktuğunda inanılmaz şaşırdım. ve bana şehvetli, arsız bir gülümseme verdi. "Seninle flört ettiğini düşünmedim Wilhelmina, öyle olduğunu *biliyorum*. Yüzümün haline ve antihistaminiklerin etkisinde olmama rağmen senin onurun için ölümüne dövüşmeye hazır olduğumu bilmesini istedim."

"Antihistaminiklere çok fazla kredi veriyorsun." Çenemi kenetlediğim ellerime dayıyorum ve kirpiklerimi ona doğru savuruyorum. Onu otobüsün altına atmaktan ve birkaç kez geri çekilmekten çok mutluyum. "Ama duyguların hakkında bana karşı açık ve dürüst olmanı sağlamada yardımcı oldular, havalandırılmış daireme geri döndüğümüzde sonsuz aşkını itiraf ettiğini düşünürsek."

Dallas'ın gözleri seğiriyor. Arkadaşlarıma yalan söylemekten ne kadar nefret etsem de, ben bu tuhaf hikâyeyi anlatırken onun yüz ifadesini nötr tutmaya çalışmasını izlemekten büyük bir haz duyuyorum.

"Şey, uzun zamandır bu duygulara tutunuyordum." İç çekiyor ve başını sallıyor. "Bu bir meydan okumaydı. Alerjik reaksiyon, ölümüne yakın deneyim ve o itfaiyecinin sana asılmasıyla birleşince, bir insan ancak bu kadarını kaldırabilir. Daha fazla kendimi tutamadım. Sana nasıl hissettiğimi söylemek zorundaydım."

"Yaptın, yoğun ve vurgulu bir şekilde ve sonra başın kucağımda bayıldın."

"Pişman değilim. Hayatımın geri kalanında her gün başımı kucağına koyup uyuyabilir ve çok mutlu bir adam olabilirim."

Cevap vermeye fırsat bulamıyorum çünkü Ash beliriyor ve kolunu Dallas'ın omzuna atıyor. "Parti bozan olmak istemem ama bu akşam rezervasyonumuzu yaptırıcaksak dördümüzün de gitmesi gerekiyor."

Shilpa telefonuna bakıyor. "Vay canına, saatin kaç olduğunu fark etmemiştim."

Dallas bunu kabulleniyor, ben de öyle, kaçtığım için mutluyum.

Tüm kızları kucaklıyorum ve kabinden dışarı kayıyorum. Dallas'ın elini kabul etmekten ve kolunu omzuma dolayıp beni yanına çekmesine izin vermekten başka seçeneğim yok.

Başımın üstünü öpüyor. Gülümsüyorum ve aynı anda gözbebeklerimle onu lazer ışınıyla öldürmeye çalışıyorum.

Çıkışa doğru ilerlerken "Bu gece bende mi kalacaksın, benim küçük şeftalili turtam?" diye soruyor.

"Sonunun Ontario Gölü'nün dibi olmasını istemiyorsan, bu lakabı ilk ve son kez kullanacaksın."

Başını sallıyor. "Çok tatlısın, tatlım."

Tırnaklarımı böğrüne batırıyorum, o da bana gülümsüyor.

Eğer bugün bir şey olursa, önümüzdeki birkaç hafta sabrımın destansı bir testi olacak. Ve şüpheli oyunculuk yeteneklerimin.

BÖLÜM 10

DALLAS

"Y Ailemiz içeri girebilir mi?" Tristan'ın dairesine doğru iki blok yürürken Ash soruyor. Bir grup bir araya geldik sezon dışında şehirdeyken çalışmak için. Kullandığımız spor salonunu değiştiriyoruz, bu yüzden insanlar rutinimizi asla belirleyemiyor. Arena'ya gidebiliriz ama apartman spor salonları çok güzel ve yaz aylarında pek kullanılmıyor.

"Evet, yerleşiyorlar. Katılmak istersen antrenmandan sonra brunch'a gidiyoruz."

"Benim de katılmamı ister misin?" Ash sorar.

"Evet. Tamponu kullanabilirim." Annem Hemi'yi daha yakından tanıyacağı için ne kadar heyecanlı olduğunu anlata anlata bitiremiyor. Tüm bunlar Willy'nin bakış açısından bir yalan olduğu için kendimi kocaman bir bok çuvalı gibi hissediyorum.

Çoğu konuda ketum davranan babam bile bu gelişme karşısında oldukça heyecanlandı. Ayrıca bunu mahvetmeyeceğimden emin olmak için üstü kapalı bir yorum yaptı.

Haksız olmasa da bu yorum canımı yaktı. Hayatım boyunca pek çok aptalca şey yaptım. Hem erkek kardeşlerimin hem de küçük kız kardeşimin her zaman hedeflerine ve onlara nasıl ulaşmayı planladıklarına odaklanmış olmaları, dikkatlerini dağıtacak çok az şey olması yardımcı olmuyor. Manning daha beş yaşındayken doktor olmak istediğini biliyordu. Ferris de liseye kadar itfaiyeci olmaya kararlıydı. Paris tanıştığı her hayvanı sevdi, bu yüzden hiç kimse

veteriner olduğunda şok oldu. Benzer bir şekilde, elime sopayı alır almaz hokey benim için bitmişti. Onların aksine, ben genellikle hokey antrenmanından *sonra* olanlarla daha çok ilgilenirdim. Havalı kalabalıkla parti yapmaya kendimi çok kaptırmıştım.

"Hemi'nin annesi yardım maçına geliyor mu?" Ash soruyor.

"Gelemezler." Bunu biliyorum çünkü annem zaten anneleriyle konuşmuş ve çalışmak zorundalar.

"Yani sadece bir ebeveyn grubuyla ilgilenmek zorundasın. Bu iyi bir řey." Ash kafamdaki dūřünceleri yankılıyor.

Binasının önünde beklediğimizi bildirmek için Tristan'a mesaj attım. O bizi içeri alırken Hollis ve Roman caddenin karşısına geçiyor. Tristan'ın binasının karşısındaki binada oturuyorlar. Çoğumuz birbirimize yürüme mesafesinde yaşıyoruz.

Asansörün kapıları açılıp Rix ve Dred dışarı çıkarken hepimiz birbirimizin sırtını sıvazlayarak selamlıyoruz.

"Mükemmel zamanlama!" Rix elini kapı sensörünün üzerine koyuyor ve içeri doluşmamızı işaret ediyor. "Tristan ve Flip spor salonundalar. Biz çıkmadan önce sizi oraya götüreceğim, böylece aşağı inmek zorunda kalmayacaklar."

Dred gözlüklerini burnuna doğru iterek, "Flip'e mesaj attım," diyor.

"Dallas, Hemi ailenin yarınki yardım maçına geleceğini söyledi. Onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum," diyor Rix.

"Aynı." Dred merakla bana bakıyor. "Hemi'yle ıktığınıza hâlâ inanamıyorum. Sanki senin kışının sahibiymiş gibi hissediyorum."

"Bu doğru değil," diye kabul ediyorum.

Kolumu okşadı. "Buz dışında bir beta olmak sorun değil."

Rix telefonundan başını kaldırıyor. "Bence *golden retriever* Dallas için daha uygun bir terim."

"Teşekkürler mi?"

Asansöre adım atıyoruz ve kapılar kapanırken Rix ve Dred'e el sallıyoruz.

"Bu hepsi ve Kızlar almak birlikte?" I sor düşünmeden. Willy onlarla birlikteyse bunu zaten biliyor olmalıyım.

Hollis bana garip bir bakış atıyor ve Ash gizlice bileğimi tekmeliyor.

Roman yardımsever bir şekilde, "Bu sabah arenada Hemi'ye yardım edecekler," diyor.

"Doğru. Tabii ki. Kafamın nerede olduğunu bilmiyorum." Ben de kendiminkini salladım.

"Şu anda çok şey yaşıyorsun." Ash omzuma vurdu.

Roman çenesindeki kirli sakalı ovuşturuyor. "Her ne kadar bunun olacağını tahmin etmemiş olsam da, bunun olacağını tahmin etmişim."

Ona şaşkın bir bakış attım. "Ne demek istiyorsun?"

Hollis elinin içine öksürüyor.

Asansörün kapıları açılır ve bir çift içeri adım atar. Gözleri tanıyarak parlar. Birbirlerine yan gözle bakarlar ve yüzleri kızarır ama Terör hakkında hiçbir şey söylemezler.

Roman hava durumundan bahsediyor.

Kekeleyerek huşu dolu bir yanıt verirler.

Telefonum Dr. Sheep's Ass and Brooklyn'den gelen bir başka bildirimle çınlıyor; bu bildirim, kendileri gibi bir aşkı kaçıran tüm zavallı bekar insanlarla ilgili bir şeylerden bahsediyor. *Yemin ederim*. Yemin ederim, Wills'in kız arkadaşım olduğunu düşünmeselerdi, hafta sonunu mahvetmenin bir yolunu bulurlardı. Bu karmaşadan çıkacak tek olumlu şey bu.

Neyse ki işler daha da garipleşmeden katımıza ulaşıyoruz ve çift bizi takip etmiyor. Tristan bizi spor salonunun kapısında karşılıyor ve içeri buyur ediyor. İşe gidip gelenler ve sabah sporu yapanlar çoktan gittiği için artık burada sadece biz varız. Herkes kendi seçtiği yere dağılıyor.

"Tamam, yaptığın yoruma geri dönelim Roman. Bunun olacağını biliyordum da ne demek? Nesin sen, Aşk Dedektifi mi?" Alay ediyorum. Dünyanın tüm gizemlerini çözüyor.

En iyi arkadaşının kızına aşık olması dışında. Benim hayal dünyamda, Willy'nin nefreti onun bana olan aşkının bir maskesi.

Roman ağırlık odasına bakar. "Dallas'ın Hemi'ye karşı sert olduğunu bilenler el kaldırsın."

Herkes elini kaldırsın.

Kollarımı kavuşturuyorum. "*Hepiniz* bunu bilemezsiniz."

"Dostum." Flip, dönüşümlü çekiç bukleleri yaparken ayna duvarındaki yansımasını izliyor. "Sana evren tarihindeki en berbat tanıtımları yapıyor ve sen asla hayır demiyorsun. Ekipte senin yarısı kadar tuhaf kilise hayır işleri yapan başka kimse yok."

"Kilise işleri çoğunlukla büyükannem için. Ve onun arkadaşları ve onların arkadaşları için." Bu doğru, ama aynı zamanda Willy her zaman bana eşlik ediyor, yani çifte kazanç. Büyükannemle vakit geçirip topluma katkıda bulunabiliyorum, tıpkı ailemin diğer üyelerinin her gün *işlerinde* yaptığı gibi ve Willy'nin tüm dikkatini üzerime çekebiliyorum.

"Tamam ama ne olursa olsun hep seninle geliyor," diye karşı çıkıyor Flip. "Eminim bunun bir nedeni de başını ağrıtabilecek bir şey yapmaman ya da söylememen içindir, ama tek neden bu olamaz. Eğer bu doğru olsaydı, benim dairemde, benim boş yatak odamda yaşardı."

"Başka ne sebep olabilir ki?" Keşke bu konuda daha soğukkanlı olabilseydim ama takıntıda yalnız kalmak istemiyorum.

Hollis, "Tüm bu saçmalıklara sizinle vakit geçirebilmek için katılıyor," diyor.

Roman, "Kızım ile vakit geçirebilmek için lokantaya gelmeye başladığın gibi," diye belirtiyor.

Hollis, "Bu yılın başlarına kadar sadece kahvaltılar için gelirdim," diye yanıtlıyor.

"Uh-huh."

"Her neyse." Hollis bana döndü. "Artık neden en karanlık şeylere bile katıldığınızı biliyoruz."

"Hammer sana bu konuda bir şey söyledi mi?" Dedektifliğim devam ediyor. Eğer takım arkadaşlarımdan bu konuda yalnız olmadığımı dair bir onay alırsam, bu her şeyi değiştirir.

Hollis bana inanmayan bir bakış attı. "Sanki kız arkadaşımın bana söylediği her şeyi sizinle paylaşacakmışım gibi."

"Rix daha önce de benzer bir şey söylemişti," diye söze girdi Flip. "Bu doğru mu?" Ölüm lazerleri atan Tristan'a soruyorum gözbebeklerinden en iyi arkadaşına.

"Flip'in bu konuda neden yalan söylediğini anlamıyorum," diye mırıldanıyor kayıtsızca.

Fazla umutlanmak istemiyorum ama umutlandım sayılır. En azından ağırlıklara odaklanabiliyorum ve şimdilik onu rahat bırakıyorum.

Antrenmandan sonra Ash ve ben ailemle Pancake House'da kahvaltı için buluştuk. En iyi Benny yumurtaları ve harika kahveleri var.

"Yarın Shilpa'yı göreceğim için çok heyecanlıyım." Annem kahvesine yarım paket şeker ve krema koyuyor, karıştırıyor, yudumluyor ve şekerin geri kalanını ekliyor.

"O da seni görmek için sabırsızlanıyor."

Shilpa ve Ash ile ailem arasında karşılıklı bir hayranlık var.

Annem gülümsüyor ve dikkatini bana çeviriyor. "Sen çocuklarla çalışırken Büyükanne Bippy'nin yüzüğünü senin için temizlettim."

Neredeyse yüzüne kahve tükürecektim. Olduğu gibi, boğuldum ve kekeledim. Yüzük konusunda şaka yaptığını sanmıştım. "Bunun için biraz erken anne."

"Öyle mi? Birbirinizi hayatınız boyunca tanıdınız. Yıllardır birlikte çalışıyorsunuz," diye savunuyor. "Ash, karınla evlenmek istediğini ne zaman anladın?"

Ash bir sebze sosisini bütün olarak yutmuş gibi görünüyor. "İlk buluşmadan sonra."

"Ve siz ikiniz birlikte büyüdünüz." Annem kaşığını bir silah gibi sallıyor.

"Evet, ama çocukken pek arkadaş değildik ve lisede de aynı çevrelerde bulunmadık." Ona ortaokulda arkadaşlarının Willy'ye eziyet ettiğini ve benim de buna seyirci kaldığımı söylemeyeceğim, ki bu da en az eziyet eden olmak kadar kötü bir şey. Willy için öğrenci konseyi posterleri hazırladığım zamanı biliyor ama bunu neden yaptığımı ya da balodan hemen önce Wills'i en affedilmez şekilde nasıl kazara becerdiğimi bilmiyor.

"Ama bunca zamandır birbirinizin hayatındaydınız. Ve bana onun Terör için çalışmasının ikinizi bir araya getiren kader olmadığını söyleyemezsin." Başını öne eğiyor. "Ayrıca, ne kadar mutlu olduğumu görebiliyorum, Dallas Mattias Bright. Birbirinize sıırıslıklam aşkırsınız. Onu sonsuza dek kendinin yapmaya hazır olana kadar bu aşka tutunabilirsin." Ash'i işaret ediyor. "Sence de öyle değil mi?"

Ash tereddütle "Hazırlıklı olmak iyidir," diyor ve dizimi masanın altına vururken bana aynı fikirde olmadığını söyleyen bir bakış atıyor. Hem de hiç.

"Bu kadar yardım almışken ve ona tamamen aşık olduğun ortadayken beklemenin bir anlamı olduğunu sanmıyorum. Bunun elinden kaçmasına izin vermek istemezsin, Dallas. Öyle değil mi Mattias?"

Babam kahve fincanının kenarından, "O bir bakıcı," diyor.

Erkek arkadaş olmak onu Brooklyn'den, Sean'dan ve buluşmadaki diğer dedikoducu pisliklerden koruyacak. Ama benim nişanlım olsaydı... o zaman kimse ilişkimizi sorgulayamazdı.

BÖLÜM 11

HEMI

"It's bir onur için var sen Burada." I salla
Corbin Murray'in elini öperek onu karşılıyorum.
Corbin Murray.

Bugünkü yardım maçı için temin ettiğimiz ünlüler.

"Çok heyecanlıyım!" Kocaman gülümsüyor.

"Biz de öyle. Eğer sizin için de uygunsa, birkaç fotoğraf için poz vermenizi çok isteriz, sonra da giyinmeniz için soyunma odasına kadar size eşlik edeceğiz." Onu fotoğrafçının kamerasıyla hazır olduğu arka plana yönlendiriyorum.

Bir sonraki ünlü kapıdan girerken Tally hokey çantasını alır.

"Hemi, çok uzun zaman oldu!" Eric Steele -oyunculuk için uydurulmamış gerçek adı- çantasını bıraktı ve beni sıcak bir kucaklaşma için kendine çekti.

"Hey! Bugün burada olmayı kabul ettiğin için çok teşekkür ederim." Onu sevgiyle sıktım.

Hammer gözlerini kocaman açmış sağımda duruyor.

Eric beni yavaşça bırakıyor. Parmak uçları tanıdık bir şekilde kollarımdan aşağı kayıyor ve parmakları benimkilerin etrafında kıvrılıyor. Gözleri yumuşak ve gülümsemesi de öyle.
"Harika görünüyorsun."

Sırıtişını yankılıyorum ve iltifattan kurtuluyorum. "Beni kızartıyorsun."

"Nasılsın? Dallas Bright'la çıktığını gördüm. İtiraf etmeliyim ki, biraz şok oldum. Ben

Son birkaç yıl içinde bazı şeylerin çok değiştiğini tahmin ediyorum."

Sıcaklık yanaklarıma doğru ilerliyor. Eric, Dallas'ı küçümsediğimi biliyor. Yalanı inandırıcı kılmak için çabalıyorum. "Bu, şey... karmaşık. Ama evet, duygularım değişti." Eric'ten buluşmaya benimle gelmesini isteyebilir miydim? Elbette. Ve bunu düşündüm. Ama aynı zamanda popüler bir film yıldızı olan eski sevgilimle gelmek, kendimi çok zorluyormuşum gibi hissettirirdi. Şimdi ona sormadığım için pişmanım, çünkü Dallas'la gitmek bambaşka bir berbatlık seviyesi. Ama artık çok geç.

Başını sallayıp beni değerlendiriyor. "O şanslı bir adam." "Kim şanslı bir adam?"

Dallas'ın kolu arkadan belime dolanınca kaskatı kesiliyorum. Ve sonra tüm göğsü sırtıma baskı yapıyor. Kaburgalarına dirsek atıyorum. "PDA hakkında konuşmuştuk," diye mırıldanıyorum.

PDA hakkında konuşmadık.

Geri çekilir ve iki elini kaldırır. "Özür dilerim tatlım. Bazen kendimi unutuyorum. Elimden gelenin en iyisini yapacağım." Yanımda durmak için hareket etti ve elini uzattı. "Eric Steele, burada olman harika."

"Teşekkürler, dostum." Eric onun elini kabul eder ve birkaç saniye boyunca el sıkışırlar. "Ben de tam Hemi'yi kaptığın için şanslı bir adam olduğumu söylüyordum."

"En şanslısı." Dallas bir kolunu omuzlarıma doluyor ve beni kısa bir süre sıkıyor. "Hayalimdeki kadın sonunda benim oldu."

"Fotoğraf çekimini yapıp soyunma odasına gitsem iyi olacak. Seninle buzun üzerinde görüşürüz, tamam mı?" Eric biraz rahatsız görünüyor.

"Dört gözle bekliyorum," diye yanıtlıyor Dallas.

Başını salladı ve bana baktı. "Hemi, seni görmek her zaman güzel."

"Sen de."

Eric çantasını alır ve fotoğraf çektirmek için Tally'nin yanına gider.

"Kız kardeşim burada olsaydı aklını kaçırdı. Veterinerlik okulu boyunca Fae film serisinden aldığı tişörtle yaşadı." Dallas'ın kaşları birbirine yaklaşıyor. "Sen ve Eric birbirinizi nereden tanıyorsunuz?"

"Bir süre önce çıktık."

"Randevu mu? Ne zaman?" Dallas yumruklarını kalçalarına dayıyor. "Ne kadar zaman önce?"

"Lisans eğitimimden hemen sonra. Biraz deneyim kazanmak için Los Angeles'ta staj yaptım ve o da bir arkadaşımın arkadaşının arkadaşısıydı. Birkaç ay çıktık ve sonra yüksek lisansımı yapmak için geri döndüm ve hepsi bu kadar."

"Yani mesafe yüzünden mi ayrıldınız?" Dallas onaylıyor.

"Bir sebepten dolayı yürümedi." Aslında kıskanıyor. Neden?

Sahte sevgilim eski sevgilimi kıskanır mı? Tamam, ünlü eski sevgilim ama yine de. "Neden dışarıdasın? Maça hazırlanmalısın." Dallas'ın omzunu itiyorum ama yerinden kıpırdamıyor.

"Mesafeden daha fazla neden mi?"

"Bu bir Hollis-and-Scarlet-Reed durumu değil. Sakin ol. Bunu daha sonra, seyircimiz yokken, ben meşgul değilken ve senin de maça hazırlanıyor olmaman gerekirken konuşabilir miyiz?"

Ellerini saçlarında gezdiriyor ve burnundan nefes veriyor. Rahatsız edici derecede sıcak. "İyi. Sabırlı olabilirim." Eğiliyor ve gözleri dudaklarıma düşüyor. *Karnımdaki bu telaşlı his de neyin nesi?*

Bir kameranın flaşı patladığında, elimi onun elinin üzerine koyuyorum. ve geriye yaslan. "Ne yapıyorsun?"

"Kız arkadaşımdan bir şans öpücüğüne ihtiyacım var."

"Hayır, yapamazsın. Ben isteyken dudaklarını üzerime koyamazsın. Sınırlar olmalı. Hazırlan. Şimdi." Soyunma odasının yönünü gösteriyorum.

Dudağı çok tanıdık bir şekilde kıvrılıyor. Bu, on birinci sınıftaki hukuk dersimizden bir anıyı canlandırıyor, birlikte olduğumuz birkaç dersten biri. Münazaralar için sınıfın önüne çıktığımda hep o şeytani gülümsemeyi takınırdı. "Bu bakış da ne?" *Ve neden birdenbire bu kadar telaşlandım?*

Gözleri kızarıyor ve dilini üst dudağında gezdiriyor. "Bana emir vermene bayılıyorum." "Ciddiyim.

Git hadi." Ona ölüm bakışımı atıyorum.

Ağzı *çok sıcak*, göz kırpmıyor ve soyunma odasına doğru gidiyor. Hammer'a dönüyorum. "Tam bir baş belası."

"Sana kafayı takmış," diyor.

"O değil." Ama kıskanç erkek arkadaş rolünü iyi oynuyor ve olay çıkarıyor.

Kaşlarını çatıyor. "Bugüne kadar Eric'le çıktığını neden bilmiyordum?"

"Uzun zaman önceydi."

"Ama arkadaş kaldınız," diyor.

Omuz silkiyorum. "Ayrılıkla ilgili herhangi bir kırgınlık yoktu. Ben buraya geri taşındım, o da Los Angeles'taydı. Hiç ciddi bir şey değildi."

"Son zamanlarda sürprizlerle dolusun, değil mi?"

"Tıpkı birkaç ay önce sürprizlerle dolu olduğun gibi, değil mi?" Alay ediyorum.

"Evet, babamın en iyi arkadaşına aşık olmak orada bir şeydi, değil mi?"

"Evet, ama artık birlikte olduğunuza göre, başka türlü sünen hayal etmek imkânsız. Roman her şeyi sorun etmiyor gibi görünüyor."

"Babam kesinlikle daha rahat. Sanırım Hollis'in üzerine titremesi ve babamın da bunu görmesi yardımcı oluyor. Umarım artık kariyerime yerleştiğime ve aşkı bulduğuma göre o da görecektir."

"Değişiklik olsun diye onunla ilgilenecek birine ihtiyacı var," diye düşünüyorum.

"Öyle. Son yirmi bir yıldır sadece ben ve hokey vardı ve bu sezon yedek kalecinin daha fazla devreye girmesiyle odaklanacak başka bir şeye ihtiyacı var." Hammer iç çekiyor. "Hâlâ takımla birlikte çalışabildiğim için mutluyum. Siz benim ailemsiniz ve başka bir yerde olmayı hayal bile edemiyorum."

"Ben de aynı şekilde hissediyorum." Dallas'ın sahte sevgili olması ya da insanların onun parasını istediğini düşünmesi ne kadar rahatsız edici olsa da, alternatifi çok daha kötü. İnsanlar bunun bir yalan olduğunu öğrenirse, bu utançtan kurtulmak imkânsız olur. Takımı nasıl etkileyeceğinden bahsetmiyorum bile. Bu da ailesiyle tanıştığım da ekstra ikna edici olmam gerektiği anlamına geliyor. İnsanların bizim yalanımıza inanmasına çok şey bağlı.

Son ünlü oyuncu da giriş yaptıktan sonra arenaya doğru ilerlemeye başladık ama Topher Guy beni durdurdu. "Hemi, işte buradasın. Seninle konuşmam lazım."

Çünkü şu anda yeterince şey yaşıyorum. Gülümsemeye zorluyorum ve Hammer'a dönüyorum. "Sen bensiz devam et."

"Emin misin? Bekleyebilirim."

"Sorun değil. Hemen arkanda olacağım."

Koridorda ilerliyor ve ben de sıkıntımı dışa vurup dikkatimi Topher'a veriyorum. "Senin için ne yapabilirim?"

"Birincil pisti kullanımınızı konuşmamız gerekiyor."

"Tabii. Neden benimle yürümüyorsun? Kontrol etmem gerek."

misafirperverlikle. Çünkü hayırseverlik oyunu..." Duvar da bir saat buldum. "Kırk beş dakika. Ve şu anda fazla zamanım yok."

"Biliyor musun, biraz daha az olsaydın" -bana doğru işaret ediyor- "sana tahammül etmek daha kolay olurdu."

En sahte, en parlak gülümsememi takınıyorum. "Bu gibi etkinliklerin sorunsuz geçmesi ve ekibimize olumlu basın getirmesi için etkili olmam gerekiyor, bu da temelde benim iş tanımım. Şimdi, ana pistle ilgili sorun nedir?" Koridorda hızlı adımlarla VIP süitine doğru yürüyorum. Ben

Bugün bu tür saçmalıklara ayıracak vaktimiz yok, özellikle de Topher'ın.

"Kadın takımı için önümüzdeki dört hafta için yer ayırttınız."

"Sezon dışındayız ve erkek takımı buzda değilken yardımcı pisti kullanmaları için hiçbir neden yok. Bunu daha önce de konuşmuştuk, bu yüzden neden tekrar tartıştığımızdan emin değilim."

"Bu da genç erkek yaz takımı için uygun olmadığı anlamına geliyor."

"Böylece yardımcı pisti kullanabilirler."

"Koçlarına orada oynama fırsatı bulacaklarına dair söz verdim, bu yüzden kadın takımını hareket ettirmeniz gerekiyor."

Ben duruyorum, o da bana ayak uydurmaya çalışarak oflaya puflaya duruyor. "Özür dilerim, geçen ay ana pisti kullanmak istediğimde bana ne demiştiniz? İlk gelen ilk alır ve belki bir dahaki sefere kendimi toparlarım mı demiştiniz?"

"Neden her zaman bu kadar zorsun?" Kravatını çekiştiriyor. "Bunu güzel bir şekilde halledebilirdik, Hemi. Şimdi sadece başının üzerinden geçmek zorunda kalacağım." Ters yönde fırtınalar koparıyor. Derin bir nefes alıp silkeleniyorum. Bu konuda nazik olmak ona istediğini vermek anlamına geliyor, öyle görünüyor. Ama ben duruşumun arkasındayım ve zaten bana karşı hiçbir zaman nazik davranmayacaktı. Sanırım şimdi koçlardan biriyle konuşacak ve durumunu savunacak. O benden daha uzun süredir burada ve bazen kıdemi ağır basıyor. Ama bu haberi kadın koçu Denise'e ben vermeyeceğim; eğer istediği olursa bu Topher'ın işi olacak.

Arena girişine doğru geri dönmeden önce VIP'lerimizle ilgilenildiğinden emin olmak için kontrol ediyorum. Hammer ve Tally'yi ellerinde panolarıyla beni beklerken buluyorum.

"Her şey yolunda mı?" Hammer sorar.

"Peachy. Sorduğun için teşekkürler. Burada işler nasıl gidiyor?" Arenanın etrafına bakıyorum. Aylar süren planlama ve işte bu.

Biletleri tükenmiş bir maç ve canlı yayınlanacak. Bilet gelirleri iki yerel hayır kurumuna aktarılacak ve sonrasında taraftarlara imzalı formalar, sopalar ve oyuncular ile ünlüler tarafından bağışlanan özel eşyalar için teklif verme fırsatı sunan çevrimiçi bir açık artırma düzenleyeceğiz.

"Gitmeye hazırız. İkinci katta küçük bir aksaklık oldu ama hallettik. Harika olacak," diye beni temin ediyor.

Tally, "Bunun için formları seviyorum," diyor.

Hammer, "Tasarım ekibiyle birlikte çalışmak çok eğlenceliydi," diyor.

"Artık tam zamanlı olarak bu işten sorumlu olduğumu biliyorsun," diyorum ona. Hammer, Terror markasının güncel kalması için pazarlama ekibinin yerel tasarımcılarla anlaşma yapmasına yardımcı oluyor.

Başını sallıyor. "Bu konuda yüzde yüz iyiyim."

Rix, Shilpa ve Dred yedek kulübesinin arkasındaki ilk sırada bize katılıyor ve oyunun tadını çıkarmak için yerleşiyoruz. Normalde hep birlikte bir süitte olurduk. Aksiyona bu kadar yakın olmak güzel.

Oyuncular teker teker buza çıkar ve kalabalık çığlık atıp alkışlayarak onaylar. Bu oyunda ünlüler profesyonel oyunculara karşı. Her şey eğlence ve hayır işleri için para toplamakla ilgili. Maç başladıktan kısa bir süre sonra Dallas'ın ünlülerin ilk golü hakkında konuşmaya ve öfkelenmeye başlaması beni şaşırttı.

Cama vuruyorum ve omzunun üzerinden bakıyor. Ben de ona baktım.

Bana bir öpücük gönderdi.

Ama ilk beş dakikada iki gol atarak devam ediyor. Roman, ünlü oyuncuların beraberliği sağlaması için iki gol atmasına izin veriyor.

"Bu adamın derdi ne?" Mırıldanıyorum. "Bunun eğlence için olması gerekiyordu."

"Görünüşe göre Eric'le olan geçmişinizi biraz kıskanıyor," diye fısıldıyor Hammer.

"Hayır." Bu fikri hemen reddediyorum.

Hammer omuz silkiyor. "Pakı ondan çalıp duruyor."

Gerçekten çıkıyor olsaydık ve kıskanacağı bir şey olsaydı mantıklı olurdu. Ama çıkmıyoruz ve o değil. "Sakinleşmesi gerekiyor."

Ancak buz üzerindeki sert oyununa ve agresif hareketlerine devam ediyor, öyle ki Ash ikinci devrede onun bir gol daha atmasını engelliyor.

Oyuna verilen kısa bir ara sırasında kamera kutulardan birine kayıyor ve bugün görmek istediğim son insanlara odaklanıyor. "Tanrı aşkına, neden burada olmak zorundalar ki?" diye mırıldanıyorum.

"Kim?" Shilpa sorar.

"Brooklyn ve Sean." Başımı sallıyorum.

Çalıştığı şirket bir kutuya sponsor oluyor. Genellikle iş arkadaşlarıyla birlikte katılıyor ve ben ondan uzak duruyorum. Onu aramak için bir sebep yok. Ayrıca onu hiç umursamamam gerektiğini de kabul ediyorum. Ama tabii ki bugün burada eski en iyi arkadaşım ile birlikte. Ve tabii ki Jumbotron'da tüm salonun şahit olması için öpüşüyorlar. Ben bir yetişkinim, bunun bir önemi olmamalı. Ama neden hep yaraya tuz basıyorlarmış gibi geliyor?

Burası benim arenam, benim takımım, benim insanlarım. Burada güvende olmam gerekiyor. Kendi alanımdayken beni küçük hissettirmemeleri gerekiyor, ama Tanrım, yapıyorlar. Sean muhtemelen varlığımdan bile haberdar değil. Ama Brooklyn'i her gördüğümde sanki biri kalbimi tekrar tekrar kesmiş gibi hissediyorum. İğne batırmak için yapılan her paylaşım, her yorum derimin altına işliyor. Keşke beni etkilemeseydi ve hala acıtıyor olmasından nefret ediyorum. Onları birlikte görmekten bile rahatsız olmamalıyım, ama onlar benim boktan güvensizlik kriptomitim. En iyi arkadaşım beni sırtımdan bıçakladıktan sonra mezuniyet balosu sırasında otoparkta oturup kusana kadar ağlayan aptal bir genç kız gibi kendimi küçük ve zavallı hissediyorum.

Bana binlerce yönden farklı olmam gerektiğini söyleyen aynı arkadaş: daha az iddialı, dekolterimi kullanan

Daha iyisi, sadece gülümsemek ama asla konuşmamaktı. Bana yüzlerce kez onu dinlersem belki daha fazla erkeğin benden hoşlanacağını söyledi. Daha da kötüsü, diğer kızların asla benimle arkadaş olmak istemediğini, bu yüzden ona sahip olduğum için minnettar olmam gerektiğini söylerdi. *Kötü bir arkadaştı.* Özellikle de şu an etrafımdaki harika kadınlara baktığımda. Bana asla böyle hissettirmezlerdi.

Romantizm ve kırık kalpler acı verebilir ama en iyi arkadaşım olduğunu düşündüğüm birini kaybetmek en derin yarayı açtı. Şu anda binlerce şey diliyorum. Farklı olmayı. Geçmişimdeki pisliklerden bu kadar etkilenmemeyi. Kendim olmanın sorun olmadığını hissetmek. Ben olmanın çok fazla olmadığını.

Bir an için gözlerimin arkasında gözyaşlarının dehşet verici dikenini hissediyorum - ta ki cama vurulup dikkatim Jumbotron'dan uzaklaşana kadar. Dallas eldivenlerini çıkarıyor ve elleriyle bir kalp yapıyor.

Ash omzuna bir tokat atar ve ona kışını buza sokmasını söyler.

Jumbotron her şeyi yakalıyor.

Elimde değil; gülümsedim. Evet, tam bir baş belası ama aynı zamanda bana insanların benim yerimde olmak için adam öldürebileceklerini de hatırlattı. Herkes Dallas Bright'ın benim olduğunu düşünüyor.

Oyuncular son periyotta pakı Dallas'tan uzak tutmak için ellerinden geleni yaptılar ve ünlüler maçı tek golle kazandılar, ki bu her zaman olmasını istediğimiz şeydi, bu sefer Dallas tek başına aksini yapmaya çalışsa bile.

Maçın sonunda bağcıklarımı bağlayıp buza çıkıyorum, her iki takım tarafından kuşatılıyorum, böylece burada oldukları için herkese teşekkür edebiliyorum. Vander Zee konuşmayı pek sevmez. Hayırseverlik oyunlarını her zaman yerel çocuk hastanesine gidecek olan bir iç çamaşırı atışı ile bitiririz.

Kalabalık, temizlikçilerin büyük poşetlerde toplaması için getirdikleri doldurulmuş hayvanları buzun üzerine atmayı bitirdiği sırada Dallas kayarak geliyor.

Mikrofonu indirdim ve ona tüm arenanın görebileceği bir bakış attım. "Ne yapıyorsun sen? Takım arkadaşlarının yanına dön."

"Bir saniyeliğine mikrofona ihtiyacım var."

Yüzündeki ifadeden hiç hoşlanmadım. Mikrofonu arkama saklamaya çalışıyorum ama paten giyiyorum ve kedi gibi refleksleri olan profesyonel bir oyuncu değilim. Dallas mikrofonu kapıyor ve beni sabitlemek için bir elini kalçama koyuyor.

"Cidden Dallas, her ne düşünüyorsan artık durmalısın. Palyaçolar senin için geliyor," diye tehdit ediyorum.

"Merak etme tatlım. Bence bunu seveceksin," diyor mikrofonu ağzına götürmeden önce. Ter yanaklarından aşağı süzülüyor. Saçları şakaklarından ıslanmış ve yüzü yorgunluktan kızarmış. "Hepimiz hayatımın aşkını bir başka inanılmaz ünlüler yardım oyununu bir araya getirdiği için alkışlayalım!"

Kalabalık çılgına döner.

"Bunu tek başıma yapmadım," diye mırıldandım.

"Her ne kadar kendisine yardım eden bir ekibi olduğunu herkese hatırlatsa da, Wilhelmina'nın bu ekibin arkasındaki yapıştırıcı olduğunu söylemeye gerek yok sanırım. Ve o benim için dünyalara bedel." Arkasını dönüyor, bir eliyle hâlâ mikrofonu tutuyor. Ama diğer elini yumruk yaptığını fark ediyorum.

Önümde tek dizinin üzerine çöküyor ve tüm salon toplu bir nefes alıyor.

Elimi uzatıp onu boğazlamamak için kendimi zor tutuyorum.

"Kalk," diye fısıldıyorum sıkılmış dişlerimin arasından ve sıkı bir gülümsemeyle.

Böyle bir şey olmayacak. Bunu bütün bir arenanın önünde yapmıyor. *Bu* her neyse. En azından

Televizyonda yayınlanan kısmı. *Umarım televizyon kısmını* geçmişizdir... "Wilhelmina Georgia Reddi-Grinst, sen dünyanın en

inanılmaz bir kadınsın. Bana her gün daha iyi bir adam olmam için ilham veriyorsun ve biliyorum ki ben her zaman devam eden bir çalışmayım, ama ben senin devam eden çalışman olmak istiyorum. Hayatımızın geri kalanı için. Dünyada senden daha çok istediğim bir şey yok.

-Kupayı tutmak için başka bir şans bile yok."

Kalabalık kıkırdar ve bir grup insan tezahürat yapar.

"Kes şunu artık, Dallas. Palyaçolar. Sonsuza kadar palyaço," diye tehdit ediyorum yüzüme yerleştirebildiğim en aşırı gülümsemeyle. Onun kız arkadaşı olduğum konusunda sevdiğim herkese yalan söylemek benim için bir şey, ama eğer düşündüğüm şeyi yapmak üzereyse... yalanlar sonsuz derecede büyümek üzere.

"On yıl önce, hayatımın en büyük hatasını senin peşinden koşmamakla yaptım. Benim insanım ol, Wilhelmina. Sonsuza dek benim ol. Benimle evlenir misin?" Yumruğunun içindeki kutuyu çevirerek açtı.

Siyah kadife yastığın üzerinde, beyaz pırlantalardan oluşan bir halenin ortasında yer alan en güzel mavi pırlanta oturuyor. Nişan yüzükleri arasında bu son derece muhteşem. Ve Dallas'ın, tüm bu insanların önünde bana bu kadar güzel bir şey sunmasına inanılmaz derecede kızgınım.

Özellikle de bunların hiçbirisi gerçek olmadığı için. Ve bizim için kazdığı çukur çok daha derinleşti.

Dallas mikrofonu bırakır. "Evet de, Wills. Kimse seninle uğraşamaz. Biz yöneteceğiz. Sen ve ben. Benim belalı kraliçem ol."

Elimle ağzımı kapatıyorum. Birden gözyaşlarımın eşiğine geldim. Kızgınım. Üzgünüm. Neler olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

"Kazanamayacaklar," diye fısıldıyor. "Şimdi değil. Hiçbir zaman. Onlara gerçekte nasıl yapıldığını gösterelim."

Gözyaşlarıma hakim oluyorum ve başımı sallıyorum. Her ne kadar yanlış yönlendirilmiş olsa da, niyeti kötü değil. Ya da en azından öyle görünmüyor.

Mikrofonu dudaklarına götürüyor. "Kelimeleri söylemelisin, tatlım."

Elimi bırakıyorum ve bu yeni yalanı pekiştiriyorum. "Evet. Seninle evleneceğim."

Gülümsemesi ısıltı ısıltı ve kalbim ikiye bölünüyormuş gibi hissediyorum.

Bu maskaralık sona erdiğinde pek çok insanı hayal kırıklığına uğratacağız.

Onun ailesi, benim annem, ailelerimiz, arkadaşlarımız, hepsi için şimdiden yıkıldım. Ve en çok da benim için. Çünkü balo kralı az önce inek kıza evlenme teklif etti ve her şey trajik bir saçmalık. Yıllar önceki acının yankıları su yüzüne çıkıyor.

Taşı parmağıma taktı. Tam oturuyor, çok güzel ve ben ona çok kızgınım. Beni sevmiyor. Benimle evlenmek istemiyor. Bu sadece başka bir oyun. Başka bir galibiyet.

"Evet dedi!" Ayağa kalkıyor ve mikrofonu yanımda ağzı bir karış açık duran Flip'e uzatıyor.

Dallas saçımı omzumun üzerinden itiyor. Dişlerimi sıkarak konuşurken tepki vermemeye, yüzümdeki gülümsemeyi korumaya çalışıyorum. "Seni öldüreceğim. Bunu biliyorsun, değil mi? Palyaçoların ve lahana turşusunun kötü olduğunu düşünüyorsun, biraz bekle." Yüzündeki o muhteşem gülümsemeyi yumruklamak istiyorum.

"Seni öpebilmem için bir saniyeliğine bana bok atmayı keser misin?"

"Wh-"

Yüzümü avuçlarının arasına alıyor ve dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Şok olmuş gibi bir ses çıkarıyorum ve bileklerini kavriyorum. Dili dudaklarımdan arasından geçiyor, agresif bir şekilde değil, ama en nazik süpürmelerle.

Başım dönüyor ve damarlarımda ateş dolaşıyor. Bu şok olmalı. Bu yüzden olmalı. Ben onun formasını yumruklarken ve o başını eğerken tek açıklaması buydu. Her çizgisi

Sert vücut benimkiyle birleşiyor. Ve bu yeterince yakın hissettirmiyor. Dudakları benimkilerle buluşuyor, çok yumuşak, sıcak ve sert. Dallas'ın başparmağı çenemin kenarını sıyırarak ağzımı keşfederken dizlerimin titremesine ve dudaklarımdan en utanç verici iniltinin dökülmesine neden oluyor.

"Vay be, ne kimya ama," diye mırıldanıyor

Flip. Arena tezahürat ve çılgınlarla inliyor.

Dallas öpücüğü kesiyor - Tanrı'ya şükür, çünkü açıkça görülüyor ki mantıklı kararlar verme yetisine sahip değilim. Sıcak ve bilmiş bakışları benimkilerle buluştuğunda ağzının bir köşesi yukarı kalkıyor. "İkna oldum."

Bu iki kelimeyle, çürük kalbim ayak parmaklarıma kadar düştü.
Hepsi sadece bir gösteri.

Parmaklarımızı birbirine geçiriyor ve ellerimizi
Havada. "Evet dedi!"

Orada öylece durdum,
inanamayacağım kadar şaşırmıştım.

Dallas beni öptü.

Beni öptü.

Ve vücudumun verdiği tepkiye bakılırsa, bu hayatımın en güzel öpücüğüydü.

Bu benim için gerçekten kötü bir haber.

Çünkü o artık sadece benim sahte erkek arkadaşım değil, sahte nişanlım.

BÖLÜM 12

DALLAS

A Soyunma odasına girer girmez, tüm takımım sırtımı sıvazlamaya, "aferin" demeye ve "bunun bu kadar ciddi olduğunu bilmiyordum" demeye başladı. Ash kaşlarını çatmış bir şekilde kenarda duruyor. Bana bunu yapmamamı söyledi ve ben yaptım.

Her neyse.

İkimiz de Willy'nin bu yüzden hayatımı cehenneme çevireceğini biliyoruz. Ama onun tüm öfkesine kesinlikle katlanacağım çünkü Brooklyn ve Sean'ın on yıllık güç gezisinin altından halıyı çekip aldık. Son zamanlarda pasif agresif paylaşımlar yapıyorlar. Brooklyn sınıf arkadaşlarımızdan birinin onları aldatmasının "çok kötü" olduğundan bahsettiğinde kendimi kaybettim. Bu iki pisliğin nişanlanması, profesyonel bir hokey oyuncusunun lise aşkına insanlarla dolu bir arenada evlenme teklif etmesi kadar heyecan verici değil. Küçük mü? Kesinlikle öyle. Ama iyilik için kullanamayacaksam bu gücün ne anlamı var? Artık kimse ilişkimizin ciddiyetini sorgulayamaz. Yüzüğüm onun parmağındayken olmaz. Adrenalinim çok yüksek.

"Az önce Rose Room'u ayırttım," diye duyurdu Flip. "Ailen ve başka kim gelmek isterse herkes yemeğe davetli." Telefonunu dolabına bırakıyor ve sırtımı sıvazlıyor. "Bunu kutlamamız gerekiyor."

"Bunu nasıl başardın?" Orası genellikle haftalar öncesinden rezerve edilir.

"Bağlantılar. Çok bağlantım var." Flip göz kırpmıyor ve duşlara yöneliyor.

Takım arkadaşlarım yanımdan geçerken sırtıma vuruluyor ve saçlarım karıştırılıyor. Tüm ekip için şehirdeki en pahalı restoranlardan birinde rezervasyon yaptırmak kadar güzel bir kutlama olamaz.

Soyunmak için zaman ayırıyorum, Ash de öyle. İkimiz de yalnız kalana kadar bir şey söylemiyoruz.

"Doğru zaman hakkında konuştuğumuzda, aslında zamanın bu gece olacağını düşünmemiştim," diye mırıldanıyor pedlerini çıkarırken.

"Bunu planlamıyordum ama Sean ve Brooklyn Jumbotron'da görüldüğünde Willy'nin yüzünü gördüm." Dövüşmek ister gibi görünüyordu, ki bunu görmek için para verirdim.

"Demek evlenme teklif ettiniz," diye bitiriyor.

"Evet." Biraz düşüncesizce miydi? Elbette. Ama o ikisini ve sinsi davranışlarını sikeyim. Pasif agresif yorumlarını görüyorum. Wills'i elimden geldiğince, ne pahasına olursa olsun koruyacağım. Bu benim elmas yüzüklü kefaretim.

Dudaklarını büzüyor. "O zamanlar olanlar hakkında Hemi'ye gerçeği anlatmak senin için iyi bir fikir olabilir mi?"

Son zamanlarda bunu birkaç kez düşündüm. "Bana inanmaz. Henüz inanmadı. Ama umarım şimdi ve buluşma arasında bunu değiştirebilirim." Dürüst olmak gerekirse, onu dinlemeye de zorlayamam. Neden o zaman yaptıklarım yerine şimdi söylediklerime güvensin ki?

"Eğer en iyisinin bu olduğunu düşünüyorsanız..." İç geçiriyor ve omzuma vuruyor. "Duşa girmeliyiz. Eminim annenle baban çıldırmıştır. Eminim Hemi de öyle."

Bir saat sonra, çok sayıda şampanya şişesinin soğumakta olduğu Rose Room'u ele geçirdik. Şarap, bira ve karışık içecekler dolduruldu, mezeler servis edildi ve akşam yemeği siparişleri alındı. Fatura

Bu başka bir şey olacak. Flip genelde savurgan bir adam değildir. Maçtan sonra takılırken oda servisi sipariş etmek zorunda kalmamak için LCBO'ya uğrayıp altı paket bira -her zaman ultra hafif- alan kişidir.

Willy odanın diğer ucunda, elinde bir kadeh şampanya tutuyor - gerçi şampanya gibi görünmesi için içine bir şey katılmış soda da olabilir - ve etrafı kızlarla çevrili. Shilpa onun yanında ve bütün gece de yanındaydı. Gülüyorlar ve kahkahalar atıyorlar ama Willy'nin omuzlarındaki gerginliği görüyorum. Bu büyük ihlal için ne tür bir ceza vereceğini merak ediyorum. Şimdiden çocuk kampına giriş, çiftçiler birliğinin ödüllü domuz töreni ve başka bir balon hayvan rotasyonu için programım var. Sonuncusu için alıştırmayı yapıyorum.

Akşam yemeğine oturmak üzereyken Willy tekrar yörüngeme giriyor. Eli sırtımdan yukarı kayıyor ve omzumun etrafında kıvrılıyor, tırnakları gömleğimin içinden derime bastırıyor. Dudakları kulağıma değene kadar ayak parmaklarının üzerinde yükseliyor. Nefesini boynumda hissedebiliyorum. Başımı çevirsem dudaklarım alnına değecek.

"Umarım bu partinin tadını çıkarırsın Dallas, çünkü bu senin son partin olacak," diye mırıldanıyor.

Parmaklarını omzumdan çekip kolumu onunkiyle birleştiriyorum, eğilip bir yandan şampuanını içime çekerken bir yandan da ona fısıldayabiliyorum. "Dikkatli ol tatlım, tehditlerin beni tahrik ettiğini şimdiye kadar anlamış olmalıydın."

"Bunu sadece beni kızdırmak için mi yaptın?"

Onun fırtınalı gözleriyle karşılaştım. "Bunu senin *için* yaptım."

Kaşları şaşkınlıkla çatılıyor ama daha fazla soru sormaya fırsatı olmuyor çünkü annem yaklaşıyor. Çok mutlu oldu. Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Eğer mümkün olsaydı, gözleri kalbe dönüşürdü.

Eli göğsünde. "Siz ikiniz çok tatlısınız."

"Teşekkür ederim Bayan Bright. Bunun gerçekleştiğine inanamıyorum," diyor Willy sıkı bir gülümsemeyle.

"Dallas çok etkilenmiş." Annem Willy'yi kucaklamak için kendine çekiyor ve kulağıma bir şeyler fısıldıyor. Geri çekildiğinde Willy'nin ellerini kendi ellerinin arasına alıyor ve yüzüğü inceliyor. "Tam uydu. Sevdin mi? Dallas'ın büyük büyükannesinin yüzüğüydü, annesinden miras kalmıştı. Bence sana çok yakışmış."

"Göz kamaştırıcı," diye onaylıyor Willy. "Daha güzel bir yüzük isteyemezdim." Gülümsemesi anneminkiyle eşleşiyor. Wills'i daha iyi tanımasaydım, ciddi olduğunu düşünürdüm. Belki de öyledir, ama birden pişmanlık duymaya başladım. O yüzüğün parmağında olmasını gerçekten istiyorum ve keşke o da istese.

"Dün Dallas'a verdiğimde, hemen evlenme teklif etmeyi planladığımı bilmiyordum ama bunu görmek için burada olduğumuz için çok heyecanlıyım." Annem gülümsemesini bana çevirdi. "Bana verdiğin kredi kartının Noel hediyeleri ve acil durumlar için olduğunu biliyorum ama baban ve ben şehirdeyken Wilhelmina'yla bu gece biraz yalnız kalmak isteyeceğinizi düşündük. Bu yüzden size Ritz'de bir oda ayırtmayı kendime görev edindim. Çok güzel bir balayı süitleri var." Willy'ye döndü. "Yarın çalıştığını biliyorum, ama belki bu şartlar altında anlayışlı olurlar ve biraz geç gidebilirsin? Böylece ikiniz uygun bir kutlama yapabilirsiniz." Yanakları kızarıırken göz kırptıyor ve kıkırdıyor. "Her neyse, baban ve benim için endişelenmene gerek yok. Kendi başımızın çaresine bakarız."

"Bunu yapmana hiç gerek yoktu," diyor Willy, güzel yüzünde hâlâ bir gülümseme var. Gerçi bu seferki biraz manik görünüyor.

Eğer bu gece onunla yalnız kalırsam, ölebilirim.

Gitmek için daha kötü yollar da var.

Annem başını sallar. "Bu çok özel bir gece. Ve hayatta bir kez yaşanacak bir olay! Arkadaşlarınızla dışarı çıkın, eğlenin ve aşkınızı kutlayın."

"Teşekkürler anne. Çok havalısın. Ve düşünceli." Bu onun tarzı, her zaman diğer insanları düşünüyor, her zaman en iyisini istiyor.

Tırnakları ön koluma batarken Willy, "Çok düşünceli," diye onaylıyor.

Kolumdan aşağı gönderdiği keskin ısırığı seviyorum. İyi ki takım elbise giyiyorum ve ceketim hala üzerimde, yoksa bu ereksiyon oldukça utanç verici olurdu.

Yerlerimizi aldık ve ilk yemek olan ıstakoz çorbasını getirdiler. Willy şampanyasının tazelenmesine hayır demeyerek beni şaşırtıyor. Belli ki doğaçlama evlenme teklifi stres yaratıyor.

Yemek arasında kolumu sandalyesinin arkasına uzatıyorum ve saçlarının uçlarını parmaklama isteğime boyun eğiyorum. Yumuşacık ve ipeksi; tek istediğim yüzümü saçlarına gömüp şampuanını koklamak. Hakkını vermeliyim; belden yukarısı mutlu nişanlı rolünü oldukça inandırıcı bir şekilde oynuyor. Ama masanın altında tırnakları kalçama batıyor. Bana ne yaptığını bilse bunu yapmaya devam e d e c e ğ i n d e n şüpheliyim.

Akşam yemeği çok şatafatlı geçiyor ve Flip'in kendi parasıyla bu kadar kolay eğlenmemize izin vermesi beni yine şaşırtıyor. Tabii gecenin sonunda hesabı bana vermeyecekse.

İkinci yemeğin tabakları toplandıktan sonra Flip sandalyesini geriye iter ve kadehini kaldırarak masadakilerin dikkatini çeker. "Çoğumuzun bunun bu kadar çabuk olacağını tahmin ettiğini sanmıyorum ama Hemi'ye olan aşkın yüzünden okunuyor Dallas. Ve Hemi, her ne kadar profesyonel bir şekilde kıcıma biniyor olsan da-"

Masa kıkırdıyor. Flip başını eğip bir saniye salladıktan sonra bize alaycı bir sırıtış attı. "Kusura bakmayın. Klas olmaya çalışıyorum. Hemi, sen bu takımın ayrılmaz bir parçasısın. Bizi hizada tutuyorsun, topluma geri vermemiz için bize fırsatlar sunuyorsun ve bizi daha iyi bir takım yapıyorsun. Seni ve Dallas'ı birlikte görmek ilham verici. Ayrı ayrı

Siz rock yıldızısınız, ama birlikte bir güç merkezi olacaksınız." Kadehini kaldırıyor. "Hayatta bir kez aşkı bulan en sevdiğim iki insana."

"Aşka!" Bardaklar tokuşturulurken herkes bu duyguyu yineler.

Bir koro "Öp! Öp! Öp! Öp!" korusu takip ediyor. Willy'nin tırnakları bacağıma öyle sert batıyor ki, daha sonra hayranlıkla izleyeceğim hilal şeklinde kesikler bulsam şaşırmam.

O bana bakarken ben de ona doğru dönüyorum. Gergin ya da muhtemelen öfke dolu bir yutkunma olarak yorumladığım bir sesle boğazı titriyor. Ama gözlerinde başka bir dizi duygu var. Kızgınlık var, ama yemin ederim, bunun altında bir miktar beklenti yatıyor. Ya da belki de ben yansıtıyorum, özellikle de gördüğüm bir sonraki duygu korku olduğu için. Nereden geldiğini bilmiyorum ve nasıl düzelteceğimi de bilmiyorum.

Bunu ona zorla kabul ettirmek istemiyorum ama onu nişanlım yaparak özerkliğini elinden aldığımı da fark ettim. Ve özgürlüğünün bir parçasını. İlk hamleyi yaptığında rahatladım, başını eğdi, eğildi. Bana izin veriyordu.

Hareketi yansıtıyorum ve başparmağımla çenesinin kenarını okşuyorum, onu boktan bir duruma soktuğumu bildiğimi şefkatli bir dokunuşla ifade etmeye çalışıyorum. Muhtemelen hâlâ öpmek isteyeceği son kişi benim. Ama yemin ederim, onu Brooklyn ve Sean'ın iğnelemelerinden korumanın ötesinde, bunu telafi etmenin bir yolunu bulacağım.

Willy'nin tırnakları kalçamdan çekiliyor ve eli göğsümün üzerinden kayarak boynumun arkasına dolanıyor. Bir kez daha tırnaklarının ısırtığını tenimde hissediyorum. Bu sefer hafif bir baskı, isterse beni fiziksel olarak kanatmaktan daha fazlasını yapabileceğini hatırlatıyor.

Vücudum beklentiyle elektrikleniyor. Ama bir odadayız.

Tam . bizim Arkadaşlar, ve Willy inanıyor
Olanların hepsi göstermelik. Ama yine de istiyorum. Onu
hala istiyorum. Biz yalın daha yakın Hala, ve ne
zaman bizim Dudaklar var Willy neredeyse
duygulanarak fısıldar: "İntikam senin için geliyor,

babycakes."

"Umarım öyledir," diye cevap veriyorum. Öfkesi ilgisizliğinden daha iyi.

Ne ceza vermeyi uygun görürse hak ediyorum. Özellikle de sebebi ne olursa olsun bu öpücüğün gerçekleşmesini istediğim için. Dudakları dudaklarımla buluştuğunda vücudumdaki her bir sinir Kanada Günü'ndeki havai fişekler gibi yanıyor. Son on yıldır onunla ilgili kurduğum fanteziler, akıllı ağzının yumuşak, kadife dokunuşuyla zihnime hücum ediyor.

Parmaklarımı saçlarının arasına sokuyorum, saten telleri karıştırıyorum. Eğer her şey farklı olsaydı, eğer bu benim için olduğu gibi onun için de gerçek olsaydı, bu gece gerçekten kutlama yapıyor olurduk

-Yumuşak, kıvrımlı vücudu benimkinin altında. Şimdiye kadar duyma zevkine eriştiğim en sessiz, en ereksiyona neden olan iniltiyle başını eğiyor.

Dudakları tatlı bir nefesle ayrılıyor ve dili ağzımı süpürüyor. Şok olmuş ve kendinden geçmiş bir halde dilimin onunkine doğru kaymasına izin veriyorum. Willy'nin tırnakları tenime daha sert bastırıyor ve o keskin ısırlıklar sikimi daha da şişirirken inliyorum.

Işıklar ve çılgınlıklar şehvetin sisini delip geçene kadar Willy ağzını benimkinden ayırmıyor.

Tek istediğim onu kollarıma alıp otel odasına götürmek, böylece bütün gece bunu yapabiliriz. Belki daha az kıyafetle. Kesinlikle daha az kıyafetle.

Şampanya kadehine uzanıp kalanı boşaltıyor.

Willy'yi yüzü kızarmış ve öfkeli ya da nefret ettiğimi bildiği bir şeyi bana yaptırdığı için sevinçten çıldırmış görsem de, onu utanmış görmedim - en azından uzun yıllardır. Ama boynundan yanaklarına doğru ilerleyen kızarıklığa bakılırsa, oldukça dehşete düşmüş görünüyor. Bu talihsiz bir durum, çünkü bu hayatımın en iyi ikinci öpücüğüydü, ilki bugün evlenme teklif ettikten sonra oldu.

Willy'nin sağından Hammer, "Ne öpücüktü ama," diyor.

"Katılıyorum." Rix başını sallar.

"Sanırım bu ikisinin gecenin ilerleyen saatlerinde ne yapacaklarını biliyoruz," diye fısıldıyor annem babama pek de sessiz olmayan bir sesle.

Bu, yakınlarındaki insanların kıkırdamalarına neden olur.

Willy bana bakmadan boş şampanya bardağını uzattı.
"Doldur lütfen."

"Tabii ki." Yanağından öperim.

Dişlerini gıcırdatıyor ve bana yan gözle bakıyor.

Bu üçüncü bardak olabilir, tabii soda içmediyse, ama yine de dolduruyorum.

Ve akşam yemeği sırasında bir kez daha doldurdum. Nadiren içiyor ve kesinlikle bu kadar çok içmiyor, bu yüzden tüketimi konusunda biraz endişeliyim, özellikle de akşam yemeğinde fazla yemediği için. Yine de bundan bahsetmek kötü bir fikir gibi görünüyor, bu yüzden ağzımı kapalı tutuyorum.

BÖLÜM 13

DALLAS

A Herkesin şaşkın bakışları arasında Flip'in parasını ödemekte ısrar ettiği akşam yemeğinden sonra hepimiz kulübe gitmeden önce üstümüzü değiştirmek için evde durma planları yapıyoruz. Flip en sevdiğimiz yerlerden birinde masa servisi rezervasyonu yaptırdı, hepimiz kutlama için heyecanlıydık.

Nişan.

Willy benden sadece birkaç blok ötede yaşıyor, bu yüzden önce ailemi benim evime bırakıyoruz.

Annem kapıyı açıyor ve beklentiyle bana bakıyor. "Gece çantayı almak için yukarı gelmiyor musun?"

"Benim evimde durmak zorundayız. Dallas'ın orada giysileri var," diye yalan söylüyor Willy.

"Tabii ki öyle. Siz ikinize harika bir gece dilerim. Yarın görüşürüz." Annem beni yanağımdan öpüyor ve Willy'nin elini sıkıyor. Babam iyi geceler diliyor ve annemle el ele tutuşarak onu binaya doğru yönlendiriyor.

Willy yüzünde okunamayan bir ifadeyle onların içeride kayboluşunu izliyor. "Annenle babanı gerçekten seviyorum."

"Onlar da senden hoşlanıyor. Annem bu gece otel odası tutarak bize iyilik yaptığını düşündü," diyorum.

"Evet, biliyorum. Onun kalbini kırmak zorunda olmamız berbat bir şey." Willy iç geçiriyor ama öfke yüzeyin altında kaynıyor. "Sahte nişan bu yalanı bambaşka bir seviyeye taşıyor."

"Özür dilerim." Ve öyleyim, ama muhtemelen onun düşündüğü sebeplerden dolayı değil. Şu anda hayalimi yaşıyorum, ama

ona en kötü kabusunu yaşıyor. Ve bu taşaklara bir tokat değil mi? Ben olmak istediğim yerdeyim, o ise tam tersi. Ama onu içinden çıkamayacağı pozisyonlara sokmaya devam ediyorum. Ve bizi bir halkla ilişkiler kabusu haline getiriyorum. Onu, çözülmesi daha da zor olacak şekilde kendime bağlıyorum.

"Yani, büyük haberlere gelince, nişanımız kesinlikle pastayı kaplıyor," diye homurdanıyor. "Eminim evde herkes bunu konuşuyordur."

"Dikkat çekiciydi." Sosyal medya hesaplarımı kontrol etmedim ama bu haber birleşme grubuna ulaşmadıysa şaşırıyorum.

"Aman Tanrım." Wills'in başı koltuğun arkasına düşüyor. "Annemler bunu duyduğunda ortalık karışacak, tabii henüz duymadıysa. Onları aramalıyım. Aslında boş ver, o konuşma için tamamen ayık olmam gerek."

"Özür dilerim."

"Bunu söyleyip duruyorsun ama aynı zamanda hayatımı zorlaştıran şeyler yapmaya da devam ediyorsun Dallas. Özrünün pek bir ağırlığı yok."

Adrenalin ve zaferin tatlı tadı dışında pek bir şey düşünmedim. Willy'nin ayrıca iki ağabeyi var ve muhtemelen anneleri ile birlikte nişanlanması hakkında söyleyecekleri olacak. Onların ne yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ve çalkantılı geçmişimiz hakkında hiçbir şey bilmiyorum.

"Sean ve Brooklyn'e hadlerini bildirmek istedim," diye açıklıyorum.

"Görev tamamlandı sanırım," diyor.

Binasının önündeki açık geçici park yerine çekiyorum. Motoru durdurup inmeye başladığımda elini kaldırdı. "Burada kalmalısın. Sadece bir dakika sürecek." Ben itiraz edemedim arabadan atlıyor ve başka bir şey söylemeden binanın içinde kayboluyor.

Başımı geriye atıp iç geçirdim. Bazen keşke bu kadar düşüncesiz olmasaydım diyorum.

Willy on dakikadan kısa bir süre sonra, yumuşak kıvrımlarını saran kraliyet mavisi bir elbise ve askılı topuklu ayakkabılar giymiş, bir numaralı fantezim gibi görünerek geri dönüyor.

"Hadi yapalım şunu," diyor yolcu koltuğuna geri kayarken. Elbisesi yukarı kalkıyor ve kumaşı düzeltmeden önce bana krem si, çıplak kalçasını gösteriyor.

Konuşmadan önce boğazımı temizliyorum. "Peki ya gece çantan?"

Alay ediyor. "O balayı süitinde tek başına kalıyorsun."

"Annem fotoğraf çektiirmek isteyecektir. Peki ya kızlar? Onlar da bunu soracaktır."

Willy iç çeker. "Siktir. İyi o zaman. Kulüpte bir gösteri yaptıktan sonra otele geri döneceğim. İhtiyacın olan tüm fotoğrafları çekeriz ve sonra ben daireme dönüp yatağında uyurum. Sen balayı süitinin konforunun tadını çıkarabilirsin."

Yolculuğun geri kalanı sessiz geçti. Kulübe girer girmez Willy kızlar için beni terk ediyor. Kendine bir içki koyuyor, Shilpa'nın elini tutuyor ve Hammer ve Rix ile dans pistine çıkıyor. Dred akşam yemeğinde bizimle olacaktı ama kütüphanede erken vardiyada çalıştığı için kulüp gecesini kaçırmak zorunda kaldı. Zaten pek onun tarzı değil.

Roman elini omzuma koydu. "Reklam açısından bakarsak, Hemi'nin seni öldürmek istediğinden eminim ama o yüzüğün başka bir şey olduğunu söyleyebilirim."

"Kesinlikle kadına uyuyor." Viskimi yudumluyorum. Sabah buraya dönüp aracımı almam gerekebilir ama otelden çok uzakta değil, idare ederim.

"Peki bu uzun mu yoksa kısa bir nişanlılık mı olacak?" Hollis soruyor.

"Muhtemelen uzun bir süre, çünkü bunu ona ben söyledim ve o biraz plancıdır." Bu yalanın tadı özellikle acı.

"Dostum, bunun üstesinden nasıl geleceğim?" Tristan homurdanıyor. "Neyin üstüne?" Ben soruyorum.

"Şu evlenme teklifi. Yaz bitmeden Bea'nın parmağına bir yüzük takmayı planlıyorum. Ama bunu sadece sen istediğin için yaptığımı düşünmesini istemiyorum." Tristan kollarını kavuşturuyor, kaşları çatılıyor.

"Hepimiz senin Rix'e sadık olduğunu biliyoruz. Soruyu sormayı planlıyor olman sürpriz değil," diye onu temin ediyorum.

"Ama bunu ilk siz yaptınız, dolayısıyla şimdi bir ihtişam beklentisi var" diyor.

Tristan son on ayda bir insan olarak çok büyüdü. Onu uzun yıllardır tanıyorum ve hem buzda hem de buz dışında kendisinin daha iyi bir versiyonu olmak için çalıştığını görmek ilham verici.

"Rix daha az kamuya açık bir şeyle daha mutlu olurdu, değil mi?" Hollis ekliyor.

Tristan ensesini ovuşturur. "Sadece kafamda bu konu var. Onun için mükemmel olmasını istiyorum."

"Peki ya sen?" Ash, Hollis'e döner. "Soruyu ne zaman soracaksın?"

Roman kuru bir sesle, "Kızımın evlenmeden önce en az yirmi beş yaşında olmasını isterim," diyor.

"Yani teknik olarak, o yirmi üç yaşına geldiğinde evlenme teklif edebilirim ve uzun bir nişanlılık dönemi geçirebiliriz." Hollis Roman'a yan gözle bakıyor. "Ne zaman çıkmaya başlayacaksınız?"

"Emekli olduğumda."

"Ya o zamana kadar doğru kadın karşınıza çıkarsa ve siz kariyerinizin sonuna odaklanmakla meşgul olduğunuz için onun parmaklarınızın arasından kayıp gitmesine izin verirseniz?"

"Onu birkaç yıl önce bulup kaybettiğime oldukça eminim," diye mırıldandıktan sonra dikkatini Tristan'a çevirir. "Rix'e bir söz yüzüğü verebilirsin."

"Bu bir lise olayı değil mi?" Tristan soruyor.

Flip omuz silkiyor. "En azından parmağında bir yüzük var, böylece herkes onun senin olduğunu biliyor."

"Bu!" Tristan Flip'i işaret ediyor. "Tüm o üniversiteli piçlerin onun piyasadan çekildiğini bilmelerini istiyorum." Tristan kulağa ne kadar saçma geldiğine gülüyor, ama ben

Yüzüğünüzü parmağınızda görmenin verdiği sahiplenme duygusu. "Şaka bir yana, çoğunlukla hayatımın bir gününü daha karım olmadan geçirmek istemediğim için."

Ash çenesini ovuştururken, "Shilps son zamanlarda bebeklerden bahsediyor," diye düşünüyor.

Herkesin dikkati ona çevrilir. "Ciddi misin?"

"O otuz yaşında, ben de otuz bir. Kontratımın bitmesine daha birkaç yıl var ama eğer işe geri dönmek isterse evde kalan bir baba olmayı kabul edebilirim. Şu anda sadece konuşuyoruz ve bol bol pratik yapıyoruz."

"Şu anda biriyle çocuk konuşmayı hayal bile edemiyorum."

Çevir drenajlar ve dinlenme .onun iç.

"O zaman Tekrar, Yıllardır bir ilişkim olmadı, ne bilebilirim ki?" Rix Görünüyor, aşağılar a Şişe . Su, sonra Tristan'ın elini tutup onu dans pistine çekiyor. Çekiç

Hollis'e de aynısını yapıyor.

Ash bana dirsek attı. "Biz de oraya gitmeliyiz."

"Ben geride duracağım. Gidin eğlenin." Roman çenesini harekete doğru uzatır.

Kızlara ulaşana kadar kalabalığın içinde yolumuzu buluyoruz ve Roman'ı masada bırakıyoruz. Bunu sayısız kez yaptım ama bu gece farklı. Havada beklenti var. Keşke birçok şeyi farklı yapmış olsaydım, anaokulunda sıradayken at kuyruğunu çektiğim, sonra da yalan söyleyip sınıfımızın en sessiz çocuğu Mortimer Fig olduğunu söylediğim zamandan başlayarak.

Yanına vardığımda Willy bana döndü. Saçlarının şakakları nemli, gözleri cam gibi ve içkisinin çoğu boş. Kravatımı yumruğuna doluyor, yüzünde dalgın bir ifade var. "Neden bu kadar güzel olmak zorundasın?"

"Neden yapıyorsun?"

Başını arkaya atıp gülüyor. Ama hiç mizah yok. Acı, kızgın ve daha pek çok şey var. Ellerini boynumun arkasında kavuşturarak beni şaşırtıyor. Vücudunun tüm ön kısmı benimkinin ön kısmına bastırıyor.

Yumuşak kıvrımlarını üzerimde hissettiğimde her şey altüst oluyor.

"Eminim bunu yapacağımızı hiç düşünmemişsindir, ha?" Ses tonunda bir ısırık var, ama aynı zamanda üzüntü de var.

Keşke silebilseydim. Ona gerçeği söylesem. Keşke bana inansa ama inanmayacağını biliyorum.

Yine de haklı. Burada, onun elleri üzerimdeyken, canımı acıtacak kadar güzel görüneceğimi hiç düşünmemiştim. Bir elimi beline koydum ve yüzüne dokunma isteğime boyun eğdim. Dokunmamalıydım. Bu haksızlık. Onu köşeye sıkıştırdım ve gerçeğimin bir yalana dönüşmesine izin verdim.

Bunun intikam olduğunu sanıyor, oysa ben onun kalbini korumak için her şeyi yaparım. Ona bir dilim dürüstlük verdim, inanmayacağını bildiğim halde. o. "Sen ve sadece yer I hiç istiyorum için ol, Wilhelmina."

"Sana çok kızgıyım." Kelimeleri duyamıyorum ama mükemmel dudaklarının her birini oluşturmalarını izliyorum.

Başımı sallıyorum, kendi gülümsemem de alaycı. "Senin için ortalığı karıştırıp duruyorum, değil mi?"

Gözleri kapanıyor ve alnını göğsüme bırakıyor. Başının üstünü öpmek için eğiliyorum. Diğer herkese bu bir an gibi görünüyor. Ve öyle de. Ama olmasını istediğim gibi değil.

Willy'nin savunmasızlığı, onu tutmama izin verişinde gerçek. Hayatını kabusa çevirdiğim için böyle olması çok kötü.

"Senin için doğru olanı yapacağım." Müziğin yeminimi kapsadığını biliyorum.

Barı kapattık. Wills'i bir taksiye bindirip otele götürdüğümde tam bir karmaşa içindeydi. Onu meraklı gözlerden koruyarak asansöre doğru götürürken yanıma yatırıyorum.

İsteyeceğim son şey, sarhoş bir Wills'in fotoğraflarının internette dolaşıp şerefsizlerin üzerinde spekülasyon yapmasını sağlamaktır.

Kapıdan tökezleyerek girer ve yerde bir yığın halinde erir. Bulanık bakışları odanın içinde geziniyor ve dudaklarını büküyor. Bir elini yatağa doğru sallıyor. "Bak bu oda ne kadar güzel. Burası gerçekten aşık olan ve geceyi birbirlerini becererek geçirmek isteyen iki kişi için olmalı."

"Güzel bir oda," diye kabul ediyorum. Zil zurna sarhoş olmasaydı ve benden nefret etmeseydi, onunla sevişmeyi çok isterdim. Önüne çömeliyorum ve bir şişe su uzatıyorum.

Elindekini düşürüyor ve yüzümü ellerinin arasına alıyor. Bakışları ağzıma düşüyor ve sonra gözlerime yükseliyor. Yüz ifadesi üzgün, kızgın ve ateşli. "Senden nefret ediyorum," diye fısıldıyor.

"Biliyorum. Özür dilerim." Yaptığım onca şeyden sonra, ona yaşattıklarımın sonra, kalbimin aç timsahlarla dolu bir bataklığa atılmış gibi hissetmeyi hak ediyorum. "Bunu düzelteceğim."

"Bu sefer sana gerçekten inanmak istiyorum," sesi duygusallıktan çatlıyor. "Bunların hiçbirisi gerçek değil."

"Bazıları gerçek tatlım," diye karşı çıkıyorum.

"Seni öpmeyi, ne kadar güzel olduğunu düşünmeden edemiyorum. Ve bu beni hasta ediyor," diyor.

Sonra da kusuyor.

BÖLÜM 14

HEMI

| Kafamın içinde zillerle birlikte on iki kişilik bir orkestra akortsuz çalışırmuş gibi hissediyorum. Ağzımın tadı Kış gibi. Başım zonkluyor.

İsteksizce bir göz kapağımı aralıyorum, bugünle başa çıkmaya sadece yarı kararlıyım. Tanımadığım çevrem bir an için kafamı karıştırıyor. Yulaf ezmesi gibi olan beynimi gözden geçiriyorum ve dün gece ne olduğunu anlamaya çalışıyorum ki kendimi bu kadar korkunç hissedeyim.

Sırt üstü yuvarlanıp etrafımı gözden geçiriyorum. Bir otel odasındayım. *Dallas'ın annesinin bizim için çok tatlı bir şekilde ayırttığı balayı süitinde.* Romantik kutlamamızın kanıtı olsun diye birkaç fotoğraf ve bir video hazırlamayı planlamıştım. Ama burada uyanmamam gerekiyordu.

Sağıma bakıyorum ve içimdeki korkunç çalkantı mide bulantısına dönüşüyor. Sırt üstü yatmış, başı bana dönük, bir eli avuç içinde aramızda duruyor -sanki tutacak bir el arırmış gibi- çok çekici, çok kendinden geçmiş bir Dallas. Çarşafı beline kadar indirmiş, kaslı, çıplak göğsünü ortaya çıkarıyor.

Oh lanet olsun. Birlikte mi yattık?

Seks yapmamış olsak iyi olur. Özellikle de hatırlayamadığım bir seks. Midem bulanıyor. Çarşafı atıp yataktan yuvarlanıyorum, ki bu berbat bir fikir. Oda dönüyor ve

Bacaklarım tutmuyor. Bir yığn halinde yere düşüyorum. Kıyafetlerime bakarken endişem tam anlamıyla paniğe dönüşüyor. Dallas'ın tişörtünü giyiyorum. Sütyenim ve külotum da. Ama hepsi bu kadar.

Ayağa kalkıp sallana sallana banyoya giderken oda tehlikeli bir şekilde eğiliyor. Kapıyı çarpıyorum, ses kafamın içinde yankılanıyor. Bir mide dolusu safrayı boşaltmak için tuvalete zamanında varıyorum. Hiçbir şey kalmayana kadar kusuyorum. Dolu bir şişe su makyaj masasının üzerinde duruyor. Titreyen ellerimle şişenin kapağını açıp ağzımı çalkalıyorum, sonra belli belirsiz birkaç yudum alıyorum.

Aynadaki yansımamı yakalıyorum. Rimelim kan çanağına dönmüş gözlerimin altına bulaşmış, saçlarım darmadağınık, cildim solgun ve lekeli. Sert görünüyorum. Ve hafızamın zayıflığına bakılırsa, sanırım sarhoştum.

Tezgâhın üzerinde bir tüp diş macunu ve açılmamış bir diş fırçası, yanında da ikinci bir kullanılmış diş fırçası duruyor. Paketten yeni olanı çıkarıyorum, fırçaya biraz diş macunu sıkıyorum ve ağzımdaki iğrenç tüyleri ve korkunç tadı temizliyorum. Çoğunlukla kapının diğer tarafındaki adamla muhatap olmamak için dişlerimi gereğinden uzun süre fırçalıyorum.

Diş macununun tadı bile tekrar kusma isteği uyandırıyor ama birkaç derin nefes alıp kapıyı açarken kendimi çelikleştiriyorum.

Dallas yatağın kenarında oturuyor, üzerinde lacivert ve soluk mavi ekose elbise Pantolon, DİRSEKLER dinleniyor üzerinde dizlerini, eller sıkıca. Onun Kafa asansörler, ve onun Suçlu ifadesi midemi tekrar bulandırıyor. "İyi misin?" Tişörtünün eteklerini çekiştiriyorum. "Bu tişörtün içine nasıl girdim?" Cevabın olması gereken yerdeki kara delik ödümü koparıyor. Ne zaman dışarı çıksak, kendimi bir, en fazla iki içkiyle sınırlıyorum ve bunu da çok nadir durumlarda yapıyorum.

Kim bilir Dallas'a en son ne söyleyebilirdim? Gece. Herhangi birine, bu konuda.

Ayağa kalkıyor ve bir elini lüks dalgalı saçlarının arasına sokarak pazularının esnemesine ve karın kaslarının dalgalanmasına neden oluyor. Kendimi ne kadar iğrenç hissetsem de

Bu adamın ne kadar sinir bozucu derecede çekici olduğunu. Bugün bile hala balo kralının vücut bulmuş hali.

"Cidden, Dallas. Burada çıldırıyorum."

Kişisel alanıma giriyor. "İznin olmadan sana asla dokunmam Wilhelmina. Ve dün gece, izin verecek durumda değildin." Elini uzattı. "Şimdi lütfen otur da bayılırsın diye endişelenmeden açıklayabileyim."

Beni bir sandalyeye götürmesine izin verdim. Bana bir şişe su uzatıyor ve koltuğun koluna oturuyor. "Buraya döndüğümüzde pek iyi durumda değildin."

Kollarımı kavuşturuyorum ve utancımın yüzüme yansımalarını engellemeye çalışıyorum. Hayatım boyunca kaç kez kusacak kadar sarhoş olduğumu bir elin parmakları kadar sayabilirim. Kontrolümü kaybetmeyi sevmiyorum. "Bu, bu gömleği nasıl giydiğimi açıklamıyor." Sesim yeni bir endişeyle titriyor. *Dün gece ne yaptım ben? Sarhoşken kendimi Dallas'ın üzerine mi attım?*

Dallas'ın bakışları tavana doğru yükseliyor, sonra tekrar benimkilerle buluşmak üzere yere düşüyor. "Kustun. Bir kısmı kıyafetlerine bulaştı. Bu da seni anlaşılır bir şekilde üzdü. Sonra elbiseni çıkardın."

"Senin önünde soyundum mu?" Sesim köpek ıslığı gibi tiz.

"Çıplak değil. Elbisenden daha ileri gitmeden seni durdurdum. Ne yaptığını bilecek durumda değildin, ben de seni banyoya götürdüm ve elimden geldiğince temizledim, sonra gömleğimi çıkarıp sana verdim." Dilini göz dışının üzerinde gezdiriyor ama başka tarafa bakmıyor. "Ama tam şeffaflık adına, koordinasyonun pek iyi değildi. Gömleğimin içine girmekte zorlanıyordun, bu yüzden sana gözlerim kapalı yardım etmek zorunda kaldım."

Avucumla ağzımı kapatıyorum. "Aman Tanrım." Daha fazla aşağılandığım tek zaman son sınıftaydı ve

Dün nişanlandığımda. İronik bir şekilde, bu korkunç durumlar Dallas'ı da içeriyordu.

Alt dudağını ovuşturuyor, yüzünde empati ve pişmanlık dolu bir ifade var. Bunun gerçek olduğuna inanmak istiyorum.

"Muhtemelen seninle ilgilenmesini isteyeceğin son kişi olduğumu anlıyorum. Ama dün gece seni yalnız bırakamazdım. Tek yaptığım seni temizlemek, gömleğimi giymene yardım etmek ve seni yatağına yatırmaktı. Sen yerleştikten sonra elbiseni kuru temizlemeye gönderdim."

"Hepsi bu kadar mı?" Mırıldanıyorum.

Alt dudağını ıslatıyor. "Evet.

Çoğunlukla." "Çoğunlukla mı?"

Gözlerimi kısıyorum.

"Gecenin bir yarısı sırt üstü yuvarlanmandan endişelendim."

Hemen devam etmediğinde, devam et işareti yapıyorum. "Tükür onu, Dallas."

"Sürekli sırt üstü dönmeye çalışıyordun. Arkana yastık koyduğumda bile onları yolumdan ittin, bu yüzden sonunda seni kaşıkladım."

"Beni kaşıkladın mı?" Papağan gibi.

"Evet. Seni güvende tutmak için gerekeni yaptım ve bunun için özür dilemeyeceğim." Kollarını kavuşturuyor.

Tek yaptığı inanılmaz kaslarını ve belirgin göğüs kaslarını vurgulamak, ki bu da fark edilmesi gerçekten can sıkıcı bir şey. Özellikle de beni kendimden korumak için bütün gece bana sarıldığını düşününce.

"Dürüst olmak gerekirse, çok fazla hareket ediyorsunuz ve endişeyle birlikte tüm bu sürtünme biraz... şişmeye neden olmuş olabilir."

Ona göz kırpıyorum, o da bana göz kırpıyor. "Beni ereksiyon halindeyken mi kaşıkladın?"

Boğazını temizliyor. "Teması sınırlamak için elimden geleni yaptım ama seni kendi tarafında tutmak için yakın durmak zorundaydım."

Kapı çalındı.

"Kahvaltıyla birlikte oda servisi." Aceleyle geldi.

Orada durup sözlerini düşündüm. Dallas dün gece pek uyumamış gibi görünüyor. Kesinlikle haklı; ben sırt üstü uyuyan biriyim. Bu yüzden çıktığı arayış zorlu ve oldukça ironik olurdu, her şey düşünüldüğünde.

Bir an sonra, üzerinde gümüş kubbe kaplı üç tabağın bulunduğu tekerlekli bir arabayı iterek yeniden ortaya çıkıyor. Bileğinden en sevdiğim giyim mağazalarından birinin çantası sarkıyor.

"Bu sabah biraz geç geleceğini bildirmek için ofisi aradım. Hammer öğleden sonraya kadar önemli bir randevun olmadığını söyledi, ben de uyumana izin verdim. Kuru temizleme birazdan elbiseni getirecek ama işe giderken giyebileceğin bir şeyler olsun diye kıyafet seçenekleri sipariş ettim. Duş almak istersen, tercih ettiğin şampuan ve vücut yıkama markasını getirttim. Hepsi banyoda ama belki önce biraz yemek midenizi rahatlatır." Kubbe kapaklarından birine dokunuyor.

Dallas'ı nasıl idare edeceğimi bilmiyorum ama yemek fena fikir değil. Dün gece bu kadar berbat hissetmek için ne kadar içmiş olabileceğimi hayal bile edemiyorum. Bara vardktan sonra neredeyse hiçbir şey hatırlamıyorum. Sadece Dallas'la dans ettiğime dair en ufak bir fikrim var.

Dallas beni zaten sütyenim ve iç çamaşırla gördüğü için bacaklarımın çoğunun sergilenmesini umursamadan odayı geçiyorum. Bikiniden pek bir farkı yok. Bir vazı g lle tamamlanmış çok güzel yemek masasına oturuyorum.

Dallas arabayı yuvarlıyor ve önüme bir tabak ve  atal bıçak takımı koyuyor. Kapalı tabakları masaya taşımadan önce kucağıma bir peçete bile seriyor. Kapaklarını teker teker kaldırıp  indekileri ortaya çıkartıyor. Tabaklardan birinde mevsimlik taze meyveler ve çeşitli kekler ve hamur işleri var. İkincisinde şerit domuz pastırması, yumurta, domuz pastırması, sosis halkaları ve m cver bulunur.     nc s nde ise Fransız tostı, krepler, dolgulu krepler ve

alevlendirilmiş muz ve şeftali de dahil olmak üzere çeşitli soslar.

Dallas ellerini tekrar kalçalarında gezdiriyor. Bu gergin bir alışkanlık. Bunu çok yapar. Özellikle de onu rahatsız eden bir tanıtım operasyonunda olduğumuzda. "Nasıl hissedeceğini bilmiyordum, bu yüzden her şeyden biraz aldım."

"Teşekkür ederim." Son derece düşünceli davranıyor.

"Dün gece sana daha iyi göz kulak olmalıydım ve o şampanya bardaklarından birkaçını suyla değiştirmeliydim." Kahve fincanımı dolduruyor, sonra bana krema ve şekeri uzatıyor.

"Bana yavaşlamamı söyleseydin dinlemezdim." "Ama kızlara yavaşla deseydim

Bir şeyler. Hemen döneceğim." Bir tabak doldurmam için yanımdan ayrılıyor ve bir dakika sonra elinde taze su ve bir şişe ağrı kesiciyle geri dönüyor. "Baş ağrın için."

"Teşekkürler." İki ağrı kesici alıyorum, suyla birlikte içiyorum ve tereyağlı tostla başlıyorum. Bu kadar güzel yemek varken tek iştahımın tost olması israf ve talihsizlik gibi görünüyor ama yanlış bir nedenle tuvalete geri dönmek istemiyorum.

Dallas karşımdaki sandalyeye oturuyor ve kendine bir kahve koyuyor, sonra da kreplere yumuluyor.

Onları akçaağaç şurubuna batırırken yüzünü inceliyorum. Gözlerinin etrafında koyu halkalar var. Gecenin yarısını bugün için kıyafetlerimin olduğundan ve iş programımın halledildiğinden emin olmak için uyanık geçirdiğine inanamıyorum. Uykumda boğulup ölmemi engellediğinden bahsetmiyorum bile.

Onun tarafından bakılmak konusunda nasıl hissedeceğimi bilemiyorum. Yarattığı küme için bana borçlu ama bu farklı. Gerçekten endişeliydi. Yaptığı her şey bana bunu söylüyor. Ondan hâlâ nefret ediyorum ve bu durumda sıkışıp kalmaktan nefret ediyorum ama o aynı zamanda... gerçekten çok düşünceli. Bu çelişkili. Dün paylaştığımız öpücüklerin anısı gibi. Şampanya konusunda verdiğim tüm kötü kararların katalizörü kesinlikle onlardı.

Beynim yaklaşık yüzde on kapasiteyle çalışıyor ve dilim muhtemelen bu sabah dikenli, ama yine de bariz olanı söylüyorum. Bundan kaçış yok. "Bu maskaralık sona erdiğinde insanlar zarar görecek."

"Biliyorum. Özür dilerim."

"Annen dün gece çok mutluydu, Dallas." Işıl ışıldı. Ve ondan hoşlandım. Hem de çok. Tatlı, nazik ve tam da kayınvalidem olmasını isteyeceğim türden bir kadın. Eğer bu gerçek olsaydı.

"Evet, öyleydi. Öyleydi."

"Büyükannenin nişan yüzüğünü takıyorum." Çok çarpıcı. Ve benim olmamalı.

"Söz veriyorum bunu düzelteceğim, Wills. Bunu senin sırtına yüklemeyeceğim," diyor yumuşak bir sesle. Bu medya oyunları ile hayatımı zorlaştırmaya devam etse de, Dallas'ın tüm bu olanlardan dolayı gerçek bir pişmanlık duyduğu çok açık.

"Bunun mümkün olduğundan emin değilim." Kız arkadaşı olmak yeterince kötüydü, ama nişanlısı olmak...

Tabağımı ittim ve ayağa kalktım. Sadece iki parça kızarmış ekmek, birkaç ısırik yumurta ve bir parça domuz pastırması yiyebildim ama iştahım kaçtı. Dallas'tan boynu bükük ayrılıyorum ve duşa girip dün gecenin günahlarından arınıyorum ve işe gitmek için hazırlanıyorum.

Dallas'ın benim için gönderdiği kıyafetlerin tam olarak benim bedenime göre olmasına inanılmaz şaşırdım -belki de şaşırmamalıyım-. Birinci seçenek bir çift yüksek belli, siyah elbise pantolonu, uçuk mavi şifon bir bluz ve beyaz bir blazer ceket. İkinci seçenek cepli deniz mavisi bir elbise. Kumaşı yumuşak, kesimi güzel ve kazanan belli. Bana ince topuklu bir çift ayakkabı ve yeni bir iç çamaşırı bile aldı. İç çamaşırları nude ve dikişsiz, ancak tanga, bikini külotu ve erkek şortu seçenekleri de var. Görünüşe göre kalçalarım için her şeyi düşünmüş.

Hazır olduğumda, kendimi daha az çöp gibi ve biraz daha insan gibi hissediyorum. "Çantada fiş yoktu, bu yüzden

"Bunlar için sana ne kadar borcum olduğunu söyle, ben de sana parayı e-transfer edeyim." Shilpa'ya bedenlerimi sormuş olmalı.

Dallas hala gömleksiz. Bu çok komik, çünkü benim tamamen giyindiğimden emin olmak için elinden geleni yaptı ama kendine fazladan bir tişört almaya zahmet etmedi. Şimdi benim uyuduğum tişörtü giymek zorunda. Bakışları üzerimde gezinirken bir elini elbise pantolonunun cebine soktu. Daha iyi bilmesem, bunun minnettar bir tarama olduğunu söyleyebilirdim.

"Bu duruma düşmen benim suçum. Kıyafet benden."

Gözlerimi kısıyorum. "Herhangi bir şarta bağlı olarak mı geliyor?"

"Önümüzdeki kısa süre boyunca benim nişanlım olacaksın Wilhelmina." Yaklaşıyor, gözlerini benimkilere dikeyor. "Yılda birkaç milyon dolar kazanan sevgilin olarak sana kıyafetler de dahil olmak üzere bir şeyler alacağım. Sana ve ihtiyaçlarına dikkat etmek benim işim ve dün gece bu konuda başarısız oldum."

Ona sahte nişanlısı olduğumu hatırlatmak için çok yorgunum ve beynim çok ağrıyor, bu yüzden bu kurallar geçerli değil.

"Seni işe götürmek istiyorum," dedi.

Onu reddedip bir Uber çağırabilirdim ama bırakın tanımadığım birini, tanıdığım birine bile iyi davranacak havada değilim. "Tamam, bu iyi olur."

"Harika. Güzel. Yiyecekleri paketleyeyim. Meyve ve kekleri işe götürebilirsiniz."

"Peki ya geri kalanı? İsraf gibi görünüyor."

"Otelin aşağısındaki sokakta evi olmayan birkaç adam var. Waffle ve benzeri şeyleri sevebilirler."

Aklında bir planı olmasını seviyorum. Son birkaç yıldır Flip'le birlikte çalıştığım ve Rix'le çok zaman geçirdiğim için, ikisinin de yeterince büyümediğinin farkındayım. Flip, Tristan'ın özel ihtiyaçları olan çocuklara koçluk yapmasına yardım etmediği ya da destek kampanyalarını sürdürmeye çalışmadığı zamanlarda

iptal edilmesinden sonra, topluma geri vermekle ilgileniyor. Okul programlarına ve gıda bankalarına bağışta bulunuyor.

Dün geceki külotum, elbisemin içinde olduğu kuru temizleme çantası ve içinde rujumla telefonumun olduğu küçük bir clutch çantadan oluşan kişisel eşyalarımı topluyorum. Dallas fazladan giysileri ve paket servis kaplarını taşıyor.

Olması gereken takdiri göremeyen güzel odadan ayrılıp lobiye doğru ilerliyoruz. Söz verdiğimiz gibi, Dallas evsiz iki adama yemek kutularımızı veriyor. Vale arabasını getiriyor -yani bir şekilde arabanın buraya getirilmesini organize etmiş- ve beni ofise götürüyor.

İş yerine vardığımızda, elim kapının kolunda duraksadım. "Dün gece benimle ilgilendiğin için teşekkürler."

"Bunu milyonlarca kez yapardım, Wills. Çok fazla içtiğin için seni strese soktuğum için özür dilerim."

"Kendi hareketlerimden ben sorumluyum, Dallas. En azından Brooklyn ve Sean'ın nişanı artık buluşmadaki en büyük olay değil, değil mi?" Umursamak bile çok önemsiz görünüyor.

"İşte bu." Dallas bana küçük bir gülümseme verdi. "Umarım bugün senin için çok kötü geçmez."

"Ben de."

Başka bir şey söylemek ister gibi görünüyor ama ondan daha az nefret etmemi sağlayamadan araçtan iniyorum.

BÖLÜM 15

HEMI

| Asansörle ofisime çıkarken e-posta zincirinde geziniyorum,
| sinirim her geçen saniye artıyor.

Konu Arena Müsaitlik Durumu

Merhaba Topher,
Erkek takımı için pistin uygunluğunu kontrol ediyorum.
Tarihleri konuştuk ama bazı çakışmalar olabileceğinden
bahsetmiştiniz. Bu konuda halkla ilişkilerle iletişime geçmeli
miyim?
En iyisi,
Bob Royer

Konu Arena Müsaitlik Durumu

Merhaba Bob,
Wilhelmina'yı kontrol edip size geri döneceğim. En iyi
dileklerimle,
Topher Guy

Konu Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüyor

Merhaba Topher,
Bir güncellemeyi kontrol ediyorum.

En iyisi,
Bob Royer

Konu Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüyor

Merhaba Bob,
Wilhelmina'yı konuşmanın içine çekiyorum. En iyisi,
Topher Guy

Konu Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüyor

Merhaba Bob,
Pistin müsaitlik durumu için lütfen takvime bakınız. Size kolaylık sağlamak için doğrudan bağlantı veriyorum. Önceki başlığa bakılırsa, sizin talep ettiğiniz saatler ile kadın takımı arasında bir çakışma var gibi görünüyor. Antrenman saatleriniz esnek mi? Aksi takdirde, saatler ve tarihler kesinse sizi B veya C pistinde planlayabiliriz. Sadece bana haber verin, Topher ya da ben size kendi zamanlarınızı ayırtmanız için bir erişim kodu sağlayabiliriz.
Best,
Hemi

Konu Arena Kullanılabilirliği Geri Dönüyor

Wilhelmina,
Sizi başlığa tekrar ekliyorum. Topher

Bunların hiçbirini beni şaşırtmıyor ama hayal kırıklığına uğratiyor.

Topher, Bob'a sadece takvimi geçersiz kılmayı ve erkek takımının ana pistte zaman geçirebilmesi için kadınların buz zamanını farklı bir piste kaydırmayı görebileceğimizi söyledi. Bu e-posta iki gün önce gönderilmişti ve o zamandan bu yana altı e-posta gidip geldi.

Topher pisti değiştirebilecekleri konusunda ısrar ederken Bob bunun bir sorun olmadığını söyledi.

Asansörden çıkarken derin ve sakinleştirici bir nefes alıyorum. Ofisime gitmek yerine Topher'ın ofisine gidiyorum. Onunla yüz yüze gelmekten kaçınmaya çalışıyorum, çünkü o pislik suratına yumruk atmak istememek çok zor. Ama yapacak bir şey yok. Ofisinin kapısını tıkladıyorum ve tek parmağımla birlikte gözlerini kaldırıyor. Ben orada dururken mantıksızca uzun bir süre ne yapıyorsa onu yapmaya devam ediyor. Bekliyor.

Sonunda dikkatini bana verdi. "Ne söyleyeceğini biliyorum."

"Lütfen. Zihin okuma yeteneklerinle beni aydınlat, Topher." Kollarımı kavuşturup omzumu kapı pervazına dayadım.

Sandalyesinde arkasına yaslandı, iç geçirdi ve bana doğru bir el salladı. "İşte bu senin sorunun, Hemi. Sen her zaman..." Yüzünü buruşturuyor. "Agresif."

"Eğer X kromozomumun yanında bir de Y kromozomum olsaydı, uygun tanımlama *doğrudan* olurdu. Kadın takımı haftalardır o gün, o pistte yer ayırtmış durumda. Bu, erkek takımının sık sık yaşadığı bir deneyim ve kadın takımı için yeni bir şey. Bunun bir değişiklik olduğunu ve bazen alışmanın zaman aldığını anlıyorum, ancak beni bir e-posta dizisinden çıkarmak ve beni ve kadın takımını baltalamak, Terör'ün çabaladığı eşitlikçi ve kapsayıcı bir ortam yaratmaya yardımcı olmuyor. Benden çok daha uzun süredir burada olduğunuzu ve gözünüzde hala toy olduğumu biliyorum, ancak işleri farklı bir şekilde yapmaya alıştığınız için attığımız tüm adımları geri almazsanız çok memnun olurum."

"Kadın takımını çoktan diğer takımla değiştirdim. rink," diyor Topher.

"Denise'e değişiklikten haberdar etmeyi düşünüyor musun, yoksa bunu bana mı bırakıyorsun?"

Ellerini kavuşturur ve gülümser. "Sana kalmış, Wilhelmina. En iyisinin ne olduğunu düşünüyorsunuz."

"E-postayı bana CC yap lütfen." Kendi pisliğini temizlemesi gerekiyor. Bu durumu daha da kötüleştirecek bir şey yapmadan ya da söylemeden önce ayrılıyorum.

Dallas ve benim durumum ortaya çıktığından beri Topher'la uğraşmak daha da zorlaştı. Sözde bir oyuncuyla ilişkiye girmeden önce beni sevmiyordu ve şu anki tavrına bakılırsa bu yeni gelişme beni daha az sevmesine neden oluyor.

Ofisime vardığımda, masamda duran tığ işi şeftalinin çoğaldığını fark ediyorum, yani şimdi bir fincan kalemim ve bir aile fotoğrafım arasında iki tane var. Yenisini alıp elimde ters çeviriyorum. Küçük gülümsemesi ve kahverengi gözleriyle çok sevimli. Lanet olası Dallas ve onun tatlılığı. Ne zaman uğradı da bunu buraya bıraktı? Bulduğum yere geri koyuyorum ve ikisini de çeviriyorum, böylece gülümseyen yüzlerine değil kıçlarına bakıyorum.

Topher bir e-posta gönderdikten sonra kadın hokey takımının koçunu aradım. Denise her ne kadar kızgın olsa da bu konuda anlayışlı davrandı. Profesyonel takımı genç erkeklerle yer değiştirmiş.

Günümün bir saatinde, beklediğim ama aynı zamanda kaçınmayı umduğum bir telefon aldım. Muhtemelen sonsuza kadar. Boğazıma oturan endişe yumağını yutuyorum ve üçüncü zil sesinde cevap veriyorum. "Neden haberlerde nişanınızı daha önce görüyorum?"

Bunu senden mi duyuyorum?" Annem soruyor.

Önemli haberleri mesajla vermekten nefret ederler ama onları görüntülü aramak için kaçmalıydım. Çok büyük bir şok içindeydim. Şimdi yine berbat bir evlat oluyorum. Onlara yalan söylemek korkunç hissettiriyor.

"Çok üzgünüm anne." Bu terimi bilerek kullanıyorum çünkü bu onu her zaman yumuşatıyor. "Planlı değildi. Bunu planlamamıştım. Dallas bir anda yaptı ve ben bunu beklemiyordum, ailesi de buradaydı ve her şey çok hızlı oldu-"

"Ailesi nişanlanmanıza tanıklık etmek için oradaydı ama biz değildik."

Ses tonundaki incinmişlik beni dumanı t ü t e n bir çöp yığını gibi hissettiriyor. "Anne, sen vardiyadaydın ve annem de dün Amerika'daki o büyük satıcı fuarından dönüyordu. Seni maça davet etmiştim ama gelememiştin, hatırlıyor musun? Gelebilseydin katılacağını biliyorum," diye aceleyle ekledim, böylece onun hatasıymış gibi görünmeyecekti. "Ve dediğim gibi, bunun olacağını bilmiyordum. Dallas biraz acelecidir."

Hoşnutsuz bir ses çıkarıyor. "Bu adamla evlenmeyi daha yeni kabul ettin ve biz onunla tanışmadık bile."

Hay sikeyim. "Onunla birçok kez karşılaştın. Anaokulundan on ikinci sınıfa kadar birlikte okula gittik."

"Onu çocukluğundan beri tanırız. Bu on yıl önceydi." İç çekiyor. "Sanki tüm bu önemli dönüm noktalarını kaçırmıştık gibi geliyor. Onunla çıktığını yeni öğrendik ve şimdi nişanlısın. Sanki hakkında hiçbir şey bilmediğimiz bir hayat yaşıyorsun. Konu sen olunca karanlıkta kalmaya alışık değilim."

"Yemin ederim kasıtlı yapmıyorum anne. Bu karmaşık bir ilişki." Suçluluk duygusu gerçekten berbat.

Hımm. "Annen, ben ve kardeşlerin bu hafta sonu seni ziyarete geliyoruz."

"Bekle. Ne? Isaac'ın Isaac'ın New York'ta büyük bir işi yok muydu? Sam hafta sonu iznini nasıl aldı?"

"Isaac kendi şirketinin CEO'su. İsteddiği hafta sonu izin alabilir. Sam de bu hafta sonu zaten izinli, yani her şey mükemmel gidiyor. Kardeşlerin bir yürüyüş planlıyorlardı, şimdi Niagara'da Bruce Trail olduğu için yeri ayarlıyorlar. Cuma akşamı erkenden varacağız. Aile yemeği için ihtiyacımız olan her şeyi getireceğim; endişelenmene gerek yok. Ama seni görmeye geliyoruz. Dallas'ı tanımak istiyoruz."

"Isaac ve ağabeyi aynı sınıftaydı."

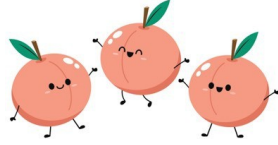
"Bu farklı bir şey. Ayrıca Sam, Dallas'la aynı okula gitmedi ve siz de o zamanlar çocuktunuz. Sadece onu *tanıyorlar* ve tabii ki buzun üzerinde nasıl göründüğünü de. Müstakbel kocanla tanışmak istiyorlar. Ve dün gece orada olamadığımız için bu nişanı kutlamak istiyoruz."

"Evet. Evet. Tabii ki anne." Bir kere kararını verdi mi, artık geri dönüşü yoktur.

"Harika. Her şey ayarlandı. Cuma günü görüşürüz. Tebrikler, tatlım! Eminim çok heyecanlısındır. Bu hafta sonu bize her şeyi anlatabilirsin!"

"Dört gözle bekliyorum," diye yalan söylüyorum. Görünüşe göre oyunculuk becerilerim bugünlerde sürekli bir egzersiz yapıyor.

Annem aramayı sonlandırıyor ve sonunda kurtulduğum baş ağrısı geri geliyor. Dallas bu tekliften kesinlikle pişman olacak. Kardeşlerim bundan emin olacak.

İki gece sonra, Badass Babe Brigade ile vakit geçirmek için epik akşamdan kalmalığımdan yeterince kurtuldum. Açıkçası, biraz kız kıza vakit geçirmeye ihtiyacım var. Kardeşlerim nişanı öğrendiklerinden beri durmadan mesajlaşıyorlar. Bir noktada beni kimin vereceği konusunda kavga etmeye başladılar. Bu çok hoş ama aslında evlenmiyorum.

"Ev sahipliği için teşekkürler Hammer." Ev arkadaşım önümüzdeki iki gün boyunca evde olacak ve duvarlar ince. İlişkimdeki dramı duymasına gerek yok. Spor hakkında hiçbir şey bilmediği ve iş hayatımın hiçbir bölümüyle ilgisi olmadığı için minnettarım. Çoğunlukla sadece selamlaşıyoruz.

Mutfakta birbirimize bakar, havadan sudan konuşur ve kendi işimizi yaparız. Sessiz oda arkadaşlarına gelince, birincilik ödülünü o kazanıyor.

"Sorun değil. Hollis'i çocuklarla vakit geçirmeye zorluyor. Ve babamla."

"Yine de iyi görünüyorlar, değil mi?" Shilpa soruyor.

"Oh, evet. Tekrar kendilerine geldiler. Babam da artık anahtarını kullanmamayı öğrendi, yani dünyada her şey yolunda. Ama Hollis'in küçük bir sosyal çevresi var ve sezon dışı, yani bu benimle ilgili olmayan bir şeyler yapması gerektiği anlamına geliyor. Ayrıca, kiracının kirası bitene kadar burayı kullanmam için bana bir neden veriyor."

Hollis ve Hammer sadece birkaç aydır açık bir şekilde çıkıyorlar ve kiraladığı birimin sahibi Kasım ayında geri dönecek.

"Haftada kaç geceyi onun evinde geçiriyorsun?" "Çoğu. Yarın yanına taşınmamı isterdi.

Hazır olduğumu söyledim."

"Ama sen değilsin?" Tally soruyor.

"Oh, ben hazırım. Babama *da* hazır olması için yeterli zamanı vermeye çalışıyoruz."

Rix, "Onun duyularını dikkate almanıza bayılıyorum," diyor.

"Bu bir alışma süreci." Hammer gülümsüyor ve alt dudaklarını ovuşturuyor. Bunun ne anlama geldiğini ancak tahmin edebilirim. "Ayarlamalardan bahsetmişken, önümüzdeki ay üniversite yurduna taşınacağın için ne kadar heyecanlısın?" diye soruyor Tally.

"Heyecanlı. Gergin." Tally bacaklarını çırpıyor. "Listenin başında bunlar var. İlk yılımda kampüste yaşamayı dört gözle bekliyorum. İşe gidip gelebileceğimi biliyorum ama kampüste bu kadar çok prova zamanı varken, orada yaşamak benim için daha mantıklı." Kampüste yaşamayı savunması için ailesine bir PowerPoint sunumu hazırlamasına yardımcı olduk. "Apartman tarzı rezidans iyi olmalı. Dört ya da altı kişi olacağız ve hepimizin kendi yatak odaları ve banyoları var, ancak ortak bir mutfak ve oturma odasını paylaşacağız. Odalar küçük ama

en azından özgürlük var. Rix de bazen kampüste olacak, bu da iyi bir şey."

Rix, "Programlarımızı aldıktan sonra öğle yemeği randevuları ayarlayabiliriz," diyor.

"Okula dönme konusunda ne hissediyorsun?" Shilpa soruyor.

"Güzel. Gergin ve heyecanlıyım, tıpkı Tally gibi. Ama bu benim tutkum, bu yüzden şimdi geri dönmek mantıklı. Vergiler yerine besinsel gerçeklere odaklanmak için sabırsızlanıyorum. Tristan da benim için çok heyecanlı, bu da yardımcı oluyor."

"Seninle gerçekten gurur duyuyor," diyor Dred.

"Benimle onun ilgilendiği gibi ilgilenebilecek bir ortağa sahip olmak çok kolay bir ayarlama değil. Firmadaki işimden ayrılmamı önerdi, ancak bana yarı zamanlı uzaktan çalışma teklif ettiler, nasıl gideceğini göreceğiz."

"Programı beğenmezsen diye mi?" Tally soruyor.

"Bu daha çok maddi olarak katkıda bulunamamak, maddi ihtiyaçlarımın karşılanması için başkasına güvenmek zorunda kalmakla ilgili kişisel duygularım. Terapide bunun üzerinde çalışıyorum. Bu benim kendi sorunum ve bunun Tristan'la ya da onun beni ne kadar sevdiğiyle bir ilgisi yok. Beni desteklediğini ve ihtiyacım olan her konuda bana destek olacağını biliyorum. Ama yine de özerkliğime ihtiyacım var. O da bunu anlıyor."

"Seni sevmek şeklini seviyorum," diyorum.

"Ben de öyle. Vancouver'a uçan ve korkularıyla başa çıkamadığı için geri dönüp hemen uçağa binen adamın o olduğuna inanmak zor," diye düşünüyor Rix.

"Uzun bir yol kat etti." Katılıyorum. Bir yıl önce Tristan asık suratlıydı ve halkla ilişkiler sorunu yaratabilirdi. Ama sonra Rix geldi ve dünyasını alt üst etti. Şimdi ona çok aşık ve her ikisi için de elinden gelen en iyi versiyonu olmaya kararlı. Bir şeyi istediğine karar verdiğinde acımasız oluyor. Ona her baktığında bunu görüyorum, sanki o onun için bir başlangıç ve son. Doğrudan akrabam olmayan birinin beni böyle sevmesi için neler vermezdim.

"Essie nasıl bu arada? Ne zaman geri döneceğine dair bir haber var mı?" Hammer soruyor. "Ya da en azından ziyarete gelecek mi?"

"Evet! Şirketi ona Toronto'da bir sözleşme teklif etti ve yaz sonunda ya da en geç sonbahar başında dönebilir. Evine taşınacağı için çok heyecanlıyım. En azından bir süreliğine," diyor Rix.

"Bu harika. Küçük grubumuz büyümeye devam ediyor!" Tally diyor ki.

"Ve eşleşmek! Dallas'ın son zamanlardaki davranışlarının oldukça tuhaf olduğunu ve işlerin yolunda gitmesini tercih eden bir kadın için pek de kolay olmadığını biliyorum ama o kendini açıkça sana adanmış durumda." Hammer kaşlarını çatı. "Yani, evlenme teklif etme şekli..." Eli kalbine gider. "Bu tüm büyük jestleri sona erdirecek büyük bir jest. Buzun üzerinde, ikinizin de çok sevdiği bir yerde, hayır işleri için bir ton para topladıktan sonra - çok düşünceli."

"Evet." Gülümsemeye zorluyorum. "Üstesinden gelmek kesinlikle zor." "Bu öğleden sonra yaptığı paylaşım bayıltıcıydı," diyor Rix diyor.

"Ne postası?" Başka bir medya gösterisiyle uğraşamam. Onun sosyal medyasından bilerek uzak duruyorum. Berbat yorumların var olduğunu biliyor olmam, bunları ilk elden deneyimlemek istediğim anlamına gelmiyor.

"Henüz görmedin mi?" Hammer'ın gözleri kocaman. Belki de kafamı kuma gömsem daha iyi olacak.

"Araya girmek zorunda kalacak mıyım?"

"Sen olmamalı. Özellikle de değil sonra Bu." Hammer bana telefonunu uzattı.

Buz üstündeki evlenme teklifinin bir fotoğrafı ve altında da bir başlık var:

Hayatımın En Güzel Günü ve bunu çok hüzünlü bir yazı takip ediyor:

Çok güzel değil mi?

Bunun için on yıldır bekliyordum ve Wilhelmina'ya olan aşkımı çatılardan haykırmaktan mutluluk duyarken, gelinim daha sade olma eğiliminde. Nişanımız çok aleni olsa da (bu benim suçum), ilişkimiz bizim ilişkimiz. Kızı elde etmek için çok uzun süre bekledim, daha fazla kamu saçmalığı ile bunu mahvetmek için. (Yemin ederim Hemi, evlenme teklifi son maskaralık olacak). Mahremiyetimize gösterdiğiniz saygı için minnettarız.

İnanılmaz derecede düşünceli bir yazı. Ama nedenini bilmiyorum. İntikam promosyonundan kurtulmaya çalışmaktan başka. Ve en kötüsü de herkes Dallas'ın bana aşık olduğuna inanıyor. Başta şüpheci olan Hammer ve Dred bile. Çünkü o inanılmaz bir oyuncu.

Kalbimi acıtıyor. Dallas'ın yaptıklarını yapacak bir adam bulmak için her şeyimi verirdim, buna bu tatlı gizlilik yazısı da dahil, ama gerçekten ciddiylim.

BÖLÜM 16

DALLAS

"Y Bunu yapmana gerçekten gerek yoktu. Bir araba çağırabilir ya da bekleyebilirdim." Wills emniyet kemerini bağlar.

Yarım saat önce yağmur yağmaya başladı, ben de onu işten almaya karar verdim. Zamanlamam mükemmeldi, çünkü sağanak yağmura dönüşmüştü. "Sorun değil." Ayrıca, bu bana yarın akşam ailesiyle yiyeceğim yemeğe hazırlanmak için zaman kazandırıyor.

Telefonunu kontrol ediyor ve çantasına geri koymadan önce iç geçiriyor.

"Her şey yolunda mı?"

"Evet. Hayır. Hayır. Sadece ailem bu hafta sonu için mesaj yağıdırıyor. Annemler evlenme teklifini kaçırdıkları için çok kızdılar. Sonra da pist programlarıyla ilgili bazı sorunlar çıktı." Başı geriye düşüyor ve iç çekiyor. "Biraz stres atmaya gerçekten ihtiyacım var ama artık bir şey olduğumuza göre bu olmayacak. Bu beni tuzlu yapıyor."

"Neden stresten kurtulamıyorsun? Sadece bir masaj ayarla. Ya da ben sana bir tane yapabilirim." Bu harika bir fikir. Wills'i elime geçirmeyi çok isterim.

Bana bir bakış attı. "Masaj istemiyorum, Dallas."

"Ne arıyorsun, Wills?" Dur işaretinde sıramı beklerken ona bakıyorum.

Kaşlarını çatı.

Birini arkaya yatırıyorum.

İç çekiyor. "Bir arkadaşım var."

"Arkadaş mı? Ne tür bir arkadaş?"

Yüz ifadesi bana bilmem gereken her şeyi söylüyor.

Kıskançlık omurgamı ısıtıyor. "Seks arkadaşı gibi mi?"

"Yargılayıcı olmayın. Kadınların da erkekler gibi gündelik seks yapmalarına izin verilir."

"Şu anda onu becermiyorsun, değil mi?" Direksiyon tutuşumun altında inliyor. Benden önce ona dokunan herkesi yere sermek isterdim ama bu mantıksız ve saçma.

"Hayır. Tabii ki değil. Biz nişanlıyız." *Nişanlı* kelimesinin etrafında tırnak işareti yapıyor. "Ama genellikle kendimi... son derece stresli hissettiğimde ona ulaşırım. Eğer şehirdeyse, birbirimizi görürüz. Soyunur, iner ve çıkarız. Bağ yok, duygu yok, tamamen kimya."

"Hiç duygu yok mu?" Bu beni şaşırtıyor. Bütün duygularım bu siren gibi kadına bağlı.

"Hiç. İlişkimiz uyumlu değil. Ben uzun vadeli bir partner istiyorum, o istemiyor. Ama seksi ve yatakta iyi."

Kendimi gösteriyorum. "Seksiyim ve yatakta iyiyim." Bana şans verirse onun için neler yapabileceğimi. Onun için dizlerimin üzerine çöktüğümde bir daha asla takılma arkadaşına ihtiyaç duymayacaktı.

"Cidden, Dallas, egonun bir molaya ihtiyacı var." Bacak bacak üstüne atıp açıyor.

Işıklarda durdum. Yağmur yüzünden trafik aptalca. Normalde evine gitmek beş dakika sürer ama bugün sürünüyoruz. "Ben senin nişanlınım. İhtiyaçların varsa, onları karşılayacağım."

"Aman Tanrım, dur artık." Kollarını kavuşturuyor. "Biz aslında birlikte değiliz."

"Ben ciddiym, Wills. İnmen gerekiyor, bunu senin için yapacağım. Nasıl olmasını istiyorsanız öyle olsun. Nasıl olmasını istiyorsan."

Seni orgazm edene kadar parmaklamamı ister misin? Ellerim senindir. Yüzüme oturmak ister misin? Dilim hazır. Sikime mi binmek istiyorsun? Zaten sertleştim." Kasıklarımı gösteriyorum.

Başını iki yana sallar. "Sen aklını kaçırmışsın. Seninle seks yapmayacağım."

Otoparkından sağa döndüm. "Ne yapıyorsun?"

"Otopark." Bir ziyaretçi noktasına çekiyorum. "Seni bu belaya ben bulaştırdım. Bu seks arkadaşını göremezsin." Ona asla sahip olamayacağım şekilde sahip olduğum için onu yok etmek istiyorum. Tabii teklifimi kabul etmezse. "Kullan beni."

Gözleri üzerimde öyle bir geziniyor ki, beni kendime getiriyor. Yer değiştiriyorum ve kolumu koltuğunun arkasına doğru uzatıyorum. "Lütfen." Alt dudağımı ıslattım. "Daha iyi hale getirmeme izin ver."

"Gerçekten ciddisin," diye mırıldanıyor.

"Yüzde bin."

Gözlerini tavana dikeyor ve "Bununla eğlendiğime inanamıyorum" diye mırıldanıyor.

"Bu bir evet mi? Seni hemen boşaltabilir miyim?" Elimi saçlarının arasına soktum.

Sopayla uzaklaştırıyor. "Burada olmaz. Kapalı otoparkta kameralar var."

"Oda arkadaşın bu hafta öğleden sonraları izinli. Senin dairene çıkabiliriz." Emniyet kemerimi çözüp arabadan atlıyorum, bagajı yuvarlayıp Willy'nin kapısını açarken ereksiyonumu yeniden düzenliyorum.

"Oda arkadaşımın çalışma programını nereden biliyorsun Dallas?"

Omuz silkiyorum. "Sadece bu boku hatırlıyorum." Ve geceleri evde yalnız olduğu zamanları takip ediyorum.

Elini tutup asansöre doğru çekiyorum. Yukarı çıkarken yalnız değiliz, bu yüzden kendime hakim oluyorum. Ama dairesine girer girmez yüzünü ellerimin arasına aldım.

Avucuyla ağzımı kapatıyor. "Bazı temel kurallar koymalıyız."

Geri çekiliyorum. "Tamam. Onları
üzerime koy." "Öpüşmek yok."

Kaşlarımı çattım. "Neden öpüşmek yok?" Paylaştığımız
iki öpücüğü günde en az yüz kez düşünüyor olmalıyım.

"Çünkü öpüşmek yok dedim. Bu sadece orgazm ile ilgili."

"Tamam." Orgazm için öpüşmeyi bırakacağım. Şimdilik. "Ne?
başka?"

"Uh..." Elini saçlarının arasında gezdiriyor. "İşim bittiğinde
gitmek zorundasın."

"Anladım. Orgazm, sonra dışarı. Başka bir şey var mı?"

Dili alt dudağının üzerinde geziniyor. "Sanırım bu kadar.
Şimdilik."

"Güzel." Ben bir adım öne çıkıyorum, o da geri adım
atarak mutfak adasına çarpıyor. Ben onun kişisel alanına
girerken o tezgahın kenarına tutunuyor. "Seni şimdi
boşaltabilir miyim?"

Tek istediğim bu. Ona dokunan kişi olmak bir yana, onu
boşaltmayı teklif etme fırsatım olacağını hiç
düşünmemiştim. On beş yaşımdan beri onun amını hayal
ediyorum. Ellerimin titremesini engellemek için konsantre
olmalıyım.

"Deneyebilirsin."

Yanağını okşuyorum, bir dizimi kalçalarının arasında
gezdirirken ağzımın bir köşesi yukarı kalkıyor. "Tatlım,
denemekten çok daha fazlasını yapacağım. İşimiz bitmeden
adımı haykırmanı sağlayacağım." Başımı eğiyorum ve
çenesinin kenarını öpüyorum.

"Öpüşmek yok."

"Dudaklarına yaklaşmadım bile. Önce seni azdırmam
lazım." Saçlarını omuzlarının üzerinden itiyorum ve
dudaklarımı boğazının sütunu boyunca gezdiriyorum.

"Zaten çok heyecanlıyım," diye mırıldanıyor.

"Bunun doğru olup olmadığını öğrenmeli miyim?"
Parmaklarımı köprücük kemikleri üzerinde gezdirip
göğüslerini avuçluyorum, başparmaklarım kumaş katmanları
arasından göğüs uçlarını okşuyor. Kimsenin Wills'den daha
güzel göğüsleri olamaz. Çok mükemmel.

"Bunu benim için daha iyi hale getirmek istiyorsan,
tişörtünü çıkarmalısın." Elini tişörtümün altına kaydırıyor
ve

tırnaklarını göğsümde gezdiriyor.

İsteksizce boynunu öpmeyi bırakıyorum ve gömleğimi çıkarıp adaya fırlatıyorum. "Daha iyi misin?"

Gözleri üzerimde gezinirken iç geçiriyor. "Kahretsin, çok güzelsin."

"Ve sen de çok güzelsin. Ellerimi üzerinde gezdirmek için sabırsızlanıyorum." Onu belinden tutup tezgâhın üzerine kaldırıyorum. "Seni parmaklarıma boşaltırım." Bugün elbisesinin içinde inanılmaz görünüyor. Profesyonel ama çok seksi. Ellerimi güçlü kalçalarına doğru kaydırıp onları birbirinden ayırıyorum. Onu soymak ve her santimine tapmak istiyorum, ama daha büyük bir parçam lisede onunla kaçırdığım her şeyi istiyor, örneğin tamamen giyinik üçüncü kale gibi. Boynunu öpmeye devam ediyorum, parmaklarım külotunun kenarında kayıyor. Saten ve dantel. Muhtemelen güzel ve seksi. "Sana kendini çok iyi hissettireceğim, Wills."

"Konuşmayı bırak ve yapmaya başla." Külotundan sıyrılıp yere bırakıyor, sonra elimi tutup kalçalarının arasına götürüyor.

"Çok otoriter." Çenesinin kenarını ısıyorum. "Bayıldım buna." Parmaklarımı seksinin üzerinde gezdiriyorum ve birini kıvrımlarının arasından kaydırıp şişmiş klitorisini sıyrıyorum. "Çok ıslak." Diğer elimi saçlarının arasına sokup parmaklarımı kıvrıyorum. Sonra geriye yaslanıyorum, dudaklarım ağzından bir santim uzakta gezinirken

tek parmağını içine soktu. "Çok yumuşak.

Çok mükemmel." Gözleri bir iç çekişle kapandı.

Parmağımı çekiyorum ve saçlarını çekiştirirken klitorisinin etrafında dönüyorum. "Gözlerini aç, tatlım. Seni boşaltırken gözlerinin bende olmasını istiyorum."

"Az konuş, çok parmakla sik, Dallas."

"Böyle mi demek istiyorsun?" İki parmağımı içine sokup pompalıyorum.

"Oh Tanrım." Bileğimi kavradı. "Biraz daha."

Eteğinin kumaşını önümden çekerken tekrar kıvrılıyorum. Bakışları parmaklarımın içinde kaybolduğu yere düşüyor.

"Ne kadar güzel küçük bir amcık. Parmaklarımın arasında çok güzel görünüyorsun."

"Ağzından çıkan saçmalıklar." Parmaklarımı tekrar kıvrıdığım da gözleri d o l u y o r .

"Eminim tadın bal gibidir, tatlım. Bir dahaki sefere bu tatlı, dar amcığı dilimle sikeceğim."

Bana pek de inandırıcı olmayan bir bakış atıyor çünkü aynı zamanda inliyor ve kalçalarını yuvarlıyor. "Aman Tanrım, ağzını açmayı kes."

Başımı sallıyorum. "Yapamam. Çok iyi hissediyorsun. Çok yumuşak, sıcak ve ıslak. Bu amcığı benim için ağlatacağım." Parmaklarım bir sonraki kıvrımın üzerinde sıvı bir ses çıkarıyor. "Bu sesi seviyorum."

"Ciddiyim, Dallas." Bacakları titriyor ve parmaklarımı sıkıca kavriyor. "Ağzın bir sorun."

"Sanırım kirli ağzımı kabul etmek istediğinden daha çok seviyorsun. Ama gerçekten susmamı istiyorsan iki seçeneğin var. Ya bu güzel amcığın tadına bakmama izin verirsın ya da akıllı ağzını öpmeme izin verirsın." Üçüncü bir parmak daha ekliyorum. "Seçim senin, tatlım."

Boynumun arkasını tutuyor, tırnakları derimi ısıyor. "Tanrım, işte bu."

"Yerinde miyim? Seni parçalanırken görmeme izin mi vereceksin?" Kızgın ifadesine sırtıtıyorum. "Elime krem sürerken dudaklarında benim ismimin olmasını istiyorum."

"Siktir et." Boynumun arkasını çekiştiriyor.

Dudaklarım neredeyse onunkilere değene kadar beni öne çekmesine izin verdim. "Kendi kurallarını mı çiğniyorsun?"

Hırlıyor. Ağzımı onunkinin üzerine eğiyorum. Yumuşak bir miyavlamayla bana yaklaşıyor. Dilim dudaklarının arasından geçerken kalçaları yuvarlanıyor. Parmaklarımın içinde hareket etmesiyle aynı ritimde öpüyorum onu. O mükemmel. İstedğim her şey onda var ve şu anda o benim. Amı parmaklarımın etrafında kasılıyor. Öpüşmeyi kesiyorum, böylece onun çözölüşünü izleyebiliyorum.

"Çok güzel, bir tanrıça gibi parmaklarımın üzerine boşalıyor."

Titriyor ve ürperiyor, gözleri dalgalanıyor, tırnakları tenimi ısırıyor, adım ayrılmış dudaklarından dökülüyor. O muhteşem ve şimdi bu anıya sahip olacağım - tenim kızarmış, onun kokusuyla çevrili ve bunu yaptığımın bilgisi, ona bu şekilde hissettirdim, adımın inlettim, boşalmasını sağladım, ona ihtiyacı olanı verdim.

Sarkıyor ve yumuşuyor, göğsü kabarıyor. Parmaklarımı çekmeden önce gözlerini açmasını bekliyorum ve onları emerek temizlerken bakışlarını tutuyorum. "Çok güzel." İnliyorum.

Wills bana bakakaldı. "Yüce Tanrım, Dallas, sen ahlaksızsın." "Bir dahaki sefere yüzüme oturacaksın."

Yanağından öperim.

"Ben kendim çıkarım. Yarın gece görüşürüz." Göz kırpıyorum, ereksiyonumu düzeltiyorum ve onu mutfakta bırakıyorum, doymuş görünüyor - ve geri dönme fikrime karşı değil gibi.

BÖLÜM 17

DALLAS

"İl al Bunlar. Can I Ayrıca var onlarHediye Sarar mısın lütfen?"

"Kesinlikle, efendim." Tezgâhın arkasındaki kadın bana megawatt gücünde bir gülümseme veriyor ve ambalaj malzemelerini geri alıyor.

Bu sabah dokuzdan beri nişanlımın anneleri için mükemmel hediyeler arıyorum. En az yirmi mağaza gezdim. Son çare olarak buraya uğramadan önce bir kafe/kitapçıya girip biraz kafein aldım ve birkaç tane şekerlemeli yulaf ezmesi atıştırdım. Ayrıca pratisyen hekim olan annesi için mükemmel bir hediye gibi görünen bir şey bulmayı da başardım. Ve şimdi nihayet iki numaralı anne için mükemmel olacağını düşündüğüm bir şey buldum.

Telefonumu çıkarıp gizlice saati kontrol ediyorum. *Hay sikeyim*. Saat dört olmuş bile. Nasıl yedi saattir buradayım? Willy özellikle 4:30'da onun evinde olmam gerektiğini söylemişti. Geç kalmamdan nefret eder.

Tezgâhın arkasındaki kadın - isim etiketine göre adı LouLou - güzel mücevherleri paketlemek yerine hassas bir kalp ameliyatı yapıyor gibi görünüyor. Detaylara gösterdiği özeni takdir etsem de, zaten gerideyim. Fazladan geçen her dakika Wills'in öfkesini katlayarak artırıyor. Çoğu gün ondan azar işitmekten çok mutlu oluyorum. Nişanlısı olmadan önce, beni azarlamasına bayılırdım. Onun öfkesi hiç yoktan iyiydi. Ama şimdi

Dün gece olanlardan daha fazlasını istiyorum. Bana ihtiyaç duymasını, bana güvenmesini, onunla ilgilenmem için bana güvenmesini istiyorum. Bu benim bakış açımda bir değişim - bu yüzden annelerine hediyeler aldım ve geç kalmak istemiyorum.

Yedi yıl sonra, LouLou nihayet hediyeği paketlemeyi bitirir. Hediyeği bir torbaya koymasđ ve uygun kurdeleyi kıvrıması yarım on yıl daha sürüyor. Ona teşekkür ediyorum ve üç blok ötedeki arabama koşuyorum.

Wills'e mesaj atıp trafiğe takıldığımı ama yakında orada olacağımı bildiriyorum.

Bir başparmak gönderiyor.

Bu da bir orta parmak kadar iyi. Berbat durumdayım. Anksiyetem aptal bir ereksiyon şeklinde çirkin kafasını kaldırıyor.

Binasının karşısındaki otoparka park ettim. Ereksiyonuma alaycı bir bakış attım. "Dostum, bu sabah seninle üç kez ilgilendim." Ve dün gece nişanlığımın ihtiyaçlarını karşılamaktan eve döndükten sonra iki kez. Sol elimi kullandım ve saplantılı bir adam gibi onun içinde olan parmaklarımı kokladım.

Aletimin sönmesi üç dakika sürdü. Caddenin karşısındaki Willy'nin binasına doğru aceleyle ilerliyorum, başka biri çıkarken kapıyı yakalamayı başarıyorum.

Asansöre atlıyorum ve nemli ellerimi kalçalarımnda gezdiriyorum.

Her şey yoluna girecek. Bu gece ölmeyeceğim.

Kapılar kayarak açılıyor ve koridorda yürüyorum, dün gecenin anıları hala taze. Onları kilitliyorum, çünkü ailece tanışma gecesi için yararlı ya da uygun değiller.

Derin bir nefes aldım ve kapıyı çaldım. Üç saniye sonra kapı açıldı. Kızgın bir Wills'in ilham verdiği bir anksiyete, diğer tarafta beni karşılayan şeye tercih edilirdi.

Bir buçuk metre boyunda ve iki buçuk kilo ağırlığındaki ben küçük biri değilim. Ama bazı nedenlerden dolayı,

Willy'nin kardeşleri kapı aralığında yan yana duran ölümcül devler gibi görünüyor.

İkisi de gülümsemiyor. "Hey! Siz Wilhelmina'nın kardeşleri Samir ve Isaac olmalısınız, değil mi? Ben Dallas, nişanlısı." Elimi uzatıyorum ve kırılmaması için dua ediyorum.

Önce en büyük kardeşi elimi tuttu. Sıkıca sıkıyor ama hayati tehlike yaratmıyor. "Bana Sam diyebilirsin. Bu da küçük kardeşim Isaac."

"Bana küçük kardeşim diyor çünkü ondan daha çok para kazanıyorum ve egosu bunu kaldıramıyor." Isaac, Sam'i dirsekleyerek yolumdan çekiyor ve elimi hafifçe kemiklerimi kıracak şekilde kavırıyor.

Gülümsemem hiç değişmiyor. "İkinizle de tanışmak çok güzel. Wilhelmina sürekli senden bahsediyor."

Sam sırtarak, "Muhtemelen onu nasıl kızdırdığımızla ilgilidir," diyor.

"Ya da ne kadar gürültücü olduğumuzu. Tartışmaları kazanabilmek için üçüncü sınıfta münazaraya başladı."

Birdenbire, Yani çok hakkında Wills yapar hissediyorum. "Wills'e benziyor. Geciktiğim için özür dilerim."

Sam verir Ben bir meraklı bak olarak o adımlar Bir kenara. "Erkencisin, geç değil."

"Doğru. Evet." Birkaç kez başımı salladım.

Isaac sırtıyor. "Dur tahmin edeyim, Hemi beşte burada olmanı sağlamak için sana dört buçukta burada olmanı söyledi."

Boynumun arkasını ovuyorum. "Bunu o yapmış olabilir." Zaten yeterince şey hakkında yalan söylüyorum ve bu ikisi palavracıların kokusunu almakta iyi gibi görünüyor.

Köşeyi döner dönmez iki kadın tarafından sarıldım. Görünüşe göre Willy'nin anneleri kucaklayıcı. Sandhya - kendisine Sandy diyor- minyon bir şey, kızından en az bir baş daha kısa. Kot pantolon ve tişört giymiş, beline kadar uzanan siyah saçlarını karmaşık bir örgüyle arkaya toplamış. Kısa bir süre karısının onun için yapıp yapmadığını ve Wills'in saçını örmeme izin verip vermeyeceğini merak ettim. Büyük büyükannem Bippy'nin saçlarını nasıl öreceğimi, o geliştikten sonra öğrendim.

Ellerinde kireçlenme var. Diğer annesi Georgie uzun boylu ve söğüt gibi. Beyaz keten pantolon ve dökümlü bir atlet giyiyor. Onunla ilgili her şey duruş ve zarafeti haykırıyor. İlginç bir çiftler ve ben onları şimdiden sevdim.

"Dallas! Aman Tanrım! Seni en son gördüğümde genç bir kızdın. Kesinlikle kilo almışsın!" Sandy bana gülümsüyor ve göğsümü okşuyor. "Vay canına. Çok sağlamsın."

"Spor salonunda ve buz üzerinde çok zaman geçiriyorum."

"Bu kesinlikle doğru, değil mi?" Gülüyor ve Georgie de katılıyor.

"Birkaç yıl profesyonel hokey oynamak inanılmaz bir şey." Georgie pazularımı sıkıyor.

"Evet, kendimi spora oldukça adadım."

"Georgie'nin sesi dramatik bir şekilde yükseliyor: "Her zaman izliyoruz.

Sam bir kahkaha attı. "Yani haberlerde otuz saniyelik önemli anları mı izliyorsun?"

"Bu doğru değil!" Georgie'nin sesi o kadar kısık ki sanki köpek düdüğü çalıyor.

Isaac sırtıyor. "Sen kelimenin tam anlamıyla dünyanın en kötü yalancısıysın anne."

Bir dakika sonra Wills ortaya çıkar. Dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor ve ellerini kalçalarının üzerinde yumuşatıyor. Üzerinde kıvrımlarını saran bir kot pantolon ve Terör gömleği var. "Erkencisin!"

"Buraya gelmek için sabırsızlanıyordum." Ona doğru ilerliyorum, kolumu beline doluyorum, yıllardır hayalini kurduğum şekilde nihayet ona dokunmanın dün gece ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlıyorum. Kendime engel olamıyorum; başımı kulağına götürüyorum ve şampuanını içime çekiyorum. "Zamanında gelmemi sağladığın için teşekkürler."

Alaycı bir şekilde gülümsüyor. "Nasıl biri olduğunu biliyorum."

Bakışları ağızma kayıyor ve sonra tekrar gözlerime atlıyor, sanki o da dün geceyi hatırlıyormuş gibi. Kaşlarımı çatıyorum, sessizce izin istiyorum. Dili alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkıyor. İhtiyacım olan tek teşvik bu.

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. Belki bir saniye sürüyor, ama bu kısa bağlantıyı vücudumun her yerinde hissediyorum - bu öpücüğün artmasını isteyen çok uygunsuz kısımlar da dahil. Çoğunlukla mücadele ettiğim ereksiyonun ailesinin önünde yeniden ortaya çıkmaması için geri çekiliyorum.

Tanışma faslından sonra Willy hepimize birer içki dolduruyor ve sehpanın üzerinde ustaca sergilenmiş mezelerin bulunduğu oturma odasına geçiyoruz. Bir peynir tabağı, çeşitli kurutulmuş etler, biraz meyve ve bir kase çakri bizi bekliyor.

Kardeşleri avuç içim kadar olan tabaklarını doldurdular ve kanepelerden birine yan yana oturdular. Willy'nin anneleri aşk koltuğuna oturdular ve fiçı koltuğu Wills ve bana bıraktılar. Ortalama boyda iki kişi olsaydık, fiçı koltuk iyi olurdu ama ben uzun ve genişim. Koltuğun yüzde yetmiş beşini tek başıma kaplıyorum, bu da Willy'nin ya kenara tünemesi ya da bacaklarını benimkilerin üzerine atması gerektiği anlamına geliyor. Hediyeleri annelerine veriyorum ve kolumu bacaklarının altına sokup sol uyluğumun üzerinden sarkacak şekilde düzenleyerek karar vermesine yardımcı oluyorum. Ayaklarını sağ baldırıma doluyor. Cennette gibiyim.

"Bize bir şey almana gerek yoktu," diyor Sandy küçük hediye paketinden kurdeleyi çıkarırken.

"İşlerimi halletmek için dışarı çıkmıştım ve tesadüfen onlara rastladım," diye rahatça yalan söylüyorum. Kimsenin alışveriş için yedi saat harcadığımı ve sonuç olarak neredeyse geç kaldığımı bilmesine gerek yok.

Willy bana yan gözle bakıyor, ama ben sadece gülümsüyorum ve saçlarını parmaklarımın arasında ovuyorum, böylece boynunun yan tarafını okşama dürtüsüne teslim olmuyorum.

Sandy önce onunkini açar, küçük kutuyu dikkatle açar. Kapağı kaldırır ve gözleri parlar. "Aman Tanrım! Vay canına. Bu..." Parmakları dudaklarına gidiyor ve gözyaşlarının eşliğindeymiş gibi görünüyor. Bu olmasını istediğim şeyin tam tersiydi. "Nereden biliyorsun?"

Küpeleri kadife yastıktan kaldırıyor ve Georgie'nin nefesi kesiliyor. "Aman Tanrım! Bu benzerlik inanılmaz!"

Orada öylece oturup gülümsüyorum, çünkü ne hakkında konuştukları hakkında hiçbir fikrim yok.

"Hemi bir şey söylemiş olmalı." Sandy küpeleri Georgie'ye uzatır, o da takmasına yardım eder. Bu iki kadın arasında inanılmaz tatlı bir an. "Bu çok tatlı. Çok düşüncelisin, Dallas."

"Onları gördüm ve mükemmel olduklarını düşündüm." Bu doğru değil. Küpeleri gördüm ve oldukça harika olduklarını düşündüm. Ayrıca zamanım azalıyordu ve ya büyük oynarım ya da eve giderim diye düşündüm.

Sam ve Isaac'ın kafası karışmış görünüyor.

Wills, muhtemelen herkesin küpeler konusunda neden bu kadar duygusal olduğunu anlamama yardımcı olmak için söze giriyor. "Annem birkaç hafta önce Ajji'nin küpelerini arıyordu ama bulamadı."

Sandy başını sallar. "Onları yanlış yere mi koydum yoksa kazara bir yerde mi bıraktım bilmiyorum ama bulamadığımı fark ettiğimde çok üzüldüm. Bunlar anneminkilerle neredeyse tamamen aynı görünüyor. Çok güzeller." Odanın karşısına geçiyor ve ben de Willy'nin bacaklarını benimkilerden çözerek anne şefkatini kabul ediyorum. "Sana ne kadar teşekkür etsem az, Dallas."

"Onları sevdiğine sevindim." Sırtını sıvazlıyorum ve zaten üzerinde oturduğum devasa yığına yalan eklemekten kaçınıyorum.

Georgie hediyesini açmadan önce Sandy'nin yanına oturmasını bekliyor. Değerli aile yadigârı küpelerin yanlışlıkla değiştirilmesinin ardından hediyein boşa çıkacağından endişeleniyorum.

"Bunu aşmak zor olacak." Isaac sırtıttı. "Ajji gurur duyardı."

Endişemi yutuyorum, çünkü küpeler ciddi aptalca bir şanstı. Belki de Willy'nin annesinin yakın zamanda küpeleri kaybettiğinden bahsettiğini duymuştum ve hediye alırken bu bilgi aklımın bir köşesinde duruyordu. Yine de bilinçli olmadığım kesin.

"Eminim çok hoş ve düşünceli olacaktır." Georgie, bandı dikkatlice sıyırmadan önce Isaac'e sert bir bakış atar

içindekileri ortaya çıkarmak için. "Oh!"

Kitabı elinde evirip çeviriyor ve avucunu kapağın üzerinde gezdiriyor.

"Yazar tarafından imzalanmış," diyorum.

"Şaka mı yapıyorsun?" Georgie kitabı açıyor ve yazarın imzasının bulunduğu sayfayı okşuyor. "Aman Tanrım! Nasıl?"

Onunağız o agape, onu gözlerwelling. "I yapamam bile..." Başını iki yana sallıyor. "İki yıl önce bir kongrede konuşmasını izlemem gerekiyordu ama bir işim çıktı ve gelemedim. Başka bir etkinliğe katılabileceğimi ve bir kitap imzalatabileceğimi düşünmüştüm. Ama sonra vefat etti ve..." Eli kalbine gider. "O benim en sevdiğim yazar, güzel ve zeki ruhu şad olsun. Tozlayıcılar ve arıları kurtarmak üzerine yaptığı çalışmalar bana çok ilham verdi." Kitabı kanepeye bırakıyor ve odanın diğer ucuna koşuyor. Kendimi Willy'den tekrar kurtarıyorum - tekrar oturduğumda bacaklarını otomatik olarak benimkilerin üzerine atıyor - ve Kollarımı Georgie'ye doladım, bir sarılmayı daha kabul ettim.

"Teşekkür ederim. Çok düşüncelisin. Hemi çok şanslı."

"Şanslı olan benim." Sırtını sıvazladım.

"Bu hediyelerle benim hiçbir ilgim yok. Bu yüzde yüz Dallas'ın işi," diye açıklıyor Willy. Yüzündeki her bir soruyu görebiliyorum.

"Yardımanız olsun ya da olmasın, bu hediyeler çok güzel. Ve kesinlikle el üstünde tutulacaklar." Georgie bana güvence veriyor.

Aptal şans hediyelerim Sam ve Isaac'i biraz yumuşatmışa benziyor. Isaac bir çeşit CEO, milyarder bir adam. Anladığım kadarıyla dünyanın yarısına sahip çünkü her gün milyonlarca insanın kullandığı bir online iş kurmuş. Sam'in ne iş yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok, ama eğlence için ya da işi için insanları ortadan kaldırdığını öğrenirsem şaşırırmam. Çok gergin biri.

Ardından gelen sohbet gürültülüdür. Willy'nin erkek kardeşleri birbirlerinin üzerine konuşuyor, anneleri yanlış bir şey söylediklerini düşündüklerinde sürekli sözlerini kesiyor ve Willy arkasına yaslanıp dinliyor, ara sıra da kendi fikrini söylüyor.

Birkaç saat içinde onun neden böyle olduğunu daha iyi anladım. Burada, ailesiyle birlikteyken, sessiz biri. Ama Terör ofisindeyken bambaşka bir kadın. İnsanların dinlediği kişi o; emirleri o veriyor ve işlerin nasıl yürüdüğünü bize o anlatıyor. O ekibimizin tutkalı. Bizi topraklıyor ve bize alçakgönüllü olmamızı ve avantajlarımızı iyilik için kullanmamızı hatırlatıyor.

Wills'e zaten umutsuzca aşkıttım, ama onun bu yönünü, ailesiyle birbirlerini ne kadar çok sevdiklerini görmek, bu duyguları yepyeni bir seviyeye yükseltti. Verecek çok fazla sevgisi var. Harika bir eş ve sabırlı, kararlı bir anne olacak - eğer istediği buysa.

"Ne?" Dirseğiyle beni dürtüyor. Kaşlarımı kaldırıyorum. "Eh?"

Bir sırtını kamburlaştırıyor. "Bakıyorsun."

"Sadece manzarayı seyrediyordum." Gerçeğe inanmazdı. Sonunda mutfağa geçiyoruz. Her şeyde olduğu gibi Reddi-Grinst Klan, hazırlanıyor akşam yemeği o a gürültülü, şamatalı bir olay. Georgie emirler yağıdırıyor ve hepimiz onu takip ediyoruz. Onlar. Çoğunlukla yardımcı olmaya ve yollarından çekilmeye çalışıyorum.

Yemeğin sonunda Sam'in ne iş yaptığı hakkında hâlâ hiçbir fikrim yok ama Willy'nin çocukluğuyla ilgili milyonlarca hikâye dinledim. Ailesi çok kalabalık ve sanki akşamı beş kişi yerine elli kişiyle geçirmişim gibi hissediyorum.

Yemekten sonra, Sandy ve Georgie tatlıyı hazırlarken ben de masayı toplayıp bulaşık makinesini doldurmaya yardım ediyorum.

Isaac telefonla konuşurken ve Sam annesinden gelen emirleri uygularken Willy tencere ve tavalarla uğraşmaya başlıyor. Wills'in yanına yaklaşıyorum, parmaklarım sırtının alt kısmını okşuyor. "Neden bulaşıkları yıkamama izin vermiyorsun? Böylece güzel tırnaklarını mahvetmezsin."

"Sorun değil. Zaten gelecek hafta erkenden yaptıracağım." Yüzüne doğru savrulan saç tellerinden birini üflüyor, ama tel parlattığı dudaklarına yapışıyor. Bir hava daha üfleyerek onu kurtarmaya çalışıyor ama işe yaramıyor. Bileğinin tersiyle tekrar deniyor ama elleri sırlı sıklam.

"Dur sana yardım edeyim."

Bana doğru dönüyor, dudakları büzülmüş.

Kolumla köpükleri siliyorum, sonra da dudağındaki kılları kurtarıyorum.

Parmakları benimkinin arkasını sıyrıyor. Elmas ışığı yakalıyor ve elini tutuyorum. "Dün geceyi düşünmeden edemiyorum." Parmak eklemeni öpüyorum.

Nefesi kesiliyor. İfadesini okuyamıyorum ama gözleri benimkileri bulurken dudakları aralanıyor.

"Yine seninle ilgilenmeme izin verecek misin?" Boşta kalan elimin parmaklarını onun yan taraflarında gezdiriyorum.

"Tatlı hazır!" diye sesleniyor ağabeyi yemek odasından.

"Olabilir. Eğer iyi bir çocuk olabilirsen." Willy etrafımda dolanırken bana ateşli bir gülümseme veriyor.

Bu ayrıcalığı kazanmak için her şeyi yaparım. Onu yemek odasına kadar takip ettim, herkes orada toplanmıştı bile. Sandy'nin en sevdiği tatlı olan burfi almak için yolda bir Hint marketine uğramışlardı. Annesi küçükken özel günlerde onun için yapardı.

Bir kez daha, kahkahalar ve iyi huylu şakalarla dolu, gürültülü ve şamatalı bir sohbet. Tatlı bittiğinde, kardeşleri Isaac'in dairesine dönmek için hazırlanırlar. Ontario Gölü'ne bakan seçkin yüksek binalardan birinde. Son duyduğumda, manzara ve olanaklar nedeniyle çatı katları on bir milyona gidiyordu.

"Neden burada değil de orada kalmıyorsun?" Ailesi kapının yanında durmuş ayakkabılarını giyerken, herkesin telefonlarını ve çantalarını aldığından ve annelerinin hediyelerini aldığından emin olurken soruyorum.

Willy başını sallar. "Dört bin metrekarelik minimalist dekorasyonlu bir çatı katı. Çok büyük. Temizlikçi tutacak param yok. Ayrıca, inanılmaz derecede yalnız ve steril olurdu. Bu hoşuma gitti. Yükü paylaşacağım bir oda arkadaşım var ve

Programlar sürekli birbirimizin saçında olmamamızı sağlıyor." Dairesini işaret ediyor. "Rahat bir yer, birikim yapabilmem için uygun bir fiyat ve işe yürüyerek gidebiliyorum."

Söylemediği diğer tüm şeyleri duyuyorum, örneğin bu işi kendi başına halledebileceğini ve bunun ona o çok sevdiği özerklik ve bağımsızlığı verdiğini.

Willy'nin annesi bana sarılıyor ve hediyeler için tekrar teşekkür ediyor. "Sabah ilk iş kayalıklara gitmeyi planlıyoruz.

Sabah. Yarın yürüyüşe hazır mısın, Dallas?" Sam soruyor.

Willy tırnaklarını koluma geçirip "Hayır de" diye mırıldandı. Ben de tam tersini yapıyorum. "Bruce Trail?" "Biliyor musun?"

"Birkaç yıl oldu ama ben tamamen hazırım." "Harika." Sam bana yumruk attı. "Hemi senin bir plan yaparız." "Kulağa harika geliyor. Dört gözle bekliyorum."

Isaac'ten de bir yumruk yiyorum ve herkes kapıdan çıkmadan önce Wills'e sarılıyor. Kapının kapanmasına izin veriyor ve bana dönmeden önce bir saniyeliğine göz deliğinden bakıyor. "Yarın hasta numarası yapmalısın."

"Bu bir yürüyüş. Ne kadar kötü olabilir ki?"

"Isaac dağlara eğlenmek için tırmanıyor. Yürüyüşe çıkacağını söylediğinde, doğanın tadını çıkarmak için ormanda yavaş bir gezintiye çıkmıyor. Bunu bir keşif gezisine dönüştürür ve saatlerce yürüyüş yaparsınız."

"Bebeğim, ben profesyonel bir hokey oyuncusuyum. Günlerce dayanabilirim. İyi olacağım."

"Sen öyle diyorsan. Ve bana bebeğim deme."

Kollarımı ona sarmaya çalışıyorum ama bana ulaşamıyorum.

"Seninle ilgilenmeme izin vermeyecek misin? Bu gece iyi bir çocuk oldum, değil mi?"

"Enerjini sakla. Yarın için ihtiyacın olacak." Kapıyı açar.

"Gitmeden önce seni orgazm etmek istiyorum."

Parmaklarımda onun kokusunu ve parmaklarımda onun tadını istiyorum.

Dil.

"Bu gece olmaz."

"Neden olmasın?" Önünde durup yüz ifadesini okumaya çalışıyorum.

"Çünkü oda arkadaşım her an eve gelebilir."

Başımı salladım. "Yarın iyi giderse, yüzümde otururken bitirmeyi umuyorum."

"Biz gör." O iter Ben dışarı ve Kapı, ama Kapattığında gülümsüyor.

BÖLÜM 18

DALLAS

"J tam da güneşin doğuş vaktinde. Şu h e y b e t e bakın." Isaac elleri kalçalarında, gülümseyerek duruyor. Uzakta.

Saat sabahın kör karanlığı ve ben zaten bir buçuk saattir uyanığım. Bu saatte kendi isteğimle kalktığım tek zaman, deplasman maçı için erken uçtuğumuz zamanlar. Oldukça az kafein alıyorum ve yaklaşık üç saat daha uyumaya ve bin kalorilik yemeğe ihtiyacım var. Ama Willy'nin kardeşleriyle kaynaşıyorum ve kendime bonus puanlar kazandırıyorum. Ayrıca, Bruce Trail'de bir yürüyüş, büyütülecek bir şey değil.

"Hadi yola koyulalım." Sam sırt çantasını düzeltiyor ve patikanın girişine doğru hızla yürüyor. Issac onun arkasından geliyor ve ben de en arkada kalıyorum. Bu gezi için biraz hazırlıksız olduğumdan endişeleniyorum. Sadece içinde iki su şişesi, birkaç enerji barı ve bir paket sakız olan küçük bir çantam var. Sırt çantalarını doldurmuşlar.

Hava bunaltıcı, ki bu Niagara'da Temmuz ayı için alışılmadık bir durum değil. Tahminlere göre hava çok sıcak olacak. Yamaç yarımada, bu da nemi daha da arttırıyor. Daha başlamadık bile ama şimdiden terliyorum.

Isaac'e yetişmek için acele ediyorum. Dün geceye ve bu sabaha bakılırsa, Sam bu sürünün lideri. O ayarlar

Doğayı ya da manzarayı takdir etmek için çok fazla yer bırakmayan hızlı bir tempo.

Isaac'ın bana baktığını hissedebiliyorum, bu yüzden ona doğru bakıp gülümsüyorum. "Dün gece iyi vakit geçirdin mi?"

"Evet. Güzeldi. Keşke Hemi onu kendi evine yerleştirmemize izin verse ama inatçı olabiliyor."

"Oh evet. İş yerinde ya Willy'nin dediği olur ya da otoyol." Alt dudağımı ovuşturuyorum, onun sürücü koltuğunda olduğunu ve benim de sadece yolculuk için yanında olduğumu açıkça belirttiği onca zamanı düşündükçe bir gülümsemeyi gizliyorum. Bana Wilhelmina Reddi-Grinst'in Yolcu Prensesi deyin.

"Peki ya iş dışında?" diye soruyor.

"Eh..." Son zamanlarda yaptıklarımı düşünüyorum. "Daha çok bölünmüş." Willy öyle istediği için olmasa da benim lehime. Bir şeyleri enine boyuna düşünmek hiçbir zaman güçlü yanımlı olmadı. Buz üstünde durum farklı, çünkü sezgilerim bana yol gösteriyor, ama gerçek hayatta... genellikle her şeyi berbat ettiğim anlamına geliyor.

Issac anlam veremediğim bir ses çıkarıyor. "Her zamanki tipi değilsin."

"Doktoralı adamlarla çıkıyor." Bizi bu yola sokan kardiyolog gibi. Ona bir teşekkür hediyesi göndermeliyim.

Sam önümüzden sesleniyor: "Ama bazı açılardan onun doktora arkadaşlarından *çok* da farklı değilsiniz."

"Bunu olumsuz anlamda söylemiyorum," diye beni rahatlatıyor Isaac. "Genelde tercih ettiği bir tipi var ve sen buna meydan okuyorsun. Dürüst olmak gerekirse bu muhtemelen iyi bir şey. Sende de aynı azim ve hırs var."

"Bir meydan okumaya ihtiyacı var," diye sesleniyor Sam omzunun üzerinden.

Ne kadar ileride olduğu düşünüldüğünde, bizi hala nasıl duyabildiği bir mucize.

"Evet. Son derece azimli biri," diye katılıyorum. "Kendisi kadar hırslı ve zeki birini istemesi mantıklı. Yine de bir şekilde benimle birlikte oldu." Zayıfça gülüyorum. Bu durumdan hoşlanmıyorum.

midemde üç tane kahvaltı sandviğine olan ihtiyacım ile ilgisi olmayan nahoş bir his var. Willy her zaman yüksek eğitimli, iyi huylu erkeklerle çıkar. Terbiyeliyim, iyi bir ailem var, harika bir kariyerim var ama üniversite bana göre değildi. Aldığım dersleri geçtim ama özel öğretmenlerim ve bana acıyan bazı profesörler vardı.

Isaac, "Onun için doğru kişi olmak için on yıllık lise sonrası eğitime ihtiyacınız yok," diyor. "İkiniz birbirinizi tamamlıyorsunuz. Ve birbirinize sırlıslık aşık olduğunuz çok açık. Annelerimiz için aldığınız hediyeler size bonus puan kazandırdı. Büyükaneminkine benzer kúpeler bulduğuna hâlâ inanamıyorum. Hemi düşünceli erkeklere bayılır ve bu, birlikte olduğu son birkaç erkek için söyleyebileceğimden çok daha fazlası."

"Bir süre önce bir kardiyolog vardı," diye not ediyorum.

"O adam aptalın tekiydi. IQ'sunun kırkta bir olması kız kardeşimin nasıl davrandığını anladığı anlamına gelmez, ama sen anlıyorsun." Isaac omzuma vurdu. "Profesyonel sporcuların farklı bir zekâsı vardır. İnsanları okumakta iyisin, risk yönetiminden anlıyorsun ve takımının iyiliği için egonu ne zaman bir kenara bırakacağını biliyorsun. Hemi bu yüzden bu alanda çalışmak istedi."

"Hadi çocuklar! Hızlanalım," diye bağılıyor Sam.

Yürüyüşün bir saatinde terden sırlıslık oldum, hayalarım sürtündü ve bacaklarım lastik gibi oldu. Beş dakika dinlenmeye ya da beş saat kestirmeye gerçekten ihtiyacım var ve bir şişe suyun sadece dörtte biri kaldı. Akıllı saatime göre şimdiden sekiz kilometre yürüdük. Ne kadar ilerlediğimizden emin değilim ama yakında geri dönmezsek yarın Ash ile yapacağım antrenmanı iptal etmek zorunda kalacağım çünkü bacaklarımın çömelmeyi kaldırabileceğinden şüpheliyim. Yine de iptal etmek zorunda kalabilirim.

Üç buçuk saat, üzerinde öleceğimi düşündüğüm iki ip köprü ve yirmi kilometre sonra nihayet arabaya döndük. Üç şişe Vitamin Suyu içiyorum ve Sam'in lüks SUV'unun arkasındaki soğutucudan iki sandviç alıyorum.

Planım Toronto'ya dönerken yol boyunca uyumak, tuzdan arınmak için duş almak, sıcak küvette bir saat beklemek ve bunu üç saatlik bir şekerleme ile takip etmek (bu sırada kız kardeşlerinin yüzümde oturduğunu hayal edeceğim).

Arabaya doluşuyoruz ve arka koltukta uzanırken bacaklarımın artık jöle gibi hissetmekten başka bir şey yapmasına gerek kalmadığı için minnettarım.

"Sırada paintball var!" Sam, ormanda yirmi kilometrelik bir sprint yürüyüşünden sonra herkesin sahip olması gerekenden daha büyük bir coşkuyla haykırıyor.

Isaac omzunun üzerinden bakıyor ve bana bir başparmak işareti yapıyor. "Var mısın? Harika bir yer biliyoruz."

Ben kesinlikle yokum. Tek yapmak istediğim günün geri kalanında ve muhtemelen yarının bir kısmında uyumak, ancak Willy'nin kardeşlerine boyun eğmeyeceğim için başparmağımı kaldırıyorum. Tehlikede olan çok şey var. "Ben varım."

Willy güncelleme için mesaj

attı. Ona bir başparmak

gönderiyorum.

O da karşılığında asık surat

gönderiyor. Ben kalp gözleri ve

öpücük dudakları gönderiyorum.

Orta parmağını gönderiyor.

Ben de onu dilimle takip

ediyorum. Cevap vermiyor.

Kırk beş dakika ve on dakikalık kısa bir uykudan sonra, Sam ve Isaac olacaklara hazırlanmak için zıplama ve diz çökme hareketleri yaparken ben paintball kıyafetlerimi giymiş, elimde bir paintball silahı tutuyordum. Sam'in ne iş yaptığını hâlâ bilmiyorum ama paintball silahlarını seviyor gibi görünüyor.

Hayranı olmadığım birkaç şey var; birincisi palyaçolar, ikincisi lahana turşusu, üçüncüsü yükseklik ve son olarak, ama aynı zamanda en önemlisi, kesinlikle karanlık, kapalı alanların hayranı değilim. Görünüşe göre paintball'un asıl amacı da bu. Başı rahatsız edici bir şekilde bel kemerimin içine sıkışmış olan şiddetli bir anksiyete ereksiyonum var.

Pantolon. Cildim tuzla kaplanmış. Sürtünmemesi gereken yerler gerçekten sürtünüyor.

Etrafımız, birbirlerine durmadan bağırarak çok sayıda genç erkek ve belli ki gezintiye sürüklenmiş birkaç kızla çevrili. Onların heves eksikliğini anlayabiliyorum.

Paintball odasına giriyoruz. Bu noktada, sadece saklanmaya ve belki de bacaklarımın fazla pişmiş spagetti gibi hissetmemesi için küçük bir mola vermeye çalışıyorum.

Gürültücü gençlerden oluşan bir grup bana doğru geliyor, kıkırdamaları ve küfürleri onları ele veriyor. Onlar yaklaştıkça koruyucu siperimi terk etmek zorunda kalıyorum.

Sam'in gür sesi geniş odada yankılanıyor. "Saat iki yönünde! Yak onu!"

Boya topları kollarıma, bacaklarıma, sırtıma ve göğsüme çarpıyor. Onlara doğru nişan alıyorum ama paintball'da kesinlikle berbatım ve her biri boşa gidiyor. Daha da kötüye gidebileceğini düşünmüyorum, ta ki bir tanesi tam anksiyete ereksiyonuma isabet edip beni yere serene kadar.

Cenin pozisyonunda kıvrılıp ölmek için dua ediyorum. Onun yerine, Isaac'ın siyah botlu ayakları görüş alanımda belirliyor. "İyi misin dostum?"

"Bu fındık atışıydı," diye homurdandım.

"Sam böyle kirlidir." Isaac elini uzatıyor. "Seni bardak takman konusunda uyarmalıydım."

Paintball için kim bardağa ihtiyaç duyar ki? Görünüşe göre bu adamların.

Gençler tarafından çiğnenmek anlamına gelse bile günün geri kalanında yerde kalmayı tercih ederdim ama Wills'in yüzüme oturmasını gerçekten istiyorum, bu yüzden Isaac'ın ayağa kalkmama yardım etmesine izin veriyorum.

Neyse ki Sam'in sonunda boya topu biter ve Isaac ne kadar aç olduğunu ifade eder. Dev bir açık büfeye hayır demezdim.

Boyayla kaplı giysilerimizi değiştiriyoruz -kumu temizlemek için bir duş almak isterdim, ama bu programda yok

ve Sam'in arabasına atlayıp bir restorana gittik. Dört meze ve iki yemek sipariş ettim ve isteksizce Willy'nin kardeşleriyle paylaştım.

Büyük bir pizza ve şekerleme hayalleri kurarken Sam, "Evime yakın bir yerde denemek için can attığım bir kaçış odası var. Var mısın?"

Çatalım ağzımın yarısına kadar gelmişken duraksıyorum. Şaka yapıyor gibi görünmüyor. Tek istediğim yatağım. Ama yine Wills'i ve kardeşlerinin onayıyla gelen ödülü ne kadar çok istediğimi düşünüyorum. "Evet, dostum, kesinlikle."

"Harika!" Isaac bana bir başparmak işareti yapıyor. Bu onun olayı gibi görünüyor.

"Takımımındaki bazı çocukların ilgilenip ilgilenmediğine bakmamı ister misin?" Ash böyle şeylere bayılır ve Roman ile Hollis de muhtemelen ilgilenir. Ayrıca bu ikisinin yoğunluğuna karşı bir tampon da kullanabilirim. Cidden yüksek oktanlılar. Yakacak enerjim olduğunu sanıyordum ama bu ikisi bir üst seviyedeler.

"Ciddi misin?" Sam soruyor.

"Evet, onlara bir mesaj göndereyim."

Grup sohbetimize bir mesaj gönderiyorum, daha çok antrenman ayarlamak için.

DALLAS

Nişanlımın kardeşleriyle.

Kaçış odası için hazır mısınız?

Takım GIF'inde "ben" yoktur

bir dağın yamacından düşmek GIF

boya sıçraması GIF

ASH

Şaşkın gözler GIF

Yapabilirim.

HOLLIS

Aynen. Ama daha çok kardeşlerinin nasıl olduğunu görmek istediğim için.

ROMAN

^^^ Ve ayrıca Peggy kızlarla birlikte olduğu için.

Ben de gelebilirim.

FLIP

Kaçış odalarına bayılırım.

TRISTAN

Bea çıktı, ben de varım.

DALLAS

Sen en iyisisin.

Öğle yemeğini bitirip kaçış odasına gidiyoruz.

Cipten inerken Isaac, "Sam sıkı bir Roman Hammerstein hayranıdır," diye paylaşıyor.

"Kapa çeneni, Isaac." Sam'in kızardığına eminim, ki bu çok eğlenceli.

"Harika bir oyuncu ve harika bir kaleci," diye katılıyorum. "Takım gelecek sezonun sonunda onun gidişine üzülecek." Diplomatik, soğukkanlı ve takımın babası sayılır.

"İnanılmaz bir kariyeri var," diye belirtiyor Sam. "Ligde ondan daha iyi bir kaleci yok."

Flip, Tristan, Hollis, Roman ve Ash ile binanın önünde buluşuyoruz. Tanışma turunu başlatıyorum ve Sam çok heyecanlanıyor. Dostum başlangıçta gergin ama Roman'ın tüm istatistiklerini ve tüm kariyer geçmişini biliyor gibi görünüyor. Birkaç saatliğine dikkatleri üzerimden çektiğim için mutluyum.

"Topallıyor musun?" Ash soruyor. "Ben iyiyim."

"Yalancı. Bu ikisiyle başa çıkmak zor gibi görünüyor." İki parmağımı birbirinden kıl payı ayırıyorum.

"Hemi'nin neden böyle olduğunu açıklıyor gibi," diye düşünüyor.

"Willy mükemmel," diye çıkışıyorum.

Sırtımı sıvazladı. "Katılıyorum. Demek istediğim, eğer kardeşleri her zaman böyleyse, bu onun neden bu kadar patron kraliçe olduğuna dair küçük bir bakış açısı kazandırıyor, hepsi bu. Shilps'in beş kardeşin en küçüğü olması ve yeri için savaşmak zorunda kalması gibi."

"Evet. Bu mantıklı. Onlar harika kadınlar."

İki takıma ayrıldık, ben Isaac, Ash ve Flip ile. Roman, Hollis, Sam ve Tristan diğer takımı oluşturuyor. Çoğunlukla Ash'in yardımını ve benim ve Flip'in küçük katkılarıyla Isaac'in bunu çözmesi sadece yarım saat sürdüğü için minnettarım. Sam bu kayıptan tahmin ettiğim kadar rahatsız olmuşa benzemiyor ama o da kendini Roman'ın yanına yapıştırmış durumda.

Daha sonra bira ve akşam yemeği için Watering Hole'a gidiyoruz. Bu gün hayatımın en uzun günü gibi geliyor. Ve muhtemelen en acı verenlerinden biri.

Kanepemde uzanmış, yeni bir bacak takımı dileyerek, zavallı sürtünmüş toplarına bebek pudrası sürerek duş alana kadar telefonum bir mesajla çaldı.

Willy'nin adı ekranda yanıp sönerken boğazımdaki yumruyu yutuyorum. Mesajı midem taşlarla dolu bir şekilde açıyorum. En azından içeriğini okuyana kadar.

WILLS

Kardeşlerim sana aşık. Durduramazlar ne kadar harika bir gün geçirdiklerini anlatıyorlar. Teşekkür ederim. Yarın sabah 11'de size iki saatlik bir masaj ayarladım. Rica ederim.

DALLAS

Bu aynı zamanda sonunda dilimle amını sikebileceğim anlamına mı geliyor?

WILLS

İyileştiğinde, evet.

BÖLÜM 19

HEMI

HEMI

Lütfen tahmini konumunuzu paylaşmayı bırakın. Her seferinde bok fırtınası yaratıyor.

FLIP

Ama arkadaşlarım beni nasıl bulacak?

HEMI

Onlara bireysel olarak veya kardeş grubunuzun bir parçası olarak mesaj atarsınız. Nerede olduğunuzu dünya ile paylaşmıyorsunuz. Dışarıdaki her reşit olmayan kız seninle aynı bara girmeye çalışıyor.

FLIP

Kahretsin. İyi karar. Şimdi yer değiştiriyorum.

HEMI

Cidden Flip, bu neden şimdi mantıklı geliyor?

FLIP

Tally'yi arkadaşlarıyla aynı sırada gördüğüme eminim. Ya da onun görsel ikizi. Belki ona mesaj atarsın.

HEMI

WTF? Eğer oysa, neden onu orada bıraktın?

hızlı bir şekilde gönder a mesaj için ve Belalı Bebeğim Tugay fotoğraf güncellemesi istiyor. Tally, yatağında kedisiyle birlikte çekilmiş bir fotoğrafla ilk yanıt veren oldu. Kızların geri kalanı resimlerle takip ediyor, ama ihtiyacım olanı aldım. Tally

güvende ve barda değil. O küçük bir kız kardeş gibi ve takımla birlikte büyürken, aynı zamanda-

FLIP

O benim koçumun kızı. Bar dışında fotoğraf çektireceğim son kişi o. Ve onun başını belaya sokmak istemiyorum.

HEMI

Çünkü reşit olmadan bir bara gitmek bunu başaramaz mı?

FLIP

O bir yetişkin. Ayrıca, onunla fotoğraf çektirmem Milk ile olan sözleşmemi feshedebilir ve ailemin emekliliğini finanse ettiği için bu anlaşmayı korumak istiyorum.

HEMI

*Bu adil ve makul. Tally evde, yani bu onun görsel ikizi.

FLIP

Teşekkürler.

Dairemin kapısı çalındı. Belki ev arkadaşım kendini dışarıda bırakmıştır. Daha önce de olmuştu. Ama saatlerdir evde olmamalıydı.

Kapıyı açtım ve karşımdaki manzara karşısında nutkum tutuldu. "Ne yapıyorsun burada? Buraya nasıl geldin?" Dallas kapımın önünde duruyor, üzerinde bir tişört ve haki şort var. Saat akşamın dokuzu. Yorgun görünüyor.

"Bir adamı takip ettim. İyileştim," diyor.

Kollarımı kavuşturuyorum. "Yarı ölü görünüyorsun." Kardeşlerimin ona yaşattıklarından sonra hâlâ dimdik ayakta olması gerçek dışı. Isaac yarım saat önce beni arayıp günlerinin nasıl geçtiğini anlattı, sonra da Sam atlayıp Roman'ın ne kadar havalı olduğundan bahsetti.

"Ben iyiyim." Daireme giriyor, kapıyı arkasından kapatıyor ve kilidi çeviriyor. "Oda arkadaşın

geceler, değil mi?"

"Evet, ama-"

Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve başımı yukarı kaldırıyor, dudakları dudaklarımdan bir santim ötede, gözleri arzuyla yanıyor. "Dün gece ve bugün iyi bir çocuktum, değil mi?" Bunu bir soru gibi değil de bir emir gibi söylemeyi başarıyor.

"Evet," diye kabul ediyorum, vücudum temas yüzünden ısınmaya başlamıştı bile.

"İyi çocuklar bir ödülü hak eder, değil mi?" Dili alt dudağında geziniyor. Beni yutmaya hazır gibi görünüyor. Bu kocaman, heybetli, belalı hokey oyuncusunun beni boşaltmak için yanıp tutuşması gülünç derecede ateşli. Her parçam onun dokunuşunu daha çok arzuluyor.

Geçen gece onu tatmin olmamış bir şekilde eve gönderdim çünkü parmaklaşmadan kendi iyiliğim için biraz fazla zevk aldım. Bana hizmet etme isteği, tüm o güç... Biraz baş döndürücü. Dallas'tan orgazm bağımlısı olmak akıllıca değil. Bu işte bu kadar iyiyken ve bu son derece geçici bir durumken olmaz. Ama bir kez daha yapmanın zararı olmaz.

Başımı sallıyorum ve elimi göğsünde gezdirme isteğime boyun eğiyorum. Çocukken bana yaptığı onca şeyden hâlâ nefret ediyor olabilirim ama bedenim üzerindeki etkisini inkâr edemem. Okuldaki en seksi çocuk, profesyonel bir hokey takımındaki en seksi çocuk oldu ve dairemde duruyor, bana orgazm yaşatmak için çırpınıyor. Ergenlik çağımdaki ben havalara uçtu. Şimdiki ben ise çok farklı nedenlerden dolayı. Merkezimi ısı basıyor ve meme uçlarım tişörtümün altında zirve yapıyor. "Sen çok iyi bir çocuktun."

Yanağımı okşuyor ve parmaklarını saçlarımin arasına sokarak kafa derimin dibinde kıvrıyor. "Yüzüme oturacaksın, böylece seni dilimle becerebileceğim."

"Ağzın bir pislik fabrikası." Ama hoşuma gitti. Geçen gece beni tezgahın üzerinde parmakladığında, sadece susmasını istedim, böylece çok hızlı boşalmayacaktım. Bu deneyimin tek seferlik olup olmadığına dair hiçbir fikrim yoktu ve sürmesini istiyordum.

-İlk başta ikinci bir sevinçle, sonra da çok iyi hissettirdiği için.

"Biliyorum. Yakında onu yeterince meşgul edeceksin." Parmaklarımızı birleştirdi. "Beni yatak odana götür."

Ona koridorda rehberlik ediyorum. Yatak odamın kapısını kapattığı an, üzerimdeydi. Elleri saçlarımda, dudakları tenimde. "Sana açlıktan ölüyorum, Wills." Uyku şortumu kalçalarımın üzerinden itiyor ve dizlerinin üzerine çöküyor. Külotum yok. Elleri kıçımı avuçlamak için hareket ediyor ve seksime sokuluyor, iniltisi hassas tenimde titreşiyor. Uyluklarımdan tepesine bir öpücük konduruyor ve kadife dili kıvrımlarımdan arasından kayarken gözlerini kaldırıyor. Karnımda sıcaklık birikirken ve arzu beni ele geçirirken gözlerim kapanıyor.

Saçlarından tutup çekiştirerek ağzını uzaklaştırıyorum. "Yatağa gir."

Ayağa kalkıp odayı geçerken sırtışı şehvet dolu bir hal alıyor. Gömleğini kafasına geçiriyor ve yorganımın üstüne uzanıyor. Ereksiyonu şortunu itiyor ve gözleri ihtiyaçtan yanıyor. Bir elini uzatıyor, bana doğru uzanıyor. "Bırak seninle ben ilgileneyim." Bunu söyleme biçiminde bir şey var, açlıkla eşleştirilmiş bak içinde onun Gözler, o yaparBen güçlü hissediyorum.

Seksi. Güzel.

Yatağa tırmanır tırmanmaz beni pozisyonuma getiriyor, bir dizini başının iki yanına koyuyor. Kalçalarımın içini öpüyor ve ısıyor, sonra kalçalarımı kavıyor ve beni ağzına doğru çekiyor. Dili cinsel organımda geziniyor, derin iniltisi her şeyin gerilmesine neden oluyor. Beni yutarken yatak başlığını kavıyorum, dili içime dalmadan önce klitorisimin etrafında dönüyor.

"Çok güzel, Wills. Seni böyle tatmak için ölüyordum," diye geveliyor.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçiriyorum, kalçalarımı döndürürken başını tutuyorum ve... yüzünü beceriyorum. Kıçımı kavıyor, bacaklarım titrerken ritmi korumama yardım ediyor.

"İşte bu, yüzümün her yerine boşal. Beni am suyunla vaftiz et, tatlım."

Ağzından çıkan saçmalıklara bile dayanamıyorum. Ama istediği etkiyi yarattı. Kıçımı tokatlıyor ve orgazm içimde yuvarlanırken tekrar yatak başlığına uzanıyorum. Ben boşalırken dünya yıldızlarla yıkanıyor.

Kendimi sırtüstü dönmüş bulmadan önce toparlanacak zamanım bile olmadı. Dallas'ın geniş omuzları bacaklarımı itiyor ve o devam ediyor. Çaresiz miyavlama sesleri çıkarıyor, sanki doyamıyormuş, durursa ölecekmiş gibi.

Kalın bir parmağını içime kaydırıyor, sonra bir tane daha ve bir tane daha. "Bakalım bunu ne kadar sürdürebileceğiz." Klitorisime yapıyor, parmakları içimde gezinirken sertçe emiyor.

Azalan orgazm yeniden alevleniyor. İnliyorum ve saçlarını kavriyorum, altında kıvranıyorum, hisler spiral çizip genişliyor, beni tüketiyor, içten içe yakıyor. Sonunda, bu çok fazla geliyor ve başını itiyorum, ayağımla omzunu iterek daha fazlası için geri gelmesini engelliyorum.

Dizlerinin üzerine çöküyor, göğsü kabarıyor, elinin tersiyle çenesini sıvazlarken gözleri şehvetle doluyor. Sonra am suyuyla kaplı parmaklarını emerek temizliyor.

Daha fazla fikir edinmeden bacaklarımı kapatıyorum.

"Teşekkür ederim." Sesi sanki bir çakıl kamyonuyla bir tur atmış gibi geliyor.

"Bir şey değil mi?" Hâlâ yirmi dakikalık orgazmın etkisinden kurtulmaya çalışıyorum.

Yerden gömleğini alıp başının üzerinden geri çekiyor. Çok belirgin ereksiyonunu yeniden düzenliyor. Karşılık vermeyi çok isterdim ama beni sikmesine izin vermem için ikna edeceğinden korkuyorum ve bu çok ama çok kötü bir fikir olurdu.

Zaten diline ve parmaklarına bağımlıyım. Onun sikine de bağımlı olamam.

Eğildi ve alnımdan öptü. "Yola çıkıyorum, ama yatmadan önce kapıyı kilitlemeyi unutma, tatlım."

BÖLÜM 20

HEMI

İki gün sonra annem aradığında işe gitmek için hazırlanıyordum. Bunu bazen yapıyorlar, sabah ilk iş görüntülü arıyorlar. Onlar yapılmış a düğün ilham tahta zaten. Keşke kardeşlerimden biri sakinleşip Üzerimdeki baskıyı kaldırı.

"Merhaba, annem ve babam. N'aber?" Makyajımı yaparken onları makyaj masasının üzerine koyuyorum.

"Annen ve ben, sen buluşma için şehirdeyken birkaç mekâna bakmanın iyi olabileceğini düşünüyorduk," diyor Ma.

"Daha bir tarih bile belirlemedik." *Ve asla yapmayacağız.* Ve onlara bittiğini söylediğimde annemin kalbini kırmak zorunda kalacağım. Sırf gösteriş olsun diye depozito yatırmamızın imkanı yok. Suçlu vicdanım bunu kaldıramaz.

"Yine de bakmaktan zarar gelmez, tatlım. Özellikle yaz aylarında yerler çabuk doluyor. Haziran mükemmel olur, sence de öyle değil mi? Buggy sezonundan sonra, ama gerçekten sıcak havalar başlamadan önce."

"Sanırım birleşme hafta sonu oldukça yoğun geçecek," diye söylendim.

"Hmm... Haklısın. Peki, neden annen ve benim bir hafta sonu için buraya gelmemizi planlamıyoruz, böylece en azından elbise bakmaya başlayabiliriz! Birkaç randevu ayarlarız. Eğlenceli olur!"

Heyecanları kalbimi acıtıyor. "Önce birleşme hafta sonunu atlatabilir miyiz? Ya da ben evdeyken bu konuyu daha fazla konuşabilir miyiz? Şu anda çok şey oluyor."

"Yeniden bir araya gelme konusunda gergin misin tatlım?"

Yeterince yalan söyledim, o yüzden dürüstlüğü seçtim. "Evet. Brooklyn'i yıllardır yüz yüze görmedim ve genç kızlık hayatımın en kolay dönemi değildi."

"Tatlım, lisede herkes kendine odaklanırdı," diyor annem. "Harika bir kariyerin, harika arkadaşların ve hoş bir nişanlın var. Eğlenceli olacak."

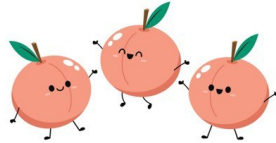
"Güven oylarınız için teşekkürler."

"Seni seviyoruz, Hemi. Birleşme bitene kadar düğün detaylarını konuşmayacağız," diye ekliyor Ma. "Yine de başka bir şeye ihtiyacın olursa bize haber ver. Tamam mı?"

"Tabii ki. Seni seviyorum."

Hep bir ağızdan "Biz de seni seviyoruz" diyorlar ve görüşmeyi sonlandırıyorlar.

Ördüğüm yalan ağı yapışkan ve içinde sıkışıp kalmaktan endişeleniyorum. Ama şu anda buna odaklanacak zamanım yok. Her şey olup biterken olmaz.

Yarım saat sonra ofisimde kadın takımının baş antrenörü Denise ile oturuyorum.

"Bununla ilgili her şeye bayıldım, Hemi." Teklifi okurken gülümsüyor. "Winter Marks kesinlikle dahil olmak isteyecektir, bu yüzden onu nasıl dahil edebilirsek harika olur."

"Geçmişini ve Hokey Akademisi'nin onun hayatındaki rolünü bildiğim için bu projeyi onu düşünerek tasarladım." Onunla birkaç ay önce tanışmıştım ama geçenlerde sohbet ederken, Hokey Akademisi'ndeki emekli oyuncuların, gerçekten desteğe ihtiyacı olduğu bir dönemde onu nasıl kanatlarının altına aldıklarını anlattı.

destek ve takım aile dinamiği onun hayatını değiştirdi. "Bu konuda ne kadar tutkulu olduğunu ve bana bundan bahsetme cesaretini göstermesini seviyorum."

"Dürüst olmak gerekirse, tüm bunları bu kadar hızlı bir şekilde bir araya getirmenize hayran kaldım. Ekibi yerel gıda bankası ve aşevine dahil etmek, topluma geri vermek için güzel bir yol. Ve kurduğunuz bu hayırseverlik oyununun bir gıda bağışı içermesine bayıldım. Bu en iyi şekilde anlamlı."

"Onlar çok seçkin bir sporcu grubu ve bunun onlar ve bu yolu seçen diğer genç kadınlar için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Bu, topluluk çalışması ve takım bağlılığının harika bir birleşimi."

Gülümsüyor. "Kesinlikle katılıyorum. Bu işi üstlendiğiniz için teşekkür ederim."

"Sezon dışı olduğu için biraz zamanım var ve bu benim için kesinlikle bir zevk. Önümüzdeki hafta ekiple bir araya gelebiliriz ve ben de bu arada dönüşümlü bir program ayarlamaya çalışacağım. Eğer yardım almak istediğiniz başka tanıtım fırsatları varsa, memnuniyetle yardımcı olurum."

"Kulağa harika geliyor."

Denise bana teşekkür edip antrenman için sahaya dönmeden önce lojistik, takımın programı ve uygunluk durumlarını tartışarak birkaç fikir daha ileri geri konuştuk.

Ofisimin kapısı çalındığında e-postalarım ile ilgilenmeye yeni başlamıştım.

Dallas o güzel kafasını içeri soktu. "Umarım bölmüyordumdur."

Elini saçında gezdiriyor. Playofflar sırasında çocuklar her zaman biraz dağınık olur. Bazı playoff sakalları -özellikle çaylaklarda- oldukça dağınıktır. Diğerleri bunu jiletin ne olduğunu unutmak için bir bahane olarak kullanır.

Ancak Dallas her zaman kenarları düzgün tutuyor ve playofflar biter bitmez sakalını kesiyor. Ama saçlarını henüz kestirmediği için ensesinde ve kulaklarının etrafında kıvrılıyor. Umutsuzca, bu saçlara teslim olmamaya çalışıyorum.

Geçen gece yüzünü sürdüğümde parmaklarımın arasında nasıl hissettiğimi hatırlıyorum ama artık çok geç. Görüntüler, sesler... kafamın içinde özgürce yaşıyorlar ve kendimi onlara birden fazla kez kaptırdım. Bu bir sorun. Özellikle de vücudum şimdiden bir kez daha amdan vaftiz olmaya hazırlanırken.

"Neye ihtiyacınız var?" Utanç verici bir şekilde nefes nefese kaldım. Ayağa kalkmamak için masamın kenarına tutunuyorum, kapımı kilitliyorum ve kendimi ona sunuyorum. Tanrı aşkına, iş yerindeyim. Bugünlerde zaten çok fazla ofis dedikodusuna konu oluyorum.

"Sana çiçek getirdim." Bir buket zambak çıkardı. Onları ne kadar takdir ettiğimi ve çiçeğin türünü değiştirdiği gerçeğini sevmiyorum. "Ve öğle yemeği." En sevdiğim kafeden bir poşet uzatıyor.

Kollarımı kavuşturdum. "Neden? Şimdi ne yaptın?" Oldukça temkinliyim. Dallas son zamanlarda ne zaman iyi bir şey yapsa -cinsel iyilikleri bir kenara bırakırsak- bana inanılmaz bir stres yaşattı; kontratlar imzalamak, özgürlüğümünden feragat etmek, seks arkadaşımı kesmek, beni sahte nişanlısı yapmak, arkadaşlarımız ve ailesiyle bir nişan yemeği düzenlemek ve bana karşı geçmişteki davranışları tehlike işaretlerinden başka bir şey değilken beni ona güvenmeye zorlamak da dahil olmak üzere.

"Bildiğim kadarıyla bir şey yok. Sadece ailenizle birlikte yoğun bir hafta sonu geçirdiğinizi biliyorum ve bu hafta da aynısı olacak. Buralardaydım ve çiçeklerin gününüzü aydınlatabileceğini ve bazen bir paket Cherry Blasters yerine öğle yemeğini atladığınız için yiyeceklerin hoş karşılanabileceğini düşündüm. Cherry Blasters'a gölge düşürmek istemem ama pek tatmin edici değiller. Sana tatlı patatesli ve şekerlenmiş cevizli salata aldım. Şeftali turşulu şarküteri sandviçi ve buzlu latte ama tatlı krema köpüğü olsun, şurup olmasın."

Favorilerimin ne olduğunu tam olarak bilmesi beni neden hâlâ şaşırtıyor bilmiyorum. Özellikle de Shilpa sormak için etrafındayken. Ama normal bir insan gibi teşekkür etmek yerine

"Hammer birkaç dakika içinde burada olacak. Emekli köyüne gidiyoruz."

"Oh. Özel bir şey için mi?" Bilmesem, onu davet etmediğim için kırıldığını düşünürdüm. Ama kardeşlerim onu dünya tarihinin en uzun yürüyüşüne çıkaralı daha iki gün olmuştu, sonra gelip beni açlıktan ölmek üzere olan bir adam gibi yedi, ben de bize biraz zaman tanıyordum. Beni boşaltma konusunda çok iyi. Daha fazlasını istiyorum ve bu bir sorun. Ayrıca, ona olan nefretim azalıyor çünkü tatlı şeyler yapmaya devam ediyor ve bu hayatımı daha da zorlaştırıyor.

Dallas'ı sevmek ya da onun orgazmlarına bağımlı olmak istemiyorum. Bunları sadece zorunluluktan sağlıyor çünkü hayatımı bir sirke çevirdi. Bu bir zorunluluk, arzu değil. Farklı bir şey düşünmek beni savunmasız hissettiriyor ve bu kaygan bir zemin. Dallas'la ilgili duygularımı denklemin dışında tutamıyorum ve bunlar karmakarışık bir karmaşaya dönüşüyor.

"Balo salonu dansı gecesi, yani öğleden sonra çünkü saat dört buçukta yemek yiyorlar ve yedi buçukta yatıyorlar. Flip için ayarladım çünkü bu onun imajı için iyi."

"Son zamanlarda daha iyiydi, değil mi?"

"Evet, kesinlikle. Kesinlikle, ama takas görüşmeleri başladı ve o da huzursuzlanıyor."

"Flip'i takas etmeyi düşünmüyorlar, değil mi?" Endişeli bir ses tonu var.

Bir el salladım. "Hayır. Tabii ki hayır. Sadece onu elimden geldiğince uzun süre dengede tutmak istiyorum." Her şey olabilir, bu yüzden en iyi şekilde davranması gerekiyor.

Omuzları gevşer. "Tamam. Bu iyi bir şey. Bu yılki taslak sürprizlerle doluydu."

"Katılıyorum." Bu yıl bazı ilginç seçimler oldu. Yıllar önce draft edilen ancak hiçbir profesyonel takımda yer almayan Quinn Romero'nun ilk kontratını imzaladığından bahsetmiyorum bile. Bu herkes için bir şok oldu. Romero da dahil.

"Her neyse, Hollis de peşime takıldı ama bunun Hammer'la vakit geçirmek için bir bahane olduğundan yüzde doksan dokuz eminim."

Dallas çiçekleri konferans masama koyuyor, sonra yaklaşıyor ve kalçasını masamın kenarına dayıyor. Paket servis çantasını yanıma koyuyor ve kollarını kavuşturuyor. Ön kollarının ne kadar harika görüldüğünü fark etmemeye çalışıyorum. Ya da eli kalçalarımın arasındayken ve parmakları içimi doldururken ne kadar güzel görüldüğünü düşünmemeye çalışıyorum. Pek başarılı olduğum söylenemez. Bu yüzden onun yerine bilgisayar ekranıma odaklanıyorum ve e-postalarımı açıyorum.

"Ben de peşine takılabilir miyim?" Ona yan gözle bakıyorum.
"Neden?"

"Birkaç yıl önce, tarih açık artırması bir şey haline geldiğinde..." Boynunun arkasını ovuşturuyor. "Ben... Dans pistine çıkabilmek ve aptal gibi görünmemek istedim, bu yüzden bazı dersler aldım."

"Huh." Dallas her zaman sürprizlerle doludur. "İstersen gelebilirsin."

"Tak-tak! Kim dans etmeye hazır?" Hammer kapıda belirir. "Ah! Özür dilerim. Böldüğümü fark etmemiştim."

"Sen değilsin. Dallas bu macerada bize katılıyor."

"Oh, harika!" Hammer konferans masasındaki sandalyeye oturur. "Hollis bu arkadaşlığı takdir edecektir. Çok fazla balo salonu dansı deneyimi olduğunu sanmıyorum ama görünüşe göre benden tam sekiz saat ayrı kalma fikri onun için çok fazla." Bir çiçeğin üzerindeki taç yaprağını parmaklıyor. "Bunlar senden olmalı." Dallas'a bilmiş bir gülümseme veriyor. "Çok güzeller."

"Tıpkı Willy gibi," diyor Dallas.

Ona kötü kötü bakıyorum. Bana neden hala Willy dediğini bilmiyorum. Beni kızdırmak dışında.

Kokuya dayanamayıp çantaya bakıyorum. Haklı, öğle yemeğini atlamak gibi korkunç bir alışkanlığım var ve sonunda havuç çubukları ve acayip Cherry Blasters yiyorum - havuçlar

Denge ve C vitamini için ve daha sonra askı vurduğunda pişman olursunuz.

Ne zaman bir emekli köyü etkinliği yapsak, bizi beslemekte ısrar ediyorlar. İçten içe köfte ya da tavuklu börek gibi şeyler servis etmelerini seviyorum. Bana büyükannem Grinst'i hatırlatıyor. Ama saat dört buçuğa kadar beklemek berbat bir fikir. Kahvaltıdan beri bir şey yemedim ve saat bir buçuk oldu bile. Kâğıt tabaklarımı ve fazladan çatal bıçak takımımı çıkarıp yemeği Dallas ve Hammer'la, sonra da Hollis geldiğinde onunla paylaşıyorum.

Flip birkaç dakika sonra gelir ve salatayı bitirir. Yemeğe asla hayır demez. Toparlandım ve beşimiz araçlarımıza doğru yola çıktık. Dallas elimi tutup benimle birlikte sürmek için ısrar ediyor. Güzel hissetmek istemiyorum. İlgiden ya da üzerime titrenmesinden hoşlanmak istemiyorum. Cinsel hizmetin eklenmesi nedense daha az sahte hissettiriyor.

Çocukluğumuza kıyasla ne kadar farklı olduğunu anlamak zor. Benim damarıma basmayı her zaman sevmiştir. Her şey bittikten sonra nasıl hissedeceğimden korktuğumu itiraf etmek, hatta bu kadar çok kötü anıya taraf olan birine güvenmenin ne anlama geldiğini kabul etmek, göze alamayacağım bir zayıflık gibi geliyor. Onunla rahat olmak istemiyorum ve eğer tatlı olmaya devam ederse, bu olabilir. Çizgiler bulanıklaşmaya devam ediyor ve o böyleyken bunun gerçek olmadığını hatırlamak zor. Onun bu halini sevmek tehlikeli.

Oraya vardığımızda huzurevindeki küçük yaşlı hanımlar son derece şık giyinmişlerdi. "Bunu çok sevdim. Ne kadar şirinler?" Yanımda kalmaya kararlı görünen Dallas'a mırıldanıyorum.

"Çok şirin. Özellikle kırmızı flapper elbiseli olanı çok beğendim." Dallas'ın dudakları kulağımda. Sıcak, naneli nefesi boynuma çarpıyor ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. "Dans partnerim olarak onu seçiyorum. Çok kıskanma."

Oda payetler ve yüksek çiçek baskılarıyla dolu. Birkaçı hariç hepsi ortezerini giyiyor. Birkaç cesur ruh kalın topuklu ayakkabılar giyiyor. Makyajları yapılmış, ruj sürmemişler.

Her zaman çizgilerin içindeler ve birkaç kadın seksenlere taş çıkartacak kadar mavi göz farı sürmüş. Ama çok sevimliler ve tüm erkekler takım elbise giymiş.

Öğleden sonra oyuncular tarafından servis edilen çay ve kurabiyelerle başlıyor, ardından bir saat boyunca balo salonu dansı yapılıyor. Ben bile dans pistine çekiliyorum, Hammer da öyle. Olağanüstü miktarda kulak kılına sahip, doksan üç yaşında, dinç bir adam olan Dougie ile iki adımlık bir dansın ortasında Dallas'ın odayı geçtiğini fark ediyorum. Hester'in önünde çömeldi. Tekerlekli sandalye kullanıyor ve kenardan izliyor. Çoğu zaman yorgun olduğunu söyleyerek bu etkinliklere katılmıyor.

Söylediği her şey kızın çizgili yüzüne geniş bir gülümseme getiriyor. Onu dans pistinin ortasına götürüyor ve önünde kışını sallayarak tam bir gösteri yapıyor. Kız gülüyor, alkışlıyor ve öyle geniş gülümsüyor ki kalbim yerinden fırlayacakmış gibi oluyor. Bazen, tüm bu tatlılığın altında onun dördüncü sınıftayken beslenme çantama kurbağa koyan adam olduğunu unutuyorum.

Dans ettikten sonra, yemek salonundaki sakirlere katıldık. Dallas ve ben Hester ile aynı masaya oturduk. Altmış üç yıllık kocasını bu kış kaybetmiş. Birini bu kadar uzun süre sevmiş olsaydım ve aniden gitmiş olsalardı nasıl bağısız hissedeceğimi hayal bile edemiyorum.

"Bayan Wilhelmina, bu yeni!" Masamızdaki bir başka bayan olan İrina elimi tutuyor ve nişan yüzüğünü inceliyor. "Şanslı adam kim?"

Dallas kolunu omzuma doluyor ve bana sarılıyor. Kişisel alanımın içindeyken ne kadar güzel koktuğunu takdir etmemek zor. "O ben oluyorum." İrina, ki kendisi tam bir ateş parçasıdır, Dallas'a değer biçen bir bakış atıyor-bitti. "Çok yakışıklı, değil mi?"

"Oldukça güzel," diye katılıyorum.

Gittiği her yerde insanlar ona yaltaklanıyor. Onun profesyonel bir hokey oyuncusu olduğunu bilmeseler bile, geniş, bulaşıcı gülümsemesinden ve

büyüleyici bir kişilik. Çocukluğumuzdan beri böyleydi. Hınzır bir mizah anlayışı var ve son zamanlarda öğrendiğim gibi son derece nazik olabiliyor.

Ancak eninde sonunda bu etkinliklerden biri için buraya geri dönmek ve ayrıldığımızı dair korkunç haberi paylaşmak zorunda kalacağım gerçeği göğsümü ağrıtıyor. Bunların hiçbirisi gerçek değil. İki seferde de beni boşalttı, karşılık bile istemedi. Kimyamız başka bir karmaşıklık katmanı ekliyor. Yalanlar artmaya devam ediyor ve bu da onun sıradan sevgisini kaldırmayı zorlaştırıyor. Balo kralının beni tekrar incitmesine izin verdiğimde insanlar ne düşünecek? O zaman ne kadar çaresiz görüneceğim? Ne kadar acınası? Bana kendimi ne kadar iyi hissettirdiğini hatırlayınca ne kadar pişman olacağım?

Kafam çok dolu olduğu için bir sonraki soruyu kaçırmış olmalıyım. "Wills?" Dallas'ın gözlerinde hafif bir endişe var. O görmeli

"Hikayeyi anlatmamı ister misiniz?" diye eklediği için kafam karıştı.

"Ah. Tabii." Kendimi kaybetmeden nasıl aşık olduğumuza dair başka bir uydurmayı paylaşmaya ikna edebileceğimi sanmıyorum.

"Wilhelmina ve ben birbirimizi çocukluğumuzdan beri tanıyoruz." Dallas'ın başparmağı bluzumun yakasındaki teni okşuyor ve omurgamda sinir bozucu bir ürperti daha yaratıyor. "Anaokulundan liseye kadar hep birlikte okula gittik."

Irina alkışlar. "Oh! Çocukluk arkadaşları mı? Bu en sevdiklerimden biri!"

Gülüyorum, çünkü Dallas ve arkadaşlarını küçümsemem çok küçük yaşlarda başladı. Ve giderek büyüdü. Şimdi bu duygular değiştiğine göre, daha da az seviyorum.

"Oh hayır." Dallas ciddiyetle başını sallar. "Wilhelmina biz çocukken bana katlanamazdı. Onu suçladığımdan değil. Pisliğin tekiydim. Ama liseye geldiğimizde onun doğru kişi olduğunu biliyordum. Yine de büyümem gereken çok şey vardı."

Dişlerimi sıkıyorum, bu işte bu kadar iyi olmasından nefret ediyorum. Eğer gerçekten doğru olsaydı, her kadının duymaktan hoşlanacağı bir hikâye örmek onun için hiçbir şey değil.

"Peki bu nasıl oldu?" Irina a r a m ı z d a dolaşüyor. Şimdi bütün masa onun hikayesine dalmış durumda.

"Wilhelmina Terror için çalışmaya başladığında, bunun ona birlikte büyüdüğü pislik olmadığımı göstermek için tek şansım olduğunu biliyordum. Ona yakın olabilmek için elimden gelen her tanıtım fırsatına katıldım. Geçtiğimiz birkaç yıl içinde Wilhelmina benim farklı bir yönümü gördü." Bana gülümsüyor. "Daha iyi bir yanımlı. Beni nasıl yöneteceğini herkesten daha iyi biliyor. Ve sonra, umduğum gibi, sonunda benden nefret etmeyi bıraktı. Ve işte buradayız."

Eskiden olduğum kız, gerçekten uymayan kız, böyle bir aşk hikayesi istiyor.

"Bu çok tatlı." Irina'nın eli kalbinde ve gözleri akmayan yaşlarla parlıyor.

"Gerçekten öyle." Başka bir kadın peçetesiyle gözlerini siliyor.

Irina alır benim el içinde onu
Yumuşak, buruşuk bir ve sıkar. "Bu sende
kalsın, tatlım. O bir koruyucu."

Yüzüme bir gülümseme yerleştiriyorum ve sesimi sabit tutmak, onun kadar yumuşak olmak için mücadele ediyorum. "O bir mücevher, değil mi?"

Dallas şakağımı öpüyor. Şefkatli ve beklenmedik derecede tatlı. "Burada şanslı olan benim. Benim bir sürü saçmalığıma katlanıyor ve beni nasıl hizada tutacağını çok iyi biliyor. Wilhelmina gerçek bir bekçi."

Bu tür sıradan bir şefkati arzulamaya başlamam beni çok korkutuyor. Başımı kaldırıyorum, gözlerimle biraz fazla abarttığını anlatmaya çalışıyorum. Ama yüzündeki ifade beni şok etti. Daha iyi bilmesem, tüm bunlar bir gösteri olmasaydı ve birlikte büyüdüğümüz pisliklerden öç almak için burada pratik yapmasaydı, söylediklerinde ciddi olduğunu düşünürdüm.

"Öp onu!" diye sesleniyor adamlardan biri.

Etrafımızdaki herkes hikâyeyi dinlemek için durdu, hatta masada bize yakın oturan Hammer ve Hollis bile. İkisinin de yüzünde yumuşak bir gülümseme var. Hollis'in kolu sandalyesinin arkasına dolanmış ve tek bir parmağını ensesinde aşağı yukarı gezdiriyor.

İlk defa bir üzüntü dalgasına kapılmıyorum. Hammer benim yakın arkadaşlarımdan biri ve ben burada her gün onun yüzüne karşı yalan söylüyorum. Ve buna inanması için ne kadar inandırıcı olmalıyız? Gerçeği öğrendiklerinde ne düşünecekler? Her şey yerle bir olduğunda ne kadar zor olacak? Dallas bir gece sarhoş oldu ve ben lise toplantıma yalnız gitmeyi reddettim diye tüm bunların bir oyun olduğunu öğrendiklerinde? İkimizin de işini riske atmamak için çocukken benimle acımasızca dalga geçen çocuğun benimle çıkmasına izin verdiğimi?

"Öpüşmezsen sana puding yok! Ve bu senin en sevdiğin çikolatalı marshmallow şekerlemesi," diye tehdit ediyor Irina.

Haksız değil. Buradaki puding güzel.

Etrafımızdaki herkes ilahiye katılıyor, *öpücük, öpücük, öpücük* diye bağıyor.

"Ve iyi bir tane olsun!" Irina emrediyor.

Midemdeki beklenti titreşimi sinir bozucu. Dallas'ın yüzünü bana döndüğünde gözlerinin ısınması da öyle. Parmakları çenemin kenarından çeneme doğru kayıyor. Başımı kaldırıp eğildiğinde arzu ve endişeden oluşan yumruyu yutuyorum. İlk başta, sıcak kadifenin en yumuşak fırçası. Ama ihtiyaç kıvılcımlarını ateşliyor, kömürleri körüklüyor ve onları ateşe dönüştürüyor.

Yaşlı insanlarla dolu bir odada bile, ağzını daha çok istiyorum. Ellerini tenimde. Kapıma gelip benimle ilgilenmek istemesini. Şu anda her şey nasıl görünürse görünsün, Dallas Bright ile gerçek bir şeyler dilemekten daha iyisini biliyorum.

Yüzümü ellerinin arasına alıyor, sıcak, sert parmakları çenemin menteşesine bastırıyor. Öpüşmeyi derinleştirebilmek için başını eğiyor, dili benimkine doğru kayıyor. Bileğini kavıyorum, tırnaklarım derime batıyor.

Boğazından alçak sesle inliyor ve dili ağzımı süpürüyor. Bana sahip oluyor. Bana sahip oluyor. Kucağına tırmanmak ve vücudunun tüm sert hatlarını üzerimde hissetmek istiyorum.

Ancak bunun yerine geri çekilir ve salon coşkulu bir alkış tufanına tutulurken büyü bozulur.

Dallas'a sırtımı dönüyorum, bakışlarındaki ateşle başa çıkamıyorum. Aramızdaki bu kimya cidden rahatsız edici.

Bana bir değil iki porsiyon puding ikram edildiğinde kızarıyorum, gülüyorum ve gözlerimi deviriyorum. Ama içim içimi yiyor. Kalbim hızla çarpıyor, ellerim nemli ve dudaklarım karıncalanıyor. Kafam karışıyor.

O öpücüklere, benim için gösterdiği yumuşak yollara inanmaya başlıyorum. Ve bu tehlikeli ve aptalca. İsteyeceğim son şey, yıllar önce sikip attığı kıza dönmek.

Bunu atlatmamın tek yolu duvarlarımı örüp güçlü kalmak. Artık flört etmek yok. Öpüşmek yok. Daha fazla zayıflık yok.

BÖLÜM 21

DALLAS

"Y Bunu yapabilirsin. Önemli bir şey değil. Sadece sor. Sadece bir soru." Kendime bir düzine kez moral konuşması yaptım. son on beş dakika içinde. Neden Willy'nin evine gidip ondan yüzüme oturmasını isteyebiliyorum bilmiyorum ama bu durum beni endişelendiriyor. Ne olursa olsun, harekete geçme vakti geldi.

Ellerimi lavabonun kenarından çekiyorum, zihinsel olarak bir ipucu bulmakta yavaş davranan ereksiyonumu azarlıyorum. Sonunda banyonun mahremiyetinden çıkabileceğim kadar sakinleşti. Terör ana ofislerinin koridorunda yürüyorum, Wills'in inine yaklaşırken derin bir nefes alıyorum.

Onu görmeden önce duyuyorum. Aslında, parmaklarının klavyede tık tık tıkladığını duyuyorum. Son derece hızlı bir daktilocu. İlk başta kapıyı çalmadım. Onun yerine pervazın etrafından bakıyorum, böylece ruh halini ölçebiliyorum. Eğer onu yanlış zamanda yakalarsam, hayır diyecek ve benim evet demesine ihtiyacım var. Gerçi bundan mutlu olmayacağını zaten biliyorum.

Tatlı ağzının köşesinde hafif bir gülümseme beliriyor. Onu boşaltmanın ne kadar iyi hissettirdiğini düşünmemek için kendimi zor tutuyorum. Ona ihtiyacı olanı veren kişi olmayı ne kadar sevdiğimi, bunu tekrar yapmayı ne kadar istediğimi. Ve artık çok geç. Beynim onun yatak odasına, onun kokusuna, tadına gömüldüğüm ana geri sarıyor. Elleri saçlarımda, ağzım teninde. Ve çıkardığı o lanet sesler. Wills bir

Her gün her an belalı, ama adımı inletirken ve dilime boşalırken çok güzel ve tatlı. Seksi ve müthiş. Masasının arkasında oturan inanılmaz güzellikteki kadın örneğine bakarken hormon sersemliğini üzerimden atıyorum. Yönetici koltuğunun arkasından lacivert bir ceket sarkıyor. Altına soluk mavi bir bluz giymiş, üst düğmesi açık, kalp şeklindeki küçük bir madalyonu ortaya çıkarıyor. İçinde annelerinin resimleri var. Bunu biliyorum çünkü bir keresinde onu kaybettiğini düşünmüş ve bulmak için ofisini darmadağın etmişti. Gömleğinin altından düştüğünde gözyaşlarının eşiğine gelmişti. Görünüşe göre, kendi kendine açılmış ve sütyeninin içine düşmüştü.

"Neden beni gözetliyorsun?" diye aniden çıkışıyor.

Sağduyulu bakışlar buraya kadarmış. Ne oldu bilmiyorum ama ben her zaman temkinli ve dikenli Wilhelmina'ya aşinayım. Havlaması da ısırması kadar kötü olabilir ama umurumda değil.

"Telefonla konuşuyorsanız bölmek istemedim." Ve eğer mutsuz görünürse kaçıp gitmeye niyetliydim.

Gözlüklerini çıkarıyor ve bana sabırsız bir bakış fırlatıyor. "Ne istiyorsun?"

Seni tüm bunların gerçek olduğuna ve sadece bir saçmalık olmadığına ikna etmek ve hayatımın geri kalanında sana tapmama izin vermek için. "Seni bir randevuya götürmek için." Eğer gerçekleri söyleyemiyorsam, en azından doğrudan dürüstlükle söyleyebilirim.

Dudakları dışarı doğru itiliyor ve alnı kırışıyor. "Bir randevu." Ses tonu sanki ondan bir cinayet çılgınlığı yapmasını istiyormuşum gibi.

"Evet. Bilirsiniz, günü birlikte geçiririz, bir sürü eğlenceli şey yaparız, güzel bir restoranda akşam yemeği ile bitiririz ve göl dev bir ölü balık yığını gibi kokmuyorsa iskelede yürürüz." Bazen Ontario Gölü'nün yazın pek de hoş olmayan bir kokusu oluyor. Ellerimi sürekli saçlarımda gezdirmemek için ceplerime sokuyorum.

"Neden?"

Bu soruyu ve güzel yüz hatlarını gölgeleyen şaşkınlığı bekliyorum, ama bu midemi bulandıran boktan duyguyu durdurmuyor. Onu bir randevuya götürmek istediğimi, ona şarap içirmek, yemek yedirmek ve bir kraliçe gibi davranmak istediğimi söylediğimde sadece bir alay ve daha fazla güvensizlikle karşılaşacağım. Neden böyle olduğunu biliyorum. Kırılgan olduğu anlarda onunla alay edildiğini gördüm. İş yerinde bile insanların yüzüne karşı nazik, arkasından ise çok kötü davrandıklarını gördüm. Anlaşmamıza cinsel iyilikler eklemenin onun gerçeği görmesini sağlayacağına inanmak kısa görüşlülüktü. Ama nişanlığımın ihtiyaçlarını başka birinin karşılaması mümkün değildi. Özellikle de seks arkadaşının. Bu yüzden yine, berbat olsa da sorgulamayacağı dürüstlüğü seçtim.

"Brooklyn'in annesi annemden fotoğraf istiyor."

Willy'nin başı geriye düşer ve gözleri tavana doğru döner. "Çünkü internette hiç yok."

"Evet." Bunun olacağını tahmin etmeliydim. Brooklyn'in annesi kasabanın dedikoducusu. Her zaman herkesin işine burnunu sokar ve gittiği her yerde drama yaratır. Elma ağaçtan uzağa düşmez. Brooklyn lisedeyken dedikodu kraliçesiydi. Muhtemelen hala da öyle. Wilhelmina'nın onun arkadaşı olması beni hep şaşırtmıştır. Ama ilkokuldan beri takılıyorlardı ve Wills çok sadıktı.

"Birbiri ardına gelen devasa baş ağrıları, değil mi?" Wills şakaklarını ovuşturur.

Onunla bütün bir günü geçirmek, sadece ikimiz, benim hayalim. Ama o bunun doğru olduğuna inanmaz. Onunla alay ettiğimi düşünür.

"Onun nasıl biri olduğunu bilirsin. Size daha fazla PR draması yaratmamak için işleri gizli tutmaya çalıştığımızı açıkladım, annem de bunu anlıyor ama birkaç fotoğraf istiyor. Her şey için oldukça heyecanlı." Ve yüzde beş milyon ihtimalle oturma odasının duvarına asmak için şu fotoğraf kolajlarından birini yapmayı da planlıyor.

Wills sinirli bir şekilde iç geçirir. "Peki. Sanırım bir çift olarak fotoğraflara ihtiyacımız olduğu konusunda haklısın. Bunun ne kadar süreceğini düşünüyorsun? Birkaç saat mi?"

"Muhtemelen bütün bir güne ihtiyacımız var. Tabii bunu birden fazla tarihe yaymak istemiyorsanız."

Burnunu kırıstırıyor. "Kulağa verimsiz geliyor. Ayrıca, annen biraz çeşitlilik isteyecektir, değil mi?" Tırnaklarını masaüstüne vuruyor. "Farklı yerlerde bir sürü etkinlik planlamalıyız. Ben de farklı günler gibi görünmesi için birkaç kıyafet değişikliği getireceğim. Ayrıca bu bize buluşma için plan yapma şansı verir. Bir sürü kutuyu işaretleyebiliriz ve Brooklyn'in annesi de geri çekilebilir."

Bir yanım zaten planlama modunda olmasını seviyor, diğer yanım ise bunu daha az bir zorunluluk ve bir iş olarak görmesini istiyor. Ama önemli olan onunla bir gün geçirmek. Duygularımın gerçek olduğunu kanıtlayabilmemin tek yolu ona göstermek. Ve eğer birlikte vakit geçirmezsek bunu yapamam - parmaklaşmalar ve yüz yüze oturmalar bir yana. "Cumartesiye ne dersin? Senin için uygun mu?"

"Takvimimi kontrol edeyim." Bilgisayarında birkaç saniye yazıyor, gözlerinin arasında bir kırıksıklık var. Düzeltmek için işaret parmağını o noktanın üzerinde gezdirmek istiyorum. "Cumartesi boş. Ayak işlerini halletmeyi planlamıştım ama çoğunu Pazar günü yapabilirim."

"Harika. Seni 11'de alırım?" Bu bana her şeyi organize etmem için birkaç gün verir. Bu günü birlikte en iyi şekilde değerlendireceğim ve Brooklyn'in annesi ilişkimizin fotoğrafik kanıtına ihtiyaç duyduğu için değil.

"Seninle her yerde buluşabilirim." Kollarını kavuşturuyor, sanki bağımsızlığına meydan okumamı istiyor.

"Seni benim a l m a m çok daha mantıklı. Özellikle de birbirimizden üç blok ötede yaşadığımız için."

Mavi boyalı tırnağıyla dudaklarına dokunuyor. *Son zamanlarda benim dudaklarımda da vardı.* Keşke onu öpmeyi düşünmeyi beş saniyeliğine bırakabilsem.

Bir derin iç çekiş daha. "Sanırım haklısın."

"Harika. Söz veriyorum bunu eğlenceli hale getireceğim."

"Madem öyle diyorsun. On dakika içinde bir telefon görüşmem var, o yüzden başka bir şey yoksa..." Cümleyi askıda bırakıyor.

"Hayır. İstedığimi aldım. Randevumuzu dört gözle bekliyorum." Bana şeytani gözlerle bakarken ona baş parmağını kaldırıp sırtıyorum. "Günün geri kalanında sana iyi eğlenceler, Wills." Ben çıkarken kafama bir şey fırlatmaya karar verme ihtimaline karşı ofisinden geriye doğru çıkıyorum.

"Umarım yalınayak LEGO'ya basarsın," diye sesleniyor geri çekilen halime.

Koridorda ıslık çalarak ilerlerken gülümsüyorum. *Wills ile bir randevum var.* Şimdi tek yapmam gereken onun şimdiye kadar çıktığı en iyi randevu olduğundan emin olmak.

BÖLÜM 22

DALLAS

A Wills'in mesajını paketlenmiş çeşitli kutuların fotoğrafları takip ediyor.

WILLS

Bu da ne?

DALLAS

Hediye kutuları.

WILLS

Neden buradalar?

DALLAS

Bunlar senin için, belli ki.

WILLS

Neden bana bir şeyler alıyorsun?

DALLAS

Çünkü sen benim nişanlımsın, seni bir randevuya götürüyorum ve alışverişe bayılıyorum.

WILLS

Son zamanlarda kafanı çarptın mı bilmiyorum ama ben senin SAHTE nişanlınım ve bu da SAHTE bir randevu.

DALLAS

O mesajı silmelisin. Bu başkalarının görmesini isteyeceğin bir şey değil. Eğer istemiyorsan, geri alabilirim.

Kambur noktalar beliriyor, kayboluyor, sonra tekrar beliriyor.

DALLAS

Ciddiyim. Sizi rahatsız etmek istemiyorum, bu yüzden sizi gerçekten rahatsız ederlerse, onları geri alacağım.

WILLS

Bunu yapmak zorunda değilsin. Ama her şeyde bedenimi nasıl biliyorsun?

DALLAS

WILLS

Bu sadece külotumu açıklıyor.

DALLAS

Ailenle akşam yemeği için senin evindeyken dolabını karıştırdım.

WILLS

Sen yapmadın.

DALLAS

Haklısın. Yapmadım. Tahminde çok iyiyimdir. Eğer bu hokey kariyeri başarılı olmazsa, karnavallara geçebilirim.

WILLS

Ama palyaçolar, Dallas.

DALLAS

İyi bir noktaya değindin. O zaman bu kariyeri mahvetmesek iyi olur.

WILLS

Seni beladan uzak tutmak için burada olduğuma sevinmiyor musun?

DALLAS

Son derece minnettarım. İstedığınız herhangi bir vücut parçasıyla size ne kadar minnettar olduğumu göstermekten mutluluk duyarım.

WILLS

Kıyafetler için teşekkürler.

Belli ki teklifimi görmezden geliyor. Umarım randevumuzun sonunda evine gelmeme izin verir de bir kez daha içebilirim.

DALLAS

Tamamen benim zevkim.

BÖLÜM 23

DALLAS

Randevumuzdan önceki gece bok gibi uyuyorum, her şeyi mahvedecek bir şey yapacağımdan endişeleniyorum. Sonra yanlışlıkla alarmı erteleyip u y u y a k a l ı y o r u m , bu da demek oluyor ki

Geç
kalıyorum.

WILLS

Saat 11'i geçti. Hangi cehennemdesin sen?

DALLAS

Yola

çıkıyorum!

Sonunda vardığımda, Wills binadan çıkarken biraz sinirli görünüyordu. Dışarı çıkıp yardım etmek istiyorum, ama o çoktan yolcu tarafındaki kapının önündeydi ve benim de endişeli halimi kontrol edecek zamanım yoktu, bu yüzden tek yapabildiğim eğilip kolu çekmek oldu. İyi bir başlangıç yapmadık.

Mükemmel yüzündeki ölümcül ifade bir yana, onun için aldığım kıyafetlerden birini giydiğini fark ediyorum.

Arka kapıyı açtı. "Yirmi beş dakika geciktin." Çantasını arka koltuğa atıyor ve giysi torbasını asıyor, yolcu koltuğuna kaymadan önce kapıyı biraz daha kuvvetle kapatıyor. "Geç kalacaksınız mesaj atmanız nezaket gereğidir."

"Uykuya dalmakta zorlandım, sonra alarmım çalmadan uyudum, takım elbisemi unuttum ve koşarak yukarı çıkıp almak zorunda kaldım.

Bu. Seni beklettiğim için özür dilerim." Kemerini takar takmaz arabayı vitesine taktım ve trafiğe çıktım. Başka bir şey söylemeden önce kilitlerin açılmasını bekliyorum. "Çantalarınızı taşımanıza yardım etmek için arabadan inebilirdim ama şu anda başka bir uygunsuz ereksiyonun sahibiyim. Herkesin içinde sertleşmenin işleri daha da kötüleştireceğini düşündüm-"

Willy elini koluma koyuyor. Tırnaklarını geçirmesini bekliyorum ama dokunuşu nazik kalıyor. Onun yerine, sesinin yumuşak ve tatlı olduğu o şeyi yapıyor. "Nefes al, Dallas."

Bir ciğer dolusu hava emiyorum ve bana dokunduğu gerçeğine değil, araba sürmeye odaklanmaya çalışıyorum. En sevdiği şampuan gibi kokuyor. Derin nefes alıyorum. Gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. Burası benim mutlu yerim.

"Aferin oğlum." Kolumu sıkıyor ve teması kesiyor.

İnliyorum. Yüksek sesle. Kasıtlı olarak değil ama onun dudaklarından dökülen her türlü övgü, alaycı bir dille söylenmiş olsa bile, beni sarsıyor. Özellikle de "iyi çocuk" gibi ifadeler.

Bir bacağını diğerinin üzerine atıyor ve vücudunu bana doğru çeviriyor. "Bana şu anksiyete ereksiyonlarından bahset."

"Bu muhtemelen iyi bir fikir değil."

"Bu konuda konuşmak sorunu daha da kötüleştireceği için mi?" Bir kez başımı salladım.

"Rahatsız mısın?" "Açı fena değil."

"Genelde ne kadar sürer?"

"Duruma göre değişir." Bu muhtemelen bütün gün sürecek. Taşaklarım kesinlikle bir şekilde hissedecek.

"Bir tanıtım operasyonundan önce kaç kez tuvalette mastürbasyon yaptın?" Sesindeki hafif solukluğu hayal ediyor olmalıyım.

"Sadece birkaç kez. Çoğunlukla durumu evde hallediyorum." Ama bazen bu bile işe yaramıyor.

"Bu yüzden mi kronik olarak geç kalıyorsun?" diye soruyor.

Bunu hiç konuşmadık. Ekipte çalıştığı onca yıl boyunca. Geç kaldığım için beni azarlamasına izin verdim. "Bu da sebebin bir parçası."

"Sebebin diğer kısmı nedir?"

Bu, dürüst olmanın bana biraz lütuf kazandırabileceği nadir durumlardan biri. "Konu sen olunca hayal kırıklığı yaratan pek çok şey yaptım. Çocukken aptal olmak başka bir şeydi, profesyonel itibarını tehlikeye attığımda ise tamamen başka bir şey." Wills Terror'a katılmadan önce tanıtım operasyonlarıyla pek ilgilenmiyordum. "Sadece bir aptal olmadığımı kanıtlamak istiyordum. Panik ataklar o zaman başladı. Son zamanlarda sana yaşattığım onca şey düşünüldüğünde inanması zor ama seni ya da işbirliği yaptığın herhangi bir şirketi ya da sivil toplum kuruluşunu hayal kırıklığına uğratmak yapmak istediğim bir şey değil." Direksiyonu kavriyorum ve kırmızı ışığa yaklaşırken yavaşlıyorum.

Willy o kadar uzun süre sessiz kaldı ki sonunda ona doğru baktım.

Tanrım, çok güzel. Özellikle de seksi bir surat ifadesi takındığında ve kaşlarından biri kemerli olduğunda. Biraz tehditkâr görünüyor, tıpkı yüzüme binip dilimi sürdüğü zamanki gibi. Şu anda bunu düşünmemeliyim. Yüzümdeki düşünceleri görmemesi için başka tarafa bakıyorum.

"Sen ciddisin," diye mırıldanıyor.

"Evet. Başına bela olmak istemiyorum." Sadece onunla vakit geçirmek istiyordum. Bir şeye yazılıyordum, sonra bir gece önce heyecanlanıyordum ve aptalca bir kaygıya kapılıyordum, bu da genellikle geç kalmama ve Wills'in sinirlenmesine neden oluyordu. Bu içinden çıkamadığım bir kısır döngü haline gelmişti.

"Son olaylara bakınca inanması zor," diye mırıldandı.

"Evet. Biliyorum." Bizi şehirden çıkarıp, inişli çıkışlı kırsal tepeler. Meyve çiftlikleriyle dolu güzel ve manzaralı bir arazi.

"Nereye gidiyoruz?" diye soruyor.

"Şu anda atımı ziyaret etmek için Heartly Çiftliği'ne gidiyoruz."

"Demek bugün kendini kırbaçlama günü, öyle mi?"

Sırıtiyorum. "Bu seni mutlu eder mi, Wills?"

Bir ses çıkarıyor ama bana gerçek bir cevap vermiyor.

"Atlardan nefret etmiyorum. Doğum sürecini ve bir hayvanı acı içinde görmeyi sevmiyorum" diye itiraf ediyorum. "Ve ben Bunun yaşam döngüsü olduğunu biliyorum ama yine de tanık olmak sinir bozucu." Willy oflayıp pufluyor ve kolumu dürtüyor. "Yapma şunu."

"Neyi yapmayayım? Dürüst olmayı mı?"

"Senden hoşlanmamı sağlayacak şeyler söyle." Radyoyu açıyor.

Sırıtiyorum. Sonunda, oğulları ciddi bir sağlık sorunuyla mücadele eden bir ailenin sahip olduğu yavru tay Dallas Bright'ın doğumuna tanıklık ettiğim Heartly Çiftliği'ne ulaşıyoruz.

Ana evin önünden geçip at ahırının arkasına kadar gidiyorum. Sariah beni geniş bir gülümsemeyle karşılıyor. "Dallas! Seni görmek çok güzel! Todd bu kadar erken gelmene çok sevindi." Beni sıkıca kucaklıyor.

"Tedavisi nasıl gidiyor?"

Gülümsemesi yumuşar. "Güzel. Ama geçen hafta soğuk algınlığına yakalandı, o yüzden ata binemiyor. Yine de biraz sonra merhaba demek için gelecek." Dikkatini Wills'e çeviriyor. "Hemi, geri dönmen çok güzel."

"Çok uzun zaman oldu."

"Hadi ama. Ben de tam atları hazırlıyordum." Onu takip etmemizi işaret etti.

Wills yanıma geliyor. "Buraya bensiz mi döndün?" Ses tonunu okuyamıyorum ama sesi neredeyse incinmiş gibi geliyor.

"Ayda bir kez gelmeye çalışıyorum. Burada birkaç ata sponsor oluyorum ve Todd'u ziyaret ediyorum. Normal sezonda bunu her zaman yapamıyordum, bu yüzden şimdi iki haftada bir gelmeye çalışıyorum. Todd kendini iyi hissettiğinde benimle gezintiye çıkıyor."

"Bana söyleseydin seninle gelirdim."

"Mesele reklam değildi," diyorum biraz savunmacı bir tavırla. "Biliyorum." Omzuyla bana vuruyor. "Sen gerçekten senden hoşlanmamı sağlamaya çalışmayı bırakmalısın." "Asla."

Ahıra varıyoruz ve Sariah Wills'e bineceği atı tanıtıyor. Thor koyu kahverengi bir küheylan, heybetli ve uysal. Beauty benim, siyah bir kısrak.

Telefonumu Sariah'a veriyorum ve atları tımar ederken benim için birkaç fotoğraf çekmesini istiyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyor.

"Sana nasıl düzgün yapılacağını gösteriyorum." Güzelce yaklaşıyorum, kıcının kıvrımı bana baskı yapıyor, fırçayı Thor'un böğründe gezdirirken göğsüm sırtıyla buluşuyor.

"Bu kıcımı ovmak için bir bahane," diye homurdanıyor.

"Sus, Kaderin Kılıcı seni duyacak ve duruma ayak uyduracak," diye fısıldıyorum.

Bir kahkaha atıyor. "Kader Kılıcı mı?"

"Adını söyleme, onu çağırmak ikimizi de utandıracak," diyorum kulağına.

O gülüyor, ben de sırıtıyorum.

"İkiniz birlikte çok tatlısınız," diye iç geçiriyor Sariah. Wills beni dürtüyor.

"Buradan sonrasını ben hallederim."

Telefonumu geri alıyorum ve atları hazırlamayı bitirip yola koyuluyoruz. Bir sürü fotoğraf daha çekiyoruz ve işimiz bittiğinde kısa bir ziyaret için Todd'la buluşuyoruz. Belli ki soğuk onu çok etkilemiş ve mesafemizi korumak zorunda olduğumuz için sinirli. Sadece yumruklaşmamıza izin var, sarılmak yok. Ona birkaç hafta içinde döneceğime söz veriyorum ve eğer kendini daha iyi hissederse beni Çılgın Sekizler'de yenebilir.

Arabama doğru yürürken Willy onun kolunu benimkine bağlıyor. "Bunca aydır buraya geldiğine inanamıyorum," diyor.

"Todd bende bir etki bıraktı. Dürüst olmak gerekirse Beauty de öyle. Ve Bright Junior."

"Bunu küçümseme, Dallas. Bu büyük bir olay ve belli ki onun ve ailesi için çok şey ifade ediyor."

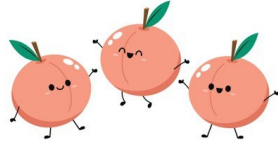
Omuz silkiyorum. Ailemin geri kalanının yaptıklarına kıyasla bu küçük bir şey. Annem tüm hayatını gönüllülük yaparak ve topluma geri vererek geçirdi. Babam bir onkolog, kız ve erkek kardeşlerim ise hayat kurtarma işinde. Ben ise buzda bir diski kovalayarak yılda milyonlar kazandığım bir kariyere adım atan kişiyim. Ama bunların hiçbirini söylemiyorum çünkü bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyorum. "O harika bir çocuk ve yanında olmak çok kolay. Ayrıca, atlara karşı bir düşkünlük geliştirdim - en azından doğum süreci dışında."

Wills pazumu sıkıyor. "Bunu yapmana bayılıyorum."

Onun onayı beni öfkesinden bile daha fazla sarsıyor ve vücuduma halka açık bir yerde olduğumuzu ve sakinleşmem gerektiğini hatırlatıyorum. "Bana her zaman katılabilirsin ama bunu bir tanıtım operasyonuna dönüştürmek istemiyorum."

Bana gülümsüyor ve o kadar içten bir sıcaklıkla gülümsüyor ki kalbim küt küt atıyor. "Bu yaptığın gerçekten çok özel bir şey Dallas. Bunu benimle paylaştığın için teşekkür ederim."

Kolumu bırakıyor ama gülümsemesi devam ediyor. Ve bu büyük bir zafer gibi geliyor; belki de yıllardır karşısında duran beni görmeye başlıyor, sadece herkesin ne düşündüğüne takılıp ona karşı ne hissettiğimi gösteremeyen aptal çocuğu değil.

Bir sonraki durağımız yolun sadece birkaç dakika aşağısındaki bir meyve çiftliği.

Arka tarafa park ediyoruz ve o da tişörtünü, önden aşağı doğru inen ve geniş göğüs dekoltesini gösteren bir atletle değiştiriyor. Kalın, dalgalı saçlarını toplayıp bükerek bir tokayla sabitlerken gözlerimi kaçıramıyorum. Bakışlarım

boynunun zarif eğimi ve omuzlarının yumuşaklığı. O çıplak teni öpmek için neler vermezdim. Yumruğunu kalçasına dayadı. "Ne?"

"Çok güzelsin." Bagajı açıp spor çantamı alıyorum. Üzerimdeki tişörtü başımdan çekip bagaja atıyorum ki yenisiyle değiştirebileyim.

"Dallas." Willy parmaklarını

şıklattı. Yukarı baktım. "N'aber?"

"Güzel görün." Birkaç fotoğraf çeker.

"Gömleğimi değiştirirsem şüpheli görünmez mi?" "Bağlam yok. Bunu sosyal medya hesapların için saklayabilirim. bir desteğe ihtiyacım var." Sırıttırıyor ve telefonunu çantasına geri sokuyor.

I koşturmak a el üzerinde benim abs ve dönüş ve sırtıttırıyor. "Wilhelmina Reddi-Grinst, beni nesneleştiriyor muydun?"

"Evet. Kesinlikle. Ve Yapma. düşünmek I yapmadı bkz. Bir dakika önce rafıma bakıyordun," diye belirtiyor.

"Kıvrımlarını seviyorum," diye itiraf ediyorum gömleğimi başımın üzerine çekerken.

"I var a çok . onları." Wills çağırıyor Ben ileri. "Saçında bir şey var."

Bir elini göğsümden yukarı kaydırıyor ve boynumun arkasına doluyor. Bir an için gözlerimiz buluştu.

"Benim için eğil," diye

mırıldanıyor. Sırıttırıyorum. "Her zaman yaparım."

Tırnakları derime batıyor ve başımı aşağı doğru çekerken vücudum anında tepki veriyor. Direnmiyorum. Özellikle de şu anda gömleğinin önünden muhteşem göğüs dekoltesine baktığım için. Bu geceyi kanepeye uzanıp başımı onun yumuşaklığına yaslayarak bitirmeyi çok isterdim.

"Anladım." Tırnaklarının ısırtığı ve avucunun sıcaklığı ensemden kayboluyor. Parmağıyla başparmağı arasında bir karahindiba tüyü tutuyor. "Üç dilek tut."

Üç deyince karahindiba tüylerini bırakıyor. İlk defa gerçeği görmesini ve ona inanmasını diliyorum.

Gözlerini kapatıyor ve kendi dileğini söylerken dudakları kıpırdıyor, tüyler esintiyle uçup gidiyor.

Neredeyse güzel, baştan çıkarıcı dudaklarını öpmek için eğilecektim. Ama sonra onun bu randevuya sadece sahte ilişkimizin fotoğraflık kanıtına ihtiyacımız olduğu için geldiğini hatırlıyorum.

Arabayı kilitledikten sonra yanıma geliyor. Parmaklarım onunkilere değdiğinde elini çekmiyor, ben de serçe parmaklarımızı birleştiriyorum.

Meyveleri toplarken yeniden bir araya gelme hakkında konuşuyor ve ilişkimizin ayrıntılarını gözden geçiriyoruz. Omuzları pembeleşmeye başladığında güneş kremi sürmek için duraklıyorum. Dudaklarını büzüştürdü. "Bunu yanında mı taşıyordun?"

"Yanmaya eğilimli olduğunu biliyorum." Elimin tersiyle yanağını okşadım.

Başını eğiyor. "Her zaman böyle düşünceli misin?"

"Cumartesi gününü böyle geçirmek istemezdim, o yüzden Bunu katlanılabilir kılmaya çalışıyorum."

"Senin etrafında olmaktan hoşlanmıyorum, Dallas. Sadece biz büyürken bana davranış şeklinle ilgili bir sürü şey hissediyorum."

"Olanlar için üzgünüm-"

"Çok fazla duygum olduğunu söyledim, onlar hakkında konuşmak istemediğimi değil."

Ve işte benim favori Willy'im. Tam olarak ne demek istediğini söyleyen. Ama onu bu yüzden ne kadar sevsem de, beni susturma şekli geçmiş hakkında gerçek bir konuşma yapmamı ya da istediğim şekilde özür dilememi imkansız hale getiriyor.

Sessizlik içinde sepetlerimizi doldurmayı bitiriyoruz. Sonra çiçek bahçelerinde fotoğraf çekebilmemiz için gömleğini tekrar değiştiriyor.

Parkta bir tiyatro gösterisine gidiyoruz, ardından en sevdiği restoranlardan birinde akşam yemeği yiyoruz.

Akşam yemeği kolaydı. Yeniden birleşme, Brooklyn ve Sean hakkında konuşmaktan kaçınıyoruz. Onun yerine, beni proje hakkında bilgilendirdi.

kadın takımıyla birlikte alışıyor. Hareketli ve hevesli ve keşke bininci kez benden nefret etmesi için ona bu kadar çok neden vermeseydim diyorum.

Gecenin sonunda, onun binasındaki on beş dakikalık park yerine çekiyorum.

Emniyet kemerini çözüyor ve usulca gülümsüyor. "Aslında bugün iyi vakit geçirdim."

Kolumu koltuğunun arkasına doğru uzattım. "Biraz yukarı gelip seninle ilgilenebilirim."

Gözleri parlıyor. "Oh, uh... ev arkadaşım bu gece evde."

"Onun yerine benim evime gidebiliriz."

Gözleri üzerimde gezinirken alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor. "Sorun değil. Bence yapmasak daha iyi olur. Yine de teklifin için teşekkürler." Eli çoktan kapının üzerinde.

"Tabii ki. Evet." Hayal kırıklığımı yutuyorum.

Gözleri ağzıma kayıyor ve bir an için onu öpmemi isteyip istemediğini merak ediyorum. Ama bu Wills. Benimle geçirdiği bu güne katlanmasının tek nedeni Brooklyn'in annesinin bu ilişkinin geçerliliğini sorgulamayı bırakması.

Arabadan iner ve arka koltuktan çantasını alır. "Tekrar teşekkürler, Dallas. İyi geceler."

"Sen de."

Gidişini izliyorum. Tuttuğum dilek buraya kadarmış.

BÖLÜM 24

HEMI

"İptalca bir şey yaptım."

"Bu sık sık duyduğum bir ifade değil.

Shilpa bana başka bir organize torba paketi uzatırken, "Ağzını kapat," diyor. Kuzeninin yaklaşan düğünü için hediye hazırlıyoruz. "Ne oldu?"

"Yani eğlenceli bir arkadaşım olduğunu biliyorsun..."
Başka bir organize torbayı Jordan bademleriyle dolduruyorum.

"İlaç mümessili mi?" Gözleri kocaman açıldı. "Lütfen bana onunla gizlice görüşmediğini söyle."

"Tabii ki hayır. Ben daha iyi biliyorum. Tepkiler korkunç olur. Bir oyuncuyla 'ilişki' içinde olmam yeterince kötü. Eğer onu aldatırken yakalanırsam beni yerden yere vururlar." Başımı minderlere yasladım. "Dallas'a ondan bahsetmiş olabilirim."

"Tamam..."

"Ve bir stres gidericiden nasıl eksildiğimi."

"Kişisel zevk aletleriniz var."

Ona bir bakış attım. "Aynı şey değil, bunu sen de biliyorsun."

Shilpa dik oturur ve ağzının kenarına sinsi bir gülümseme yerleşir. "Oh, Hemi. Dallas hizmetini teklif etti, değil mi?"

Başımı salladım ve dudağımı ısırdım.

"Ve sen de onu kabul ettin, değil mi?"

Utanç içinde başımı öne eğdim. "Kabul ettim."

"Onunla yattın mı?" diye soruyor.

"Hayır. Seks yok." Gerçi vajinam bu lafı duyunca bile kasılıyor, hain kaltak. "Ama artık elleri ve diliyle ne kadar yetenekli olduğunun farkındayım. Bunca zaman bana karşı bir pislik gibi davrandığı için ondan nefret ettim ve bunun ne zararı olabilir ki diye düşündüm. Bakması güzel. Ve bana borçlu. Neden beni boşaltmasına izin vermeyeyim, değil mi?"

"Bana mantıklı geliyor."

"Bu yüzden elbette parametreleri belirledim ve temel kuralları koydum."

"Tabii ki yaptın." Gülümsemesini çay bardağının arkasına saklıyor.

"Ama onun ağzı, Shilps. O sadece... ağzını çalıştırmayı bırakmıyor. Asla. Ve bu konuda çok iyi. Kimyası gerçek dışı. Dün gece, randevumuzun sonunda benimle ilgilenmeyi teklif etti ve ben onu reddettim. Ve birkaç gün içinde, bütün bir hafta sonunu onunla geçirmek zorundayım. Aynı yatakta yatma ihtimalimiz çok yüksek. Hafta sonunu nasıl geçireceğim? Yine teklif edecek. Teklif edeceğini biliyorum."

"Dün gece onu neden reddettin?" diye soruyor. "Çünkü bağımlısı olamam. O bu işte çok iyi, çok, çok iyi." Başını kalçalarımın arasına koyuşunu hatırlıyorum. "Ve dün çok düşünceliydi. Ve ben çok eğlendim." Bunu bir suçmuş gibi söylüyorum. "Bana elini sürmesine izin vermek kötü bir fikir olurdu. Ama bu hafta sonu hayır diyebilecek kadar kendimi tutabilir miyim bilmiyorum ve bu kafamı karıştırıyor. Beni nasıl etkilediğini bilemez."

Ama bundan daha fazlası var. Yatak odası bölümünde sahip olduğum her doğru düğmeye basıyor ve bu beni çok korkutuyor. Çarşaflar arasında son derece uyumluyuz. Ya da en azından o benimle uyumlu. Ona elimi sürmedim, yani bu benim açımdan bir spekülasyon. Ama iki seferde de onu eve gönderdiğimde kaya gibi sert ve gitmeye hazırды.

Sonuçları korkunç. Ya teslim olur ve onunla seks yaparsam? Ya beklediğim kadar muhteşem olursa? Bu anlaşma Allen'la olana benzemiyor - hayat görüşlerimiz uyuşmuyor, bu da sıradanlığı sürdürmeyi kolaylaştırıyor. Bu şekilde duygulardan kaçınıyorum. Ama Dallas söz konusu olduğunda zaten tonlarca duygum var. Ve bazıları değişiyor. Ona güvenmiyorum. Seksi hokey oyuncusuna aşık olan inek kız olamam, özellikle de on yıl önce beni inciten oyuncuya.

Yumuşakça gülümsüyor. "Açık olmak gerekirse, sana her hizmet ettiğinde-"

"Başka bir kelime kullanabilir misiniz? *Servis* sanki bozuk bir çamaşır makinesiymişim gibi geliyor."

Shilpa kıkırdıyor. "Her seferinde orgazm oldun mu?"

"Sadece iki kez oldu ve evet. İkisinde de. İkincisi hayatımın en uzun, en yoğun orgazmıydı."

"Yani seni etkilediğini zaten bilmiyor mu sence?" "Ama şu anda bunun bir nefret-gazmı olduğunu düşünüyor!"

Yapmam gereken öyle kalsın."

Sandalyesinde geriye yaslanıyor. "Nedenini açıklar mısınız?"

Telefonu Ash'ten gelen yeni mesajlarla çalışıyor. Zil sesini tanıdım.

"Bunu kontrol edecek misin?" Elimde olsa, ailemle olan anılarım dışında, üniversite öncesi hayatımdan bir daha asla bahsetmezdim.

"Bir dakika içinde. O bekleyebilir. Soruya cevap ver, Hemi."

Gözlerimi kapatıyorum ve endişemin bir kısmını dışarı veriyorum. "Bilmiyorum. İlkokuldayken benimle acımasızca dalga geçerlerdi. Saçımda sakız, kışlık botlarımda çürük meyve. Ortaokul ve lisede daha da kötüleşti. Hakkımda dedikodular yayarlardı. Ayak tırnaklarımı bir kavanozda sakladığım ya da öğretmenlerimizden birine tapınak yaptığım gibi." Sevimli öğretmenlerden biri değil. Kulaklarında saçları olan ve peynir gibi kokan yaşlı bir öğretmen. "Onun ve arkadaşlarının öğrenci konseyi afişlerime zarar verdiğine dair söylentiler vardı. Onlar

Dolabıma Bakire Kraliçe gibi isimler takan boktan notlar koyuyor ya da büyük göğüslerin israfı olduğumu söylüyorlardı. Aptalca ve çocukçaydı. Gençlerin kötü olabileceğini anlıyorum ama ben bir hedeftim. Ve bu çok acıtıyordu. Seni öldürmeyen şey güçlendirir falan biliyorum ama o zamanlar daha az korkunç hissettirmiyordu. O zamanlar çok fazla sosyal gücü vardı ama onları durdurmak için hiçbir şey yapmadı. Sanki zalimce değilmiş gibi onların boktan şakalarına güldü." Tavana bakıyorum. "İnsanlar üzerinde hâlâ o güce sahip. Herkes ona tapıyor. Geride bıraktığı her yara için ondan nefret etmem gerekiyor ama şu anda ettiğimi sanmıyorum. Tüm bu olanlar, içinde bulunduğum bu durum... Kendimi köşeye sıkışmış gibi hissediyorum. Takımın refahını ve kendi itibarımı korurken onu korudum. Bu konuda kimseye bir şey söylemedim çünkü bunun her şeyi daha da kötüleştireceğini biliyordum. Artık kendimi kontrol edemiyormuşum gibi hissediyorum." Bademleri kaşıkla bir poşete dolduruyorum. "En kötüsü de ondan etkileniyorum, Shilps." Elimle ağzımı kapatıyorum. "Yani, ondan gerçekten etkileniyorum. Ellerini üzerimde düşünmeden edemiyorum."

Ama şu anda Dallas'la ilgili hayaller kurmak endişelerimin en küçüğü. Uğraşmam gereken bir toplantı var. Annemleri ziyaret ettiğimde, genellikle dışarı pek çıkmam. Tanıdığım insanlarla karşılaşmaktan ve sokakta sahte, garip konuşmalar yapmaktan kaçınmak daha kolay. Ama bu bir etkinlik ve ben sınıf başkanıydım. Bundan ya da bana kötü davranan insanlardan saklanamam. Bundan da öte, onlara ve kendime, yaşadığım saçmalıkların beni geri tutmadığını göstermek istiyorum. Küçükken bana korkunç isimler takan aynı insanlarla birlikte olmak, yeniden o kız olmak beni şimdiden korkutuyor. Ama geri adım atamam, çünkü Dallas bir konuda haklıysa, o da beni alt etmelerine izin veremeyeceğimdir.

Shilpa iç geçirir. "Aranızda kesinlikle bir kimya var. Nasıl hissettiğin konusunda ona karşı dürüst olabilir misin?"

"Hiç şansı yok. Yaptığı şey için özür bile dilemedi. Kendimi bu şekilde açmayacağım."

"Hiç denedi mi?"

Bu beni duraksatıyor. Bazen bu konuyu açmaya çalışıyor. Ama... "Eğer samimiysen duymak istemiyorum," diyorum ona.

Yavaşça başını sallıyor. "Onunla olan geçmişiniz yüzünden böyle olacağını varsayıyorsunuz. Dallas'ın benim tanıdığım versiyonu farklı, ama korkuların geçerli. Herkesin insanlarla kendi deneyimleri olduğunu unutmak kolay. Belli ki son on yılda büyümüş, ama bu neden olduğu acıyı ortadan kaldırmıyor. Neyle başa çıkabileceğinizi ve bundan ne beklediğinizi biliyorsunuz. Bu şeytanlarla yüzleşmek istememi anlıyorum ve buluşmaya katılmak sana bunu aşmak için ihtiyaç duyduğun huzuru verecektir."

Başımı sallıyorum. Belki de tam da bu yüzden bunu istiyorum. Belki de o kızı geçmişte bırakabilmek ve hayatımın geri kalanında beni takip etmesine izin vermemek için tüm acılardan kurtulmam gerekiyor. "Teşekkürler, Shilps. Sen her zaman mantığın sesisin." Onun yanında yargılamadan korkabildiğim için çok minnettarım ama o her zaman yeni bir bakış açısıyla bana meydan okuyor.

Telefonum bir mesajla çalıyor.

İkimiz de bakıyoruz.

Shilps, "Sen mesajını kontrol edersen ben de kendi mesajımı kontrol ederim," diyor. İkimiz de telefonlarımızı açıyoruz.

Shilps okurken "Vay canına," diye mırıldanıyor. "Ne?"

"Görünüşe göre, Dallas ve Ash alışveriş çılgınlığı yapıyor. Kimin için bir şeyler aldığını tahmin edin." Telefonuma başıyla işaret etti. "Sıra sende."

DALLAS

Benden bir şey istiyor musun?

Orgazm gibi mi?

Tadını düşünmeden edemiyorum.

Ya da dilimin üzerinde ne kadar yumuşak olduğunu.

Ve sen inerken ismimin kulağa gelişini ne kadar sevdiğimi.

İyi bir çocuk olmadım mı? Ne

zaman ödül alacağım?

Elimle ağzımı kapatıyorum. "Bana mesaj atıyor." "Dün gece onu geri çevirdiğin için mi?"

"Belki." Dudaklarımı ısırıyorum. "İyi bir çocuk olduğu için ne zaman ödül alacağını bilmek istiyor."

Kaşları kalkıyor. "Görünüşe göre etkilenen tek kişi sen değilsin."

"Bu hafta sonu mahvoldum."

BÖLÜM 25

HEMI

S Bir aracın içinde, Dallas'a ait her şeyin kokusuna dalmış halde durmak bir işkencedir. Çok güzel kokuyor. Ondan kaçamıyorum, veya onun yontulmuş lanet olsun Çene ve onun inanılmaz ön kollar. Dirseğinde bir kas var.

yarım golf topu, ve ben ona bakmaktan kendimi alamıyorum.

Nüfusu 19.000 olan Huntsville'e Hoş Geldiniz yazan tabelayı geçerken midem düğümleniyor. Kapının kolunu tutup bir nefes çekiyorum. Sonra bir tane daha, ama hâlâ yeterince hava alamıyormuşum gibi hissediyorum.

"Tatlım, iyi misin?" Dallas bir tüneldeymiş gibi geliyor.

Ona iyi olduğumu söylemeye çalışıyorum ama ağzımdan çıkan tek şey korkunç bir gıcırtilı ses oluyor.

Bir sonraki çıkışa sapıyor ve bankete çekip arabayı park ediyor.

Görüşüm bulanıklaşıyor ve her şey iğne ucu kadar daralıyor. Bu çok utanç verici. Sanırım aklımı kaçırmak üzereyim. Bu asla olmaz. Böyle olmaz. Neler olduğunu bilmiyorum ama duygusal bir çöküşü göze alamam. Özellikle de Dallas'ın önünde.

"Hey, hey. Sana dokunmamın bir sakıncası var mı?" Hayır demek istiyorum ama onun yerine başımı sallıyorum. *Neden başımı salladım ki?*

Emniyet kemerini çözer ve kapının kilidini açar. The Tragically Hip'in "Bobcaygeon" şarkısının tınıları arabayı doldurur. Birkaç saniye sonra yolcu kapısı açıldı. Dallas kişisel alanıma doğru eğiliyor, emniyet kemerimi çözüyor ve ellerini dizlerimin arkasına kaydırıyor. Vücudumun hassas bir bölgesi olmalı, çünkü bu temas omurgamda bir sarsıntıya neden oluyor ve tanıdık yerlere yerleşiyor.

Benim pozisyonumu ayarlıyor, böylece yan oturuyorum, ayaklarım çakılın üzerinde. Dallas önümde çömeliyor, böylece göz göze geliyoruz. Bir eli dizimde duruyor, diğeri saçlarımı yüzümden uzaklaştırıyor ve boynumun kenarından dolanıyor. Samimi, nazik ve bir o kadar da çelişkili. Şu anda topraklanmaya ihtiyaç duymak istemiyorum, özellikle de ondan. "Derin bir nefes al, tatlım." Başparmağı geri çekiliyor Çenemin kenarı boyunca ileri geri.

"Neler olduğunu bilmiyorum." Yutkunarak hava alıyorum ama ciğerlerime dolmuyor.

"Sorun yok. Sen iyisin."

Beni kendine yaklaştırıyor, ben de kollarımı ona doluyorum, canımı kurtarmak için tutunuyorum. Sanki o bir şamandıra. Sanki beni bu her neyse ondan kurtarabilirmiş gibi. "Nefes alamıyorum."

Kollarımı çözmeden önce birkaç saniye ona sarılmama izin veriyor ve saçma sapan kaz logolu Terör su şişesini bana uzatıyor. "İç şunu."

İki elimle kavriyorum, ama o zaman bile tehlikeli bir şekilde sallanıyor. Ben bir yudum alırken o sabitlememe yardım ediyor. Buz gibi su ürkütücü ama ferahlatıcı.

"Aferin kızıma. Biraz daha," diye kandırıyor.

Bu basit övgünün beni nasıl anında daha iyi hissettirdiğini kabul etmeyi reddediyorum ama dediğini yapıyorum.

"İşte bu kadar. Harika gidiyorsun. Bunu başaracaksın, Wills." Gülümsemesi de sesi kadar yumuşak. Su şişesini tekrar uzatıyor.

Soğuk sıvı boğazımdan aşağı kayıyor. Birinin boğazımı sıkıdığı hissi hafifledikçe tünel görüşüm düzeliyor.

Su şişesini orta konsola geri koyuyor ve geniş, sıcak avuçlarını baldırlarına sararak hafifçe sıkıyor. "Biraz daha iyi hissediyor musun?"

"Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum." Utanç üzerime çöktü. "Boğuluyormuşum gibi hissettim, nefes alamadım ve tüm vücudum... uyuştu mu? Az önce bir tür tıbbi kriz mi geçirdim? Hastaneye gitmem gerekiyor mu?"

Yüz ifadesi empatiye dönüşüyor. "Panik atak geçirdin."

Ona göz kırpıyorum. "Bu imkânsız. Ben panik yapmam."

"Normalde buna katılırdım. Ancak, benim bazı ve az önce anlattığınız her şey bu kategoriye giriyor."

Kaşlarımı çattım.

"Bunda utanılacak bir şey yok. Bu buluşmayla ilgili olarak sizin için çok daha fazla stres yarattım. Eminim bir aslanın pençelerine doğru yürüyormuşuz gibi hissediyorsundur. Ama seni yakaladım, tamam mı? Seni bu boka ben bulaştırdım ve bunu tek başına yaşamana izin vermeyeceğim. Bir daha asla."

Yeniden bir araya gelmekten çok daha fazlasından bahsediyor ama ona bu kadar güvenmeye korkuyorum - özellikle de haklı olduğu için; bu karmaşanın içinde olmamızın sebebi o. Ama bir adım geri çekilir ve çalkantılı geçmişimizi bir kenara bırakırsam, sahte bir şekilde çıkmaya başladığımız andan beri her şeyi o yapıyor.

"Bunun tekrar olmasına izin veremem, Dallas." Sadece panik ataktan bahsetmiyorum. Yıllar önce bana yaptıkları da dahil olmak üzere hepsinden bahsediyorum.

Yanağımı okşuyor ve elimi tutuyor, gözleri duygu dolu. "Buna izin vermeyeceğim. Söz veriyorum Wilhelmina."

Keşke ona inanabilseydim. Elimi çekip kurtarıyorum ve kendimi tekrar yolcu koltuğuna bırakıyorum. "Şimdi iyiyim. Bunu durdurmak için her ne yaptıysan teşekkür ederim."

Henüz hareket etmiyor. "Bir dakikaya daha ihtiyacın varsa bir yerde durabiliriz. Buzlu latte alırsız."

Zayıf olmayı göze alamam. Önümüzde boktan bir hafta sonu varken olmaz. Brooklyn ve Sean'ın nişan partisinden başlayarak. "Gitmesek daha iyi. Birine rastlarız." Ve ben buna hazır değilim, belli ki. Baldırıma yaslanmış olan dizine dokunuyorum. "Ciddiyim. Ben iyiyim. Sihrin işe yaradı. Gitmeye hazırım." Ona baş parmağımı kaldırıyorum.

İsteksizce ayağa kalkar ve yolcu kapısını kapatır.

Rahatlamış bir nefes veriyorum. Onun bu kadar yakınımda olması, bana dokunması sağlıklı düşünmemi zorlaştırıyor. Orgazm anlaşıması kötü bir fikirdi. O kaputun etrafında dönerken titreyen ellerimi kontrol ediyorum. Bir an için yıllar önceki baloya geri dönüyorum. Vücudumun şu anki hissi, otoparktaki o gecenin bir yankısı. Hayatımda kendimi o şekilde kaybettiğim tek andı. Kendimi tekrar kontrol altına almam sonsuza kadar sürdü. Ama orada buna şahit olacak kimse yoktu. Ve beni sakinleştirecek kimse de yoktu. O kadar çok ağladım ki kendimi hasta ettim.

Dallas sürücü koltuğuna geri oturdu. "Wilhelmina?"

Gülümsemeye zorlarken gözlerini üzerimde hissedebiliyorum. "Gerçekten, ben iyiyim. Hadi gidelim artık. Nişan partisine sadece birkaç saatimiz var."

"Eğer eminseniz." Dallas yola geri çekilmeden önce temiz olduğundan emin olmak için kontrol eder.

Bir hafta sonu için numara yapabilirim. Bir daha yıkılmayacağım, ne Dallas'ın önünde ne de akranlarımızın önünde. Bu şehri terk etmemin bir sebebi var. Hokey oyuncularına düzenli olarak hadlerini bildiren belalı bir halkla ilişkiler müdürüyüm. Bir grup eski sınıf arkadaşımın başa çıkabilirim.

Ana caddeden çıktıktan sonra Dallas'ın ailesinin evine varmak sadece birkaç dakika sürüyor. Teknik olarak Dallas ve benim annemlerin evinde kalmamız için yeterli alan var ama onlar birkaç yıl önce küçülerek iki yatak odalı şirin bir eve taşındılar. Dallas'ın ailesi hâlâ onun büyüdüğü evde yaşıyor. İki katlı, beş yatak odalı geniş bir ev. Evin içinde sadece bir kez bulundum, Brooklyn'deki ilk yılımda bir ev partisi için.

beni gitmeye zorladı. Pek benim tarzım değildi. Ayrıca, biz geldikten yarım saat sonra on ikinci sınıfa giden bir çocukla yatak odalarından birinde kayboldu ve beni kendi başımın çaresine bakmak zorunda bıraktı.

Garaj yoluna girdiğimizde ön kapı uçarak açıldı. Dallas'ın annesi etrafı çevrili verandaya çıktı. Saçları arkaya toplanmış, pembe bir kapri ve kısa kollu beyaz bir bluz giymiş, üzerinde HOME IS WHERE THE CAKE IS yazan bir önlükle örtünmüş. Annelerin Betty Crocker'ı gibi.

Dallas babasının kamyonetinin arkasına park ederken gülümsemesi yüzünü aydınlatıyor. Sonunda onun kalbini kıracağımızı bildiğim için bir kez daha suçluluk duygusu içindeyim. Ve bu sahte nişanlılık sona erdiğinde Huntsville'e geri dönmek başka bir zorluk olacak. Bu düşünceleri bir kenara itiyorum. **Y a t a ğ ı m ı z ı** yaptık; içinde yatmak zorundayız. Artık geri dönmek için çok geç.

Diana ön merdivenlerden aşağı koşuyor ve Dallas onu kucaklayıp ayaklarından kaldırıyor. Aptal kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Bir erkeğin annesine davranış şekli onun hakkında çok şey söyler. Dallas annesini en az onun onu sevdiği kadar seviyor. Ondan her zaman saygı ve nezaketle bahseder.

Annesini indirirken Dallas'ın spor arabasından iniyorum. Kaputun etrafından dolanıyor ve beni kucaklıyor. "Burada olduğun için çok mutluyum! Yolculuk nasıldı?"

"Tereyağı gibi pürüzsüz," diye yalan söyledim. "Bana evinizi açtığınız için çok teşekkür ederim."

"Başka türlü olmasını istemezdik." Ellerimi sıkıyor ve Dallas'a bakıyor. "Tatlım, neden çantaları almıyorsun, biz de seni yerleştirelim."

"Tamamdır, anne." Dallas bagajı yuvarlıyor.

"Kendi çantamı kendim taşıyabilirim." Sanki üç günlüğüne değil de haftalarca uzaklara gidecekmişim gibi toparlandım.

Diana kıkırdar. "Yapabileceğini biliyorum ama insanların senin için bir şeyler yapmasına izin vermende bir sakınca yok." Beni ön kapıya doğru yönlendirmesini bekliyorum ama onun yerine evin yan tarafına doğru dönüyoruz.

"Dallas'la bu hafta sonu biraz yalnız kalmak istersiniz diye düşündük ve sizi yatakhaneyle yerleştirdik."

"Oh, evde iyi olurduk." Omzumun üzerinden, benim kocaman valizimi ve hafta sonu çantamı, kendi küçük spor çantasını ve giysi çantalarımızı taşıyan Dallas'a bakıyorum.

Gözlerimi ona dikiyorum ve o sadece gülümseyip omuz silkiyor. "Sonunda birlikte olduğunuz için çok mutluyum."

Diana

Elimi. "Siz çocukken size karşı hep çok korumacıydı."

Kaşlarımı çattım. Başka birini düşünüyor olmalı. Dallas'ın biz çocukken yaptığı son şey beni incinmekten korumaktı. Yine de onu düzeltmiyorum. Belli ki Dallas'la olan ilişkiyi gerçeklerden farklı anlıyor.

Bunky sevimli küçük bir kulübedir. Kapalı ön sundurma göle bakmaktadır ve minderlerle süslenmiş iki kişilik ahşap bir salıncağa sahiptir. Ön kapı tereyağı sarısına boyanmış ve üzerinde HOME SWEET HOME yazan bir tabela var. Diana kapıyı açıyor ve beni içeri buyur ediyor. "Rahat ama özel bir yer."

Küçük, tek odalı kulübeye girerken "Mükemmel," diyorum. Sesimin çatallaşmamasından etkilendim. Uzak duvarda iki kapı var, muhtemelen bir dolap ve banyoya açılıyor. Sağda bir lavabo, küçük bir tezgah ve mini buzdolabından oluşan bir mini mutfak var. Sağda bir bistro masası ve iki rahat sandalye var. Solda ise yatak var. Çift kişilik olarak sınıflandırabileceğimi bile sanmıyorum.

"Çocuklar küçükken burada yatıya kalabilsinler diye ranzalarımız vardı ama Dallas taşındığında burayı yeniden dekore ettim ve şimdi burası bizim misafırhanemiz oldu. Orada duşlu bir banyo var. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver yeter." Omzumu sıktı. "Yerleştğinde eve gel ve nişan öncesi bir kokteyl verelim." Göz kırıyor ve beni Dallas'la yalnız bırakıyor.

Bavulumu içeri yuvarlıyor ve kendi çantasını yere bıraktıktan sonra giysi torbalarını askıya asıp kapıyı kapatıyor.

"Ne oluyor, Dallas?" Göğsüne vuruyorum.

"Ne yaptım ben?"

Yatağı gösteriyorum. "Bırakın iki kişiyi, bir kişi için bile yeterince büyük değil! Bu ne büyüklükte ki?"

"Sanırım bu üç çeyreklik bir yatak. Çerçevesi büyük büyükannem Bippy'ye aitti ve belli ki annem ondan ayrılma düşüncesine dayanamadı, o yüzden buraya koydu. Kendisini savunmak için söylüyorum, bu alana çok iyi uyuyor."

O küçücük yatakta Dallas'ın yanında yatmak ve aramızdaki kimyaya teslim olmamak fikri midemi bulandırıyor. Yerde onun devasa vücuduna yetecek kadar bile yer yok. Ve o kadar güzel kokuyor ki.

Vücutlarımızın o yatakta birbirine değmeme ihtimali sıfır. Çok küçük. *Bütün* gece aramızda santimler varken ona nasıl karşı koyacağım?

BÖLÜM 26

HEMI

"İtiraf etmekten nefret ediyorum ama çok güzel bir parti," diyor annem alıştırmış bir gülümsemeyle.
"Öyle," diye kabul ediyorum.

Aynı zamanda en kötü kabuslarımdan birinin gerçekleşmesi. Bu hafta sonu onlarla dolu olacak. Lisedeki herkes ve aileleri burada. Mezuniyet gecesi gibi ama on yıl sonra. Dallas odanın diğer tarafında, bizim yılımızdan bir grup çocukla sohbet ediyor. Ben hepsini tanıyorum, eminim onlar da beni tanıyordur ama arkadaş değildik.

Brooklyn'in arkadaşlarının yarım daire şeklinde durup güлüştükleri ve sohbet ettikleri odanın karşısından gelen yargılayıcı bakışları hissedebiliyorum. Balodan sonra hepsi benimle konuşmayı bıraktı. Birkaç gün sonra koridorda iki tanesinin hak ettiğimi söylediğini duydum. Her şeyi bilen, saldırgan biriymişim ve bana sadece Brooklyn yüzünden tahammül ediyorlarmış. Ben çok fazlaydım ve artık benim arkadaşımışım gibi davranmak zorunda olmadıkları için mutluydular. Derin bir nefes alıyorum ve o anıları bir kenara itiyorum, çünkü hala canımı yakıyor, hala kendimi küçük ve önemsiz hissetmeme neden oluyorlar. Öyle olmadığımı bilsem bile. Ya da en azından genelde öyle olmadığımı biliyorum.

Annemlerin arasında duruyorum, sunucu geçerken bir kadeh şampanya daha alıyorum. İkinci kadehimi içiyorum ve

her şey mutluluk verici bir şekilde yumuşak. Daha katlanılabilir. Ve Dallas gittikçe ısınıyor.

"Ekose bir gömlek ve koşu ayakkabısı bir erkeğe bu kadar yakışmamalı," diye homurdanıyorum bardağıma. Ayakkabıları özel yapım ve takım renklerinde.

"İlginç bir moda anlayışı var. Ama ona yakışıyor," diye düşünüyor annem.

"Biliyorum. Bazen ekose takım elbise ve spor ayakkabı giyiyor ve yine de derli toplu görünmeyi başarıyor." Sesim etkilenmişten çok sinirlenmiş gibi çıkıyor ve bu noktada hangisinin doğru olduğundan emin değilim. Stresliyim. Kendimi tamamen yersiz, köşedeki ezik gibi hissediyorum. Keşke Shilpa burada olsaydı. Keşke tüm Badass Babe Tugayı burada olsaydı ve ben de dışlanmış biri olmak yerine bir şeyin parçası gibi hissetseydim.

"Bu onun kişiliğini gösteriyor, değil mi?" Annem düşünceli bir şekilde şöyle diyor.

Bir onaylama sesi çıkarıyorum. O tam bir açık hava, kuzey Ontario aşığı bir adam. Ona nefret ettiği korkunç şeyleri yaptırdığımda bile hep gülümsüyor. Bu sahte ilişki fiyaskosuna başladığımızdan beri bana karşı hep iyi davrandı. Kıyafetlere, hediyelere ve randevular ve bu hafta sonu için ihtiyacım olabileceğini düşündüğü diğer şeylere gülünç miktarda para harcadı. Aldığı her kıyafet üzerime tam oturuyor ve tam benim tarzım. Bir de orgazmlar var ki şu anda onları düşünmek istemiyorum. Shilpa'nın bundan ihtiyacım olanı almakla ilgili sözleri zihnimde dönüp duruyor.

Açık büfenin açık olduğunu anons ediyorlar ama ben Diana'nın meşhur peynirli bisküvilerinden hâlâ birkaç tane kalmış olması için dua ederek ilk yoğunluk azalana kadar beklemeye karar veriyorum. Birkaç tabak yaptı. O kadar basit bir şey ki

-Pirinçli Krispies, keskin kaşar ve acı biber ama herkes onları seviyor ve her zaman daha fazlası için geri dönüyor. Dallas partiye gitmeden önce birkaç tane tattı ve her seferinde gizlice bir tane daha almaya çalıştığında Diana parmaklarına vurdu.

Annemler kasabanın başlıca emlak avukatı Roland March'a merhaba demek için duruyorlar. Selam veriyorum ama onlar hemen iş konuşmasına dalınca ben de müsaade isteyip büfeye bakıyorum. Brooklyn'in annesini gördüğümde kaskatı kesiliyorum. Onu yıllardır görmemiştim ve mezuniyetten beri onunla konuşmamıştım. Neyse ki Dallas'ın annesi kolunu benimkinin içinden geçiriyor.

"Birlikte bir şeyler yiyelim mi?"

"Peynirli bisküvilerinizi kaçırmak istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

Elimi okşadı. "Evdeki dondurucuda daha fazlası var."

"Tabii ki biliyorsun."

Brooklyn'in annesinin sırtı bize dönük olduğu için yaklaştığımızı fark etmedi.

"Wilhelmina'nın oyuncularından biriyle birlikte olması ne büyük sürpriz," diyor alaycı bir şekilde yanında duran kadına.

Arkadaşı gülüyor. "Sanırım artık neden o alanı seçtiğini biliyoruz - tüm o zengin erkeklere erişim."

Dallas'ın annesi yanımda sertleşti. "Çirkinlik sana yakışmıyor Carla."

Gözlerim açıldı. Şimdiye kadar ağzından hiç sert bir söz duymamıştım. Görünüşe göre Bayan Bright kimsenin bokunu almıyor.

İki kadın arkalarını dönerler. "Diana, Wilhelmina, ben sadece-

Diana elini kaldırır. "Ne demek istediğini anlıyorum ve Dallas Wilhelmina gibi özel birini bulduğu için çok şanslı. Bir partnerde tam da aradığı şey o."

Kendi kolunu onunkinden ayırırken onun kolunu sıkıyorum. "Ben tuvalete gidiyorum." Brooklyn'in annesine dönüyorum. "Tebrikler. Eminim Sean ve Brooklyn'in nişanlanmasına çok sevinmiş olmalısınız. Birbirlerini gerçekten hak ediyorlar." O başka bir şey söyleyemeden arkamı dönüp tuvalete doğru ilerliyorum.

Sean ve Brooklyn ile neredeyse arpıştığımda kaışımdan sadece birkaç adım uzaktaydım. Annemlerden birinin, hatta Dallas'ın yanımda olmasını dileyerek etrafıma bakıyorum ama yapayalnızım. Yetişkinlik Brooklyn'in yüzünün yumuşak hatlarını ortaya çıkarmış. Ancak Sean'ın sa çizgisinin çoktan gerilediğini küçük bir neşeyle fark ediyorum.

Gülümsemeye zorluyorum ve sesimi sabit tutmaya çalışıyorum. "Brooklyn, Sean, nişanınız için tebrikler."

Brooklyn'in gülümsemesi benim hissettiğim kadar kırılgan görünüyor. Sean onun yanında duruyor, gözlerini üzerimde gezdirerek beni değerlendiriyor. Dallas'a kıvrımlarımı vurgulayan ve göğüs dekolterimi ortaya çıkaran bir elbise seçtiği için zihinsel olarak teşekkür ediyorum, ama zevkli bir şekilde, yüzünüze değil.

"Wilhelmina!" Brooklyn'in sesi sahte bir heyecandan ibaret. "Seni görmek çok güzel!"

Beni ıslak paçavra gibi, gevşek bir sarılma için kendine çekiyor. Sırtını sıvazlıyorum ve kendime bu hafta sonundan sonra en az bir on yıl daha onunla kibar bir merhabadan fazlasını paylaşmak zorunda kalmayacağımı hatırlatıyorum - düğününe davet edilmediğim sürece. Böyle bir şeye tekrar katlanmak zorunda kalmamak için kendime gıda zehirlenmesi yaşatmayı bile düşünebilirim.

Geri adım atıyor ve birkaç acı verici garip saniyenin ardından teması kesiyor. "Ve nişanınız için tebrikler. Kabul ediyorum, biraz şaşırdım. Dallas'a gerçekten kancayı takmışsın." Başını sallar. "Kimin aklına gelirdi ki?"

"Değil mi?" Gülüyorum ve sesim yarı histerik çıkıyor.

"Sanırım burada olduğuna göre artık kin tutmuyorsun." Brooklyn bir kaçış yolu arıyormuş gibi odanın etrafına göz gezdiriyor.

Bu ikimizi de yapar. "Artık hepimiz yetişkiniz." Gülümsemeye zorluyorum.

Mırıldanarak onaylar ve kolunu Sean'inkiyle birleştirir. "Katie orada! Gidip merhaba demeliyiz." Onu evirir

Bana sahte bir gülümsemeyle karşılık verdi. "Bu hafta sonu kesinlikle bir ara görüşelim."

"Çok şanslı olmalıyım." Umarım bu, bu ikisiyle yaptığım son konuşma olur.

Brooklyn Sean'ı uzaklaştırıyor, giderken fısıldaşıyorlar.

Bacaklarım titreyerek tuvalete gitmeyi bitiriyorum, yolda bir garsonla karşılaştığım için minnettarım. İki kadeh şampanya alıp teşekkür ediyorum ve banyoya devam ediyorum. Her kabinin tamamen mahremiyeti olduğu için minnettarım. Kilidi atıyorum, bir kadeh şampanyayı iki yudumda içiyorum ve klozete uzanıyorum.

"Bu en kötüsü," diye mırıldanıyorum. Birkaç derin nefes alıyorum, halka açık bir yerde kendimi kaybetmemeye kararlıyım.

Brooklyn'in suratına yumruk atmamış, ona bağırmamış ya da gözyaşlarına boğulmamış olmam ciddi bir kazanç gibi görünüyor. Ancak sonunda Brooklyn'in arkadaşlığını kaybetmenin yasını düzgün bir şekilde tutmadığımı itiraf etmeye hazırım. Bunun yerine, bu acıyı bir kutuya koyup sakladım. Evlat edinme dosyalarım gibi. Zaman bana onun asla iyi bir arkadaş olmadığını öğretti, ama içimde hala bir kopukluk var. Onun benim için önemli olduğu kadar ben de onun için önemli olmak istedim. Beni incitme şekli hayatımı değiştiren bir dalgalanma etkisine neden oldu - *muhtemelen daha iyisi için olsa da*, kendime hatırlatıyorum. Üniversite için şehre taşındım ve bir daha asla arkamı kollayacak yanlış bir insana güvenmeyeceğime yemin ettim. Ve işte buradayım. Arkadaşlarının beni oyun parkındaki su birikintilerine itmesini izleyen adamla sahte nişanlıyım. Büyürken olan her şey için gerçekten üzgün olduğuna inanmak istiyorum. Gerçekten iyi bir adam olduğuna, anneme götürmekten mutluluk duyacağım türden biri olduğuna. Ama biz sadece koca bir sahte yığınıyız ve bundan nefret ediyorum.

Kalan şampanyayı yudumlarken çantamda telefonumu arıyorum. Badass Babe Brigade grup sohbetim bugün alev alev yanıyor. Onlara bu sevimli bebeğin resmini gönderdiğimden beri kızlar durmaksızın mesajlaşıyor.

Dallas ve benim kaldığımız kabin. Onlara sadece dışını gösterdim.

Ancak Shilpa'yla yaptığım özel sohbe çok küçük yatağın bir fotoğrafını da ekledim. O sohbet kaypak gözlü GIF'lerle doluydu. Tekrar söylüyorum, keşke burada olsaydı. Dallas'ın yanında, özellikle de küçük bir yatakta uyumak konusunda ne kadar gergin olduğumu biliyor. Shilpa sohbetimi yalnız bırakıyorum çünkü ona karşı dürüst olursam gözyaşlarına boğulma potansiyelim var. Onun yerine, Badass Babe Brigade başlığını açıyorum.

Dallas'ın paylaştığı bir fotoğrafa atıfta bulunan birkaç mesaj var ve herkes kalp gözlerimden ve ne kadar seksi görüldüğümünden bahsediyor. Hemen sosyal medyasını açtım. Sabitlenmiş gönderi, annemlerin arasında gülümseyen ve gülen bir resmim. Ne kadar güzel olduğuma ve bana sahip olduğu için ne kadar şanslı olduğuna dair sevimsiz bir cümle yazmış.

Badass Babe Brigade sohbetine dönüyorum.

RIX

Nişan partisi nasıl gidiyor? Damat çoktan sarhoş oldu mu?

ÇEKİÇ

Bu elbise Sen ve Dallas uyuyor musunuz?Ekose üniformasını mı giyiyor?

DRED

Lütfen bana birinin Dallas'ın geçen sezon yaptığı bir şeyi garip bir şekilde oyun oyun canlandırdığını söyleyin.

TALLY

Siz ve anneleriniz çok tatlısınız.

SHILPS

Sen bir kraliçesin ve hepimiz orada olmak isterdik.

Cevap olarak bir mesaj yazıyorum:

HEMI

Mutlu çifti nişanlarından dolayı tebrik ettim. Aptalca garipti ve eğer yirminci bir buluşma olursa, gitmeyeceğim. Bütün bunlar bir kabus ve bitmesini istiyorum. Ne yapmaya çalışıyordum? kanıtlamaya çalışıyorsun? Keşke seninle margarita içip Rix'e fasulye yememesini söyleseydim. Döndüğümde bir kızlar gecesine ihtiyacım var.

Hemen grup kucaklaşması GIF'leriyle ve döndüğümde Hammer'da kız kıza yatıya kalacağımıza dair sözlerle dolup taşıyorum.

Özel sohbetimizde Shilpa'dan yeni bir mesaj beliriyor.

SHILPS

Konuşmak ister misin?

HEMI

Daha sonra. Banyoda saklanıp şampanya içiyorum. Lisedeyken bana iki santim uzun hissettiren ve görünüşe göre hala hissettiren tüm insanları görmenin ne kadar korkunç olacağını fena halde hafife almışım.

SHILPS

Oh bebeğim. Çok özür dilerim. Keşke orada olsaydım. Yapmazlar. Önemli değil, hiç olmadı. Nasıl bir baş belası olduğunu unutma.

HEMI

Deniyorum. Keşke sen de burada olsaydın. Gitmem gerek. Sonra mesaj atarım.

SHILPS

Mucize Kadın GIF'i

Banyoyu sadece bir saklanma yeri olarak değil, amacına uygun olarak kullanıyorum ve daha tatsız etkileşimler için kendimi hazırlıyorum. Shilpa haklı, ancak beynimi buna ikna etmeye çalışmak bana aşılmaz geliyor.

Bir vücut yolumu kestiğinde odaya ancak on adım atabildim. Geniş göğsü ekoseyle kaplıydı. En sevdiğim kolonya gibi kokuyor. "Hey! Her yerde seni arıyordum."

Duygularımı kutuya geri koymak, tüm incinmişliğimi saklamak için savaşıyorum. Ne kadar yersiz hissettiğimi göstermemek için. "Sadece tuvalete gitmem gerekiyordu."

Gözleri benimkileri arıyor. "İyi misin, tatlım?"

Tüm bu deneyimin acısını yutuyorum ve bir gülümseme oluşturmak için mücadele ediyorum. Ama şu anda sahip olduğum tek şey o. O benim kayam ve son iki saatimi ben kimsenin göremediği şeytanlarla savaşıırken onun her zamanki gibi parlamasını izleyerek geçirdim. "Ben iyiyim," diye mırıldanıyorum.

Saçlarımı omuzlarımın üzerinden itiyor. "Buradan çıkmak ister misin?"

Bir kez başımı salladım ve dudaklarımı ısırdım. Çok gerginim. Ona ihtiyacım olsun istemiyorum ama var. Hem de çok.

Yüzümü avucunun içine alıyor ve dudaklarını alnıma bastırıyor. Bunu beni yalnız bıraktığı için üzgün olduğundan mı, benim için üzüldüğünden mi, yoksa görünüşü kurtarmak için mi yaptığını anlayamıyorum. Ne olursa olsun, dizlerimin bağının çözülmesine ve kalbimin teklemesine neden oluyor. Bir topun içine kıvrılıp hüngür hüngür ağlamak istiyorum. Geri çekildiğinde çenemi yukarı kaldırıyor, normalde kaygısız olan ifadesi yerini yoğun bir endişeye bırakıyor. "Tanıdığım en büyük belalı sensin Wilhelmina."

"Şu anda kendimi pek havalı hissetmiyorum."

"Hadi gidelim." Bir kolunu omzuma doladı ve bizi kapıya doğru yönlendirdi.

"Bright! Dostum, henüz gidemezsin!" diye sesleniyor hayal meyal hatırladığım adamlardan biri.

"Yarın görüşürüz. Kız arkadaşımın planlarım var." Dallas yürümeye devam ediyor, beni kapıya kadar geçirirken eski sınıf arkadaşlarımıza başıyla selam veriyor. Sıcak, karanlık akşamın içine adım attığımızda bile kolunu bırakmıyor. Güneş batmış ve sokak lambaları kaldırıma sarı bir parıltı yayıyor. Güveler ışığa yaklaşmak için çaresizce etraflarında dolanıyor.

"Taksi çağırmamı ister misin?" Dallas sorar.

"Hadi yürüyelim." Havayı kullanabilirdim ve onunla sekiz gün boyunca kapana kısılmış kalmaya zihinsel olarak

hazırlanmak için zaman

tek bir küçük yatağı olan küçük, romantik kulübede saatler geçirdi. "Nişan partisinde bir şey mi oldu?"

Ailesinin yanına dönerken Dallas usulca soruyor.

"Brooklyn ve Sean ile karşılaştım, ki bu beklenen bir şeydi, ama bunun bana nasıl hissettireceğine hazırlıklı değildim." Bu konuyu konuşabileceğim başka kimsem yok. Beni seve seve dinleyecek olan Shilpa bile neler yaşadığımı tam olarak anlayamıyor.

"Onlar pislik. Son on yılda bu değişmedi."

"Bu acımı dindirmiyor, Dallas. Brooklyn benim en iyi arkadaşımdı. Ve evet, boktan bir en iyi arkadaştı, ama o zamanlar beni seven birkaç kişiden biriydi - ya da en azından öyle davranıyordu. Mezuniyetten beri onu görmedim ya da konuşmadım ve o zaman bile en iyi ihtimalle mesafeliydi. Bunun benim için nasıl bir şey olduğu hakkında hiçbir fikrin yok. Her yerde arkadaş edinirdin ve herkes seni severdi. Hâlâ da seviyorlar. Şimdi profesyonel bir hokey oyuncususun. Başarılısın, başarılısın ve sınıfımızdaki en popüler çocuksun. Bana zar zor tahammül ediliyordu."

"Bu doğru değil."

"Öyle ama. Çok fazla olduğumu biliyorum. Kendim hakkında bunu biliyorum. Bunu yeterince duydum. Keşke çoğu insan için çok fazla olmasaydım. Tüm bunlar gençlik yıllarımdan ne kadar zor geçtiğini hatırlatıyor. Buraya gelip herkese başardığımı, hala o her şeyi bilen güvensiz kız olmadığımı kanıtlamak istedim ama burada kötü bir şaka gibiyim, bana sürekli eziyet eden ve son yılımı mahveden profesyonel hokey oyuncusunun nişanlısıyım. Kendimi yeniden dışlanmış hissediyorum." Havayı tökezletiyorum ve her şeyin ötesinde sarhoş olduğumu fark ediyorum.

Dallas beni sabitlemek için kolumu tuttu. "Sen bir şaka değilsin, Wills. Ve *asla* çok değilsin. Tam olarak olduğun gibi mükemmelsin."

"Herkesin seni koyduğu kaideden bunu söylemek senin için kolay." Elinden kurtuluyorum. "Bu konu hakkında konuşmayacağım. Pişman olacağım bir şey söylemek istemiyorum." Eğer ona karşı duygusallaşırsam, içimdekileri zaten döktüğümünden daha fazla dökebilirim. Yaptığı her şeyi neden yaptığını sorun. Toronto'da genellikle geçmişimi görmezden gelebilirim ama burada değil.

Ailesinin yanına vardığımızda ağzım kuruyor ve beni kulübeye götürüyor.

"Ben yatmak için hazırlanacağım," diye anons ediyorum.

"Tamam." Dallas ellerini ceplerine sokmuş, kaybolmuş ve kararsız görünüyor.

Geceliğimi ve diş fırçamı alıp banyoya giriyorum. Düşündüğümünden çok daha sarhoşum. Kaç kadeh şampanya içtiğimin sayısını unuttum. Gözlerim kararmış ve ayaklarımın üzerinde duramıyorum. Geceliğimi giydim ve neredeyse düşüyordum. Banyo kapısını açtığımda Dallas çoktan şortunu ve tişörtünü giymişti. Yer değiştiriyoruz ve ben birkaç saniye boyunca yatağa bakıyorum. Çok küçüktü. Çok, çok küçük.

Yatağın başucundaki lamba hariç her şeyi kapatıp içeri giriyorum ve olabildiğince kenara yaklaşıyorum. Yorganı yukarı çekip kollarımı kavuşturuyorum, kendimi olabildiğince küçük göstermeye çalışıyorum ama bu kolay değil çünkü ben küçük değilim. Bu yatak iki yetişkin için yapılmamış.

Gözlerimi kapatıyorum ve nefesimi dengelemeye çalışıyorum. Banyo kapısı açılıp kapanıyor. Yatak eğiliyor ve ben yutkunuyorum. Dallas'ın kolu benimkini sıyrıyor. Hassas yerlerimde bunu hissetmemeliyim ama hissediyorum.

"Bu gece zor geçtiği için özür dilerim." Parmakları kalçamı sıyırdı.

Bir ses çıkarıyorum ama kelimelerle cevap vermiyorum. Bana kendimi ne kadar iyi hissettirdiğinin hatırası istilacı ve sinir bozucu, çünkü hiçbir şey beni daha savunmasız hissettiremez, bu da korkunç.

"Bunu daha iyi hale getirebilirim. İstersen dikkatini dağıtabilirim," diye fısıldıyor.

Denemesine izin vermek çok kolay olurdu. Ama fiziksel temasla başa çıkamam. Bu gece çok fazla şey hissediyorum ve diğerlerinin üzerine bir de kimyevi duygularla baş edemiyorum.

"İyi geceler, Dallas."

Elini çeker. "İyi geceler, Wilhelmina." Uzun bir görüşme olacak.

BÖLÜM 27

DALLAS

Willy'nin poposu ve sırtı yanımda uyandım. Onun savunmasına göre, bu yatak gerçekten küçük ve ortasında birbirimize doğru yuvarlanmamıza neden olan bir çukur var. Şikayet ettiğimden değil. Aslında tam tersi. Ben hayatımı yaşıyorum.

Rüya.

Sırt üstü uzanıp bu küçücük lanet yatağın ihtişamının tadını çıkarıyorum. Annemin bizi buraya yerleştirirken bir planı vardı. Benim yatak odamda bir kraliçe yatak var, kardeşlerimin eski yatak odalarında da. Ama burada, kulübede, annemin yeni nişanlı bir çift olarak ihtiyacımız olduğuna inandığı mahremiyet ve yakınlığa sahibiz. Onun tatlı, bilmeyen kalbine şükürler olsun.

Son yarım saattir Wills'e bakmaktan boynum tutuldu ama onu böyle izlemek için çektiğim acıya değer. Uzun, dalgalı saçları yastığın üzerinde dalgalanıyor ve bir diğerini göğsüne bastırıyor. Gece boyunca bir noktada tüm örtüleri tekmelemiş ve uyku tişörtü yukarı çıkmış, bir çift koyu mavi erkek kısa külotu ortaya çıkarmış. Kıcının inanılmaz kıvrımlarını gözler önüne seriyor.

Sabah odunum dikkatimi çekene kadar onun yanında yatmaya devam ediyorum. Dün gecenin nasıl bittiğinden sonra yanımda ve çok heyecanlı ereksiyonumla uyanırsa etkileneceğinden şüpheliyim. Banyoda gizli bir seans için yeterli zamanım var, bu yüzden dikkatlice yataktan kayıyorum. Wills

hemen ortama yuvarlanıyor ve yastığıma sarılıyor.

İşimi halletmem uzun sürmedi. Banyodan çıktığımda Wills hâlâ mışıl mışıl uyuyordu. Bir kahve içmek isterdim ama onu gürültüyle uyandırmak istemiyorum. Kapıyı açıp dışarı çıkarken yerdeki gıcırtilardan kaçınıyorum.

Güzel bir Temmuz sabahı. Güneş gölün karşısındaki ağaçların hemen üzerinde duruyor ve yansıması suyun yüzeyinde bir yol oluşturarak kumsalımızda son buluyor. Göl cam gibi pürüzsüz, hafif bir sis onu okşuyor. Birkaç kanocu, sürat tekneleri ve jet skiler oynamaya çıkmadan önce sabahın dinginliğinden en iyi şekilde yararlanıyor.

Kamp ateşinin önünde geçirilen geceler, s'mores yapmak ve yıldızlarla aydınlanan gecenin tadını çıkarmak dışında günün en sevdiğim zamanı bu. Ama hiçbir şey bir yaz sabahının yerini tutamaz. Bir sinek kuşu saçaktan sarkan yemliğin etrafında zıplıyor. Daha büyük bir sinekkuşu tarafından hemen kovalanıyor.

Dün gece eve dönerken Willy'nin söylediklerinin çoğu daha önce düşünmediğim şekilde doğruydı. Lisedeyken her grupta arkadaşlarım vardı. Belki daha çok tanıdık gibiydiler ama insanlar benim etrafımda olmak istiyordu. Ve sosyal hiyerarşinin tepesindeki konumum benim için önemliydi. Çok önemliydi. Havalı çocuk olmak iyi hissettiriyordu, özellikle de benimki gibi bir ailede. Popüler olmak bana sahte bir önem duygusu veriyordu ve bunu asla kaybetmek istemiyordum. Başkalarının fikirlerini o kadar önemsiyordum ki bunun beni nasıl bir insan yaptığını anlamam uzun zaman aldı. Muhakeme yeteneğimi gölgeledi.

Spor takımlarında oynuyordum ve herkes hokey oyuncusu olarak gelecek vaat ettiğimi biliyordu. Burası fark edilmemem için çok küçük bir kasabaydı. Ama Willy'nin deneyimi benimkinin tam tersiydi. Sınıfımızdaki diğer kızların çoğuna uymuyordu. Güçlü bir iradesi vardı ve geri adım atmazdı. Bu onu harika bir sınıf başkanı yaptı, ama birçok insan

Ondan korkuyorlardı ve erkekler onunla nasıl başa çıkacaklarını bilmiyorlardı.

Bulunduğu yere gelmek için çok fazla saçmalık yaşadı ve bu onu daha da çok sevmeme neden oluyor. Ama bu saçmalığın bir parçası olmaktan nefret ediyorum.

Kulübenin kapısı açılır ve buruşuk, halsiz görünümlü Wills ön verandada belirir. Üzerinde hâlâ uyluklarının üstünü örten gecelik var. Meme uçları soluk kumaşın üzerinde sivrilmiştir. Geceliğinin önünde kızgın bir kahve fincanı ve dehşete düşmüş gibi görünen şeker topakları karikatürü vardır.

"Günaydın, güzelim."

"Bu şüpheli." Güneş ışığına karşı yüzünü buruşturuyor ama verandaya doğru ilerliyor ve salıncakta yanına çöküyor.

"İyi uyudun mu?" Başımı yastığa koyar koymaz saniyeler içinde kendimden geçebilme yeteneğine sahibim. Ama yatağa girdikten yaklaşık bir saat sonra Wills vücuduma sarılmış halde uyandım.

Homurdanıyor ve başının geriye düşmesine izin veriyor. "Başım beni öldürüyor."

"Bunun için sana bir şey getireyim."

"Kahveye ihtiyacım var yoksa kelleler uçacak," diye homurdanıyor.

Beni ısırarak karşılık verme ihtimaline rağmen eğilip alnından öpüyorum. "Sabahları en sevimli gremlin sen oluyorsun."

"Ugh. Senden nefret ediyorum." İnliyor. "Ama çoğunlukla sen çok tatlı olduğun ve ben çok tuzlu olduğum için."

"Tuzluluğun seninle ilgili en sevdiğim şeylerden biri." Çıplak kalçasını okşuyorum. "Kahveyi koyayım ve başın için bir şeyler getireyim."

Salıncaktan ittim ve kapıya yöneldim.

"Teşekkür ederim," diye mırıldanıyor uzanırken, arkasına bir yastık sıkıştırıyor.

Çaydanlığı kaynamaya bıraktım ve ona bir şişe su ve iki ağrı kesici getirdim.

"Bu manzara inanılmaz." Wills elini uzatıyor ve ben de ilacı onun avucuna bırakıyorum.

"Değil mi? Bu yüzden bu küçük kulübeyi ve küçük yatağını bu kadar çok seviyorum."

"Ayakların ucundan sarkıyor."

"Öyle. Bir dakika içinde kahve ile döneceğim." İçeride kayboluyorum, tek fincanlık presi kullanıyorum ve kahvesini sevdiğini bildiğim şekilde hazırlıyorum. Muhtemelen bana yer açmak için oturmaya başladı ama elimi kaldırdım. "Orada dur." Kahveleri salıncağın yanındaki masaya koyuyorum ve kendimi köşeye sıkıştırıyorum, tüm yastıkları onlara yaslanabileceği şekilde ayarlıyorum.

Ona bir kahve fincanı uzatırken "Bu senin için rahat mı?" diye soruyor.

"Kesinlikle." Kolçağın yan tarafıma batması umurumda değil. Ona bu kadar yakın olmak anlamına geliyorsa, bir çürük ile sonuçlanmaktan çok daha mutluyum.

Kahvesini yudumlar ve iç çeker. "Bu mükemmel."

"Güzel. Buna sevindim." Kolumu salıncağın arkasına uzatıyorum ve kahvemi yudumluyorum, bu anın tadını çıkarıyorum. Muhtemelen benimle kavga edemeyecek kadar akşamdan kalma olduğu için böyle oluyor.

"Kahveden sonra Two Guys and a Stove'a kahvaltıya gidebiliriz."

"En iyi benny yumurtası onlarda," diye iç geçiriyor Wills. "Pastırmalı," diye ekliyorum.

"Milyon kere evet," diye kabul ediyor. "Ama muhtemelen tanıdığımız insanlara rastlayacağız."

"Bu kaçınılmaz. Bugün senin yanından ayrılmayacağım Wilhelmina. Dün geceki hatayı yapmayacağım."

"Korunmaya ihtiyacım yok," diye tersliyor.

"İstemediğini biliyorum." Başının üstünü öpüyorum. Çoğunlukla refleks olarak. "Ama bazen birinin arkasını kolladığını bilmek güzeldir."

Kahvesini yudumluyor ve ayağa kalkmak için hareket ederken bacağıma vuruyor. "Duş almam lazım."

Ona yardım etmeyi teklif etmek istiyorum ama beni iki kez geri çevirdi.

Kulübenin içinde kayboldu. Kahvemi bitirip dışarıdaki duşa giriyorum. Soğuk suya dayanmak biraz zor ama hayatta kalacağım. O banyodan çıktığında ben çoktan giyinmiş ve gitmeye hazırdım, üzerinde onun için aldığım başka bir kıyafet vardı.

Islak saçlarıma kaşlarını çatıyor. "Sabah yüzmeye mi gittin? Su buz gibi olmalı."

"Dışarıda bir duş var," diye açıklıyorum.

"Bahse girerim manzara harikadır."

"Öyle."

"Belki yarın denerim."

"Sadece soğuk su var, bu da göz önünde bulundurulması gereken bir şey." Gözleri büyüdü. "Soğuk duş mu aldın?"

"Buranın küçük bir su ısıtıcısı var ve bitmesini istemedim. Önemli bir şey değil."

Dudaklarını büzüyor. "Hep böyle tatlı mısın?" Omuz silkiyorum. "Sanki bu kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun."

Nefesini dışarı üflüyor. "Senden hoşlanmamayı son derece zorlaştırıyorsun, Dallas."

"Yine sanki bu kötü bir şeymiş gibi konuşuyorsun."

Kapıdan çıkarken onu takip ettim, gülümseyerek.

Arabanın kapısını açmak için ona doğru uzandım. Sessiz bir *teşekkür* mırıldanıyor ve yolcu koltuğuna kayıyor. Kaputun etrafından dolanıp direksiyonun arkasındaki yerimi alıyorum.

Wills kemerini bağlarken eve bir göz atıyor. "Aileni davet etmeli miyiz?"

"Evde değiller. Hafta sonu yaz festivali var, o yüzden annem turta yapma yarışması için hazırlıklara yardım ediyor."

"Vay canına. Bunu tamamen unutmuşum. Uzun zamandır festivale gitmemiştim." Her yıl Temmuz ayının ikinci hafta sonunda büyük bir yaz pazarı ve yelken yarışları için Main Street'i kapatırlar. Yelken yarışları, bir sürü

satıcılar, ödüllü domuz etkinliği ve turta yapma yarışması.

"Kahvaltıdan sonra kendini iyi hissediyorsan, bir uğrayıp etrafı kontrol edebiliriz. Değilse, seni buraya geri getirebilirim ve sonra anneme birkaç saatliğine yardım etmeye gidebilirim."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, annenle birlikte turta yapardınız. Yemin ederim bunu hatırlıyorum ve üzerinde çiçekler olan bir önlük giyiordun." Şakaklarını ovuşturuyor, belli ki şampanya baş ağrısıyla savaşıyor.

"Haklısın. Bu bir gelenek. Çocukluğumdan beri annemle birlikte pasta yarışmasına katılıyorum."

"Neredeyse her zaman o kazanıyor, değil mi? Ya da ben gençken kazanıyordu." Willy bacak bacak üstüne atıyor ve elbisesi yukarı kalkarak krem rengi kalçasını daha fazla ortaya çıkarıyor.

"İki yıl önce şehir dışından bir çift kazanana kadar. Onlar aynı zamanda profesyonel şeflerdi ve yazlıkçılar için büyük bir cazibe merkeziydiler."

"Onun mükemmel rekorunu lekelemeleri biraz haksızlık oldu." "O bunu çok iyi karşıladı ve yarışa geldiği için kendini çok iyi hissetti. ikinci sırada."

Halka açık alanlardan birine park ediyorum ve iki blok yürüyerek Two Guys and a Stove'a gidiyoruz. Burası eskiden ders aralarında ve hafta sonları düzenli olarak takıldığımız yerdi. Dekorü eski moda bir lokantayı andırıyor; kırmızı plastik banklar ve krom kenarlı beyaz masalar var. Krom ve kırmızı tabureler, müdavimlerin kahve içip sohbet ettiği tezgâhta sıralanıyor. Bu sabah, fuar ve yarış nedeniyle beklenen bir yoğunluk söz konusu.

Mekan tanıdık yüzlerle dolu; hatta ev sahibesi bile aynı okula gittiğimiz bir çocuğun kız kardeşi. Bir masa bulmamız sadece birkaç dakika sürüyor ve Wills kabine kayıyor. Ben de onun karşısındaki koltuğa oturdum.

Garsonlardan biri içki siparişimizi almak için masamıza uğradı ve iki kez baktı. "Vay canına! Hey, Dallas! Şehirde olduğunu duydum." Wills'e döndü ve ona bir

utangaç bir gülümseme. "Birbirimizi tanıdığımızı sanmıyorum ama babam geçen yıl annenizin evinde bazı işler yaptı."

"Oh! Sen Vicki Cooper'sın." Wills gülümsüyor. "Baban ve ekibi annemlerin yeni güvertesinde harika bir iş çıkardı! Yazın neredeyse her akşam orada yemek yiyorlar."

"Bu harika!" Vicki gururla gülümsüyor. "Nişanınız için tebrikler."

"Teşekkürler." Wills, bir tanıtım operasyonunda takındığı profesyonel gülümsemeye geçmeden önce sertleşiyor.

Vicki etrafına bakar ve sesini alçaltır. "Siz ikinize kadar herkes Brooklyn ve Sean hakkında konuşuyordu. Çok romantikti. Hepimiz maçı izliyorduk, çünkü buraların nasıl olduğunu bilirsiniz. Huntsville'de yetişmiş bir hokey oyuncusunun profesyonel bir takımda olması çok büyük bir olay, değil mi?" Vicki gülüyor ve gözlerini deviriyor. "Tabii ki nasıl bir şey olduğunu biliyorsun." Yanakları kızardı. "Her neyse, bunu canlı yayında izlemek çok güzeldi. Hepimiz bunun bir parçasıymışız gibi hissettik." Dikkatini Wills'e çeviriyor. "Yüzüğü görebilir miyim?"

"Elbette." Elini uzatıyor ve Vicki eğiliyor. "V a y canına. Çok güzel. Sanki, en güzel nişan yüzüğü gördüm."

"Dallas'ın mücevher konusunda inanılmaz bir zevki var," diyor Wills gülümseyerek.

"Gerçekten öyle," diye onaylıyor Vicki.

Kapı yeni müşterilerin gelişiyle çınlıyor ve mutfaktan biri Vicki'nin adını sesleniyor. "Hay aksi. Muhtemelen işe dönmeliyim. Kahve ve suyla başlayabilir miyim?"

Wills, "Damardan bir damla kahve harika olurdu," diyor. "Ama eğer bu mümkün değilse, en büyük fincanınızı alırım."

"Tamamdır." Vicki başını sallıyor ve o giderken ben de aynısını rica ediyorum.

Wills çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarır. "Birkaç e-postayla ilgilenmem gerekiyor."

"İşle ilgili her şey yolunda mı?" Benim ve ekibin geri kalanı için sezon sonu sakın geçiyor ama onun için tam tersi. "Her şey yolunda. Kadın hokey takımıyla bir proje üzerinde çalışıyorum. Ben ofis dışındayken Topher'ın işleri halledeceğine güvenmiyorum." Parmakları klavyede tıkırdıyor.

"Sana sorun mu çıkarıyor?" Geçmişte kavga ettiklerini duymuştum.

"Diğer takımlardaki değeri her zaman göremiyor." Dizüstü bilgisayarında bir şeyler yazıyor.

"Bright? Dostum, seninle ne zaman karşılaşacağımızı merak ediyordum!"

Eskiden benimle birlikte okul takımında oynayan Brad ve Trevor Wilson masamıza yaklaşırken başımı kaldırıp bakıyorum. Onlar benim çekirdek grubumun bir parçasıydı. Pisliklerin en kötüsü değillerdi ama Wills'e de pek iyi davranmazlardı. Onları görmeyeli birkaç yıl oldu.

Yine de kabinden kayarak çıktım, çünkü herkese karşı nazik olmak için eğitildim. "Nasılsınız?" Tıka basa dolu restorana göz gezdiriyorum. "Geliyor musun, gidiyor musun?"

"Geliyorum. Bir masa bulmamız birkaç dakika sürebilir," diyor Brad. "Sadece ikiniz mi varsınız?"

Willy'nin parmakları klavyenin üzerinde duraklıyor ve bakışlarını kaldırıyor. "Kabalığım için özür dilerim. Birkaç işle uğraşıyorum ama bize katılabilirsiniz."

"Emin misin?" Trevor aramızda bakışarak soruyor.

Birlikte kaliteli zaman geçirdiğimizi ve tekrar konuştuğunda onları sonra yakalayacağımı söylemek üzereyim.

"Kesinlikle." Wills yer açmak için yana kayarken onlara o saçma gülümsemesini veriyor. Brad ve Trevor karşımızdaki bankta otururken ben de onun yanındaki yeri kaptım.

"Brad, Trevor, Wilhelmina'yı hatırlarsınız." Kolumu koltuğun arkasına doğru kaydardım. "Wills, Brad ve Trevor'ı hatırlıyor musun?"

E-postayı gönder tuşuna basıyor ve dizüstü bilgisayarını kapatıyor. "Elbette biliyorum. Gerçi birkaç yıl oldu."

Hafif sert duruşuna bakılırsa, varlıklarının pek de hoş karşılanmadığını biliyorum. Onları neden bizimle oturmaya davet ettiğini bilmiyorum.

"Tebrikler çocuklar. Dürüst olmak gerekirse, bizi biraz şaşırttınız." Trevor'ın bakışları masanın üzerinde kenetlenmiş olan ellerine yöneliyor.

Bana doğru dönüyor ve uzun tırnaklarını boynumda gezdirebilmek için pozisyonunu ayarlıyor. Tırnaklarını derime batırmasını bekliyorum ama o sadece saç çizgime doğru sürüklüyor. "Lise uzun zaman önceydi ve insanlar değişir, değil mi Dallas?"

"Evet, var." Baloda olanlardan sonra bir daha asla birini böyle incitmek istemedim. Vicki kahvelerimizi getirdi ve Trevor ile Brad için iki kahve daha almak üzere aceleyle çıktı. Döndüğünde siparişlerimizi aldı ve Wills lavaboya gitmek için izin istedi.

Trevor, kız restoranı adımlarken omzunun üzerinden bakıyor. "Dostum, hala biraz gergin, değil mi? Kim Two Guys and a Stove'a dizüstü bilgisayar getirir ki?"

Ona ters ters baktım. "O benim karım olacak, yani ben olsam kendime dikkat ederdim."

Trevor ellerini kaldırır. "Gölge düşürmüyorum. Sadece diyorum ki, sen hep böyle rahat bir adam oldun. Krep üzerine e-posta gönderen biriyle birlikte olman biraz şaşırtıcı."

"O tanıdığım en inanılmaz ve azimli insan." Eski takım arkadaşımın suratına yumruk atmamak için tüm irademi kullanıyorum.

"Doğru, evet." Trevor başını sallar. "Bunu görebiliyorum. Kesinlikle okuldaki en zeki kızdı."

Brad sessizce ekliyor: "Yaşanan onca şeyden sonra ikinizin bir araya gelmiş olması akıllara durgunluk veriyor."

"Çok şanslıyım," diye kabul ediyorum. "O zamanlar aptalın tekiydim."

Durumun gerçekliği anlaşılmaya başlandı. Bu konu gündeme gelmeye devam edecek, çünkü herkesin

Wills'i kasıtlı olarak sabote ettiğime inanıyor. Ve ondan önceki her şeyi. Nişanlanmamız hemen hemen herkes için bir şok oldu. *Hay sikeyim*. Gerçeği söylesem neden şimdi bana inansın ki?

Wills masaya dönüyor, ama ben kayamadan yanıma oturuyor ve kalçasıyla beni dürtüyor. Daha uzağa kayıyorum ve kolumu koltuğun arkasına uzatıyorum.

"Peki bu nasıl oldu?" Brad aramızda işaret ederek soruyor.

Wills çenesini bağladığı parmaklarına dayıyor ve bana bilmiş, sinsî bir gülümseme veriyor. "Bu hikâyeyi sen mi anlatmak istersin tatlım, yoksa ben mi anlatayım?"

"Hangi hikayeyi anlatmayı planladığına bağlı," diye karşılık veriyorum, "neredeyse daireni yaktığım hikayeyi mi yoksa beni palyaçolardan kurtarmak zorunda kaldığın hikayeyi mi?"

Gülümsemesi genişliyor. "Aralarından seçebileceğim çok fazla hikaye var. Ama apartmanımı neredeyse yerle bir etmek muhtemelen en eğlencelisi."

Brad gülüyor. "Senin yapacağın bir şeye benziyor." Trevor, "Bunu duymamız gerek," diye kabul ediyor.

"Devam et tatlım, onlara kısaltılmamış versiyonunu ver." Dudaklarımı şakağına bastırıyorum. Beni olabileceğim en aptal gibi gösteren bu hikâyeleri örmeyi hak ediyor.

Ama beni yerin dibine sokmak yerine çok farklı bir resim çiziyor - benim aptal aptal şeyler yapan bir aptal olmadığım bir resim. Beni tatlı ve aşk acısı çeken bir aptal gibi gösteriyor. Ki itiraf etmeliyim ki öyleyim.

Bunun benim için sahte olmadığını anlıyor mu? Gerçeği görmeye başlıyor mu? Onu asla incitmek istemedim. Sadece

onu istedim. Wills tutar Trevor ve Brad

eğlendirdi, Kahvaltımızın gelmesini beklerken,

aşık olduğum kızın bakışlarını gösteriyor. Sonsuz sayıda hikayesi var ve şaşırtıcı bir şekilde hepsi de korkunç değil. Her ne kadar anlatmaktan inanılmaz bir keyif aldığı belli olsa da

Dallas Bright Junior'ın hikayesi, benim benzetmemle adlandırılan at.

Brad, "Bir sürü hayır işi yapıyorsun," diye gözlemliyor.

"Çoğunlukla Wills ile vakit geçirmek için bir bahaneydi. Beni peşinden koşturdu." Şakağından öptüm.

Kalçamdaki elini şortumun paçasından geçiriyor ve beni çimdikliyor.

"Şehirde mi evleneceksin yoksa burada mı?" Trevor soruyor.

"Henüz emin değilim," diyor Wills.

Vicki yemeklerimizle uğradı ve bu garip sohbeti sona erdirdi.

Brad ve Trevor, parasını benim ödediğim brunch'tan sonra yola çıktılar ve lokantadan çıkarken kapıyı onun için açık tuttum.

Yanına yaklaşırken parmaklarım onunkilere değiyor. Elini geri çekmiyor, ben de serçe parmaklarımızı birleştiriyorum. "Neden onları bizimle oturmaları için davet ettin?"

"Herkesin beni tanımasının tek yolunun ergenlik versiyonum olmasını istemiyorum - ulaşılmaz, soğuk, vesaire. Kimse sevilmediğini hissetmekten ya da bilmekten hoşlanmaz. Trevor ve Brad bana karşı açıkça kötü davranmıyorlardı. Çoğunlukla sadece koridorda yanımdan geçen insanlardı" diyor.

Başımı sallıyorum ama bir şey söylemiyorum. Onu neyin harekete geçirdiği hakkında daha fazla şey bilmek istiyorum. Ne hissettiğini. Ne istediğini. Onun için neyin önemli olduğunu.

"Küçük bir kasabada iki annenin yaygın olmadığı bir dönemde iki annem vardı. Saçmalamakta zorlanıyordum ve çoğu gençle aynı sosyal kurallara göre oynamıyordum. Sessizce uyum sağlamak için daha fazla çabalayarak bunu kendim için kolaylaştırabilirdim, ancak bunun deneyimi daha iyi hale getireceğini sanmıyorum, çünkü o zaman kendime karşı dürüst olmazdım. Toronto'da olduğum kişiyi seviyorum. Harika bir işim ve harika arkadaşlarım var. Sevdiğim bir şeyi yapıyorum ve toplumuma anlamlı bir şekilde geri dönebiliyorum."

"Bence sen olağanüstü birisin, Wills. Her zaman öyleydin."

Çenesi kasılıyor ve bir anlığına kafeteryada ağlattığım kızı görüyorum. "Bunu göstermek için komik bir yolun vardı."

Ona gerçeği söylememe bir saniye kalmıştı ki beni tanıyan bir grup çocuk etrafımızı sarıyor, fotoğraf ve imza istiyorlar. Wills hemen çalışma moduna geçiyor ve çantasından bir Sharpie çıkarıyor. Kibarca bu hafta sonu da buralarda olacağımı ama pasta işleri için bana ihtiyaç olduğunu söyleyene kadar birkaç dakika imza veriyorum.

Onun eli benim elimdeyken hızla vitrinlerin arkasındaki ara sokağa giriyoruz. Sıcak yaz çöplerinin kokusuyla pek de hoş bir yer değil ama en azından yarışma bitmeden turta yapma alanına varmış olacağız.

Wills ve ben annemin kabinine kayarak girdiğimizde, yarışmacılar çoktan hazırlanmıştı ve spiker yarışmanın başlamasına dakikalar kala geri sayım yapıyordu.

"Tanrıya şükür! Bu yıl tek başıma olduğumu sanıyordum!" Annem öyle diyor.

Onu yanağından öperim. "Kestiğimiz için üzgünüm. Kalabalıktan kaçınmak için ara sokaktan gitmek zorunda kaldık."

"Dallas buralarda oldukça popülerdir." Wills kolumu okşadı. "Sizi yalnız bırakayım."

"Senin için bir önlüğüm var," diyor annem. "Bize katılmanı çok isterim. Ama sadece sen istersen." Gülümsemesi umut dolu.

Willy, "Seni yavaşlatmak istemem," diye araya giriyor. Onu güvensiz görmek ender rastlanan bir durum. Kollarımı ona dolamak ve inanılmaz olduğunu ve endişelenecek bir şey olmadığını söylemek istiyorum.

"Sorun değil. Dallas ve ben sana ipleri göstereceğiz." Annem bana üzerinde *Geleceğin Bayan Parlak*'ı yazan bir önlük uzattı. "Wilhelmina'ya yardım et, hayatım."

Önlüğü alıp Willy'nin başına geçiriyorum. Gözleri geniş, ifadesi panik içinde ve sesi ancak fısıltı halindeydi. "Kurabiye bile pişiremiyorum."

"Tuttum seni, tatlım." Göz kırpıyorum ve önlüğü sırtının alt kısmından bağlayabilmek için onu çeviriyorum. Dönmeye başladığında omuzlarından tutuyorum. "Bir saniye saçını düzeltmeme izin ver." Parmaklarımı gevşek dalgaların arasında gezdiriyorum ve annemin bana uzattığı saç bağına alıp dikkatlice gevşek bir örgüyle sabitliyorum. Eğilip boynunun yan tarafına bir öpücük kondurduğumda hiç düşünmüyorum.

"Siz ikiniz çok tatlısınız." Annemin telefonu elinde, gülümsemesi geniş.

"Fırın yarışmasının başlamasına iki dakika kaldı!" Kasabanın belediye başkanı Howie Fresh mikrofona sesleniyor. Matematik sembolü gibi giyinmiş olan kızı dışında tüm çocuklar en sevdikleri turta türü gibi giyinmiş. Kısacası, tüm kasaba burada. Bu festivalin en çok katılımlı etkinliklerinden biri ve turta tadım testi için isimler rastgele seçiliyor. Yarışmayı kazanan kişinin turtası tüm yıl boyunca lokantada sergileniyor. Annem satışlardan elde edilen geliri her zaman yerel gıda bankasına bağışlıyor.

Annem Wills'e ne beklemeleri gerektiğini anlatıyor.

On saniyelik geri sayım başladığında Willy, "Şimdiden terledim," diye yakınıyor.

"Bu iş sende. Biz bir takımız," diye onu temin ediyorum.

Zil çalıyor ve annem şeftalileri soyup dilimlemeye başlıyor.

Willy unu ve tuzu dikkatlice ölçerken, ben de onun arkasında durup göğsümü sırtına bastırarak küp küp kesilmiş tereyağı ve domuz yağını koyuyorum.

"Ne yapıyorsun?" diye mırıldanıyor ve dirseğiyle beni dürtüyor.

"Sana ipleri gösteriyorum, müstakbel Bayan Bright." Yanağından öpüyorum ve iki tereyağı bıçağını eline tutuşturuyorum. Bu etkinlik için elektrikli karıştırıcılara ve hatta pasta kesicilere izin verilmiyor. Ellerini kendi ellerimle kapatıyorum ve tereyağını kesmeye başlıyorum.

Willy, "Önkol pornon çok saçma," diye mırıldanıyor.

"Stres atmak için onlara ihtiyacın olursa bana haber ver," diye fısıldıyorum.

"Tüm kasaba bizi izliyor, Dallas."

"Biliyorum. Şu anda yalnız olsaydık bu ellerle neler yapabileceğimi bir düşünsene."

O bakışlar üzerinde onu Omuz, Göz kamaştırıcı at Ben. "Cidden, annen tam orada."

Elimde değil. Burnunun ucunu öpüyorum. "Odaklan, tatlım." Gözlerini deviriyor ama dikkatini kaseye geri veriyor. Ama beni tekrar yolumdan çekmeye çalışmıyor. Onun yerine, yakınımnda durmama izin veriyor. Malzemeler karıştırıldıktan sonra hamuru iki parçaya ayırıyorum ve ona nasıl top yapılacağını gösteriyorum.

"Toplarla başa çıkma yeteneğim hakkında bir şey söyleme, Dallas."

"Dikkatli ol, güzelim. Aletim dinliyor ve fikirler ediniyor."

Gülmeye başladı, kıcı sikime sürtünüyordu. Daha fazla un almak için sağa doğru adım atıyorum ve o da benimle birlikte ayaklarını sürüyor. "Sadece sen bir topluluk yarışmasını ön sevmeye dönüştürebilirsin."

"Bu bir beceri." Boynunu öperken inliyorum.

Annem parmaklarını şıklatır. "Hey, siz ikiniz, daha az flört edin ve daha çok pasta yapın!" Ama gülümsüyor.

Wills iki katına çıkıyor ve annem şeftali karışımını bitirirken biz de hamuru açmayı bitiriyoruz. Hamuru tabağa çeviriyorum ve kenarlarını sıkıştırıyorum.

Wills fısıldayarak, "Senin ereksiyonunu halkın gözünden saklamaktan başka bir şey yapmam gerektiğini hissediyorum," diyor.

"Bir dakika içinde o güzel ellerine ihtiyacım olacak." Yanağına bir öpücük konduruyorum ve boş turta kabuğunu şeftalili muhallebi karışımıyla doldurması için anneme uzatıyorum. Bir kâseye yumurta kırıyorum ve Wills'in eline bir çırpma teli tutuşturuyorum. O işi devralıyor, ben de kenara çekilip kafes örme işiyle uğraşıyorum. Willy yumurtayı fırçayla yıkıyor,

ve turtayı fırına sürmeden önce üzerine bolca iri şeker serpiyorum.

Wills'e dönüyorum. "Altın bir yıldız aldın, tatlım."

Önlüğü unla kaplanmış, yüzü ve saçları da öyle. Birazını fırçalıyorum ve burnunun ucunu tekrar öpüyorum. "Ve söylediklerimde ciddiydim." Göz kırpıyorum ve parmaklarımı oynatıyorum.

Gözlerini deviriyor ama yanaklarının kızarması bana umut veriyor.

BÖLÜM 28

HEMI

Yatağın üzerine serilmiş elbiselere bakıyorum. Dallas duşta. O lanet fırından sonra ikimizin de bir taneye ihtiyacı vardı. Bu yapar mükemmel duyu o o ve onun Anne vardır En iyi turtayı yapma konusunda aşırı rekabetçi. Kazandıklarında gülümsüyor ve heyecanlanıyordu. Ve beni yarınki gazetenin fotoğraflarında yer almaya zorladı. Terlemiş ve darmadağın olmuştum. ama o ısrar etti.

Turta yapmayı seksi bulmamalıydım ama şimdi Dallas'ın hamuru bir uzman gibi nasıl yoğurduğunu ve o gülünç derecede yetenekli elleriyle yapabildiği diğer şeyleri düşünmeden edemiyorum. "Kafanı çukurdan çıkar, Hemi." Gözlerimi tavana doğru yuvarlıyorum. "Harika, şimdi de kendimden üçüncü şahıs olarak bahsediyorum."

Başımı sallıyorum ve elbise seçeneklerime yeniden odaklanıyorum. Benimki güzel ama Dallas'ın banyoya gitmeden önce yatağın üzerine serdiği elbise göz kamaştırıcı.

İkisini de denedim ve kızlara fotoğraflarını gönderdim - hala Dallas'takini giyiyorum- fikirlerini sordum.

RIX

İkincisi.

ÇEKİÇ

Aynı fikirdeyim. Kıvrımların harika.

RIX

Kazanan ikinci seçenek.

TALLY

İkisinde de harika görünüyorsun ama ikincisi seni kraliyet ailesinden biri gibi gösteriyor. QUEEN HEMI.

SHILPS

^^^ Anlaştık.

Shilpa ile özel sohbetimdeki bir mesaj şöyle.

SHILPS

Dallas kraliyet mavisi bir elbise aldı, değil mi?

HEMI

Evet.

SHILPS

Bu muhteşem. Bu kadar çok ekose giyen biri için harika bir zevki var.

HEMI

Öyle.

SHILPS

Bu gece için nasıl hissediyorsun?

HEMI

Hızlı bir arama için vaktiniz var mı?

SHILPS

Tabii ki.

Görüntülü aramaya bastım ve birkaç saniye sonra onun güzel, rahatlatıcı yüzü belirdi.

"Çıldırдың mı?" diye soruyor.

"Çok gerginim, Shilps. Çok, çok gerginim. Tüm bu insanlar... bu çok zor. Ve Dallas - en küçük yatakta uyuyoruz ve bugün turta yaptık ve seksi olmaması gerekiyordu ama oldu ve çok çelişkideyim."

"Oh, benim belalı en iyi bebeğim, şu anda sana sarılamadığım için üzgünüm."

"Muhtemelen duygusallaşacağım, bu yüzden böylesi daha iyi." Genelde duygularımı kontrol etmekte çok iyiyimdir. Ama

Bugün değil.

"Ne konuda çelişki yaşıyorsun?" diye soruyor.

"Dallas'tan sonsuza dek nefret etmeliyim ama şu anda ondan hoşlanmamayı zorlaştırıyor," diye fısıldıyorum.

"Bana tam olarak ne yaptığını söyleyecek misin?" Shilpa sorar. "Eve gittiğimde, söz veriyorum. Şu anda bu konuda konuşamam.

Şimdi. Kendimi çok ham hissediyorum, sanki her şey yeni bir yaraymış gibi."

Gülümsemesi anlayışlı ve yumuşak. "Acılarımız geçmiş olayları nasıl algıladığımızı şekillendirir ve bu gece görüştüğünüz insanlar hakkında pek çok şey hissediyorsunuz."

"Brooklyn'le tekrar uğraşmanın ne kadar zor olacağını fark etmemiştim. Biliyordum ama *bilmiyordum*," diye itiraf ediyorum.

"Senin arkadaşın olması gerekiyordu ama seni incitti. Gitmek istemiyorsan, gitmek zorunda değilsin. Kimseye borçlu değilsin, ne Dallas'a ne de okula birlikte gittiğin insanlara. Bu hafta sonu orada olabileceğini kanıtlamak için kendini çok zorladın ama bunun bir önemi yok. Önemli olan *sensin*."

"Eğer geri çekilirsem, yenilgiyi kabul etmiş olurum. Beni kırarak kazanıyorlar." "Dallas'a karşı dürüst olup ona neden Korktun mu?"

Tavana bakıyorum, her şeyin duygusuyla boğulmuş durumdayım. "Geçmiş yüzünden ona güvenmek çok zor, Shilps. Ve ilişkimiz hakkında yalan söylerken bana bakış şekli - neredeyse samimi olduğuna inanacağım."

Yüz ifadesi üzgünleşiyor. "Öyle olduğu için böyle olduğunu hiç düşündün mü?"

Ben gülüyorum ama o benimle birlikte gülmüyor.

"Bunu başka neden yapsın ki, Hemi? Yani, gerçekten ve gerçekten bunu düşün. Seni bir daha kazıklarsa hayatını cehenneme çevirecek güce sahipsin. Bu yaz başında uzaklaştırılmasına ya da takas edilmesine izin verebilirdin. Önüne koyduğunuz hiçbir şeye hayır demiyor. Bunların hepsi kefaret olamaz."

"Yani neye inanıyorsun? Gerçekten erkek arkadaşım olmak istediğine mi?" *Eğer bu doğruysa, her şey değişir. Huzurevinde anlattığı hikâyeye gerçek olamaz, değil mi?* Bedenim bu fikre katılıyor ama kafam ve kalbim sanki önümde bir uçurum varmış gibi ayaklarını sürüklüyor. Banyoda akan su durdu. "Duştan çıktı; gitmem gerek."

"Bu gece iyi şanslar. Bu iş sende. Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Shilps." Aramayı sonlandırıyorum ve düzenli bir nefes veriyorum.

Banyo kapısı açıldığında Dallas ekose çizgili mavi bir takım elbise giyerek odaya girdi. Boynundan gevşekçe sarkan kravatı elbisemle aynı renkteydi. Aptalca lezzetli görünüyor ve ben çok kötü durumdayım. Geceyi onun yanımda olması, bana dokunması, şefkatli, ateşli ve tatlı olmasıyla geçirmek zorundayım.

Tüm bunları neyi kanıtlamak için yaptı? İşyerinde ona sonsuz işkence yapmama izin verdi ve neredeyse hiç itiraz etmedi.

-Çünkü... Neden?

Bu soruların cevabına hazır değilim. Duygularım zaten alev alev yanarken ve o bu kadar iyi görünürken olmaz.

"Lanet olsun, Wills." Başını yavaşça sallıyor. "Bu elbise senin için dikildi." Yatağın üzerinde duran elbiseye bakıyor. "Ama içinde daha rahat olursan diğer elbisenin içinde de iyi görünürsün."

"Bana bu kadar iyi davranmayı bırak." Onun nezaketiyle nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Beni kaşındırıyor.

Dallas kaşlarını çatıyor ve kişisel alanıma giriyor. Parmak uçları kollarımın üzerinde geziniyor. "Sorun nedir?"

"Hiçbir şey."

Kaşlarını çatı. "Yalan söylüyorsun."

Ciddi ifadesini değerlendiriyorum ve ona Shilpa'nın yeni merceğinden bakıyorum. Bu iki küçük kelime ona güvenmek için en büyük risk gibi geliyor. "Gerginim."

Ellerimi ellerinin arasına aldı. "Senin yanından ayrılmayacağım Wilhelmina. Bir saniye bile. Sen istemediğin sürece. Kimsenin seninle uğraşmasına izin vermeyeceğim."

"Gerçekten bunu mu demek istiyorsun?" Kalbim boğazıma düğümlendi.

Kaşları çatılır. "Tabii ki ciddiym. Bana inanmanın zor olduğunu biliyorum ama artık aptal bir ergen olmadığımı kanıtlamak için elimden geleni yapıyorum."

Bir kez başımı sallayıp sözlerinin aklımda yer etmesine izin veriyorum. "Makyajımı tazeleyeyim, sonra gitmeye hazırım." Kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var. Şimdi yıkılamam. Banyoya girip maskara çubuğumla son bir deneme yapıyorum, parlaticımı yeniden sürüyorum, birkaç sakın nefes alıp geri dönüyorum.

Dallas aynanın önünde duruyor, kravatını ustalıkla düğümlüyor. Bu işi kendi başına halledebileceği açık olsa da araya girip ellerini uzaklaştırıyorum. Çenesine doğru "Takım elbisene bayıldım," diyorum.

"Seni seviyorum." Saçımın bir tutamını parmaklıyor. "-bu elbisenin içinde," diye ekliyor. "Beğendin mi?"

"Bu mükemmel. Benim için seçtiğin her şey öyle." Ellerim titreyerek çift Windsor düğümünü tamamlıyorum.

"Shilpa'nın onayını aldım."

"Ama onu kendin seçtin." "Evet."

Yakalarını düzeltiyorum ve bakışlarıyla buluşuyorum. "Bilmesem benden gerçekten hoşlandığını düşüneceğim."

Parmakları parmaklarımı sararken gülümsemesi yumuşak ve belki biraz da hüzünlü. "Keşke zamanda geriye gidebilseydim, Wills. Son sınıfta ne oldu-"

Kapı çalındığında gözleri kayarak kapanır. "Dallas, tatlım, korsajını ve yaka çiçeğini aldım! Onları unutmanı istemedim!" diye sesleniyor annesi.

"Lise dansı gibi fotoğraf çekmek isteyecektir." Dallas'ın gülümsemesi alaycı bir hal alır.

"Bu adil. Balo fotoğraflarını alamadım." On sekiz yaşındaki halimi düşündükçe gözlerim yanıyor.

Hollywood fantezisi.

"İçeri gelebilirsin anne!" diye sesleniyor. "Ben de öyle. Yani, kendi fotoğraflarım var ama bir randevum yoktu."

"Seçeneklerini açık tutmak ister misin?" Şaka yapıyorum. "Onun gibi bir şey."

Diana kapıyı açtığında başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor. "Oh, şimdi ikinize bakın. Ne kadar mükemmel bir çiftsiniz, değil mi?" Odayı geçip benim korsajımı Dallas'a, onun yaka çiçeğini de bana uzatıyor. "Bunları birbirinize takarken fotoğrafınızı çekebilir miyim?" Soruyu bana yöneltti.

"Evet, kesinlikle."

"Bu gece on yıldır planlanıyordu," diyor Diana. "Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

Dallas korsaj kutusunu açarken, "Gerçek baloda bu tür fotoğraflar çektiremezdi," diye açıklıyor.

Dallas korsajımı dikkatlice bileğime geçirip elimin arkasını öperken kalbim tekliyor, dudakları da gülümsemesi kadar yumuşak. Farkındalık midemin çukuruna yerleşiyor. Muhtemelen bu gece beni öpecek, belki de birden fazla kez. Yaka çiçeğini yakasına ilıştırirken ellerim kararsız.

Hazır olduğumuzda, ayaklarımı Dallas'ın elbiseyle uyumlu olması için aldığı topuklu ayakkabılara geçiriyorum ve uyumlu el çantasını alıyorum. Elini uzatıyor, ben de kendi elimi onun avucuna bastırıyorum ve beni kulübenin içinden geçirip ön verandaya götürmesine izin veriyorum. On beş dakikayı her yerde poz vererek geçiriyoruz, Dallas'ın vücudu benimkine bastırıyor, annesi bu anı anarken elleri kıvrımlarımı sıyrıyor. Her nazik dokunuşun, çıplak omzumdaki dudaklarının hissinin, gözlerindeki ışığın ve beni gölün arka planına daldırırken gülümsemesinin sıcaklığının aşırı farkındayım.

Böyle olması gerekirdi. *Ve bu da tüm akılsızlıkların en akılsızı değil mi?*

Fotoğraf çekimi tamamlandı, Diana bize hafif ağlamaklı bir sarılma ve öpücük verdi ve Dallas beni arabaya götürdü. Kapıyı açık tutuyor ve yolcu koltuğuna oturmama yardım ediyor. Direksiyonun arkasındaki yerini alırken avuçlarım nemleniyor.

Garaj yolundan çıkıp ilk yan sokaktan sağa dönerken "Nasıl hissediyorsun?" diye soruyor. Lise sadece iki dakikalık mesafede ama iki tepe var ve topuklu ayakkabı giydiğim için araba kullanmak daha pratik.

"Salatalık kadar soğuk." Sersemlemiş durumdayım. Ve hiç olmadığım kadar gerginim.

"Bunu soru sormayayım diye mi söylüyorsun?" Başımı sallıyorum ama ona gerçeği söylüyorum. "Kesinlikle."

Park yerine çeker. Kapının üzerindeki yeni bir tabela dışında, tamamen aynı görünüyor.

Dallas motoru durduruyor ve elimi sıkmak için orta konsola uzanıyor. "Bu işte beraberiz, tamam mı? Hazır mısın?"

"Hiç olamayacağım kadar." Yolcu tarafındaki kapıyı açtım.

Ben arabadan inmeye hazırlanırken, o da bir amaç uğruna yanıma geliyor. Elini uzattığında, tutuyorum. Kendimi yine lise son sınıf öğrencisi gibi hissediyorum. Hâlâ o uyum sağlayamayan kızım - insanların onun hakkında ne dediğini bilen ve herkes için fazla olmamak için mücadele eden. Çok açık sözlü, çok yoğun, çok tutkuluydum. Silkindim. *Bunu yapabilirim.* Sadece bir avuç saat. Ve sonra bir daha asla yapmak zorunda kalmam.

Dallas parmaklarımızı bağladı ve ön merdivenlerden yukarı yürüdük. Kapıda bizi eski çalışanlar karşılıyor. Siyaset bilimi öğretmenim beni kucaklıyor. İlk on beş dakika bir kucaklaşma ve tebrik kasırgası gibi geçiyor. Öğretmenlerimin çoğu bana hayrandı. Her zaman gönüllü olarak yardım eden, ödevlerini erken teslim eden, sınıf tartışmalarına katılan ve onur listesine giren bir kızdım.

Balon kemerin altında fotoğraf çektirdikten sonra koridordan geçerek spor salonuna doğru ilerliyoruz. Mezuniyet balosuna dönüştü. Neredeyse

Diğer herkes için hafıza şeridinde keyifli bir yolculuk ama ben hepsini ilk kez görüyorum. Duvarlar Huntsville Lisesi'nde geçirdiğimiz zamanı anlatan kolajlarla kaplı.

Okul hokey takımının resminin önünde durduğumuzda Dallas, "Dokuzuncu sınıftayken çok kısaydım," diyor.

"On birinci sınıfa geldiğinde herkesten daha uzun boyluydun." Takımın iki yıl sonraki fotoğrafına dokunuyorum, Dallas neredeyse diğerlerinin hepsinden bir kafa daha uzun. Bu fotoğrafların çoğunda o var. Her şeyin bir parçasıydı, her zaman ilgi odağıydı. Her zaman aranan. Her zaman aitti.

"O yıl çok beceriksizdim. Bütün uzuvlar bir aradaydı ve hiçbir koordinasyonum yoktu," diye düşünüyor. "İçeri girelim mi? Her zaman kaçabiliriz." Dallas başını, okul renklerinde başka bir balon kemer ve üzerinde HOŞ GELDİNİZ, TIMBERWOLVES! yazan bir pankartla çerçevelenmiş spor salonu kapılarına doğru eğiyor.

"Hadi yapalım şunu." Geçmişimi fethetmeye ve ait olduğu yerde bırakmaya hazırım.

Eşiği geçer geçmez fark edildik. "Bright? Hey, adamım! Ben de ne zaman geleceğini merak ediyordum!" Adını hatırlayamadığım ama yüzü belli belirsiz tanıdık gelen bir adam yaklaşıyor.

Onlar sırtlarını sıvazlarken ben geride duruyorum.

"Wilhelmina?" Nazik parmaklar koluma dokunuyor ve ben dönüyorum.

Tanıdık sese doğru.

"Dorie?"

"Merhaba! Çok uzun zaman oldu!" Kollarımızı birbirimize doladık. Dalgalı sularda cankurtaran simidi gibi.

Dorie ve ben lise boyunca öğrenci konseyinde beraberdik. Arkadaşlığımızın çoğu bu duvarlar arasında geçti, çünkü Dorie otobüsle kırk beş dakika uzaklıkta yaşıyordu ve Brooklyn'le anlaşıyorlardı.

Ayrılırken bana sevgiyle gülümsüyor. "Seni görmek çok güzel. Tebrikler!" Bakışları dikkatle etrafı en az yarım düzine insan tarafından sarılmış olan Dallas'a yöneliyor.

insanlar, hepsi sohbet ediyor ve gülüyordu. "İtiraf etmeliyim ki bu gelişme beni biraz şaşırttı."

"Sanırım hepimiz öyleydik," diye cevap veriyorum, gülümsememi yerinde kalmaya zorlayarak.

Sean'a yıllarca süren büyük aşkımı ve Brooklyn onunla baloya gittiğinde ne kadar incindiğimi bilen birkaç kişiden biriydi. "Ama onunla mutlusun?"

Başımı sallıyorum, bunun doğru olduğunu fark ediyorum. "Kesinlikle. Peki ya sen? Sen neler yapıyorsun? Artık avukatsın, değil mi?"

"Bu doğru. Midland'a taşındım ve orada bir muayenehane açtım."

Biz sohbet ederken, eski sınıf arkadaşlarım da gruba katılıyor. Öğrenci konseyinde birlikte olduğum herkes merhaba demeye geliyor. Çoğunu mezun olduğumuzdan beri görmemiştim. Huntsville'den ayrıldığımda, küçük kasaba yaşamını şehirle takas ettim ve Toronto'da üniversiteye gittim ve sadece annelerimi ziyaret etmek için geri döndüm.

Söz verdiğim gibi, Dallas yanımdan sadece bana içki getirmek için ayrılıyor. Eski bir sınıf arkadaşımınla astrofizik hakkında tek taraflı bir konuşmanın içine çekiliyorum ve Dallas beni kurtarıyor.

Dallas özür dileyen bir gülümsemeyle, "Böldüğüm için çok üzgünüm ama bu bizim şarkımız," diyor. Elini uzatıyor, ben de benimkini onunkinin içine sokup bizi mazur görüyorum.

Beni dans pistine götürüyor, dudakları kulağımda. "Gözlerin parlıyordu."

"İşime bağlı kalmaya çalışıyordum ama kafamda bir alışveriş listesi yapıyordum."

Bir elini tutuyor, diğeri belime yerleşiyor.

"Demek şarkımız bu, ha?"

"İyi ki 'Stairway to Heaven' değil, yoksa üç yerine sekiz dakika boyunca ereksiyonumu hissedecektin." Kaşları sallanıyor.

Gözlerimi deviriyorum. "Senin ereksiyonun yok."

"Bu elbisenin içinde sahip olduğun gücü hafife alıyorsun, tatlım." Beni kendine doğru çekiyor ve tahrik olduğunun kanıtını hissediyorum.

"Ne zamandır böylesin?" "Seni içinde gördüğüm andan beri." "Bu saatler önceydi."

"Gelgitler yaşanıyor."

"Bu kadar yüksek bir durumda olmak için uzun bir süre." Ve açıkçası, oldukça gurur verici. "Bu rahatsız edici değil mi?"

Dallas omuz silkiyor. "Senin yanındayken bu benim sürekli halim. Seninle birlikte olmanın zevkine varmak için ödenecek küçük bir bedel." Başını çevirerek bana profilini gösteriyor ve elimi dudaklarına götürüyor.

Eğer bu doğru değilse, neden söylesin ki? Ne kazanacaktı ki? Konuyu değiştiriyorum çünkü yapılacak en güvenli şey bu. "Lisede birlikte takıldığım bazı insanları görmek güzel. Gerçi benim arkadaş grubum seninkinden daha küçüktü."

"Eh, çok fazla tanıdığım vardı ve uzun vadede önemli olan çok fazla yakın arkadaşım yoktu." Sesi tahmin ettiğimden daha teslimiyetçi geliyordu.

"Bu konuda ne hissediyorsun? Tüm bu yakın arkadaşlıkları yaşadığını sanıyordum. Sonsuza kadar en iyi arkadaşlar falan."

"On sekiz yaşındayken önemli olduğunu düşündüğüm şeyler artık benim için önemli değil." Şarkı değişirken sesi kesiliyor. "Bu geceki favori çiftimizi gördün mü?"

Başımı salladım. "Bu sadece bir zaman meselesi, eminim." En az bir talihsiz etkileşim olmadan geceyi atlatamayacağız. Bir yanımda bu işi bitirmek istiyor. Ama hâlâ o ihanete uğramış, kalbi kırık kız gibi hisseden yanımda, gerçek bir ilişkinin ne kadar

Brooklyn ile konuşmak beni tekrar incitecek.

"Onlarla tek başına uğraşmak zorunda kalmayacaksın. Ben hemen yanında olacağım." İfadesi ciddiye.

"Sana inanıyorum." Ya da en azından deniyorum.

Dans pistinde dolaşırken düşüncelerimin içinde kayboluyorum. Bir kez daha Shilpa'yla olan konuşmam aklıma geliyor ve ne kadar bilgisiz olduğumu, incinmiş bir şekilde çerçevenilmiş algımla sıkışıp kaldığımı merak ediyorum.

Ama hala anlamıyorum. Beni bu şekilde incitmenin amacı neydi? Bu gece ona soracağım, ilk ve son kez.

Şarkı bitiyor ve yerini hızlı bir şarkı alıyor, ben de geri çekilip teması kesiyorum.

Dallas'ın eski hokey arkadaşlarından birkaçı bizi çağırıyor. Kendimi toparlamak için bir dakikaya ihtiyacım var. "Hemen döneceğim."

Dallas, "Ben de seninle geleceğim," diyor.

"Beni kadınlar tuvaletine kadar takip edemezsin."

"Ben dışarıda beklerim," diye öneriyor.

"Sorun yok. Birkaç dakikalığına iyi olacağım." Göğsünü okşuyorum ve çenesinin kenarına bir öpücük konduruyorum. "Git hokey arkadaşlarınla konuş. Ben hemen döneceğim."

Hoş olmayan biriyle karşılaşmadan tuvalete gidiyorum ama ellerimi yıkarken şansım tükeniyor.

"Wilhelmina! Bilmesem benden kaçtığını düşüneceğim." Brooklyn yanıma yaklaşıyor, rujunu almak için etrafı karıştırırken bakışları el çantasında.

"Senden kaçmıyorum, Brooklyn."

"Öyle değil mi? Nişan partimde benimle konuşmadın bile. Sanki benim için mutlu bile değilsin. On yıl önceydi. Ve belli ki Sean'ı unutmuşsun. Demek istediğim, sınıfımızdaki en seksi çocuğu kendine çekti ve o yılda milyonlar kazanıyor. Bizden hemen sonra nişanlanmanız biraz ilginç. Sean benimle birlikte olmaktan her zaman gurur duydu ama Dallas ilişkinizi daha yeni doğruladı." Gülümsemesi sahte ve şurup gibi.

İyi davranmaktan bıktım. Daha güvenli olması önemli değil. "Cidden bunu erkekler üzerinden bir rekabete mi dönüştürmeye çalışıyorsun? Lise bitti, Brooklyn."

Kollarını kavuşturuyor. "Ama sen yine de sınıfımızın en popüler çocuğuyla birlikte oldun ve şu anda ciddi anlamda zengin."

Dallas insanlar için sadece bu muydu? Zirveye çıkan kişi mi? Gözlerimin arasındaki boşluğu ovuşturuyorum, tüm bunların aptallığından dolayı hayal kırıklığına uğradım. Şimdi tek istediğim, derimin altında bir sıyrık gibi hissettiğim sorulara cevap bulmak. "Neden benimle takıldın ki? Kendini daha önemli hissetmek için miydi? Sosyal merdivenin neresinde oturduğun konusunda kendini daha iyi hissetmek mi istiyordun? Benim en iyi arkadaşım olman gerekiyordu. O zamanlar Sean'dan uzun zamandır hoşlandığımı biliyordun ama bu senin için önemli değildi. Bazı şeylerin olabileceğini ve Sean'la birbirinize ait olduğunuzu anlıyorum ama başkaları aracılığıyla öğrenmeme izin vermek yerine onunla baloya gideceğini bana söylemeliydin. Canımı yakan buydu. Aramızdaki sorun bir çocuk değildi. Sendin."

İhmal ederek yalan söylemek yine de yalan söylemektir. Yıkılmıştım. Kendimi ihanete uğramış ve bir kenara atılmış hissettim. Tek kullanımlık. Annemler sevildiğimi hissetmem için her şeyi yaptılar ama kalbimin küçük bir parçası her zaman en başta neden terk edildiğimi merak edecek.

"Ne demem gerekiyordu ki? Benimle gitmeyi seninle gitmekten daha çok istemesi benim suçum değil," diyor Brooklyn savunmacı bir tavırla.

"Haklısın. Onunla gitmene asla engel olmazdım. Ama bana söylemeliydin. Tek istediğim senin mutlu olmandı, çünkü arkadaşlar birbirleri için bunu ister." *Bunu nasıl göremedi? O zamanlar bunu nasıl göremedim?*

Yumruklarını sıkıyor ve omuzlarını geriye atıyor. "Şey, sanırım ben-"

Bir elimi kaldırdım. "Özür dilemene ihtiyacım yok Brooklyn, özellikle de ciddi değilsen. Yalan söylediğini anlayacak kadar uzun süredir arkadaşsınız. Bektan bir arkadaşsınız. Zalim ve acımasızdınız. İnsanları aşağılamak neden sana kendini iyi hissettiriyor bilmiyorum. Bu durumu o şekilde ele almanın nedeni ne olursa olsun, ben daha iyisini hak ediyordum." O konuşmadan ben devam ediyordum: "Bak, Sean'la mutlu olmanıza içtenlikle seviniyorum. Sizin için en iyisinden başka bir şey istemiyorum ve dürüst olmak gerekirse iyi olmanızı umuyorum." Ve umuyorum çünkü bir parçam onu her zaman sevecek, sevmemem gerekse bile.

Bununla birlikte, arkamı dönüyorum ve onu aval aval bakarken bırakıyorum.

Kendimi çok daha hafif hissediyordum, sanki bunca yıldır beni aşağı çeken bir ağırlıktan nihayet kurtulmuşum gibi. Ondan uzaklaşırken kalbim biraz daha az kırıldı. Dallas'ı bulup ona söylemek istiyordum ama spor salonuna dönerken görmek istediğim *diğer* son kişiyle karşılaşıyorum.

"Wilhelmina, nasıl oluyor da bu gece seni ilk kez görüyorum? Harika görünüyorsun." Sean'ın kelimeleri sonda biraz birbirine karışıyor. Bakışları omurgamdan aşağı bir ürperti gönderecek şekilde üzerimde geziniyor. "Bazen, dinlemeseydim ne olurdu diye merak ediyordum. *Siktir et* demeliydim ve yine de sana sormalıydım. Göğüslerin sınıfımızın en iyisi."

Sıkıca gülümsüyordum ve göğüslerimle ilgili yorumunu görmezden geliyorum. Görünüşe göre sarhoş ve ürkütücü bir havası var. "Brooklyn'le evleneceğin için doğru kişiyle birlikte olman iyi olmuş."

Rahatsız edici bir şekilde yaklaşmadan önce etrafına bakıyor ve sesini alçaltıyor. "O benim ikincimdi. Sen her zaman benim bir numaramdın. Yani, o vücut." Göz kırıyor ve ifadesi değişiyor, kaşları çatılıyor. "Bright'la birlikte olmanız çok garip. Bu nasıl oldu ki? Özellikle de sana karşı hep bir pislik gibi davrandığında. O ve hokey arkadaşlarının parçaladığı tüm öğrenci konseyi posterleri,

ve dolabına doldurdıkları notlar..." Başını öne eğiyor. "Oldukça acımasızlardı, değil mi?"

Posterler ve notlar konusunda buna inanıyordum ama şu ana kadar teyit edememiştim. Belki de Sean yapabildiği için hıyarlık ediyordu ama bu yaraları yeniden taze hale getirdi. "Çocuktuk ve Dallas o zamanlar bir sürü aptalca şey yaptı," diyorum elimden geldiğince sakın bir şekilde. "Hepimiz yaptık."

Her şeyi fethedeceğimi sanıyordum - bu havalı, yeni, eğlenceli Hemi'yi, ama geçmişimle bu şekilde yüzleşmeyi kaldırabilir miyim bilmiyorum. Brooklyn'le yüzleşmek bir şeydi, ama bu konuşma Sean'ın sözlerinin ortaya çıkardığı her sert, acı verici anıyla zırhımı parçalıyor.

"Yine de sana gerçekten kazık attı. Soyunma odasına geldi ve hokey takımını, seni baloya davet eden herkesin peşine düşmekle tehdit etti. Seni her zaman en sevdiği oyuncağı gibi seçerdi." Başını sallıyor. "Ama şimdi parası var ve ünlü, sanırım bu her şeyi telafi ediyor, değil mi?"

Dallas, Sean'ın arkasında belirmeden bir saniye önce ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Yüzü bir öfke maskesine dönüşmüş, dudakları kıvrılmış bir halde, "Sen kim olduğunu sanıyorsun da nişanlımla böyle konuşuyorsun?" diye hırslıyor.

Gözleri benimkilerle buluşuyor ve ben onun pişmanlığını görüyorum, aynı zamanda onun beni sardığını hissediyorum.

Sean irkilir ve bir adım geri çekilir ama göğsünü şişirir. "Ne yani, gerçeği sevmiyor musun Bright? Senin için fazla mı gerçek?"

"Gerçekler hakkında hiçbir şey bilmiyorsun, Sean. Wills ile ilişkimin nasıl olduğunu bildiğini sanma. Sen zaman kapsülünde yaşayıp dünyaya saçmalıklarını yayarken, ben hatalarımın kefaretinin ödüyordum. Bir daha asla o bencil pislik olmamak için çalışıyorum. Pek çok şeyden pişmanım, özellikle de Wills söz konusu olduğunda, ama sana onu baloya davet etmemeni söylediğim için pişman olmadığımı eminim. O zaman onun yanında olmayı bile hak etmiyordun, şimdi de hak etmiyorsun."

"Ve sen de öyle mi düşünüyorsun?"

"O zamanlar değil, hayır. Hıyarın tekiydim ve yanlış şeylere odaklandım. Ama hayatımın geri kalanını bu hataları telafi ederek geçireceğim."

Başım dönüyor ve kalbim yeniden paramparça oluyormuş gibi hissediyorum. Çünkü Dallas'ın benim için ayağı kalkması ne kadar güzelse, çalkantılı geçmişimizin tekrar yüzüme vurulması da o kadar üzücü.

"Havaya ihtiyacım var."

Dallas elimi tutmaya çalışıyor, ama onu silkeleyip atıyorum ve bu acıdan kaçmak için çaresizce en yakın çıkışa yöneliyorum.

BÖLÜM 29

HEMI

| Kapıları itip sıcak yaz gecesine adım atarken sersemlemiş durumdayım. Futbol sahası önümde uzanıyor, otopark sağımda. Eğer topuklu ayakkabı giymeseydim ve bir elbise, annemlere yürümeyi düşünebilirim.

Onlardan birini aramak için telefonumu çıkaramadan, Dallas peşimden kapıdan içeri daldı. "Wills, tatlım-"

"Dur! Bana öyle demeyi kes! Kes şunu!" Bunların hiçbirisiyle başa çıkamayacak kadar harap, ham ve üzgünüm. Ama hepsi oluyor. Tarihten ya da onunla birlikte gelen duygulardan kaçamıyorum.

Tekrar yıkıldım. Yıllar önce yaşadığım aşağılanmanın aynısına katlanmak üzere olduğum için dehşete düştüm. Dallas'ın iyi niyetine inanacak kadar aptal olduğum için bunu hak etmiyor muydum?

Benden sadece birkaç santim uzaktayken durdu. "Benim muhteşem baş belam, çok özür dilerim." Benim için her ejderhayı öldürecekmiş gibi görünüyor. Ama hayatımın bir noktasında, beni mahvetmeye çalışan ejderhanın bir parçasıydı.

Aptal çenem sallanıyor. Çekip gitmeliyim ama bunun yerine omuzlarımı geriye atıp hiç yapmadığım bir şeyi yapıyorum. "Neden? Neden herkese beni baloya davet etmemelerini söyledin?" O ana kadar cevabı bildiğime inanıyordum. O

komik olduğunu düşündü. Beni incitmek istedi. Herkes gibi o da bensiz daha iyi olacağını düşündü. Daha eğlenceli.

Kendimi çok küçük, kırılmış ve istenmeyen biri gibi hissettim. Ve burada olmak bana bunu yeniden hissettiriyor. Kökleri başlangıcıma dayanıyor ve hayatım boyunca beni takip etti.

Dallas'ın gözleri yumuşuyor ve üzüntüsü hissediliyor. "Çünkü sana soran kişi ben olmak istiyordum ve bir çift büyürken kendime zaman kazandırıyordum, böylece bunu hemen yapabilecektim. Sana sormaya korkuyordum. Yeterince cesur olsaydım bile bana siktirip gitmemi söylemek için her türlü nedenin vardı." Sert bir elini saçlarında gezdiriyor. "Sean her zaman bir pislikti ve öyle kalacak. Daha da kötüsü, sana dokunması, seni kucağıma alması ve elini tutması fikrine bile katlanamıyordum. Geceyi seninle istediğim gibi geçirmek. İğrenç, saygısızca yorumlar yapardı ve ben bunu kaldıramazdım. Bu bana ne yapardı biliyor musun? Sana layık olmayan birinin ilgi odağı olduğunu görmek? İstediyin kişi olmak için her şeyi yapardım ama herkes bunun büyük bir şaka olduğunu düşününce kendimi öyle kaptırdım ki fırsatın elimden kaçmasına izin verdim. Her zaman bir hamle yapmak için tek bir şansım olsaydı bunun balo olacağını düşünmüşümdür."

Sözlerini yavaş yavaş algılıyorum. O kadar şaşkınım ki tek yapabildiğim onu yankılamak. "Benimle baloya gitmek mi istedin?"

"Evet, ama hepsini doğru yola getirmeyerek kendimi mahvettim."

"Beni baloya davet etmek mi istedin?" Neden başka bir şey söyleyemiyorum? Dünya kendi ekseninde dönüyor, yörüngesine giriyor ve beni de yanına alıyor.

Başını sallıyor. "Yaptım. Hem de çok kötü."

"Ama... neden?" Bu hiç mantıklı değil. O okuldaki en popüler çocuktu. Herkes onu severdi. Herkes onun balo arkadaşı olmak isterdi.

"Neden?" Dallas'ın kaşları kalkıyor.

"Evet. Neden?"

"Çünkü sen sensin, Wills. Her zaman sendin."

"Ben gerginim. Otoriterim. Her zaman sevimli değilim."

O başını sallar. "Tüm şunlarşeyler yapmak sen benim Dünyadaki en sevdiğim insan. Sen güçlüsün. Dünya senin yumuşak taraflarını hak etmiyor. Okuldayken bir güçtün ve bu hiç değişmedi. Zeki ve inanılmazsın ve yaptığın her şeyin bir parçası olmak için sana yakın olmak istiyorum. O zaman bile böyle hissediyordum. Yaz için ayrılıyordum ve baloya birlikte gittiğim kız olmanı istiyordum. Sana bir korsaj getirmek, seni babamın kamyonetiyle almak ve geceyi seninle dans ederek geçirmek istiyordum. Aptal bir sporcudan fazlası olduğumu görmeni istedim. Kahretsin, ben dehşete düşmüş sen söyleHayır. Ama I vuruldu o hepsi için Lanet olsun. Seni incitmek her zaman ve sonsuza dek en büyük pişmanlığım olacak." "Anlıyorum." Kendimi kaybetmeden söyleyebileceğim tek şey bu. Her nefes girip çıkmak beni sabitliyor.

Çenemi nazikçe yukarı kaldırıyor. "Wilhelmina, senin için ayağa kalkmadığım her an için gerçekten üzgünüm. İnsanların sana zarar vermesine izin verdiğim ve seni korumadığım için özür dilerim. Doğru olanı yapmaktansa insanların benim havalı olduğumu düşünmeleri konusunda endişelendiğim için özür dilerim. Büyürken sana bu kadar zarar verdiğim için çok üzgünüm. Sen çok daha iyisini hak ediyordun. Çok daha iyisini hak ediyorsun."

"Teşekkür ederim, Dallas." Bana davranış şeklini kabul etmesinin ve özür dilemesinin ne kadar iyileştirici olduğunun farkında mı bilmiyorum.

Gülümsemesi hüznölü ve umutlu. "Buradan çıkalım mı?"

Şaşkınlıkla başımı sallıyorum ve o da parmaklarımızı birleştiriyor. "Baloya benimle gitmek istediğine inanamıyorum. Neden hiçbir şey söylemedin? Neden son on yılın herhangi bir noktasında bana gerçeği söylemedin?"

"Birkaç kez bu konuyu açmaya çalıştım ama sen beni hep susturdun. Geçmiş hakkında konuşmak istemediğın çok açıktı. Bana inanmayacağını biliyordum. Seni suçlamıyorum. Ama bilmeni isterim ki, Sean'a geri adım atmasını söylemeyi planlıyordum. Bu kadar. Sean'a geri çekilmesini söyleyecektim.

o gün okuldan sonra sana sormak için. Ondan hemen sonra spor salonumuz vardı, bu yüzden onu soyunma odasında köşeye sıkıştırdım ve yapmamasını söyledim. Ama son sınıfların yarısı oradaydı. Hokey takımındaki birkaç dangalak araya girip herkesi tehdit etmeye başladı ve olay çığ gibi büyüdü." Bir elini saçlarında gezdiriyor. "Sonra Sean ertesi gün Brooklyn'e teklif etti ve bu her şeyi daha da kötüleştirdi. Yapmak istediğim son şey seni incitmekti. En son şey." Yüz ifadesi çok acılı.

"Lisedeyken bana aşık mıydın?" Açıklığa kavuşturuyorum.

Yanaklarının üst kısımları kızarıyor. "Aslında ilkokulda münazarada herkesin kışını tekmelediğinde başladı ama evet, son sınıf boyunca sana çıkma teklif etmek istedim. Neredeyse kış tatilinden hemen sonra teklif edecektim ama o gün İngilizce dersinden sonra bana siktir olup gitmemi söyledin. Balo son şansımdı." Başparmağıyla alt dudağını ovuşturuyor.

"Ve ben Terror'a katıldığımda, nefret etsen bile bir promosyon operasyonuna asla hayır demedin çünkü..." Asılı kalmasına izin verdim, hala kafamı toparlamaya çalışıyordum.

"Kimsenin yapmak istemediği şeyleri yaparak işini kolaylaştırabilirdim. Seninle vakit geçirdim. Bilerek geç kalmadım. Gergindim ve anksiyetem gerçekten sorun yaratıyor."

"Bunca yıldır bana karşı gerçekten bir şeyler mi hissediyordun?" Bu ifşaatlar karşısında sersemlemiş durumdayım.

Başını sallıyor. "Yeniden bağlantı kurduğumuzda, çoğunlukla kırdığım şeyi düzeltmek istedim ve demek istediğim, erkek arkadaş ya da nişanlı açısını gerçekten düşünmedim. Ama sana tamamen aşığım ve bir süredir de öyleyim." Sanki onu reddetmemi bekliyormuş gibi alt dudağını çiğniyor. Dallas'ı hiç bu kadar gergin görmemiştim. Hiçbir zaman.

Her ne kadar dehşete düşmüş olsam da, doğruyu söylediğine inanıyorum. Ama bu benim için yeni bir şey, bu yüzden ona güvenmek, yüzeyin altında kayalar olup olmadığından emin olmadan uçurumdan karanlık sulara atlamaya benziyor. Tüm geçmişimiz yeniden çerçevelenme, değişme sürecinde, bu yüzden yapabileceğim tek şeyi

yapıyorum

Takım elbise ceketinin yakalarını kavırıyorum ve ağzını kendime çekiyorum. Şaşırmış gibi bir ses çıkarıyor ama kolu belime dolanıyor ve diğer eli saçlarımın arasına giriyor. Dilimi dudaklarının arasından geçirdiğimde inliyor ve beni kendine doğru çekiyor.

Bu paylaştığımız diğer öpücöklere benzemiyor. Öfke ve korku eriyip gidiyor ve aramızdaki o çatırdayan enerji patlıyor; yıldızların patlaması ve dünyanın yeniden hizaya girmesi gibi. Ham, gerçek ve iyileştirici. Kalbimi güvende tutmak için diktiğim tüm duvarlar bu mükemmel öpücökle yıkılıyor. Sanki ruhlarımız ilk kez birbirlerine sürtünüyormuş gibi. Bu yeni, vahşi, güçlü ve dünyayı sarsan bir şeyin vaadi.

Dallas Bright, profesyonel hokey oyuncusu ve her yönüyle iyi bir adam, dürüstçe ve gerçekten *bana* aşık. Bunun içime aktığını, kalbimdeki delikleri doldurduğunu, bana en inanılmaz, beklenmedik umut merhemini verdiğini hissediyorum. Savaştığım tüm o duygular, bastırmaya ve bastırmaya çalıştığım kimya, aniden, acımasızca ortaya çıkıyor.

Ağzımı onunkinden ayırıyorum.

Hırlıyor, *lanet* olası *hırlıyor* ve dudaklarımı geri almaya çalışıyor. "Bekle."

İki kez göz kırpmıyor ve beni serbest bırakıyor. "Özür dilerim. Özür dilerim." "Ne? Hayır. Özür dileme. Beni hemen eve götür, lütfen." "Eve derken..."

"Kulübeye dönelim, böylece bunu lisemizin dışında, insanların ikimizin de hayatını zorlaştıracak fotoğraflar çekebileceği bir yerde değil, ama daha çok benimkinde sürdürebiliriz." Ona gülümsüyorum ve Kupa'yı kazanmanın nasıl bir his olduğunu anlıyorum. Dünya benim ve ihtiyacım olduğunu bilmediğim her şey tam önümde duruyor.

BÖLÜM 30

HEMI

T o iki dakika sürücü o Dolu ile bir olağanüstü miktarda cinsel gerilim. Dallas'tan nefret etmek için harcadığım tüm zaman ve enerji, bana yaptığı gibi ona eziyet etmek için özel olarak bir promosyon operasyonu düzenlediğim her sefer, şimdi duygusuz ve kinci görünüyor. Küçük ve önemsiz hissettiriyor. Yıllarımı bana şaka olsun diye tuzak kurduğuna inanarak geçirdim. arkadaşlarını eğlendirmek içindi.

"Hiç açıklamaya çalışmadın," diyorum usulca. Boğazım düğümleniyor ve duygularım alev alev yanıyor.

Bir süre sonra başını sallıyor. "Sana artık farklı bir insan olduğuma inanman için bir sebep verene kadar uğraşmaya değmeyeceğini fark ettim. Sana karşı uzun süre hıyar gibi davrandım; her zaman önemli olan tek şey sen olduğun halde, önemsiz şeyler için çok endişelendim." Arabayı garaj yoluna çekerken elime uzandı. "Ve son zamanlarda, bu konuda konuşmak istemiyor gibiydin. Ben de başka yollarla iletişim kurmaya çalıştım. Dürüst olma hakkını kazanmak istedim."

Yaptığı her tatlı şey, her yumuşak an, her çiçek buketi, tığ işi şeftali ve masama bıraktığı kahve bana gerçeği *göstermek* içindi. Önemsediğini. Üzgün olduğunu. Tüm hayatımı nefret ederek geçirdiğim o pislik olmadığını.

Kalbimin etrafına ördüğüm duvarlar yıkılıyor. Giydiğim zırh çözülüyor.

Garağa park ediyor, ama evin önünden geçmek yerine elimi tutup beni evin arkasındaki patıkaya götürüyor, böylece buluşmanın nasıl geçtiğini soran annesi tarafından durdurulmuyoruz. Aramızda artık öfke ve haklılık duygusuyla beslenmeyen yeni bir enerji çatırdıyor. Engebeli zeminde ilerlerken bakışlarım onun profiline kilitleniyor.

Kulaklarıma alçak tonda müzik ve kahkahalar ulaşüyor, sanki birileri yakınlarda bir göl kenarı yaz partisine ev sahipliği yapıyormuş gibi.

Dallas kulübenin kapısını açıyor ve ben de onu yanıma çekerek eşikten geçiyorum. Kapı kapanır kapanmaz kravatını tutuyorum ve ağzını kendime çekiyorum. Kolu etrafımda dolanıyor, bir eli kıvrımlarımı sıyrıyor. Parmaklarımı kalın saçlarının arasına sokuyorum, dillerimiz savaşıırken ve birbirine dolanırken telleri kavriyorum.

Dudaklarının yumuşak eminliğine, ellerinin tenimin her yerinde gezinmesine doyamıyorum. Saçlarını bırakıp takım elbisesinin ceketini omuzlarına atarken bir arzu çılgınlığı yaşıyoruz. "Beni bu elbiseden çıkar" diyecek kadar öpüşmeye ara veriyorum.

"Sen benim en büyük fantezimsin, Wills." Fermuarı buluyor ve çekiştirerek indiriyor, benim onu takım elbisesinden kurtarmaya çalıştığım çılgınca yöntemin nazık bir karşılığı.

Karanlık ve gözlerim yavaşça alışırken, onun düğmelerine doğru yolumu hissediyorum. Sanki aklımı okuyabiliyormuş gibi Dallas arkasına uzanıyor ve lavabonun üzerindeki ışığı yakarak bizi yumuşak bir ışıltıyla yıkıyor. Gölgeler yüzünde dans ediyor ve gözleri üzerimde gezinirken omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor.

Bütün gece yanımda kalan tatlı Dallas, pakı korumak için her şeyi yapabilecek alfa hokey oyuncusuyla birleşiyor. Birini panolara sokmakta tereddüt etmeyen bu adam aynı zamanda bir yavru tay doğurtan ve onlardan nefret etmesine rağmen onu palyaço gibi giydirmeme izin veren adam. Ellerimi ellerinin arasına alır ve

dudaklarına götürüyor. Nasırlı parmak uçları, omuzlarımdaki kayışlara ulaşana kadar kollarımın uzunluğu boyunca kayıyor. Parmaklarını askıların altından geçiriyor ve hareketi tersine çeviriyor. Elbisem düşüyor, kalçalarımın üzerinden kayıyor ve ayaklarımın dibinde birikiyor.

"Siktir, Wilhelmina." Parmak uçları sütyenimin dantel kenarlarında geziniyor. "Burada seninle birlikte olmayı kaç kez hayal ettiğimi düşündükçe utanıyorum."

"Muhtemelen bunu bana söylememeliydin." Başparmakları dantel ve satenin arasından meme uçlarımın üzerinde gezinirken bir iniltiyi bastırıyorum.

Bakışlarını kaldırıyor ve nefis şeytani bir gülümseme beliriyor. "Umarım beni buna pişman edersin Willy."

Kravatını çözerken gözlerimi kısıyorum. "Beni kızdırmak için böyle diyorsun, değil mi?"

"Dikkatini çekiyor, ki bunu hep istiyorum."

Kravatını çözüyorum. "Bunu demek istedim, değil mi?"

"Bu, şu anda, sen burada lanet olası bir tanrıça gibi dururken, beni soyarken mi? Bu benim kişisel cennetim." Yüzümü ellerinin arasına aldı ve ağzını yüzümün üzerine eğdi.

Hiç bu şekilde istenmemiştim ve bu baş döndürücü, bağımlılık yapan bir duygu. Elleri belime doğru ilerliyor ve biri aşağı inerken diğeri omurgamda geziniyor. Sütyenimin kopçasını açıyor.

Bu sefer öpüşmeyi kesen o ve ağzını benimkine bağlı tutmaya çalıştığımda hoşnutsuz bir ses çıkaran ben oluyorum.

Çenemi nazıkçe kavradı. "Seni görmeme izin ver."

Ellerimi göğsünden aşağı kaydırıyorum ve sütyenim yere düşüyor. Dallas'ın burun delikleri açılıyor ve önümde dizlerinin üzerine çöküyor. Göbeğimin altına bir öpücük konduruyor ve başparmaklarını iç çamaşırımın kemerine geçiriyor. "Bu çok güzel külotu çıkarmak için izniniz var mı?" diye soruyor.

Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "İzin verildi."

Onları kalçalarımın üzerinden geçirip uyluklarımdan aşağı indiriyor ve ben onlardan çıkarken elimi omzuna koyuyorum. Elleri kalçalarıma gidiyor ve eğilip kalçalarımın tepe noktasının hemen üstünü öperken gözleri benimkilerde kalıyor. "Mükemmel, muhteşem vücudunun her santimine tapmak istiyorum."

"Kesinlikle harika bir yerden başlıyorsunuz."

Cinsel organıma sokuluyor ve bir kez daha önümde diz çökmüş bu kocaman adamın, yüz ifadesi ve dokunuşunun eşit derecede saygılı ve açgözlü olmasının ne kadar huşu uyandırıcı olduğunu fark ediyorum.

Dili beni tatmak için dışarı çıkıyor ve tenimde titreşen derin iniltiyle dizlerim neredeyse bükülüyor. Ayağa kalkıyor, beni kaldırırken elleri kıcımı avuçlamak için kayıyor. Kollarımı boynuna doluyorum ve beni yatağa kadar taşıırken ayaklarımı arkasına bağlıyorum.

Yatağa tırmanıyor ve beni dikkatlice yorganın üzerine yatırıyor, kalçaları pantolonunun sert ve kalın olduğunu bana karşı düşündüğünü hissedene kadar düşüyor. İnişine başlamadan önce ağzımı yakıcı bir öpücükle daha yakalıyor.

"Bekle!" Bağırıyorum.

Hemen duruyor ve kollarını yukarı kaldırıyor, gözleri endişeyle irileşiyor. "Çok mu hızlı hareket ediyorum?"

"Hayır. Çok hızlı değil. Ama sana daha az kıyafetle ihtiyacım var. Tercihen kıyafetsiz." Ağzını üzerimde gezdirmeye bu kadar niyetli olması ne kadar ateşli olsa da, bu deneyimi tamamlamak için muhteşem bir manzara isterdim.

Kendine bakar ve kaşlarını çatar. "Kahretsin. Özür dilerim. Bir görevdeyim."

Ayağa kalkıyorum, pozisyonumu ayarlıyorum, böylece ben de yatakta diz çöküyorum. "Ama bu kısmı ben yapmak istiyorum."

Ellerini indiriyor ve gülümsemesi midemin ve diğer her şeyin sıkışmasına neden oluyor. "Evet, hanımefendi."

Gömleğinin son birkaç düğmesini açarken, Dallas'ın parmakları kıvrımlarımı keşfediyor. Boynumun yan tarafını öpüyor. Diğer eli uyluğumun iç kısmında geziniyor.

"Çok dikkat dağıtıcısın," diye mırıldanıyorum gömleğini omuzlarından itip çekıştirerek çıkarırken.

"Çoklu görevlerde benden daha iyisin ve sen çıplakken ve beni soyarken ellerimi kendime saklayamıyorum."

Tırnaklarımı göğsünde gezdirirken kulak mememi ısıırıyor ve bu fiziksel durumda olmak için ne kadar sıkı çalıştığını takdir ediyorum. Parmaklarım pantolonunun bel bandı boyunca kayıyor ve boğazının arkasından derin bir ses çıkarıyor. Kemerini çözüyorum, düğmesini açıyorum ve fermuarını aşağı çekiyorum. Cazibesine karşı koyamıyorum ve elimi boxer şortunun içine kaydırıp ilk kez elimi uzunluğunun etrafına doluyorum.

"Sik beni." Dallas boynumun kenarına doğru inliyor. Yüzümü kavrayıp geri çekiliyor, gözleri boxerının içindeki elime kayıyor. Onu serbest bırakıyorum ve başparmağımı başının üzerinde gezdirirken gırtlaktan bir ses çıkarıyor. Gözlerimi yüzünden, yüz hatlarını yumuşatan ezici coşkudan ya da elimi yoğun bir şekilde izlemesinden alamıyorum.

Onun üzerinde böyle bir etkim var. Ona böyle hissettiriyorum. Ve bunu görmemin bu kadar uzun sürdüğüne inanamıyorum. Onu. Benim hakkımda ne hissettiğini. Bu o kadar açık, o kadar yıkıcı bir şekilde net ki ve ben ona bakışımı renklendiren bir geçmişe takılıp kayıtsız kaldım. Çünkü başka bir şeye inanmaya hazır değildim.

"Yeter," diye bağılıyor Dallas. Parmaklarımı kalın, şişmiş sikinden çekip elimi dudaklarına götürüyor. "Bana daha sonra dokunabilirsin ama önce sana tapmalıyım."

Dallas beni yatağa geri götürüyor ve üzerime uzanarak kalçalarımın beşğine yerleşiyor. Ereksiyonu boxer'ının üzerinden bana doğru bastırıyor. Beni usulca, şefkatle öpüyor ve sonra vücudumda aşağı doğru ilerliyor, her hassas noktaya dikkatini veriyor, parmakları göğüslerimin üzerinde kayıyor, ardından dudakları geliyor. İnişine devam ediyor ve memnun bir iç çekişle kalçalarımın arasına yerleşiyor. Vücudunun yarısı çok küçük yataktan sarkıyor, ama o

Kollarını kalçalarımına doluyor, geniş omuzları beni genişçe açıyor. Dili en hassas tenimi bulduğunda bakışları yükseliyor. İnlerken gözlerini kapatıyor. "Kahretsin, seni tekrar tatmak için ölüyordum."

Geniş avuç içleri kalçalarımın iç kısımlarına yerleşiyor ve dili keşfederken beni açık tutuyor. Tüm o yumuşak, nazik tatlılık buharlaşıyor ve vücudumda aşağıya doğru öptüğü hürmet, doyumsuz bir açlığa dönüşüyor.

Bunu daha önce yaptığında, bunun gerçek bir arzudan kaynaklandığının farkına varıyor. Bunca zamandır beni istiyordu. Saçlarını avuçluyorum ve dilinin her emin vuruşunda ve parmaklarının kıvrımında hisler artarken inliyorum. Orgazm içime doğru roket gibi fırlıyor, onun adı dudaklarımda bir çığlık oluyor.

"Evet," diye inliyor. "İşte bu kadar. Bırak, tatlım. Bunlar benim orgazmlarım ve hepsini istiyorum." Klitorisimi okşuyor, yumuşak darbeler beni ürpertiyor ve inletiyor. "Ve o ses. Ona asla doyamayacağım."

Kukum hiçbir şeyin etrafında kenetlenmiyor ve içimdeki acı genişliyor. "Sana içimde ihtiyacım var, lütfen."

"Burada işim bitmedi." Beni diliyle beceriyor. "Amımı daha sonra tekrar yiyebilirsin, ama şu anda sen."

Bakışları kalkıyor ve kararıyor. "Özür dilerim, neydi o?"

Tavrındaki ani değişimi tam olarak anlayamıyorum. Kalçamın iç kısmını ısırdı.

"Sik. Beni kendininkiyle doldurmanı istiyorum."

Klitorisime son bir yumuşak öpücük veriyor ve vücudumda geziniyor, geniş omuzları yuvarlanıyor, kalın pazıları esniyor. "Tekrar söyle." Her bir meme ucunu emmek için duruyor. Her nasılsa, oral-gazmlar sırasında pantolonunu ve boxer'ını çıkarmış olmalı, çünkü şimdi tamamen çıplak ve köprücük kemiklerimin üzerinden öperken görkemli ereksiyonu uyluğumun iç kısmına doğru sürükleniyor.

"Ne diyecektin?" İhtiyaçtan sayıklıyorum, vücudum aşırı hızda, beklenti beni canlı bir tel haline getiriyor.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle." Üzerimde gezinirken ağırlığını ellerine veriyor, ağzı benimkinden bir santim uzakta, sikinin başı bana sürtünüyor.

Güzel yüzünü avuçlarımın içine alıyorum ve bana karşı hissettiği duyguların gözlerinde yüzdüğünü görüyorum. Özlediğim her şeyi. "Sen, Dallas. Sana içimde ihtiyacım var."

Komodine doğru eğiliyor ve üst çekmeceyi açıyor. Bir dakika sonra bir prezervatif çıkardı. Ondan alıyorum ve folyo paketi yırtarak açıyorum. Bana daha iyi erişim sağlamak için kayıyor ve ben de uzunluğundan aşağı yuvarlıyorum. Sonra tekrar kalçalarımın arasına yerleşiyor.

Vücutlarımız aynı hizaya geliyor ve kalçalarını öne doğru kaydırarak içime gömülüyor, mükemmel bir vuruşla beni dolduruyor. Ve tüm bu süre boyunca bakışlarımı tutuyor. Aramızdan bir şeyler geçiyor ve bir an için sadece onunla ilk deneyimimi değil, *onun* da *benimle* ilk deneyimini yaşıyormuşum gibi hissediyorum.

"Siktir, Wills." Gözleri kapanıyor ve başını eğip yüzünü boynuma gömüyor, dudakları benimde gezinirken "Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti." diye inliyor.

Beni tattığında yaptığı gibi kontrolünü kaybetmesini bekliyorum, ama sadece ileri geri sallanıyor, sıcak nefesi boynumda kırılıyor. Elimi omurgasından aşağıya doğru gezdiriyor, sıcacık vücudunu takdir ediyorum. Kıçına ulaştığımda, *beni hemen becermesi* için onu cesaretlendirmek amacıyla kıçına hafifçe vuruyorum. Ama o nazikçe sallamaya devam ediyor. Tabii, güzel hissettiriyor. Evet, çok samimi ama ben buna onun kadar hazır değilim. Bana karşı olan hislerini anlamak için onun yılları vardı, benimse yarım saatim. Bu yüzden başımı çeviriyorum ve onu kızdıracak bir şey yapıyorum, genelde bana yaptığı gibi.

Dudaklarım kulağında, fısıldıyorum, "Boooooo."

Kalçaları kıpırdamayayı bırakır ve başını kaldırır, kaşları en lezzetli kaşlarını çatar.

Gülümsememle savaşıyorum.

Kaşları çatıldı. "Beni *yuhalıyor* musun?"

"Ne yapıyorsun?"

"Ne demek istiyorsun, ne yapıyorum? Seninle sevişiyorum." Yüz ifadesi hem kuşkulu hem de kararlı.

"Tatlım." Parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum. "Buzda insanları mahvediyorsun. Pis ağzınla bana ahlaksızca şeyler vaat ettin. Ve sen de çaresiz bir adam gibi amımı yedin. O yüzden bu enerjinin bir kısmını beni dövmek için kullanmanı çok isterim.

Şu anda olduğun gibi saplantılı bir adam gibi yat."

Diliyle üst dudağını dürtüyor.

"İyi bir çocuk ol ve bana neyin var göster," diye alay ediyorum.

Parmaklarıyla yanağımı okşuyor, çok tatlı ve nazik.

"İstediğinin bu olduğuna emin misin?"

"Senin tarafından becerilmek için mi? Evet, kesinlikle eminim."

"Tamam. Bunu yapabilirim." Burnumun ucunu öpüyor.

"Senin için." Dudakları benimkilerin üzerinde geziniyor. "Sıkı tutun tatlım, hayatının yolculuğuna çıkıyorsun."

Gülmeye başlıyorum, ama sırtına kadar çekip kalçalarını öne doğru çıkardığında bu bir nefese dönüşüyor. Yatakta yukarı doğru kayıyorum ve bir elimi yatak başlığına dayayıp diğeriyle gergin kolunu kavriyorum. Tanrım, harika ön kolları var.

Hıncırca bir kaşını kaldırıyor. "Biraz daha ister misin?" "Lütfen, teşekkür ederim, evet."

Dilini alt dudağında gezdiriyor ve kalçaları geri çekiliyor. Bitmek bilmeyen bir an boyunca bomboşum. Bu sefer hazırım ve onun hamlesini karşılamak için kalçalarımı yukarı kaldırıyorum.

"Aman Tanrım," diye inliyorum dolgunluktan. Pelvisinin klitorisime tam olarak doğru şekilde sürtünme şekli.

Dallas inanılmaz cezalandırıcı bir ritim başlatıyor ve her itiş beni daha yükseğe çıkarıyor, beni mutluluğun sınırına yaklaştırıyor. Sıkı kasları, yontulmuş çenesi ve yoğun ifadesiyle muhteşem olması canımı yakmıyor değil. Yatak gıcırıyor ve yatak başlığı her vuruşta duvara çarpıyor. Ve biraz mahremiyetimiz olduğu için çok mutluyum, çünkü sayıklama iniltilerini tutamıyorum. İşte

bir de Dallas tarafından *becerilmek* var. Pozisyonunu ayarlıyor ve kolunu dizimin arkasına geçiriyor, böylece açıyı değiştirebiliyor ve itişlerini derinleştirebiliyor. Ritmi hiç şaşmıyor ve hızını yavaşlatmıyor. Her nefes alışımında, inleyişimde ve tırnaklarımı tenine geçirdiğimde beni daha sert sikiyor. Hayatımın en iyi seksiydi.

"Şu haline bak, sikimin her santimini lanet olası bir tanrıça gibi içine alıyorsun." Dallas yanağımı okşuyor, kalçalarının benimkine çarpma şekliyle nazik bir çelişki. "Seni istediğin gibi beceriyor muyum?"

Başımı salladım. "Çok iyi, Dallas. Tam oraya tekrar dokun."

Dudakları, belden aşağısını sıkkan memnun bir gülümsemeye kıvrılıyor. "İyi bir kız olacak ve yakında benim için o orgazmlardan birinden daha vazgeçecek misin?"

İçine kaymamak için yatak başlığının kenarını kavıyorum. "Beni becermeye devam edersen iyi bir şansın olur," diye nefes alıyorum. Uçurumun kenarındayım, uçurumdan düşmemek için mücadele ediyorum çünkü bunun bitmesini istemiyorum. Ama sonra Dallas gidip o büyük, güzel, pis ağzını açmak ve beni devirmek zorunda kalıyor.

"Sikimin üzerine boşalmanı, bu mükemmel amcığın beni yumruk gibi sıkmasını hissetmek için sabırsızlanıyorum." Her nasılsa, bu cümlelerin tamamını homurdanarak söylüyor.

Ve hepsi bu kadar. Birkaç kirli kelime ve sert itişler sonrasında, tüm dünyam bir zevk girdabına dönüşüyor. Duygularım beni dönüştürürken gözlerim yuvalarından fırlıyor.

"Oh, hayır, hayır, hayır." Dallas çenemi avucunun içine aldı. "Gözlerini aç, güzelim. Sana ne yaptığımı görmeme izin ver."

Mutluluk dalgaları üzerimden geçerken onları açmak ve bakışlarıyla buluşmak için mücadele ediyorum. O anın samimiyetinde boğuluyorum. Dallas'ın gözlerinde yakaladığım ve tuttuğum duygular nefesimi kesiyor.

Ben orgazmın doruğuna ulaşana kadar Dallas onun kendisini altına almasına izin vermiyor. Çözülürken çok güzeldi, vücudu titriyordu, yüzünde sert bir ifade vardı.

Bizi yana yuvarlıyor ve bacağımı kalçasına asıyor, beni yumuşak ve yavaşça öperken bizi bir arada tutuyor.

"Merhaba." Parmaklarımı terli saçlarında gezdiriyorum.

"Hey." Burnumun ucunu öpüyor. "İyi yaptım, ha?" "En azından on üzerinden yedi."

"Pfft. Coşkun bana bir yalancı olduğunu söylüyor." Gülümsüyor ve bu kalbimin çarpmasına neden oluyor.

"Güzel. İyi iş çıkardın. Ama bunun seni etkilemesine izin verme. Sonraki performansların reytingini düşürebilir, bu yüzden en iyi performansını sergilemeye devam et," diye takılıyorum.

"Heyecanınızı yatıştıramazsanız, gelecekte B-oyunuma geçmem gerekebilir."

"Bu ne demek oluyor?"

"Yatakta biraz gürültü yapıyorsun."

Onu itmeye çalışıyorum ama belimdeki tutuşunu sıkılaştırıyor. "Sen bir pislüksin!"

"Şaka yapıyorum." Gözleri parlıyor. Neşeli.

"Hayır, değilsin." Gözlerim parlıyor. "Ailenin evin her yerinden duyabileceğini düşünmüyorsun değil mi?"

"Hayır. Ayrıca, lütfen hep böyle sesli ol. Buna bayılıyorum. Ve tırnakların, her zaman beni tırnaklarınla bıçaklamaya çalış. Özellikle de seks sırasında. Beni tahrik ettiğini söylerken şaka yapmıyordum."

"Nişanlandığımızdan beri söylediğin her şey doğru muydu?" Düşünüyorum.

"Sana hiç yalan söylemedim. İkimiz de Toronto'ya taşındığımızdan beri bir kez bile."

Kaşını izliyorum. Ne yapacağımı bilmediğim bir sürü duygum var. "Gerçekten benimle evlenmek istiyor musun?" Fısıldıyorum.

"Evet." Başını sallıyor ve gülümsemesi hüzünleniyor. "Biraz tersten gittiğimizin farkındayım ama artık resmi olarak kız arkadaşım olur musun, yani sahte değil gerçek olarak?" Sanki hayır dememi bekliyormuş gibi gergin bir şekilde yutkunuyor.

Burnunun ucunu öptüm. "Evet. Senin gerçek kız arkadaşın olacağım."

"Tanrıya şükür, en iyi oyunumu getirdim."

Beni öpüyor ve tekrar başlıyoruz, ama bu sefer yumuşak ve tatlı olmasına izin veriyorum. Çünkü ihtiyacı olan şey bu ve yaşadığımız onca şeyden sonra ikimiz de biraz şefkati hak ediyoruz.

BÖLÜM 31

DALLAS

Wilhelmina'nın muhteşem çıplak vücuduna sarılmış olarak uyanıyorum. Sıcacık ve hâlâ uyuyor. Bu yatağın rahatlığından ayrılmak i s t e m i y o r u m ama bugün büyük bir gün, harika sürprizlerle dolu, bu yüzden gerçekten harekete geçmeliyim.

Yine de bir dakika daha orada uzanıyorum, muhteşem hayatımın ışıltısının tadını çıkarıyorum. Dün geceki seks dönüştürücüydü. Hayatımın en iyi seksiydi, özellikle de ikinci turda bana izin verdiğinde.

onunla tatlı tatlı seviş.

Ereksiyonum gerçek bir sorun haline geldiğinde ve kendimi rahatlatma ihtiyacım görmezden gelinemeyecek kadar fazla olduğunda, dikkatlice yataktan kayıyorum.

İşemem mantıksız bir şekilde uzun sürüyor ve çıktığımda Wills artık yatakta değil. Ne yazık ki artık çıplak da değildi. Ama benim Terör tişörtlerimden birini giyiyor ve mükemmel kıcının kıvrımlarını sıyrıyor. "Ne muhteşem bir sabah. Hadi kahve yapalım ve salıncağa oturalım." Kollarını başının üzerine uzatıyor ve yüksek sesle esniyor. Çok geç olana kadar kapıda olduğunu fark etmiyor.

"Tatlım, bekle." Aceleyle bacaklarımı dün geceki boxer şortumun içine sokuyorum ve neredeyse yüzüstü yatağın köşesine düşüyorum. Tam kapıyı açacakken tökezleyerek odanın karşısına geçiyorum. Annem kapının dibinde duruyor.

Ön verandada, elinde bir tepsi unlu mamul ve taze meyve, yüzünde kocaman bir gülümseme.

Ama Wills'in donup kalmasına neden olan şey annemin ötesinde yatan şey.

Bahçenin bir tarafı yurtlarla dolu, diğer tarafında ise piknik masaları ve kahvaltılık yiyeceklerle dolu bir büfe bulunuyor. Suyun yanına kocaman bir gölge çadırı kurulmuş ve Muskoka sandalyeleri hala tüten ateş çukurunun etrafında dönüyor. Babamla hararetli bir şekilde konuşan Shilpa bizi ilk fark eden kişi oluyor. Bizi içine çekerken kaşları kalkıyor.

Üzerimizde kıyafet olmamasına rağmen annemin yüzü aydınlanıyor. "Oh güzel! Uyanmışsın!"

Shilpa merdivenleri tırmanır ve Wills'i sıkıca kucaklar. "Sürpriz!" Onu serbest bırakıyor ama muhtemelen Wills'i diğerlerinin gözlerinden korumak için kenara çekilmiyor.

"Ne haltlar dönüyor? Neden herkes burada?"

"Bu senin nişan partin." Wills'e bir çanta uzatıyor. "İçinde senin için bir gömlek var. Git üzerine bir şeyler giy ve bize katıl. Sonra bana dün gece hakkında bilgi verirsin." Göz kırıyor ve Wills'i bana doğru itiyor.

Bir elimi beline doladım ve onu kulübeye geri çektim. "Birazdan çıkacağız."

Kapıyı kapattım ve o da arkasını döndü. "Shilpa geldi."

"Evet. Arkadaşlarımızın çoğu geldi, Dred hariç. Çalışmak zorundaydı ama sevgilerini yolladı. Rix'in en iyi arkadaşı Essie, istersen makyajını yapmak için burada."

"Essie burada mı? Vancouver'dan bunun için gelmedi, değil mi?"

"Sanırım Toronto'ya geri döneceği için ev arıyor." Kendisi bir makyaj sanatçısı ve batı yakasında yaşıyor.

"Doğru. Bu mantıklı." Wills başını sallar. "Bunu kim ayarladı?"

"Annem yazın ilerleyen zamanlarında bir parti verme fikrini ortaya attı ama özellikle Ağustos ayında programınız çok yoğun.

sonbahar promosyonunu hazırlarken. Ve kadın takımıyla daha fazla proje üstleniyorsun." Ellerimi kollarında gezdiriyorum. "Yeniden bir araya gelmenin senin için zor olacağını biliyordum ve hafta sonunu arkamı kollayan ve sana benim gibi tapan insanlarla geçirmenin iyi olacağını düşündüm."

Wills bana göz kırpmıyor.

Onu takıntı haline getirdiğim onca zaman sayesinde ruh halini okumakta oldukça ustayım ama yüz ifadesini çözemiyorum. "Yanlış mı anladım? Babe Brigade'inin burada olması yanlış bir hareket mi?" Onun stresini hafifletmek istedim, arttırmak değil.

Başını sallar ve manikürlü parmaklarını dudaklarına bastırır.

"Üzgün müsün? Bana kafanda neler olduğunu anlat." Ellerimi omuzlarına koyuyorum.

"Üzgün değilim. Sadece... Çok fazla duygum var ve çok büyükler," diye fısıldıyor.

"Büyük duygularla başa çıkabilirim. Hepsini istiyorum." Ona yaklaşma hareketi yapıyorum. Güvenmesi gereken kişinin ben olduğumu, kalbini güvende tutacağımı kanıtlamak istiyorum. "Onları bana bırak."

Gülüyor ama sulu gözlerini tavana dikeyyor. Ellerini kalçalarına koyuyor.

"Ciddiyim, ciddiğim. Duygularını ortaya çıkar. Sahip olduğun her şeyi alacağım. Beni ısıranları bile."

Nefesini dışarı üflüyor. "Şu anda ağlamak istemiyorum."

Kollarımı ona doluyorum ve kendime doğru çekiyorum. O kadar mükemmel oturuyor ki, tüm yumuşak kıvrımları sert hatlarımla birleşiyor. "Benim için ağlayabilirsin. Ne tür gözyaşları olduğu umurumda değil. vardır. Onlar olabilir olmak mutlu Gözyaşları, bunalmış gözyaşları, ayın zamanı gözyaşları, gerçekten harika orgazm gözyaşları ya da erkek arkadaşın sahte nişanımızı kutlamak için tüm arkadaşlarımızı davet ettiği ve sen ne yapacağını bilemediğin için sahip olduğun tüm duygular."

"Aman Tanrım, saçmalıyorsun." Kollarını boynumun arkasına doladı. "Tüm arkadaşlarımızı davet ettiğin için teşekkür ederim. Sahte nişan olsun olmasın, tam da ihtiyacım

olan Şey bu."

"Güzel. Doğru anladığıma sevindim." Dudaklarımı başının tepesine bastırıyorum. "Desteklendiğini hissetmeni istiyorum. Bu hafta sonu senin için zor geçtiği için üzgünüm ve olanlar hakkında dürüst olmam dün geceye kadar sürdüğü için de üzgünüm."

Willy arkasına yaslanıp bana bakıyor, gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyor. "Önümde duran şeyi göremediğim için özür dilerim."

Başımı sallıyorum ve yanağını okşuyorum. "Özür dileme. Uzun bir geçmişimiz var ama umarım bir geleceğimiz de olur."

Ensemdeki saçları parmaklıyor. Küçük bir çekişle dudaklarına doğru eğiliyorum. Yumuşak bir öpücük, yılların özrüyle dolu.

Ellerimin kendi aklı var ve kıcını avuçlamak için sırtından aşağı kayıyor.

Wills geri çekilir, kaşları çatılır. "Bir saniye bekle."

Soru sorar gibi bir kaşımı kaldırıyorum.

"Dışarıda yurtlar var."

"Evet." Neredeyse biz buluşmaya gitmeden önce ortaya çıkacaklardı ama Ashish biz mekânı boşaltana kadar onları oyaladı.

"Arkadaşlarımız ne zamandır burada?"

"Biz buluşma için ayrıldıktan sonra gelmeye başladılar," diyorum.

"Yani dün gece döndüğümüzde buradalar mıydı?"

"Evet."

"Nasıl oldu da onları fark etmedim?" Bu soru daha çok bir suçlamaya benziyor.

"Beni kıyafetlerimden kurtarmakla biraz meşguldün."

Meme ucumu çimdikliyor. "O zaman neden bana söylemedin?" Gözleri dehşetle irileşiyor ve sesi fısıltıya dönüşüyor. "Dün gece gürültü yaptım."

"Muhtemelen çoktan uyumuşlardır."

Değillerdi. Geri döndüğümüzde sesler duydum ama bilinen nedenlerden dolayı onları görmezden gelmeyi seçtim.

Bana bir bakış attı.

"Tatlım." Elini tutuyorum ve yüzüğün takılı olduğu elinin arkasını öpüyorum. "Dün gece sadece en yakın arkadaşlarımız yatıya kaldı. Kimse sana katlama yeteneğimin tadını çıkardığın için sana kızmayacak."

Bana çok aşına olduğum bir bakış atıyor ve bu beni hemen sertleştiriyor. "Bana söyleseydin, bu kadar... sesli olmazdım."

"Özür dilerim."

Pelüş dudaklarını büzüyor. "Birazcık bile üzgün değilsin."

Başımı sallıyorum ve sonra bunu baş sallamaya çeviriyorum. "Tamam, bu bir yalandı. Seni o şekilde becerdiğim için üzgün değilim ama sürprizi bozmadığım için bana biraz kızgın olduğun için üzgünüm." O dudaklara karşı koyamıyorum, o yüzden denemedim bile.

"Ne yapıyorsun?"

"Özür diliyorum." Kolumu tekrar ona doladım. "Dudaklarımla."

Ağzının kenarını okşadığımda yumuşuyor ve bana doğru yaklaşıyor. Elleri kollarımdan yukarı kayıyor, omuzlarıma doğru devam etmeden önce bir an için pazularımı sıkmak için duraklıyor. Dillerimiz birbirine dolanırken tırnaklarını geçiriyor ve sanki bundan zevk aldığı için kendine kızıyormuş gibi küçük, ağlamaklı bir ses çıkarıyor. Bu da mantıklı, çünkü dün gece arkadaşlarımızın onun adımı haykırdığını duymuş olma ihtimali oldukça yüksek. Dürüst olmak gerekirse, o anda son on yıldır özlemine çektiğim kadının nihayet içinde olmanın ne kadar inanılmaz olduğuna odaklanmıştım, ne duyup duyamayacakları konusunda endişelenmiyordum.

Ereksiyonum onu karnından dürttüğünde, ağzını tekrar talep etmemi engellemek için ellerini göğsüme koyuyor. Aramıza bakıyor, tırnaklarını göğsümde gezdirirken dudaklarında sinsi bir gülümseme beliriyor. Elinin boxer külotunun kemerinin altından kayışını ve muhteşem sıcak, yumuşak avucunun ereksiyonumu çevrelemesini izliyorum.

Bana bilmiş bir bakışla bakıyor. "Beni sinirlendirmek seni heyecanlandırıyor mu?"

"Seninle ilgili her şey beni heyecanlandırıyor." Gerçek bu.

"Hmm... Bu belirsiz, güvenli bir cevap." Wills ona doğru eğilir

dizlerimi ahşap zemine koyup ereksiyonumu serbest bıraktım. "İyi bir çocuk ol ve boxerını indir, Dallas."

Arkadaşlarımız kesinlikle bekleyebilir. Ondan tişörtünü çıkarmasını isteyeceğim. Ayrıca yere diz çökmemesi için ona bir yastık teklif etmek isterdim ama o zaman bana dokunmayı bırakması gerekirdi.

Dili alt dudağında geziniyor ve eğiliyor. Sıcak nefesi başımın üzerinde kırılıyor. Sikim onun yumruğunda tekmeleniyor. Başını çevirip yanağını şafta sürttüğünde inliyorum. Bu belalı, hiçbir şeye aldırmayan kadını dizlerinin üzerinde, mutlu bir kedi gibi sikime sokulurken görmenin çok seksi bir yanı var. Yüzümü kalçalarının arasına gömmek ve bu kadar harika olduğu için bir teşekkür olarak onu saatlerce boşaltmak istiyorum.

"Çok güzelsin," diye bağıryorum.

"Dediklerimi aynen yapacak mısın?"

Herhangi bir şey. Otoriter olmasına bayılıyorum.

"Evet, Wills. Ne istersen. Alabilirsin."

Dudakları ucuma değiyor ve dizlerimin bağı çözülüyor. "Dün gece bana heyecanımı dizginlememi söylememiş olman çok kötü, yoksa sorunun için sana yardım etmeye meyilli olurum." Dudaklarını kafaya bastırıyor ve sonra onları ayırıyor, beyin eriten emiş uygularken hareketleri sözleriyle çelişiyor. Baş dudaklarının arasında kayboluyor ve kadın dilini döndürüyor.

Neredeyse utancımdan yerin dibine girecektim ve oracıkta boşaldım. Bir an dudakları aletimin başını sarıyor, sonra tekrar boxerımın içine sokup ayağa kalkıyor.

"Neden duruyorsun?"

"Herkes dışarıda bekliyor." Göğsümü okşadı. "Merak etme. Ağzım hiçbir yere gitmiyor ve bu sana daha sonra onu senin üzerinde kullanacağım tüm yolları düşünmek için zaman kazandıracak. Küçük bir cezanın kimseye zararı olmaz. Giyinip arkadaşlarımıza merhaba demeye gitmeliyiz." Kıcıımı çimdikliyor ve banyoya girip kilidi çevirirken omzunun üzerinden arsızca göz kırpıyor.

BÖLÜM 32

DALLAS

"S O, son birkaç gün içinde belli ki bazı şeyler gelişti," diyor Ash, annemlerin evinde kahvelerimizi yudumlarken.

O sabah biraz daha geç bir saatte.

Roman, Hollis, Tristan, Tristan'ın ortanca kardeşi Nate ve Flip at nalı oynuyorlar. Flip'in hokey dışında her şeyde bu kadar boktan olması beni hep şaşırtmıştır.

Kızlar sahile yakın bahçede kurulmuş çok sayıda piknik masasından birinde oturuyorlar. Hepsinin üzerinde Belalı Bebek Tugayı tişörtleri var ve Wills'in tişörtünde Belalı Bebek Tugayı Kraliçesi yazıyor. Gülümsemesi parlak ve güzel ve ağzına her baktığımda yeniden sertleşiyorum. Daha sonra işkence görmek için sabırsızlanıyorum. Yine de, yarın sabah çalışacağı için Toronto'ya dönene kadar beklemem gerekecek gibi bir his var içimde.

"Ona gerçeği söyledim."

"Sonunda." Çenesindeki kılları ovuşturuyor. "Belli ki her şey yolunda gitti."

"Evet. Uzun zamandır bekliyordum." Üzerimden bir yük kalktı ama şimdi yeni bir yüküm var. Kimsenin konuşmamızı duymadığından emin olmak için etrafıma bakıyorum ve sesimi alçaltıyorum. "Resmi olarak kız arkadaşım olmayı kabul etti."

Başını sallıyor. "Nişan ne olacak?"

"Umarım eninde sonunda bunu da gerçekleştirmeyi kabul eder."

Onun da bugün benim olduğum yerde olmasını istiyorum; tüm ailemiz ve dostlarımızla çevrili olmaktan, birlikte hayat yolculuğumuzun başlangıcını kutlamaktan büyük mutluluk duyuyorum. Ama Wills için bunların hepsi bir oyun. Benim içinse, istediğim her şey.

Lisedeki hokey arkadaşlarım ve Wills'in bizimle kutlama yapabilmek için eve dönüşlerini erteleyen öğrenci konseyi arkadaşları gelmeye başlıyor. Wills onları kızlarla tanıştırıyor ve bir an için gergin olduğunu hissediyorum, ancak Badass Babe Brigade her zaman onun arkasını kolluyor ve öğrenci konseyi arkadaşları her zaman Wills'e saygı duyan ve onu takdir eden iyi insanlardı, bu yüzden hepsinin iyi anlaşıyor gibi görünmesi mantıklı.

Lisedeki hokey arkadaşlarım soğukkanlı davranmaya çalışıyor ama hepsi Terör hayranı, bu yüzden enerji biraz çılgınlaşıyor. Kardeşlerim öğlen saatlerinde daha fazla yiyecek ve içecek geliyorlar.

Paris birasını kapar ve kalabalığı inceler. "Koyun Kışları nerede? Yoksa yüzlerini gösteremeyecek kadar iyi mi?"

Kaşlarımı çattım. "Daha iyi bilmeleri gerekirdi."

"Bu onlara hak etmedikleri kadar çok şey yüklüyor." Çenesini Wills'e doğru eğiyor. "Badass Babe Brigade?"

"Onlar Wills'in kız ekibi," diye açıklıyorum.

Paris kolunu benimkiyle birleştiriyor. "Lisedeki halinden çok farklı ama aynı, biliyor musun? Burası onun gibi biri için fazla sınırlayıcıydı. Her zaman kendisi olmak için savaşmak zorundaydı ve şimdi her şeyin merkezinde o var, değil mi?"

"Evet, gerçekten öyle. Bu kadar sıkı olmamızın büyük bir nedeni de o."

"İyi iş çıkardın, ağabey. O senin için mükemmel bir kadın."

"Evet. Öyle."

Bir motorun gürültülü vızıltısı bir an için konuşmayı imkânsız hale getiriyor. Bunu, insanların plastik bardaklarının devrilmesini önlemek için çabalamasına neden olan bir rüzgâr izliyor. Üzerimizden bir deniz uçağı geçiyor ve aniden Wills'in anneleri kollarını başlarının üzerinde sallayarak rıhtımın sonuna koşuyor.

"Ne haltlar dönüyor burada?" Flip bağırır.

"Kardeşlerim burada," diye sesleniyor Wills. İskeledeki annelerine katılmak için masadan kalkıyor.

"Hemi'nin kardeşi pilot falan mı?" Ash yanıma sokuldu ve tekrar Paris'e gitti.

"Ya da başka bir şey," diyorum. "Isaac'in büyük bir şirketi var ve Sam'in ne iş yaptığı hakkında hiçbir fikrim yok ama gizli bir ajan ya da iş bitirici olsa şaşırmazdım."

"Huh."

"Muhtemelen oraya gidip bir merhaba demeliyim."

"Muhtemelen, evet," diye onaylıyor Ash.

Ama iskelede onlara katılmak için bir hamle yapmıyorum. Çoğunlukla kendimi dizginlenemeyen enerjinin saldırısına hazırlıyorum. Ve hala kardeşlerinden biraz korkuyorum.

"Vay anasını. Sandy çok mu küçük, yoksa Sam o kadar büyük mü?" Paris soruyor.

"O kadar büyük."

"O bir tür efsaneydi." Paris saçını parmağının etrafında döndürüyor.

"Ne anlamda?" Ona yan gözle bakıyorum. "Nedir bu?" Saçlarına dolanmış elinin arkasına hafifçe vuruyorum.

Elinden bırakıyor ve omuz silkiyor. "Lisede oyun kurucuydu. Dorie'nin ablası birkaç kez onunla çıkmıştı ve bazı-" Bunu elinin tersiyle itiyor. "O sadece hayattan daha büyüktü ve görünüşe göre hala öyle." Beni ileri doğru itti. "Gidip merhaba demelisin. O senin kayınbiraderin olacak."

Ash ve Paris'in güvenliğinden ayrılıp rıhtıma doğru gidiyorum. Ama Sam uçaktan iner inmez, bakımlı sakalı ve havacı gözlükleriyle bir 007 ölüm ajanı gibi görünüyordu,

siyah takım elbise ve siyah elbise ayakkabılarıyla eski sınıf arkadaşlarımız tarafından kuşatıldı.

Isaac gözlerini devirerek onu atlatıyor. Bu durum için haki short, polo ve Birks giymiştir. Ayakkabıları dışında golf sahasından çıkmış gibi görünüyor. Wills'in annesi Isaac'in yanında. Beni içten bir sırt tokatlaması için kendine çekti. "Seni görmek harika, dostum."

"Sen de. Geldiğiniz için teşekkürler. Desteğiniz için minnettarız" diyorum.

"Sanki küçük kız kardeşimizin nişan partisini kaçıracağmışız gibi. Bu büyük bir olay." Omzunun üzerinden bakıyor ve sesini alçaltıyor. "Ayrıca, lise onun için pek kolay değildi, bu yüzden birini gömmek için bize ihtiyacı olursa diye bugün gelmeyi planlamıştık."

"Planlayacak cenaze yok," diye onu temin ederim.

"Cenazeler ölen insanlar içindir. Biz sadece onları yok ederiz."

Kıkırdıyorum ama boğazımda düğümleniyor. Cidden, şaka yapıp yapmadığını anlayamıyorum.

"Isaac, adamım! Seni görmek çok güzel!" Manning sırtını sıvazlamak için geliyor.

"Birkaç yıl oldu." Isaac sarılmaya karşılık verir. "Bir bira içip hasret giderelim." Manning Isaac'e rehberlik eder Yiyecek ve içecek çadırına doğru.

Sam partiye katılan heyecanlı kalabalığın arasından kolunu Wills'in omzuna atarak ilerliyor. Wills onun yanına sokulmuş durumda ve annelerine ya da kardeşlerine benzememesine rağmen, onların tam anlamıyla bir aile oldukları çok açık.

"Herkes burada olduğuna göre fotoğraflara ihtiyacımız var!" Georgie alkışlıyor. "Her iki aile de. Herkes bir arada!"

Benim ailem bir tarafta, Wills'in ailesi diğer tarafta olmak üzere bir araya geliyoruz ve arkadaşlarımız fotoğraf üstüne fotoğraf çekiyor. Wills koluma sarılıyor ve kameraya gülümsüyor. Şöhretimin içindeyim, ama Nerede olduğu konusunda endişelenme.

Çekim bittikten sonra Sam, Roman'la fotoğraf çektmek için ısrar ediyor.

Eğilip Wills'in şakağına bir öpücük konduruyorum. "İyi misin?"

"Evet. Güzel. Tüm halkımın burada olması güzel. Sam her zaman şovu çalsa da kardeşlerimin gelmesi de harika bir sürpriz oldu." Gülümsüyor.

"Futbol oynadığını unutmuşum."

"Çoğunlukla insanları bayıltmaya çalıştı." Tırnakları koluma batıyor. "Oh kahretsin. Geldiler."

"Kim geldi?"

"Sence kim?"

Kalabalığı tarıyorum ve Sean ve Brooklyn'i partinin kenarında buluyorum, pek de uygun değilmiş gibi görünüyorlar.

Sanki kızlar Wills'in düşmanının gelişini hissetmiş gibi, Shilps'in başını çektiği bir grup ortaya çıkar. "Her şey yolunda mı?"

"O burada," diyor Wills.

Shilpa'nın dudakları neredeyse bir hırıltı gibi kıvrılıyor. Omuzlarını geriye atıyor. "Bu ne cüret."

Hammer, Shilpa'nın kolunu tutuyor. "Bu tarafa geliyorlar."

"Seni yakaladık kızım," der Rix.

Bu kadınları seviyorum.

Brooklyn, Sean'ın elini tutup bize doğru gelirken altına sıçmak üzereymiş gibi görünüyor. "Hi-eee." Havada manyakça bir el sallıyor.

Wills gergin bir gülümsemeyle, "Gelebilmeniz çok güzel," diyor.

Elinin arkasını sıyrıyorum, sonra kollarımı kavuşturup bir adım öne çıkarak Brooklyn ve Sean'a ters ters bakıyorum. "Hayır."

Brooklyn'in gözleri etrafta gezinirken Sean'ın kafası karışmış görünüyor. "Hayır, ne?"

"Burada olamayacaksın. Wills'le konuşamayacaksın. Bizimle kutlama yapamazsın. Yaptığın onca pislikten sonra olmaz. Yapmaya *devam ettiğin* onca pislikten sonra. Hoş karşılanmıyorsun," diye çıktım.

Brooklyn yüzü kızarıırken alay ediyor. "Zaten gelmek bile istemiyordum." Sean'ın elini tutar. "Hadi gidelim."

Sean göğsünü kabartır. "Bunların hepsi bizim de arkadaşımız." "B u g ü n değil, değiller. Bugün Wills ve bizim ailemiz ve arkadaşlarımız. Ve buna sen dahil değilsin."

"Burada her şey yolunda mı?" Sam'in gözleri kısılır. "B ve S. Ne kadar tatsız bir sürpriz, değil mi? Seni kim davet etti?"

"Şimdi gidiyorlardı," diyorum Sam'e.

"İkinizi geçireyim." Sam kocaman bir kolunu omuzlarına atar ve onları geldikleri yöne doğru götürür.

Shilpa bana döndü. "Onu gerçekten azarlamak istiyordum ama bu harikaydı."

Bebek Tugayı alkışa boğuldu. Wills gömleğimin önünü tutuyor ve ağzımı kendine doğru çekiyor. "Bu kadar iyi bir çocuk... arkadaş olduğun için sana daha sonra iğrenç şeyler yapacağım."

"Bunun için çok heyecanlıyım."

Shilpa bizi ayırdı. "Ailen izliyor. Şimdilik gizli tut."

"Adil. Teşekkür ederim." Wills geri çekilir ve ellerini kalçalarının üzerinde düzeltir. "Bu çok sevindiriciydi."

"Hadi bunu eğlenceli bir şeyler içerek kutlayalım." Shilpa bana göz kırpmıyor ve kızlarla birlikte derme çatma bara gidiyorlar.

Brooklyn ve Sean'ı yere sermek en sevdiğim on şeyden biri. Wills'i arkadaşlarımız ve ailemizle çevrili, gülerken, gülümserken ve otantik, muhteşem benliği olurken görmek de öyle. Sevildiğinin, onu her zaman destekleyecek gerçek ve samimi dostları olduğunun hatırlatılmasına ihtiyacı vardı. Onu olduğu gibi sevdiğimizi.

Bir saat sonra yanıma sokuldu. Kollarımdan birini omzuna atıyor, diğerini belime doluyor ve başparmağını kemerimin halkasına sokuyor. "Bugün bunu gerçekleştirdiğin için teşekkür ederim."

Şakağından öperim. "Seni mutlu ettiğine sevindim."

"Öyle." İç çekiyor. "Sadece gerçek olmaması üzücü."

"Her şey sadece senin izin verdiğin kadar gerçek ya da sahtedir." Bir parmağıını çenesinin altına sokuyorum ve başını yukarı kaldırıyorum. Bunu, tüm bunları istediğimi ve onun hâlâ sadece bir rol oynadığını bilmek göğsümü ağrıtıyor. "Buradaki tüm bu insanlar seni seviyor. Hepimiz sana tapıyoruz. Tam olarak olduğun gibi." Bakışlarını tutuyorum. "Bununla ilgili her şey benim için gerçek. Ama benim olduğum yere gelmen zaman alacaksa sorun değil."

Beni yandan kucaklıyor ve kalabalığı incelemek için dönüyor. En büyük korkum bilinçaltımda belirirken derin bir nefes alıyorum. *Ya hiç yetişemezse? Ya bunu, beni, benim onu istediğim gibi asla istemezse?*

BÖLÜM 33

HEMI

"W küçük bir sorunumuz var." Çekiç ofisimde belirdi. ve
sinirli bir şekilde parmaklar ve muz-
baskı

Bileğinin etrafındaki toka.

Shilpa kahvesini bırakıyor. "Hafif mi?"

"Bir ile on arasında bir ölçekte, bu küçük sorunu nasıl değerlendirirsiniz?" diye sordum. Bu sabah tam bir karmaşa içinde geçti. Dün gece Dallas'ta kalmamalıydım. Ama o kadar ikna ediciydi ki.

Eve dönüş yolundaki iki buçuk saatimi, onu yalnız yakaladığımda yapmayı planladığım tüm kirli şeyleri ona acı verici ayrıntılarla anlatarak geçirmem de yardımcı olmadı. Tehditlerimi gerçekleştirebilmek için beni içeri davet ettiğinde ben de en az onun kadar heyecanlıydım. Çok az uykuyla bir gece idare edebilirim ama bütün bir hafta sonu başka bir hikâye. Ve tüm vücudum acayip ağrıyor. Dallas çarşılarının arasında son derece yetenekli ve dayanıklılığı benzersiz. Ağrıyan kalçalarımı rahatlatmak için küvete girsem ve beş saat uyusam fena olmaz.

"Muhtemelen sekiz."

Shilpa, "Bu hafiften önemli bir yükseltme gibi görünüyor," diye mırıldandı.

"Küçümsemeye çalışıyordum." Hammer sakinleştirici bir nefes verir. "Sevkiyat hâlâ depodaki buzdolabında duruyor."

"Gıda bankası açıldığında" -saate bakıyorum- "üç saat içinde orada olması gerekiyordu. Her şeyi ayarlamıştım. Cuma günü, herkes hafta sonu için ayrılmadan önce alınacaktı."

Hammer, "Sanırım şoför yükleme iskelesini kapatan bir kaza olduğu için geride kalıyordu, bu yüzden yarım saat gecikti," diye açıklıyor.

"Ve ofis kapalıydı," diye bitiriyorum.

"Bilseydim geri gelirdim ama şoför merkez ofisi aramış ve Topher'a aktarılmış, o yüzden yirmi dakika öncesine kadar haberim yoktu."

"Kahretsin." Bu da neden aranmadığımı ya da bilgi almadığımı açıklıyor. Bu bariz bir sabotaj. Topher çok ileri gitti. Ama onunla yüzleşmeden önce, bu berbat durumu idare etmek için bir plana ihtiyacım var. "Tamam. Gıda bankası açılmadan ve kadın ekibi gelmeden önce her şeyi oraya götürmek için hâlâ vaktimiz var." Bu ideal mi? En ufak bir şekilde bile değil. Ama gıda bankası arabayla yarım saat uzaklıkta ve her şeyi kamyonetimin arkasına yükleyebiliriz.

"Teknik olarak evet, ama oraya ayrı ayrı gitsek bile birden fazla yolculuk yapmamız gerekebilir."

"Neden? Ne kadar yiyecek var?" Perşembe günü ayrılmadan önce, bir kargo kamyonunu dolduracak kadar yiyecek vardı.

"Fresh Foods meyve ve sebzeleri Cuma sabahı teslim etti. Hala soğuk hava deposunda. Ama beklediğimizden daha fazlası var."

"Ne kadar daha?"

"Kamyonumu iki kez dolduracak kadar."

"Bu harika ve aynı zamanda bir sorun."

"Yardım etmeleri için Hollis ve babamı arayabilirim?"

Hammer öneriyor. "Ben de Ash'i arayacağım." Shilpa'nın telefonu çoktan el.

"Tristan ve Dallas'ı arayacağım."

Aramalar yapıldıktan sonra Shilpa ve Hammer yükleme iskelesine gidiyor ve ben de Topher'ı ziyaret ediyorum.

"Kadın takımıyla kişisel bir sorunuz mu var, yoksa sorunuz sadece benimle mi ilgili?"

Topher dudaklarını büzüyor ve tedirgin bir Kurbağa Kermit'e benziyor. "Bu teslimatla mı ilgili?"

"Evet, Topher. Teslimatla ilgili. Sen ve bu ofiste bu arenayı kullanan takımlarla doğrudan ilgilenen diğer herkes, kadın takımı için hazırladığım gıda bankası promosyonundan haberdardınız. Bunu bir toplantıda konuştuk ve haftalık e-postalarda bilgilendirildiniz."

"Bir sürü e-posta alıyorum."

"Hepimiz çok fazla e-posta alıyoruz. Cuma günü o çağrıyı aldığınızda, en azından bana ve ekibime bir e-posta gönderip neler olduğunu bildirmek aklınıza gelmedi mi ki bu sabah karşılaştığımız şeye yeterince hazırlanabilelim?"

"Cuma günü mesai sonrasıydı," diyor savunmacı bir tavırla.

"Ama yine de Cuma gecesi senden bir e-posta aldım. saat yedide pist saatinde. Yani bu bahane pek geçerli değil. Terör organizasyonuna olumlu basın getirmeye ve sporda kapsayıcılığa ve toplumumuzu desteklemeye tamamen bağlı olduğumuzu göstermeye çalışıyorum ve yaptığınız bu saçmalık bizi bir grup amatör pislik gibi gösteriyor."

Kravatını çekiştiriyor.

Onu bununla boğmak isterdim.

"Bu etkinlik üç saatten kısa bir süre içinde başlayacak. Ve işler yolunda gitmek yerine, her şeyi zamanında gıda bankasına ulaştırmak için çabalıyoruz. Bu haberin manşetini ve Terör'ü bir bütün olarak nasıl kötü yansıtacağını bir düşün Topher."

"Bakım bölümünü arayıp birkaç kamyonları olup olmadığını sorabilirim." Tekrar bilgisayarına bakar ve dağınıklığını toplamaktan daha önemli işleri varmış gibi faresini hareket ettirir.

"Ben çoktan hallettim. Yapabileceğin şey Denise'i aramak ve yanlış iletişim için şahsen özür dilemek."

Yarım saat sonra Dallas, Ash, Hollis, Roman, Flip ve Tristan büyük bir nakliye kamyonu ile deponun yükleme alanına gelirler. Ekibin fotoğrafçısı Kai ve PR bölümünün zaman zaman işbirliği yaptığı medya ilişkilerinden iki personel de yardıma geldi. Her şeyi yükledik ve yiyecekleri boşaltmak ve kurmak için yeterli zamanımız olacak şekilde teslim ettik. Destek için çok minnettarım, ancak Topher'in hayatımı zorlaştırmaya ve bu süreçte toplum için iyi şeyleri mahvetmeye kararlı olması beni hayal kırıklığına uğratmaya devam ediyor.

Her şey hazır olduğunda, ben ve Hammer hariç herkes yola çıkıyor. Geç teslimat dışında, kimse herhangi bir aksaklık yaşadığımızı tahmin edemezdi ve gıda bankası bağış için ve kadın ekibinin şimdiye kadarki en yoğun günlerinden biri olduğu ortaya çıkan yardımları için inanılmaz derecede minnettar.

Daha sonra Hammer ve ben diğer kızlarla Watering Hole'da buluştuk.

"Bunu kullanabilirmişsin gibi görünüyorsun." Shilpa bir bardak sodayı masaya doğru kaydırıyor.

"Kavruldum." Telefonum Dallas'tan gelen ve beni bir saat içinde alacağını bildiren bir mesajla çalışıyor. "Umarım Dallas'ın planları arasında ben uyurken kanepeye uzanıp film izlemek de vardır. Bu hafta sonundan sonra çok yorgunum."

Rix sırtıarak, "Kulağa harika vakit geçirmişsiniz gibi geliyor," dedi.

Essie parmağıyla onu işaret etti. "Camdan evlerde yaşayan insanlar taş atmamalı." Essie herkesi şaşırttı ve geçen hafta BC'den geri taşındı. Rix'in en iyi çocukluk arkadaşı olduğu için ne zaman şehre gelse grubumuzun fahri üyesi oluyor. Ve şimdi tekrar şehirde yaşamaya başladığından beri tam teşekküllü oldu.

Rix iki elini de kaldırır. "Taş atmıyorum. Sadece gerçek bir verici gibi görüldüğünü ve onu mutlu etmek istediğini söylüyorum."

Hammer, "Bana her zaman sizin önceliğiniz olduğundan emin olacak türden bir adam gibi geliyor," diye düşünüyor.

"Her seferinde on üzerinden on," diye katılıyorum. En azından iki gün önce seks yapmaya başladığımızdan beri böyle. Nişan partisi ve iki buçuk saatlik eve dönüş yolculuğuna rağmen son kırk sekiz saat içinde çok fazla seks yaptık. "Ama bu aramızda kalacak. Dallas'ın egosunun okşanmasına ihtiyacı yok."

Shilpa elimi okşadı. "Tatlım, herkes zaten biliyor. Kendi kulaklarımızla duyduk."

Ona bir pipet ambalajı fırlatıyorum. "Artık herkes orgazm sesimin nasıl olduğunu biliyor."

Rix kolumu okşuyor. "İstediğimden daha fazla insan orgazm sesimin nasıl olduğunu biliyor, böylece birlikte utanabiliriz."

"Buna minnettarım." Koluna sarıldım. "Ve nişan partisi için Huntsville'e geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Orada olmanız çok güzeldi, özellikle de yeniden bir araya geldikten sonra."

"Bunu hayatta kaçırmazdık."

Gülümsemesine karşılık veriyorum. "Her şey yolunda mı? Tristan daha önce gergin görünüyordu. Nate de dün."

Başını sallıyor. "O iyi olacak. Sadece bazı ailevi meseleleri var ve bu ona ne yapacağını bilemediği duygular yaşıyor."

"Babası ve kardeşleri iyi mi?" Ben soruyorum.

"Evet. Çözmeye çalışıyoruz. Endişelenecek bir şey yok."

Başımı sallayarak şimdilik bu konuyu kapatıyorum ve Tally'ye dönüyorum. "Gelecek ay taşınacağın rezidans için eşyalarını toplamaya başladın mı?" Bu yaz çok yoğun geçti. Haftanın beş günü dans ediyor ve yarı zamanlı olarak benim için çalışıyor.

"Bazı eşyalar kutularda. Ama odalar alıştığımдан daha küçük, bu yüzden getirdiklerim konusunda seçici olmaya çalışıyorum. Ve dairemin karma olduğunu öğrendim."

"Baban bu konuda ne hissediyor?" Ben soruyorum.

"Sakin olmaya çalışıyor ama anneme bu konuda stres yaptığını duydum. Annemden biriyle takılacak değilim ya."

oda arkadaşı. Bu, gerçekleşmeyi bekleyen bir felaket gibi görünüyor." "Tecrübelerime dayanarak söylüyorum, bunun en iyisi olmadığına katılıyorum.

Bütün bir yıl boyunca aynı mekanı paylaşacağınız bir adamla ilişki kurmayı planlamayın." diyor Rix.

"İkiniz için de işe yaradığını biliyorum ama birinci sınıfta çıktığım adamın hayatımın geri kalanını birlikte geçireceğim kişi olması pek mümkün görünmüyor. Yine de oda arkadaşım olacağı için heyecanlıyım," diyor Tally.

"Harika olacak," diye kabul ediyorum. Disiplinli, akıllı ve akıllı başında biri.

Yeni erkek arkadaşım kapıdan içeri girerken Watering Hole'un içinden bunaltıcı bir Temmuz havası esiyor. Dallas bir çift haki şort, lacivert bir tişört ve üzerinde düğmeleri açık, ekose kısa kollu bir gömlekle muhteşem görünüyor. Bakışları üzerime düştüğünde yüzünü aydınlatan gülümseme kalbimin teklemesine neden oluyor.

Restorana geçiyor ve çenemi yukarı kaldırıp beni nazikçe öperken parmakları çenemin kenarında kayıyor. "Merhaba. Yüzünü özledim."

Gülüyorum. "Birkaç saat önce benimleydin."

"Biliyorum. Ama tüm hafta sonunu birlikte geçirdik ve bugünün çoğunu seninle *geçirmedi*m. Böylesi daha iyi. Bu gece tekrar yatıya kalmalısın."

Kaşlarımı çatıyorum. "Dün gece olanlara uyumak demezdim."

"Yine de eğlenceliydi. Özellikle de senin-"

Parmağımı dudaklarına bastırıyorum. "İyi bir çocuk ol ve bunu sonraya sakla."

"Evet, hanımefendi." Gözleri ısınıyor ve dudağının kıvrılma şekli her şey aşağıda ve bel Heyecanlı.

"Üzgünüm ama on beş dakika içinde bir yerde olmamız gerekiyor."

Kızlarla vedalaşıp Dallas'la birlikte Watering Hole'dan ayrılıyorum.

"Herhangi bir ipucu var mı?" Parmaklarımızı birleştirirken soruyorum.

"Yakında göreceksin." Dudakları şakağımı buluyor. "Gıda bankasında her şey yolunda gitti mi?"

"Evet. Kurtarmaya geldiğin için teşekkürler."

"Dürüst olmak gerekirse, her zaman. İlk karşılamada ne oldu?"

"Topher oldu. Yükleme rampası girişi bir kaza nedeniyle kapatılmıştı, bu nedenle teslimatçı geldiğinde ofis kapalıydı. Çağrı Topher'a yönlendirildi ve Topher hiçbir şey yapmadı. Neyse ki bu sabah işe yarayacak kadar zamanımız ve yardım edecek insanımız vardı."

"Topher neden seninle uğraşıyor?"

"Sadece ben olduğum için, sanırım." Koluna sarılıyorum. "O ve ben hiçbir zaman iyi geçinemedik, ama şu anda seninle birlikte olmamın bana bir faydası yok."

Kaşlarını çattı. "İşini zorlaştırdım, değil mi?"

Omuz silktim. "Kalbin iyi bir yerdeydi. Sen takım için çalışan biriyle çıkan ünlü bir hokey oyuncusun. Ben ise bir oyuncuyu baştan çıkararak vicdansız bir kadınsın."

"Affedersiniz, beni öpmeniz için bile sizi sahte bir ilişkiye zorlamak zorunda kaldım. Ve bu çoğunlukla baskı altındaydı." Bunu hafife almaya çalışıyor ama gözleri dudaklarıma kayıyor, sanki o öpücükleri hatırlıyormuş gibi.

"Bana öyle bakmayı kes." Gözlerimi korumak için bir elimi kaldırdım. "Düşüncelerin yüzünün her yerinde yazılı ve müstehcen."

Elimi çekip parmak eklemimi ısıırıyor. "Daha sonra benimle kirlenmek ister misin?"

"Sadece toplum içindeyken uslu durabilirsen."

Dudakları müstehcen bir sırıtişla kıvrılıyor. "İyi olabilirim. Ama sadece senin için." En sevdiğim manikür-pedikürcünün önünde duruyor ve kapıyı açıyor.

"Bana manikür mü planladın?"

"Hayır. Hafta sonu için ayrılmadan önce tırnaklarını yaptırmıştın. İkimize de pedikür ayarladım."

Ona gülümsüyorum. Daha önce nelerden hoşlandığıma bu kadar dikkat eden biriyle birlikte olmamıştım. "Evet, öyle."

Cevap sırtışı kalpleri ve külotları eritir. "Onaylıyorsun."

"Kesinlikle onaylıyorum." Ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum ve çenesinin kenarını öpüyorum. Korkunç derecede şaşırtıcı.

Spaya girdiğimizde parmaklarımızı bağladı ve bizi iki sandalyeye yerleştirdiler. Anita, her zamanki teknisyenim, bana bir dedikodu dergisi uzatıyor.

"O da ne?" Dallas soruyor.

"Senin için neyin iyi olduğunu biliyorsan, dalga geçmeyeceksin." Anlamalı bir kaşımı kaldırıyorum.

Başka bir teknisyen olan Paramita, Dallas'ın önünde oturuyor.

"Merhaba. Ayaklarım Hemi'ninkiler kadar güzel olmadığı için üzgünüm. Ben Dallas, o da hayatımın aşkı."

Paramita güler. "Kim olduğunuzu biliyorum. Kocam ve oğlum Terör hayranı."

"Öyle mi? En sevdikleri oyuncular kimler?"

"Oğlum size bayılıyor ve kocam da Hollis Hendrix hayranı."

"Hendrix uzun zamandır takımla birlikte."

Dallas yerleşiyor ve Anita ile Paramita'ya beni anaokulundan beri nasıl tanıdığını anlatarak onları eğlendiriyor. "Ayakkabılarını bağlamayı öğrenen ilk kişi oydu ve bunu öğrenene kadar tüm oyun zamanını diğer herkese öğreterek geçirdi."

"Hemi'ye benziyor," diyor Anita. "Peki siz ikiniz sonunda nasıl bir araya geldiniz?"

"Bir adamın onu rahatsız ettiğini gördüm ve buna dayanamadım, bu yüzden iyi olduğundan emin olmak için yanına gittim. Olaylar birbirini izledi ve sonunda onu iyi bir erkek arkadaş olduğuma ikna edeceğimi düşündüm ve işte buradayım." Çenesini yumruğunun üzerine koyuyor ve bana gülümsüyor. "En sevdiğim ayak parmağı koruyucumla. Beni her zaman tetikte tutuyor."

Bir saat sonra ayak tırnaklarım mosmor olmuş, Dallas da Anita ve Paramita'yı başarısız tanıtım operasyonlarıyla ilgili hikayelerle gülmekten kırıp geçirmişti. Paket servis alıp onun evine döndük. "I

Bu gece tekrar yatıya kalamam," diye uyarıyorum asansöre binip onun çatı katına çıkarken.

Kaşlarını çattı. "Neden olmasın?"

Gözlerinin arasındaki çizgiyi yumuşatıyorum. "Çünkü bu hafta sonu çöp gibi uyudum, önce cinsel gerilimden sonra da gerçek seksten. Bu gece uyumam lazım ki yarın işimi yapabileyim."

"Ya bütün gece seni kaşıklarsam?"

"Eğer benimle şımarırsan, sertleşeceksin ve sonra onu kıcıma sürteceksin ve ikimiz de bunun neye yol açacağını biliyoruz." Dallas'a ya da D'ye karşı koyamayacağım. Bunu zaten biliyorum.

"Erkenden seks yapıp dokuzda yatakta olabiliriz."

Gözlerim kayarak kapandı. "Benimle seks pazarlığı yapmaya çalıştığına inanamıyorum."

"İşe yarıyor mu?"

"Hayır." *Kesinlikle evet, öyle.*

Beni aynalı duvara yaslıyor ve dudaklarını çenemin kenarında gezdiriyor. "Senin tadına bakmak için yanıp t u t u ş u y o r u m , tatlım. Senin içinde olmaya ihtiyacım var ve seni boşaltırken mükemmel, güzel dudaklarında adımın sesini duymaya ihtiyacım var."

"En geç dokuz-dokuz buçukta yataktayız ve eğer gecenin bir yarısı sertleşmiş aletini kıcıma sürtersen, seni pişman ederim."

Geri çekiliyor, gözleri karanlık ve gülümsemesi ilkel bir tatminle dolu. "Gecenin bir yarısı aletimi kıcına sürmek yok." Bana izci selamı veriyor. "Söz veriyorum, her orgazmına değecek bir şey yapacağım." Asansörün sesi çatı katına vardığımızı işaret ederken geri adım atıyor.

Kapıdan girer girmez beni soymasını bekliyorum. Ama onun yerine, biz paket servis yerken izlemek için en sevdiğim filmlerden birini açıyor. Saat çoktan sekiz olmuştu.

Yemeğimiz bittiğinde. Artanları buzdolabına koyuyor, ben de üzerimi değiştirmek için banyoya gidiyorum.

Oturma odasına döndüğümde Dallas hâlâ mutfaktaydı. Yan sehпасındaki meyve sepetinden tığ işi şeftalilerden birini kapıp onun devasa çizgi roman koleksiyonuna göz atıyorum, sonra büyük boy kanepesine uzanıp başımın arkasına ekose bir yastık sıkıştırıyorum. Bir dakika sonra dönüyor ve üstüme uzanıyor, başını göğsüme yaslıyor ve ağırlığıyla beni kanepeye bastırıyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Sarılıyorum."

"Göğüslerimle mi?" Gülüyorum ve parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum.

"Hepinizle birlikte." Burun kıvrıyor. "Yeterince yaklaşıyorum. Çok iyi hissediyorsun, Wills." Dudakları çıplak teni buluyor. "Hâlâ açım. Tatlı olarak seni yememe izin verecek misin?" Kaşları dans ediyor, sırtışı geniş ve o kadar güzel ki beynimi karıştırıyor.

Bir kahkaha patlattım.

"Bu bir evet mi?" Burnumun ucunu öpüyor.

"Evet, amımla öpüşebilirsiniz."

Başını eğiyor, dizini kalçalarımın arasına sokarken dudakları benimkileri yakalıyor. Öpücüğe, dudaklarının benimkilere karşı yumuşaklığına gömülüyorum. Kalçalarını yuvarlarken çenemin kenarını okşuyor ve göğsümden aşağı doğru inmeye başladığında zaten nefes nefese ve ağırlıyım.

Dizlerinin üzerine çöküyor, gömleğini başının üzerine çekip benimkini çıkarmama yardım ediyor, sonra pantolonumu ve iç çamaşırlarımı da çıkarıyor. Sıcak bakışları vücudumu okşuyor ve elleriyle uyluklarımın dışını düzeltiyor. Başını tekrar eğiyor ve yumuşak karnımdan kalçalarımın tepesine kadar uzanan bir yolu öpüyor.

Ve sonra ağızı üzerimde, dili dönüyor, parmakları içimde kayıyor, her mükemmel zamanlanmış pompa ve kıvrımla beni mutluluğa doğru itiyor. Gözlerimi ondan alamıyorum.

Beni yiyip bitirirken, diliyle ve parmaklarıyla beni sikerken umutsuz, açgözlü sesler çıkarıyor.

Kenarda sallanıyorum, kendimi tutuyorum, ama gözleri kalkıyor ve beni çok iyi bildiğim o bakışla iğneliyor. Ağzı klitorisime kilitlenmişken bile dudağı sinsi bir sırıtışla kıvrılıyor ve bir parmağı aşağı kayarak arka kapıma bastırıyor. Parmaklarını daha derine iterken, o tek parmak kığımın içine kayıyor. Gözlerim doluyor ve tüm vücudumu saran bir ürperti içimden geçiyor. Orgazm muhteşem derecede yoğun, beni altına çekiyor ve Dallas'ın adını inlerken beni orada sabit tutuyor.

Ben kemiksiz ve nefes nefese kaldığımda şortunu ve boxer'ını çıkarıyor, cüzdanından bir prezervatif çıkarıp takıyor, sonra tekrar bacaklarımın arasına giriyor.

"Bunu yatak odasında bitirmek istemiyor musun?" Tırnaklarımı göğsünde gezdirirken soruyorum.

Ereksiyonunu kavrayıp kendini hizaya getirirken başını sallıyor. "Bu kanepeye her uzandığımda senin içinde olmanın anısını yaşamak istiyorum."

"Biraz takıntılısın, değil mi?" Hiç böyle biriyle birlikte olmamıştım.

"Tamamen, tartışmasız, utanmazca takıntılı." Burnumun ucunu öpüyor. "Şimdi seni kanepeye yapıştıracağım, tatlım."

Tırnaklarımı ensesine geçirerek, "Hadi bakalım tatlım," diye alay ediyorum.

Kalçaları öne doğru sarsılıyor ve sert bir hamleyle içimi dolduruyor. Beni tekrar doldurmadan önce sırtına kadar geri çekerken bacağımı kalçasına asarak inliyorum. Geniş, sıcak avuçlarıyla yüzümü çerçeveleyiyor.

"Gözlerini benimkilerden ayırma," diyor. "Sana ne yapacağımı görmek istiyorum."

Beni becermeye devam ediyor, ritmi de ifadesi kadar yoğun. Gözlerinden geçen her duyguyu görüyorum, ilkel tatmin duygusu gözlerini karartıyor.

Bir orgazm daha içimden geçerken ve onun adı dudaklarımdan alçak, çaresiz bir iniltiyle dökülürken bakıyorum.

"Bu sesi seviyorum..." Dallas kolunu bacağımın altına sokuyor, açıyı değiştiriyor, daha derine iniyor ve orgazmı uzatıyor. Boşalmadan, inlemeden ya da tırnaklarımı sırtına geçirmeden duramıyorum.

Aramızdaki kimya ateşleyici, seks bir keşif ve ben şimdiden onun vücudunun benimkinin üzerinde hareket etmesinin, beni tamamen doldurmasının bağımlısı oldum. Ama doyamadığım şey, onun mest olmuş ifadesi, duygularını özür dilemeden ortaya koyma şekli. Dallas'tan önce hiç bu kadar sevildiğimi, bu kadar tüketildiğimi ya da bu kadar önemsendiğimi hissetmemiştim.

Ve o zirveye ulaşırken gözlerimi ondan ayıramıyorum. Kasları gergin, boynu geriliyor, pazıları esniyor. Bir an için bana istediği gibi çıkma teklif etseydi nasıl olurdu diye merak ediyorum. O benim ilkim olur muydu? Bana kendimi bu kadar özel, bu kadar arzulanmış hissettirir miydi?

Tüm o sert çizgiler ve kesik açılar birden yumuşuyor ve beni kanepeye bastırıyor, dudakları boynumu bulup kulağıma ulaşana kadar süzülürken hala ağırlığının çoğunu taşıyor. Tenimde hareket ediyorlar ve ben içgüdüsel olarak ses olmadan ne söylediğini anlıyorum.

Beni sevdiğini.

Benim olduğunu.

Kalbi de öyle.

BÖLÜM 34

DALLAS

"İ eğitim kampının önümüzdeki ay başlayacağına inanamıyorum. Yaz nereye gitti?" Hollis başını sallarken squat rack'e.

Ağustos'un sonuna yaklaştık bile. Bu yaz hayatımın en güzel yazı oldu. Şimdiye kadar.

"Biliyorum dostum." Tristan mekik çektiği eğimli banktan homurdanıyor. "Bea birkaç hafta içinde kurslara başlıyor ve heyecanla sinirleri birbirine karışmış durumda." Rix'e böyle hitap eden tek kişi o.

"Maaşını tam alamadığı için hâlâ stresli mi?" Flip tek kollu sınavlar arasında soruyor.

"Evet. Aylık harcamalar için hesap tabloları hazırlıyor. Ona sorun olmadığını ve bunu halledebileceğimi söyleyip duruyorum ama bu onun takıntılarından biri, bu yüzden yapması gerekeni yapmasına izin veriyorum."

"Eninde sonunda rahat edecektir," diye güvence veriyor Flip.

"Umarım öyledir. Terapistiyle daha sık görüşmeye başladı, bu çok yardımcı oldu," diye onaylıyor Tristan bana bakarak. "Hemi ile aranız nasıl?"

"İnanılmaz." Göğüs presi için bir plaka seçiyorum ve banklardan birine uzanıyorum. "Ona karşı hissettiklerimi saklamak zorunda olmamak güzeldi." Son zamanlarda benimle daha çok gece geçiriyor. Ve kıyafetlerini de bırakıyor. Benim evimde kalması mantıklı.

Sessiz olmak ya da kanepede öpüşürken birinin araya girmesi konusunda endişelenmiyorum. Hayatımın en güzel yazı olduğunu söylemiş miydim?

"Bunun olacağını tahmin edemediğime inanamıyorum," diye yakınıyor Flip. "Hepimiz gördük," diye mırıldandı Ash, sonra kaşlarını çatı Telefon. "Kahretsin. Bana bir dakika ver." "Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Shilps bu sabah kendini kötü hissediyordu. Umarım bir şeye yakalanmamıştır." Telefona cevap vermek için koridora çıktı.

"Umarım iyidir." Spor salonunun kapısının arkasından kapanışını izledim.

Bu gece çifte randevumuz var. Wills'le baş başa kalmayı seviyorum ama Ash ve Shilpa'yla da bir şeyler yapmak güzel oluyor. Bazen Rix ve Tristan, Hollis ve Hammer da bize katılıyor. Toronto'ya geldiğimden beri ilk kez bir kız arkadaşım oldu ve bunun Wills olması... Sanki hayatım tamamlanmış gibi. İstedğim her şeye sahibim - harika arkadaşlar, harika bir aile, harika bir iş ve hayallerimin kızı. Yatakta maceracı olması ve güç dengesinin bağımlılık yapması da cabası.

Roman, "Geçen sabah ofiste de kendini iyi hissetmiyordu," diyor.

"Umarım sahip olduğu şeyi Wills'e bulaştırmaz." Bu ikisi birlikte çok zaman geçiriyor. Hammer ve Tally de ofiste çalıştığına göre, dikkatli olmazlarsa grubumuzun yarısına bir şey bulaşabilir.

Ash bir dakika sonra döner.

"O iyi mi?" diye sordum.

"Evet. Her şey yolunda." Bize başparmağıyla onay veriyor ama hâlâ biraz endişeli görünüyor.

Ash ve ben antrenmanımızı bitirdik, çocuklarla bir şeyler atıştırdık ve eve gittik.

"Çifte randevuyu ertelemeniz gerekiyor mu?" Kısa mesafeyi arabayla giderken sordum. Ash ve Shilpa benim evimin karşısındaki binada oturuyorlar.

"Ciddi bir şey değil. Sadece kızıl gelgitin gelmesinden dolayı biraz hayal kırıklığına uğradı. Bir aile kurmakla ilgili tüm konuşmalar geçen ay çok fazla pratik yapmasına neden oldu ve doğum kontrolünü bıraktık. Bunun hemen gerçekleşmeyeceğini biliyoruz ama birkaç gün gecikti ve heyecanlanmaya başladı. Bu gece dışarı çıkmak onun için iyi olacak."

"İki ayağınla birden atladığını fark etmemiştim," diyorum.

"Değildik ama tohumu ektik ve şimdi benden tohumumu ekmemi istiyor." Alt dudağını ovuşturuyor. "Her neyse, sen ve Hemi iki ayağınızla birden atlamak konusunda bir şeyler biliyor gibisiniz."

"Hayatımın en güzel yazıydı." Kolçağa vuruyorum.

"Ama..." diye bastırıyor.

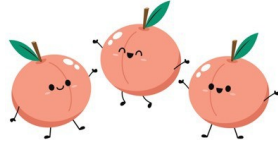
İç çekiyorum. "Bu bir *ama* 'dan çok bir *keşke*. Her şey biraz ters."

"Nişan yüzünden mi?" diye soruyor.

Çenemi ovuyorum. "Evet. Bu bir şekilde beliren bir şey. Onun da bunu benim gibi istemesini istiyorum."

"Oraya varacak." Omzuma vurdu. "Duygularınla ondan çok daha fazla zaman geçirdin."

"Umarım öyledir." O haklı. Onu yıllardır seviyorum. Onun beni sevecek zamanı bile olmadı. Ama ona karşı hislerim sarmaşık gibi yayılıyor, büyüyor ve ona yetişmek için asla yeterli zamanı olmayacağından endişeleniyorum.

O akşam asansör çatı katına çıkarken, "Bu gece burada kalıyorsun," diyorum. Wills, kıvrımlarını inanılmaz bir şekilde ortaya çıkaran anvelop bir elbise giyiyor. Kalçasındaki fiyongu bir kez çektiğimde istediğim her şey parmaklarımın ucunda.

Bana yarım bir gülümsemeyle bakıyor. "Bu bir istekten çok bir emre benziyor." Kravatımın ucunu parmaklıyor, alt dudağı dişlerinin arasından kayıyor.

"Yani hızlı ve kirli mi istiyorsun?" Çenesinin kenarını kıstırdım.

"Yani bana ön sevişmeyle işkence edip beni diken üstünde tutmanın aksine mi?" Beni göğsümden dürtüyor.

"İtiraf et. Buna bayılıyorsun, Wilhelmina." Dizimi kalçalarının arasına sokuyorum ve lobunu dişlerimin arasına alıyorum.

Ne onaylama ne de inkâr anlamına gelen bir ses çıkarır.

"İşini her zaman kolaylaştırabilirsin." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum.

"Bu nasıl?" Çenesini yukarı kaldırarak onu öpmesi için sessiz bir istekte bulunuyor.

Bir santim geri çekiliyorum. "İyi bir kız ol ve bu sefer kontrolü bana bırak." Nazik parmaklarımla yanağını okşuyorum. "Seni sınırdan tutmayacağım. Kapıdan girer girmez senin için dizlerimin üzerine çökeceğim. İkimiz de biliyoruz ki seni iki dakika içinde boşaltabilirim."

İnliyor. "Kirli oynuyorsun, Dallas."

"Bu bir evet mi o zaman?" Elimi onun yan tarafında gezdiriyorum ve elimi kışına dolayarak onu kalçama doğru çekiyorum.

Kızgın bir ses çıkarıyor.

"Savaşmadan istediğini almak için son şansın. O şeyi dilimle yapacağım. Bunun için yalvartmayacağım bile."

İç çekiyor. "İyi. Evet." Ellerini saçlarımla arasına sokuyor ve ağzımı kendine çekmeye çalışıyor.

"Evet ne?"

Gözlerini kısar.

"Kelimeleri söyle, tatlım."

"Kontrol sende olabilir."

Sırıttıyorum.

Hırlıyor.

Asansör kapısı çalıyor ve parmaklarımızı birleştirerek geri çekiliyorum. Wills elimi çekiştirerek daha hızlı yürümemi sağlamaya alışıyor. Haftalar önce -kız arkadaşım olmayı kabul eder etmez- ona verdiğim anahtarlığı bulmak için çantasını karıştırıyor. "Nerede o?" diye homurdanıyor.

Ceketimin cebinden benimkini çıkarıp sensörün üzerinden geçiriyorum. Bana bir kez daha alaycı bir bakış atıyor, kravatımı tutuyor ve beni de kendisiyle birlikte içeri çekiyor.

atı katıma girer girmez beni soymaya başladı. Parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum ve sırtı kapıya değene kadar onu sıkıştırıyorum, ellerini başının üzerinde sabitliyorum.

"Bana işkence etmeyeceğini söylemiştin," diye yakınıyor.

"Yapmayacağım."

"Seni ıplak istiyorum."

"Bu çok güzel." Dudaklarını yakalıyorum ve içine giriyorum. İnliyor ve bana doğru eğiliyor, tırnakları ellerimin arkasına batıyor. Dizim tekrar kalçalarının arasına giriyor ve kalçalarını yuvarlıyor. "Ama kontrolü bana verdin, o yüzden hazır olduğumda soyunacağım." Burnunun ucunu öpüyorum ve rahatsız edici bir ses çıkardığında gülümsüyorum.

Belindeki fiyongu çekiyorum ve elbisesinin bir tarafı açılıyor. Sonra, iç taraftaki bağı çekiyorum ve elbiseyi omuzlarına doğru itiyorum. Yere düşmeden yakalıyorum ve kapının yanındaki kancaya asıyorum. Kraliyet mavisini dantel bir sütyen ve ona uygun bir külot giyiyor.

"Tanrım, çok seksisin ve tamamen benimsin."

Arkasına uzanıp sütyeninin kopçasını açarken onu tekrar öpüyorum. Sütyen kollarından aşağı kayıyor ve çıplak meme uçları göğsüme değiyor. Böyle gecelerde, Wilhelmina dizginleri bana verdiğinde, onun her santimine tapmak istiyorum. Göğüslerini avuçluyorum, köprücük kemikleri boyunca öperken başparmaklarım göğüs uçlarında geziniyor. Onu emmek için duruyorum

Dizlerimin üzerine çöktüğümde meme uçları ve sonra başparmaklarımı külotunun bel bandına takıp bronzlaşmış kalçalarından aşağı sürüklüyorum.

Bir öpücük konduruyorum ve derin bir nefes alıyorum. "Bütün gece boyunca Wilhelmina, senin için dizlerimin üzerine çökmeyi düşündüm." Bir elimi baldırının arkasından kıvrıp omzumun üzerine getiriyorum ve onu kendime açıyorum. "Seni kendine getirmek ne kadar sürer sence?" Bir inilti üzerine onu boylu boyunca yalıyorum.

"Aman Tanrım." Dizimin yanındaki ayak parmakları kıvrılırken bir eliyle kapı kolunu, diğeriyle omzumu kavriyor.

Parmaklarını saçlarımın arasına sokuyor ve dilimin girdabına uyarak kalçalarını döndürüyor. Yumuşak inlemeleri daha da derinleşiyor, tırnakları kafa derime batıyor ve bacakları titremeye başlıyor. Bir dakika sonra dudaklarından benim adımla birlikte kısık bir ses dökülüyor ve dizleri bükülüyor.

Aceleyle kalkıyorum, kışını kavriyorum ve onu kaldırıyorum. Kollarını boynuma ve bacaklarını belime doladığında koordinasyonsuzdu ama onu yatak odasına taşıırken sıkı sıkı tutuyordu.

Onu yatağıma yatırıyorum ve o diz çöküp beni kıyafetlerimden çıkarmak için uğraşırken, gömleğimin düğmeleriyle uğraşırken kenarda duruyorum. Ama avuçları göğsüme değdiği anda iç çekiyor, sanki sonunda bana dokunabildiği için rahatlamış gibi.

"Tanrım, çok güzelsin," diye mırıldanıyor, parmakları karnımdan aşağı doğru inerken kıvrımlarımın ve çukurlarımın izini sürüyor. Kemerimi çözüyor, sonra pantolonumun düğmelerini açıyor. Çırılçıplak kaldığım anda bana en nazlı, en tatlı gülümsemesini takınıyor. "Şimdi beni becerecek misin?"

"Yakında." Yüzünü avuçlarımın arasına alıp öpüyorum, sonra onunla birlikte yatağa tırmanıp kalçalarının arasına yerleşiyorum. Kalçalarını yukarı kaldırıyor, sikim kaygan teninin üzerinde kayarken bir kez daha iç çekiyor, ama içeri itmek için bir hamle yapmıyorum, ikimizin de çaresizce istediği şeyi ona vermiyorum.

Bir kolumu kaldırıp üzerine çıkıyorum, sikimin başı karnının alt kısmına dayanıyor.

Kaşlarını çatıyor. "Ne yapıyorsun sen? İçimde olman gerekiyordu."

"Yakında olacağım." Onu öpmek için eğildim. "Benim için karnının üstüne yat, tatlım."

Gözleri parlıyor ve ters dönüyor. Kalçalarımı indiriyorum ve sikim kış yanaklarının arasından kayıyor. Ağırlığımı bir koluma vererek saçlarını omzunun üzerinden geçiriyorum, sırtını ve boynunun narin kıvrımını ortaya çıkarıyorum. Başını çeviriyor ve ağırlığım onun üzerine yerleşirken dudaklarımı yanağına bastırıyorum.

Mırıldanıyor ve altımda kıpırdanıyor, kalçalarımı geri kaydırduğımda kışını yukarı itiyor. Başı aşağı kayarak girişini dürtüyor.

Wilhelmina geriye uzanıyor, parmakları uyluğumun dış kısmına baskı yapıyor. "Bir dakikalığına çıplak kal lütfen Dallas."

Korunma konusunu konuşmuştuk. Doğum kontrol hapı kullanıyor ve yıllardır kullanıyor. Telefonunda alarmı var ve her gün aynı saatte alıyor. Ondan önce, biriyle yatmayalı inanılmaz uzun bir zaman olmuştu. Hayallerimin kadını tam karşımdayken anlamsız bir seks yapmak zordu.

Omzundan öperim. "Bir dakikalığına." Öne doğru kayıyorum, kendimi ona bırakıyorum.

"Kahretsin, Tanrı'ya şükür," diye inliyor Wilhelmina.

Yüzümü boynunun yan tarafına bastırıyorum, dudaklarımı ayırıyorum ve dişlerim hafifçe tenine batarken, sadece itme arzumu kontrol etmeye çalışıyorum. *Sikmek. Sahiplen. Sahiplen.*

Parmakları saçlarımı buluyor ve başını çeviriyor, dudakları benimkini arıyor. "Lütfen, Dallas."

Bir avucumu yanağının altından geçirip ağzını kendi ağzımla kapatıyorum ve şehvetle sıırıslık olmuş bakışlarıyla buluşuyorum. Onun her yönünü seviyorum ama bu en sevdiğim yönü. O her zaman dengeli ve

Kontrol. O kendi alanının efendisi ve kendisinden şüphe duymayan biri. Ama onun kendini teslim edişini, kontrolden vazgeçişini görmek nadir ve özel bir hediye. "Lütfen, ne?"

"Lütfen sık beni."

"Ne kadar iyi bir kız." Kalçalarımı geri çekip tekrar içeri itiyorum. "Ne kadar da terbiyeli."

"Tanrım, evet." Parmakları saçlarımda kıvrılıyor, ona istediğini verirken sıkıca kavırıyor. İkimizin de istediğini.

Ama ben çıplak durumdayım ve her ne kadar onun içinde bitirmek istesem de, bu almak istediğim bir risk değil. Şimdi olmaz. Sahte bir nişanın üstüne planlanmamış bir hamilelik, ona yüklemek istediğim bir şey değil.

Çekiyorum ve o hoşnutsuzluğunu dile getiriyor. Omzunu öpüyorum. "Yakında tekrar içine gireceğim. Sadece prezervatife ihtiyacım var."

Komodinden bir tane aldım ve dizlerimin üzerine çöktüm. Kendime engel olamıyorum, kıcını tokatlıyorum, sonra sikimi yanaklarının arasına bastırmadan önce o noktayı yoğuruyorum ve prezervatifi uzunluğumdan aşağı yuvarlamadan önce birkaç vuruş için bölmeyi beceriyorum. Tekrar içeri iterken kalçalarına sarılıyorum.

"Aman Tanrım, teşekkür ederim." İnliyor.

Kürek kemiklerinin arasını öperken kıcını yoğurmaya devam ediyorum ve kalçalarımı yuvarlayarak derinlerde kalıyorum. İkimiz için de yeterli olmadığında, dizlerimi kalçalarının arasına sokuyorum. Kalçalarını kavrayıp onu kendimle birlikte yukarı çekerken, "Benim için dört ayak üzerinde dur," diye emrediyorum.

Onu tekrar sikmeye başlıyorum, uzun sert darbeler ondan nefesler ve inilti çıkarıyor. Çekerken başparmağımı sikimin uzunluğu boyunca gezdiriyorum, büzülmüş deliğine bastırırken ıslaklığı topluyorum.

Omzunun üzerinden bakıyor, gözleri beklentiyle parlıyor. "Evet, lütfen," diye pantolonunu indiriyor.

Başparmağımı kıçına hafifçe sokuyorum ve başı alçak bir küfürle düşüyor. Ağırlığını bir koluna vererek kendini yeniden konumlandırıyor, böylece kalçalarının arasına uzanabiliyor. Onun

Ben çekip geri iterken parmakları sikimi sıyrıyor, başparmağımı kıcının derinliklerine doğru kaydırıyor. Ben içine girerken klitorisini tıngırdatıyor.

Omurgamdan aşağı ter damlıyor ve sağa bakıyorum, şifonyerimin üzerindeki ayna bana onun sallanan göğüslerini ve kaygan, dar amına girip çıkan sikimi mükemmel bir şekilde gösteriyor.

"Durma, durma, durma," diye bağırıyor etrafımda kasılırken.

Başparmağımı çekip kalçasını kavriyorum ve boştaki elimle saçlarını yumruğuma doluyorum. Onu yukarı, sırtını göğsüme doğru çekiyorum ve ağzım kulağına gelecek şekilde başını çeviriyorum. "Kendine bir bak." Başımı yansımamıza doğru eğiyorum, vücutları terden kayganlaşmış, yumuşak kıvrımları bana yaslanmış, saçları şakaklarında nemli, yanakları kızarmış, meme uçları dikleşmiş. "Tam bir tanrıça." Çenesinin kenarını ısıriyorum. "Sikimin üzerine boşalırken çok güzel oluyorsun."

"Bana karşı çok iyisin." İnliyor ve parmaklarını saçlarımın arasından geçirmek için uzanıyor. "İçimde çok iyi hissediyorsun."

Elimi kalçalarının arasına sokuyorum ve onu sikmeye devam ederken klitorisinin etrafında dönüyorum, derinlerde kalıyorum, dudaklarım kulağında, diğer elim hala saçlarını yumrukluyor. "Yakında bu tatlı kıcına parmaklarımdan daha fazlasını sokmama izin vereceksin."

Tekrar boşalırken tırnakları tenimi ısıriyor. Kendimi tutmayı bırakıyorum, onu yatağa yatırıp içine giriyorum ve kendi boşalmamı buluyorum. Her seferinde daha iyi oluyor. Kontrolün hangimizde olduğu önemli değil; onunla olmak, onun içinde olmak, onu boşaltmak, en savunmasız anında onu izlemek, hepsi nefes kesici. Doyamıyorum.

Omzuna ve yanağına öpücükler konduruyorum. Sonra yanına uzanmak için yana dönüyorum, prezervatifi çıkarıyorum ve bir peçeteye sarıp yere bırakmadan önce bağliyorum. Bir kolumu başımın arkasında kavuşturup ona doğru dönüyorum. "Selam. Nasılsın?"

Koluma sokuluyor. "İyinin de ötesindeyim. Beni ciddiymişsin gibi becerdiğin için teşekkür ederim."

"Anal önerdiğimde hayır demediğini ya da beni ısırmaya çalışmadığını fark ettim." Liseden beri Wilhelmina'nın kıcına takıntılıyım. Kontrolü ne zaman teslim etse, onu dört ayak üzerine yatırıyorum. Bir diğer favorim de ters cowgirl.

Yanağını yumruğuna dayıyor. "Önce seninkini becermeme izin verirsen benim kıcımı becermene izin veririm."

Göz kırpıyorum ve tekrar göz kırpıyorum. Şaka yapıyor gibi görünmüyor. Siyah danteller giymiş, belden bağlamalı bir alet takmış görüntüsü aklıma geliyor. Evet. Kesinlikle karşı değilim. "Tamam."

Gözleri parlıyor. "Bekle, ne?"

Bakışlarımın çıplak vücudunda gezinmesine izin verdim. "Ne kadar ateşli olduğun hakkında bir fikrin var mı? Beni becerme fikrin..." Onun üstüne yuvarlanıyorum ve kendimi kalçalarının arasına yerleştiriyorum. "Evet. İlgileniyorum."

BÖLÜM 35

HEMI

"H "Daha önce hiç ikiz yatakta yattın mı?" Hammer soruyor.

Tally, "Dans kampında bir odada dört kişi yatıyorduk ve ikiz ranzalarımız vardı," diyor.

"Tabii ki dans kampına gittin." Rix gülümseyerek omzunu okşar.

Tally yumruklarını kalçalarına dayıyor. "Bunun ne anlama gelmesi gerekiyor?"

"Dans kampına gitmene hiçbirimiz şaşırmadık," diyor Dred. "Kaç yaşındaydın?"

"On altı yaşıma kadar her yaz gittim. İlk öpücüğümü orada aldım." Çantasını yatağın üzerine atıyor ve odayı gözden geçiriyor. "Sanırım gömme dolabım tüm bu alandan daha büyük." Ürperiyor. "Oh, ew. Şımarık bir velet gibi konuşuyorum. Bunu bu odanın dışında kimseye tekrarlamamalıyım."

Hammer ona yandan sarılır. "Anlıyorum. Kampüs dışındaki dairemdeki odam da yaklaşık olarak bu büyüklükteydi. Alışmak biraz zaman aldı ama söz veriyorum burayı sizin odanız yapacağız ve eviniz gibi hissedeceksiniz."

"İkinci sınıfta yaşadığımız iki yatak odalı daireyi hatırlıyor musun?" Essie Rix'e söylüyor.

"İki yatak odası biraz fazlaydı. İkiz yatak bir odanın yüzde doksanını kaplıyordu," diyor Rix gülümseyerek. "Ama

bizimdi ve eğlenceliydi. Ön kapıdaki çatlaktan içeri giren kar hariç."

"Kulağa macera gibi geliyor," diyor Hemi.

"Kesinlikle öyleydi," diye katılıyor Essie. "Ve bunu dünyaya değişmezdim." Essie bizden çok uzakta olmayan küçük bir bekar dairesinde yaşıyor, bu da onun taşınma gününe katılmasını kolaylaştırıyor.

Rix telefonunu cebinden çıkarır ve iç çeker. Bir mesaj yazar ve tekrar cebine koyar.

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Tristan buraya geliyor ve Nate'i de getiriyor."

"Geleceğini bilmiyordum." Dallas'a Tally'yi bu hafta sonu eve taşıyacağımızı söylediğimde yardım etmeyi teklif etti. Babası New York'ta beklenmedik bir toplantı için şehir dışına çağırılmıştı ve Tally'nin erkek kardeşinin annesinin katılması gereken bir çello performansı vardı, bu yüzden memnuniyetle devreye girdik. Flip de bizimle gelmeye karar verdi. Ve görünüşe göre şimdi de Tristan ve küçük kardeşi.

Tally'nin yapmayı umduğu gibi gösterişsiz bir giriş değil ama duygularını incitmek ve onlara hayır demek istemiyor. Ayrıca bir sürü kutusu var.

"Evet. Son zamanlarda biraz muhtaç oldu." "Her şey yolunda mı?"

"Brody'nin mezuniyet töreni Eylül'de ve annesi birdenbire katılmak istiyor. Dün gece onu aradı ve zor zamanlar geçiriyor. Buna bir de Nate'in ay başında evini alana kadar bizimle kalmasını ekleyince işler iyice karıştı."

"Tristan genelde onunla pek görüşmüyor, değil mi?" Dred soruyor.

Rix başını sallar. "Noel'de bir kart gönderiyor ama onu yıllardır görmemiş. Tüm bu olanlar onun için gerçekten tetikleyici oldu. Geçmişte içine kapanır ya da pislik gibi davranırdı ama artık pislik moduna geçmek istemiyor, bu yüzden terapi seanslarını artırdı. Bu onun için iyi oldu ama aynı zamanda tüm duyguları hissetmek ve öğrenmek anlamına da geliyor.

onları ele geçirmeden var olmalarına nasıl izin vereceğimizi." İç çekiyor. "Benim yakında okula dönecek olmam, Nate'in yeni bir iş için şehre taşınması ve sezonun başlamasıyla birlikte çok fazla şey var. Benimle daha fazla zaman geçirmek istiyor, o yüzden buraya geliyor. Kendini gösteriyor ve zor olsa bile ihtiyacı olanı istiyor ve bu büyük bir ilerleme."

Omzuna kendi omzumla vuruyorum. "Yine de kolay olamaz."

"Öyle değil ama birbirimize destek oluyoruz ve ilişkiler de böyle bir şeydir." Tally'ye bakıyor. "Başka bir Terör oyuncusunun taşınmanıza yardım etmesine üzuldüm."

"Sorun değil. Hokeyi bilen herkes soyadımı biliyor zaten. Bunu bir sır olarak saklayabileceğimden emin değilim." Tally Rix'e sarılır.

Hepimiz üst üste yığılıyoruz.

Dallas kapıda belirir, ardından Flip gelir.

"Her şey yolunda mı?" Dallas'ın ön kolları ve pazuları taşıdığı kutunun yükü altında patlıyor.

"Her şey yolunda. Sadece kız kıza takılıyoruz," diye onu temin ederken bir yandan da utanmadan gözlerini beceriyorum. Son zamanlarda öğrendiğime göre o ve arkadaşları sık sık onun binasındaki spor salonunda çalışıyorlarmış. Ara sıra selam vermek için kafamı içeri sokuyorum, böylece onun terli ve ateşli halini görebiliyorum. Sonra işi bitene kadar çatı katında bekliyorum ve duştan çıkar çıkmaz üzerine atlıyorum.

Göz kırpıyor. "Bu gece tamamen seninim." "Sen her zaman benimsin," diye karşılık veriyorum.

"Vay canına, ikiniz de çok ateşlisiniz. Birkaç dakika yalnız kalmak ister misiniz?" Dred soruyor.

"Birkaç saat iyi olacak," diyorum.

"Ama sen yapacak mısın?" Dallas yanağıma bir öpücük konduruyor ve kutuyu yere bırakıyor. Burada sekiz kişi tıkış tıkış olduğumuzdan, birine çarpmadan dönebileceğimiz neredeyse hiçbir yer yok.

"Ah, dostum, bu bana ilk yılımı hatırlattı." Flip kutularını Dallas'ınkilerin üzerine koyar ve çıplak zemine uzanır.

Yatak. "Üniversite güzel zamanlardı." Gülümsemesi biraz azalıyor ve Tally'yi işaret ediyor. "Ama benim yaptığım şeylerin hiçbirini kesinlikle yapmamalısın."

Gözlerini deviriyor. "Üniversite tamamen deneyimlerle ilgilidir ve ben bunlardan çokça edinmeyi planlıyorum."

"Flip'e katılıyorum, üniversitede yaptığı şeylerin hiçbirini yapmamalısın. Yeni deneyimlere evet ama potansiyel olarak pişman olacağınız kötü seçimlere hayır" diyor Rix.

Tally gözlerini kısar. "Üniversite günlerinde bir fiçı partisine gitmeyen, çok fazla içmeyen, kusmayan ve korkunç bir akşamdan kalmayla uyanmayan herkes elini kaldırsın."

Hiçbirimiz elimizi kaldırmıyoruz. "Tamam. Anlaşıldı," diye not ediyorum. "Ama Flip fiçı partilerinden bahsetmiyor, diğer her şeyden bahsediyor."

"Ben gidip birkaç kutu daha alacağım." Flip ayağa fırladı ve kapıya doğru yöneldi. Yemin ederim ensesi kıpkırmızı, sanki bütün bu konuşma onu utandırıyor. Geçmişi hakkında konuşmak onu nasıl hissettiriyor bilmiyorum ama cinsel istismarlarla ün salmak kolay olmasa gerek.

"Siz Belalı Kızlar bavulları açmaya başlayabilirsiniz. Flip ve ben kutuların geri kalanıyla ilgileneceğiz," diyor Dallas.

Rix ona, "Tristan ve Nate yardım etmek için yoldalar," dedi.

Essie dudak parlatıcısını çıkarır ve tekrar sürer.

"Güzel. Kısa sürede bitiririz." Dallas beni yanağımdan öptü ve Flip'i odadan çıkarken takip etti.

Rix bize dönmeden önce kafasını kapıdan dışarı uzatıyor. "Flip kızarıyor muydu? Yemin ederim kızarıyordu."

"Ben de aynı şeyi düşünmüştüm!" Ben de cevap verdim. "İlginç," diye düşündü Dred.

"Bu neden ilginç?" Tally soruyor.

Dred, "Çünkü Flip geçmişte yaptıklarından dolayı herhangi bir suçluluk ya da mahcubiyet hissetmesiyle tanınmıyor," diye açıklıyor.

"Acaba o konuşmada ona bir şeyler hissettiren şey neydi?" Rix odayı gözden geçirir. "Nereden başlamak istersin?"

"Yatak takımlarım şuradaki kutuda, şuradakinde de sonbahar kıyafetlerim var, kazaklar, kapüşonlular falan. Onlarla başlayabilir miyiz?"

Tally'nin odasını hazırlamasına, yatağını yapmasına, posterlerini asmasına ve kıyafetlerinin çoğunu kaldırmasına yardım ediyoruz. Dallas ve Flip, Tally'nin kitaplarının bulunduğu son kutuları getiriyorlar ve Tristan ile Nate pizza ve kekle geliyorlar.

Nate geri çekilir, kendinden biraz emin değildir. Tristan odanın eşiğinde duruyor, gözleri etrafta gezinirken başıyla onaylıyor. "İyi iş çıkarmışsın. İki başparmak yukarı ve grup posterlerinizi onaylıyorum. Kanada'nın geri kalanı da öyle."

"Babam The Hip'i sever." Haç işareti yapıyor. "Huzur içinde yat, Gord."

Hepimiz aynı şeyi yapıyoruz. The Tragically Hip, solistlerini kanserden kaybeden sevilen bir Kanadalı gruptur. Üniversite günlerim sırasında son konserlerinden birine gitmiştim.

"Yemeğimiz ve pastamız var," diye anons ediyor Tristan, sanki göremiyor ya da koklayamıyormuşuz gibi.

"Yemek odasında yiyebiliriz! Dur sana göstereyim!"

Tally'yi koridorda oda arkadaşlarıyla paylaşacağı ortak alana kadar takip ediyoruz. Altı plastik sandalyeli küçük bir yemek masası bir köşeyi kaplıyor. Ayrıca iki aşk koltuğu ve pek de rahat görünmeyen iki sandalye var.

"İlk taşınan sen misin?" Tristan pizzayı ve kâğıt tabakları masaya koyar.

"Diğer kızlardan biri daha önce buradaydı ama sanırım oda arkadaşlarımdan geri kalanı bu öğleden sonra geliyor. İkisi Sudbury'den, bir diğeri de Ottawa'dan, yani arabayla gelecekler," diye açıklıyor Tally.

Masanın etrafında toplanıyoruz ve Tally tabakları dağıtıyor.

"Herkesle tanışacağın için heyecanlı mısın? İlk hafta en iyisidir," diyor Dallas. "Kesintisiz eğlence."

"Ve sonra dersler olur," diyor Flip.

"Ve antrenmanlar," diye ekliyor

Tristan.

"Ve ders çalışmak," diye mırıldanıyor Nate.

"Biraz gerginim ama aynı zamanda her şeyi sindirmeye çalışıyorum." Tally pizzasından bir ısırık alıyor.

"Çok iyi vakit geçireceksin," diye onu temin ediyorum.

Tristan Rix'e arkadan sarılır ve omzunu öper. Başını çevirir ve çenesinin kenarını öper. Rix bu şefkat karşısında gözle görülür bir şekilde rahatlıyor. Hasarının tam boyutunu bilmiyorum ama empati kurabiliyorum. Annesi, o neredeyse ergenlik çağındayken ve Nate daha da küçükken onu terk etti. Bu izler bırakmış olmalı.

Neler yaşadıklarını hayal bile edemiyorum, çünkü bazen ben de zorlanıyorum ve harika bir ailem var. Bana tapan iki ebeveyn, her zaman arkamı kollayan iki erkek kardeş ve bazı günler hala neden evlat edinildiğimi sorguluyorum. Çocuk hizmetlerine teslim edildiğimde üç aylıktım ve sadece birkaç gün sonra annemin yanına yerleştirildim. Bebekken bile bazı insanlar için çok mu fazlaydım? Üçüncü bir çocuk isteyen ama bir daha hamile kalamayan annelerim için teselli ödülü müydüm? Bununla birlikte zihnim güvensizlikle dolup taşıyor.

Bana pizza dolu bir tabak uzatırken Dallas'ın gözleri yüzümde geziniyor. "İyi misin?"

"Evet." Ona gülümsedim. "Beni istediğin için teşekkür ederim." "Her gün. Wills, sen mükemmelsin." Sesini alçaltarak

bir fısıltı. "Ve geçen gece, bana izin verdiğinde-"

Parmağımı dudaklarına bastırıyorum. "Şimdi dur yoksa bunu bir daha yapmana asla izin vermem."

Dallas ağzını kapatıyor ve sanki birden yalnız olmadığımızı hatırlamış gibi etrafına bakınıyor.

Biz pizza yerken, Tally ve Rix dersler hakkında konuşuyor. Essie Rix'in yanında oturuyor ve hayal mi görüyorum emin değilim ama Nate'le birbirlerine bakışıp durduklarına yemin edebilirim

Diğer. Tristan, kolunu Rix'in sandalyesinin arkasına atmış, Rix'in diğer tarafında oturuyor.

Pasta Just Desserts'tan ve üzerinde *Tebrikler, Tally yazıyor!* En sevdiği vişne parçacıklı.

İki öğrenci daha gelir, yanlarında aileleri de vardır. Erkek çocuklardan biri Terör şapkası takıyor. Oturma odalarında hokey oyuncularının oturduğunu fark ettiklerinde gülümsemeleri şoka dönüşüyor.

"Bu gerçek mi yoksa taşak mı geçiyorum?" Terör şapkası takan kişi gözlerini ovuşturur.

Tanışma faslının ardından Tally'nin endişesini hissedebiliyorum. Şimdiden kaldığı yerdeki en popüler kız o ve bunun nedeni iyi, eğlenceli ya da tatlı olması değil. Kalbim onun için biraz kırılıyor-özellikle Flip baba tarzı bir sorgulamaya başladığında. Tristan ve Dallas araya girip konuşmayı yeniden yönlendirmek zorunda kalıyor.

Hızlıca toparlıyoruz ve ona daha sonra mesaj atacağımıza söz vererek yerleşmesi için yanından ayrılıyoruz.

"Bu yıl kampüste olacağım için memnunum, böylece ona göz kulak olabiliriz," diyor Rix çıkarken. "Bence bu geçiş süreci göz açıcı olacak."

"Vander Zee'nin onun erkeklerle yaşamasına izin verdiğine inanamıyorum. Adamlardan biri de lanet olası hokey takımında." Flip babasını arayıp teyit etmek istiyor gibi görünüyor.

Dred gözlerini devirerek, "Hokey oyuncularıyla çıkmaması ya da oda arkadaşlarıyla takılmaması gerektiğini çok iyi biliyor," diyor.

"Daha iyi biliyor olması kötü seçimler yapmayacağı anlamına gelmez," diye yakınıyor.

Hammer ona bakar. "Hayatı boyunca takım tarafından izole edildi. Kanatlarını açmak için bir şansa ihtiyacı var."

Flip ikna olmuş görünmüyor.

Dallas ve ben eve dönerken Flip ve Dred'i bıraktık ve Dallas'ın soğukkanlılığı olmadığından ve benim hormonlarım

O etraftayken her zaman öfkeleniyorum, sonunda kendimi onun yerinde, onun altında buluyorum. Bu gece dizginleri ele alıyorum, ama üstüne tırmanıp onu bir joystick gibi kullanmak yerine, onu üstüme çekiyorum ve kuşatılmış olmanın, içimde hareket ederken gözlerinin yüzümden hiç ayrılmamasının, beni mutluluğun sınırına itmesinin tadını çıkarıyorum. Ya da ellerimizi birbirine nasıl bağladığını ve yüzüğümü dudaklarına götürdüğünü - o geceden beri çıkarmadığım yüzüğümü. Küfürlü sözler ve tatlı övgüler fısıldıyor ve beni sevdiğini söylediğinde, sözlerinin kalbime işlemesine izin veriyorum.

Onları geri söylemek istiyorum, çünkü göğsümdeki sıcaklık tanıdık geliyor. Ama kök salmasına ve gerçeğe dönüşmesine izin vermekten korkuyorum. Ya ona aşık olursam ve o çekip giderse? Düşüncelerim en karanlık yere, onun için sadece bir oyun olduğum yere gidiyor. Beni tamamen elde ettiğinde, her şeyi ve beni unutacak.

Evlat edinen ailem beni yüzüstü bırakmayan tek insan. Tabii ki BBB var, ama ya bu değişirse? Dallas beni şimdi seviyor, ama bir noktada, tüm seksi kimyasallar solduğunda, fantezi tamamen gerçeğe dönüştüğünde, sevimli bulduğu her şey değişebilir. Ya işle uğraşmamdan sıkılırsa? Ben böyle çalışırım. Tüm enerjimi taahhütlerime veririm. Hayat yerine kendimi işe verebilirim. Ona bunu yaparsam eninde sonunda gidecektir. Onu nasıl suçlayabilirim ki? Bu yüzden bu üç kelimeyi kendime saklıyorum. Bunlar benim en savunmasız korkularım. Yumuşak karnım.

Telefonum sehpanın üzerinde vızıldadığında kanepeye sarılmış, muhteşem seksin tadını çıkarıyorduk.

Dallas'ın kolları beni sıkıca sarıyor. "Bunu görmezden gelmelisin."

"Kızlardan olabilir." Öyle olmadığını çok iyi bildiğim için elinin arkasına dokunuyorum.

Beni gönülsüzce bırakıyor ve ben de cihazımı alıp e-postayı açıyor ve içeriğini tarıyorum. "Kahretsin. Hayır. Bu da ne?"

"Neler oluyor?"

"Flip'in Milk'i destekleme kampanyası durduruldu. Çok iyi gidiyordu." Ayağa kalktım ve ne olduğunu anlamaya çalışarak e-postanın geri kalanını taradım. Flip'in iletişim bilgilerini bulup hemen onu arıyorum.

"E-postayı şimdi aldım," diyor hoparlörden. "Öğleden sonra yukarı çıkarken asansörde birkaç öğrenci vardı ve fotoğraf çekmek istediler. Bu normal bir şey. Bir şey düşünmedim ama içlerinden birinin soğutucusu vardı. Bu tür şeylerin kontrol edildiği yerlerde bulunmaya alışkınım, Hemi. Aylardır gözlerden uzaktım ve şimdi en kötü türden bir dangalak gibi görünüyorum."

"Fotoğrafları yayınladılar mı?"

"Evet, ben de etiketliyim. Onların da reşit olmadıklarına eminim."

"Şu anda evde misin?" "Evet."

"Geliyorum, böylece bunu çözebiliriz." "Emin misin? Geç olduğunu biliyorum."

"Eminim. Yarın için bir oyun planı yapabiliriz. Birazdan orada olurum."

Telefonu kapattım, kapıya doğru yürümeye başladım bile.

Dallas'ın kaşları çatılır. "Gerçekten şu anda bununla uğraşmak zorunda mısın? Saat on buçuğa geliyor ve sen bütün gün koşturup durdun."

"Bunu nasıl düzeltereğimi bulmak benim işim. Bu sadece bir Flip sorunu değil. Bu artık bir takım meselesi."

"Biliyorum ama dinlenmen gerek." Beni kapıya kadar takip etti. "Şimdi ne yapabilirsin ki? Tüm ofisler kapalı. İnsanlar şu anda e-postalarına cevap vermiyor."

"Bu gece başımda bu bela varken uyuyamayacağım. Flip de uyumayacak." Onu yanağından öperim. "Yarın görüşürüz."

"Lütfen Flip'e vardığında mesaj at ki sağ salım vardığını bileyim. Bu iş sende." Sıkı bir sarılma için beni kendine çekti ve

Beni bırakmadan önce son bir kez öptü.

Kapıdan çıkarken bir kez daha haklı olduğum konusunda endişeleniyorum. Doğama karşı güçsüzüm ve kalbime yerleşmek isteyen duygulara teslim olursam, her şey yeniden kırılacak.

BÖLÜM 36

DALLAS

Wilhelmina, olmak ve belalı güç merkezi o Milk kampanyasında her şeyi kontrol altına almayı başardı ve Flip en büyük desteğini kaybetmedi. Yanlış zamanda yanlış yerde olma meselesiydi. Neyse ki asansördeki herkes yasal içki içme yaşındaydı ama işler çok ters gidebilirdi. Bu haliyle Çile var alındı hepsi . Wills'inbant genişliği ve Son birkaç gündür onu pek göremedim. Eğitim kampı tüm hızıyla devam ederken ve sezon başlangıcı yaklaşırken sezon öncesinden en iyi şekilde yararlanmak istiyorum.

Takım sabah patenini yeni bitirdi ve antrenman için salona gitmeden önce iki saatlik bir molam var. Eğer zamanlama doğruysa Wills'le biraz baş başa kalabilir ve onu öğle yemeğine çıkarabilirim. Kafamı ofisine sokuyorum ve bir an için bu kadının benim kız arkadaşım olduğu gerçeğini takdir ediyorum. Çoğu gün olduğu gibi saçları gevşek dalgalar halinde omuzlarından sarkıyor. Parlak mavi bir bluz ve siyah bir elbise pantolonu giymiş. Çok güzel ve hayallerimdeki kadın gibi görünüyor.

Kapıyı çalıyorum ve bilgisayarından başını kaldırıp yazmaya devam etmeden önce bir parmağını bana doğru kaldırıyor.

"Daha sonra gelebilirim."

"Bir dakika. Neredeyse bitirdim."

O iş modunda ve ben onun sözünü kestim. Ama bu, benden nefret etmeyi bırakıp onu sevmeme izin vermeden *önceki* tepkisine çok benziyor. *Ama o sana aşık değil*. Kafamın arkasındaki o rahatsız edici ses son zamanlarda daha da yükselmeye başladı. Bu üç küçük kelimeyi ona her söylediğimde ve o da karşılık vermediğinde, sanki derimin altında bir diken varmış gibi hissediyorum. Onun da böyle hissedip hissetmeyeceğini sorguluyorum. Onunla sonsuza dek birlikte olmak istiyorum. Bu nişanın benim için olduğu kadar onun için de gerçek olmasını istiyorum. Ama annesiyle konuşmayı her ertelediğinde ya da Badass Babe Brigade'e plan yapmak için acele etmemesi gerektiğini söylediğinde, iyileşmemiş bir yarayı yeniden açmış gibi hissediyorum.

Sonunda yazmayı bırakıp başını kaldırıyor ve yüzünde beklenti dolu bir ifade belirliyor. "Senin için ne yapabilirim, Dallas?"

"Antrenmanımdan önce birkaç saatim var. Öğle yemeğine çıkmak ister misin?"

Gülümsemesi kısılmış. "Çok tatlısın ama bugün yapacak çok işim var ve bir öğle yemeği randevusu söz konusu değil." Telefonu çalıyor ve gözleri masasının üzerine düşüyor.

Pervaza yaslanıyorum. "Tamam. Bu gece için hala devam ediyor muyuz?"

"Evet. Ama tüm bunların nasıl gittiğine bağlı olarak geç kalabilirim." Yüzünü buruşturuyor. "Topher'ı kontrol etmem gerekiyor. Ve buz zamanıyla ilgili program çakışmalarının bir son bulmasını istiyorum," diye homurdanıyor sandalyesini geriye iterken. "Sana eşlik edebilirim."

"Her şey yolunda mı?"
"Umarım öyledir."

Benimle kapıda buluşuyor ve koridorda ilerliyoruz, ama ayakkabısını düzeltmek için personel dinlenme odasının önünde duruyor.

Bir kadın, "Bir oyuncuyla çıkmazdım ama maaş çekine de kıyamazsınız," diyor.

"Hayata hazır, değil mi?" diye ekliyor muhasebeden tanıdığım bir adam.

"Anlamıyorum. O çok yüksek oktanlı."

"Topher ona katlanamıyor," diyor adam. "Tıpkı onun dediği gibi, tam bir sürtük."

"Belki de bunu bizden daha uzun süredir biliyordu. Bir süredir devam ediyor olması gerektiğini biliyorsun," diyor üçüncü bir ses.

Muhasebedeki adam yüksek sesle, "Sence bu işi ona yakınlaşmak için mi kabul etti?" diye sorar.

Odaya doğru bir adım atıyorum ama Wilhelmina'nın parmakları bileğimi kavırıyor ve başını sallıyor. Beni koridorda çekiştiriyor, gruba bir bakış bile atmıyor ama çenesi titriyor ve duruşu sert.

Asansörün gelmesini beklerken gözlerini dikmiş bize bakıyor. İçeri girdiğimizde boştu.

Kapılar kapanana kadar bekliyorum. Soğukkanlılığımı korumak zor ama onun da öfkeme maruz kalmasını istemiyorum. "Bu bok ne kadar sık oluyor?"

"Alıştığım kadar. Seninle çıkmadan önce bu kadar kötü değildi. Ama ben hala benim."

"Bu ne anlama geliyor?"

"Sözlerimi sakınmam ve bir şeyler yaparım. Herkes benim tarzımı sevmez." Tırnaklarını inceliyor. "Halkla ilişkilerin başındayım ve takımın altın çocuğu olan seninle çıkıyorum. İnsanların bu konuda söyleyecek çok şeyi var."

"Arkandan konuşuyorlar." Bu saçmalığa katlandığına inanamıyorum.

"Bu yeni bir şey değil Dallas. Lisedeyken hep olurdu. Ofisin gözdesi olmayı çok isterdim ama o zaman da işler yapılmazdı. *İğrenç* bir şey ama *"Kaltaklar iş bitirir"* lafının bir sebebi var. Ve şimdi biz bir şeyiz. Söyledikleri her şey, ben değil de onlardan biri olsaydı benim de tam olarak düşüneceğim şeyler. Çirkin ya da değil." Omuz silkiyor. "Bu yüzden Hammer ve ben, babası bir oyuncuyken ve Hollis'le birlikteyken takım için çalışmasının lojistiği hakkında birden fazla konuşma yaptık." Yüzüğüne dokunuyor

parmağını. "Nişanlın olmaya evet dediğimde bunun için imza attım."

"Ama hepsi saçmalık." Ona yaptığım şey beni bambaşka bir şekilde etkiliyor. Kariyerimi kurtardı ve kendi kariyerini tehlikeye attı. Kimse ona bu şekilde davranmamalı. Ve bu hiç hoşuma gitmiyor. Özellikle de nişanlanma kısmı onun benim istediğim gibi istediği bir şey olmadığı için.

İç geçiriyor. "Bu konuda ne yapabilirim, Dallas? Onlara yanıldıklarını mı söyleyeyim? Bana inanmayacaklar. Neden inansınlar ki?"

Kollarımı kavuşturuyorum. "Ama bu doğru değil."

"Herkes beni baloya davet etmemelerini söylediğin dedikodusu da öyle, ama insanlar yine de buna inandı. Ben inandım. Sen popüler bir hokey oyuncusuydun ve hâlâ öylesin, bense kendimdim ve hâlâ öyleyim. Çok gergin. Çok otoriter. Sevimsiz."

"Güçlü ve zarıfsın." Okulda herkesin ne dediğini hatırlıyorum ama yanılıyorlardı. Sadece kendi pisliklerini ona yansıtmak, kendilerini önemli hissetmek için onu yıkmak istiyorlardı. Wills her zaman odadaki en yetkin kişi olmuştur, ancak rol yaptığı gibi insanların söylediği önemsiz şeylerden etkilenmezdi.

"Çok yumuşak bir dokunuşum yok, bu da bazen pek hoşuma gitmiyor," diye devam ediyor. "Artık bu konuda büyüdüğümünden daha iyiyim." Asansör kapıları açılırken göğsümü okşuyor. "Neyse o, Dallas. Bırak gitsin."

Asansörden çıktık ve Wilhelmina birkaç kadına selam verdi. Kibarlar ama beni görünce tavırları değişiyor. Gülümsemeleri genişliyor ve durup gelecek sezon için heyecanlı olup olmadığımı soruyorlar. Onun tam olarak ne demek istediğini kanıtlıyorlar.

"Sonra görüşürüz." Hemi el sallar ve arkasına bile bakmadan koridorda ilerlemeye başlar.

Mola odasında duyduklarımız günün geri kalanında aklımdan çıkmıyor. Bu ne sıklıkla oluyor? Wills ne sıklıkla su soğutucusu sohbetlerinin odağı oluyor? Ben yaptım.

Bunu ona. *Tekrar* söylüyorum. Onun hayatını zorlaştırdım çünkü her zaman yaptığım şeyi yaptım - sonuçlarını düşünmeden hareket ettim.

Çocuklarla antrenman boyunca dikkatim dağınıktı ve eve dönerken Ash bana her şeyin yolunda olup olmadığını sorduğunda şaşırmadım.

"Bugün ofiste bir grup insanın Wills hakkında ileri geri konuştuğunu duydum."

Kaşlarını çatıyor. "Bir şey söyledin mi?"

Başımı salladım. "İstedim ama yanımdaydı ve yapamadan beni durdurdu."

Başını sallıyor. "Üzgün müydü?"

"Başımdan savdı ama bağışıklığı yok." Kalçama vuruyorum. "Bu benim hatam Ash. Her şeyi onun için bu hale ben getirdim. Sarhoşken yaptığım bir hatayla onun çalışma ortamını hiç istemediği bir şeye dönüştürdüm."

Bana doğru baktı. "Gerçekten neye üzülüyorsun? İnsanların sevdiği kadın hakkında kötü şeyler söylemesine mi yoksa onu bundan koruyamadığına mı?"

"İkisi de mi? Bana sadece büyürken ona nasıl davranıldığını düşündürüyor. Sanırım bu, ofisine uğradığımda neden çok heyecanlanmadığını açıklıyor." Göğsümdeki gerginlikten hoşlanmıyorum. Böyle bir ofis dedikodusuna katlanmasını nasıl sağlayabilirim?

"Nasıl yani? Ne oldu?"

"O sadece... beni gördüğüne pek sevinmiş gibi görünmüyordu." Dikkatinin dağılmasından her şeyden çok rahatsız olmuş gibiydi.

"Ön büroda yılın yoğun bir dönemi. Genelde önce Shilps'e mesaj atarım, böylece onun da haberi olur," diyor.

"Tamam. Evet. Bu mantıklı. Maç kasetine odaklanmış olsaydım ve o bana ara verdim diye çalışsaydı muhtemelen bundan hoşlanmazdım."

Benim binama yanaşırken başını eğdi. "Biraz yukarı gelmemi ister misin?"

"Hayır. Sorun değil. Sohbet için teşekkürler."

Arabadan indim ve çatı katıma çıktım. Wilhelmina için güzel bir şey yapmalıyım. Onu takdir ettiğimi ve benimle bir ilişki içinde olmanın getirdiği tüm stres için üzgün olduğumu gösterecek bir şey.

Telefonumu cebimden çıkarıyorum ve ondan gelen yeni bir mesaj buluyorum.

WILLS

Ofisime uğradığınız için teşekkür ederim. Öğle yemeğinde çalışmadığım için üzgünüm ama gülümsemeniz sabahımın en önemli anıydı. Bu akşamki programları karşılaştırabilir ve bu hafta içinde bir şeylerin işe yarayıp yaramayacağını görebiliriz. Akşam yemeğinde pizza yapmak için malzeme alacağım. Xo

Göğsümdeki ağırlık biraz kalkıyor. Wills'in çalışmasının, sadece ikimiz olduğumuzda gördüğümle aynı olmadığını hatırlamam gerekiyor.

Saat altı olduğunda tam zamanında geliyor ve birlikte yemek yiyoruz. Ama ofiste olanlardan bahsetmeye çalıştığımda, ağzıyla dikkatimi dağıtıyor. Sonunda kanepede sevişiyoruz ve sonra tekrar yatakta. İsteddiğimde geceyi burada geçiriyor ve ben de her gecenin böyle bitmesini isteyerek ona sarılıyorum.

Yalnız uyanıyorum, ki bu sürpriz değil. Sabah toplantılarından önce e-postalarla uğraşmak için erken gitme eğilimindedir. Rüyamın kalıntılarını silkeliyorum. Rüyamda Wilhelmina hamileydi, yuvarlak bir karnı ve yumuşak bir gülümsemesi vardı. Tam bir memnuniyet yayıyordu. Bunu onunla yaşamak istiyorum. Onu sevmek, onunla ilgilenmek, onu şımartmak, her gün ona ne kadar harika olduğunu söylemek, onun sert bir anne olmasını izlemek, ona yumuşak tarafını göstermenin güvenli olduğunu öğretmek istiyorum. Orada olduğunu biliyorum. Kız arkadaşlarıyla birlikteyken, kilisenin düzenlediği bir bağış etkinliğine ya da huzurevine her geldiğinde o yumuşaklığı görüyorum. Onunla bir aile kurmak istiyorum. Dört çocuk ve göl kenarında bir ev. Ve bu hayatın onunla birlikte geliştiğini görebilmem çok ironik değil mi?

Geçmişı geride bıraktık ama her şeyin berbat olmasının sebebi ben miyim? Acıların çoğunun sebebi benim ve bunu düzeltmek istiyorum ama yapamıyorum.

Onu kendime sonsuza dek söz verdiğim bir nişan yüzüğüyle bağladım. Ama ya beni asla benim onu sevdiğim gibi sevemezse? Ya kalbinin etrafına ördüğü duvarlar hiç yıkılmazsa? Lise geçmişte kalmış olabilir ama bu onun hâlâ korunaklı olmadığı anlamına gelmez. Ve geride bırakmaya çalıştığı tüm saçmalıkların yerini boktan ofis dedikoduları almışken nasıl ilerleyebilir? İnsanların onu ömür boyu yanlış değerlendirmesine izin mi veriyorum? Ya şu anda bulunduğumuz yer, onun ulaşabileceği en yakın noktaysa?

BÖLÜM 37

HEMI

"W burada mı?" Yumruklarımı kalçalarımaya dayayıp yatak odamı inceliyorum. Şimdi çantayı arıyorum ama bulamıyorum.

Onu bulana kadar dinleneceğim. Milyonlarca başka çantam olması önemli değil. Ya da yatağımın üzerinde üç tane mükemmel seçenek olması. Bu özel çantaya ihtiyacım var. Kıyafetime tam olarak uyuyor. Ve bunu Dallas'ın maksimum keyfi için seçtim, bu yüzden değiştirmek istemiyorum. Daha sonra beni eve geri götürmek için ekstra hassas ve çaresiz olacağını biliyorum.

İçimi bir endişe kaplıyor. Bu son zamanlarda daha sık oluyor, bu küçük korkular derimin altında diken gibi batıyor. Geçen hafta Dallas habersizce ofisime uğradığında muhtemelen kısa ve soğuk davrandığımı sonradan fark ettim. Ama Topher'dan pistlerden birinde çifte rezervasyon yapıldığına dair boktan bir e-posta daha almıştım. Buna bir de sezon öncesi işlerim ve Dallas'ın ofisteki dedikodulara kulak misafiri olması eklenince, o gidene kadar çabasını takdir edemedim.

Sık sık merak ediyorum, acaba bir gün pembe gözlükleri kırılacak mı - beni koyduğu kaide devrilecek ve beni diğer insanların gördüğü gibi görececek mi? Rahatsız edici. Zorba. Çok fazla.

Ama bunun için endişelenmenin bana bir faydası yok. Saçma olduğunu bilsem de aptal çantayı bulmaya odaklanıyorum. Gitmesine izin veremem.

Olabileceği bir yer daha var. Dolabımın kapağını açıp ışığı yakıyorum. Boğazımdaki yumruyu yutkunarak geçiştiriyorum, üst raftaki kutuyu yolumdan kaydırmak için zorlanıyorum. Kapağı açılıyor ve kenara ittiğimde kutu devriliyor. İçindeki bir yığın evrak üzerime yağmadan önce yakalıyorum ama kutuyu ayaklarımın dibine yere koyarken endişe boğazımı sıkıyor. O şeylere bakmayalı yıllar olmuştu.

Üniversitedeki ilk yılımda moleküler genetik okuyan bir çocukla çıktım. Evlatlık olduğumu biliyordu ve öz ailemi hiç arayıp aramadığımı sordu - onlarla bağlantı kurmak istediğim için değil, genetik geçmişimi anlayabilmek için. Aklımda kalan güzel bir noktaya değindi. Ne tür bir genetik rulet oynadığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. İleride ciddi sağlık sorunlarına yol açabilecek gizli, çekinik bir genim olup olmadığını bilmem gerekmez miydi?

Araştırmayı yaptım, ancak bu süreçte genetik detaylardan çok neden vazgeçildiğimi bilmek istediğimi fark ettim. Tonlarca nedeni olabilirdi. Belki sevilmiştim. Belki de sevilmiyordum. Annemi ve kardeşlerimi seviyordum ama bu soru üzerimden atamadığım bir ağırlıktı.

Annemlere bundan bahsettim ve beni desteklediler. Ancak evlat edinme işlemim tamamlandıktan sonra yaptığım araştırmalardan hiçbir sonuç çıkmadı. Potansiyel sağlık risklerimi daha iyi anlamak için bazı genetik testler yaptırdım, ancak cevaplanmamış sorular daha da ağırlaştı. Biyolojik annemin benden vazgeçmesine ve beni bir daha asla bulmak istememesine ne sebep olmuştu? Neden beni tanımak istemiyordu?

Çoğu zaman tüm bu güvensizlikleri bölümlere ayırabiliyorum, ancak son birkaç ay, iyileştiğini düşündüğüm eski yaraları yeniden taze hale getirdi. Tüm sertliklerim beni daha fazla acıdan korumak için yapılmış zırhlardır. Fakat

Kalbimi koruyarak Dallas'a onun istediği şekilde açılmamı da imkânsız hale getiriyorum.

"Kendine gel, Hemi. Bugün o tavşan deliğine girme günü değil." Bakışlarım üst rafta duran çantaya takılıyor. Onu alıyorum, kutuyu dolabımın arkasına itiyorum, ışığı kapatıyorum ve kapıyı kapatıyorum. Ama kutu gözden kaybolmuş olsa bile yaram yeniden kanamaya başladı.

Duygularımı sıfırlıyorum ve kızlarla buluşmak için Watering Hole'a gidiyorum. Biraz Badass Babe Brigade zamanına ihtiyacım var. Onlar benim takımım. Yumuşak inişim ve güvenli yerim. Rix ve Tally gelecek hafta derslere başlıyor ve hemen ardından sezon öncesi gösteri maçları var, o yüzden bu gece dışarı çıkmak gerekli.

Shilpa ile apartmanın ön lobisinde buluşuyorum ve yaz akşamına adım atıyoruz. Ağustos ayının son hafta sonu ve geceler giderek serinlese de hala tişört havası var. Bara giden birkaç blokluk yolu yürürken Shilpa yan gözle beni süzüyor.

"İyi misin?" diye sorar.

"Evet, iyiyim. İyiyim.

Neden?"

"Stresli görünüyorsun."

O benim en iyi arkadaşım. Bu konuda konuşabileceğim biri varsa, o da odur. "Sadece bir gün Dallas'ın kafasındaki abartıya ~~yama~~ korkuyorum ve o zaman kalbimi kıracak ve daha fazla dedikodunun hedefi olacağım."

"Bu adil, ama aynı zamanda ne kadar özel olduğunuzu da azaltıyor.

Ayrıca, kim saçmalıyor?"

"Olağan şüpheliler," diye mırıldandım.

"İnsanların tahtlarında oturup yargılamaları kolay, ancak sizi tanımıyorlar ve açıkçası bunu hak etmiyorlar. Eğer bir şikâyetle bulunmak isterseniz, size yardımcı olmak için buradayım."

"Bu her şeyi daha da kötüleştirir."

"İşler kızışırsa bunu bir seçenek olarak göz ardı etmeyin. Kiminle çıkıyor olursan ol, bununla uğraşmamalısın."

Watering Hole'a vardığımızda başımı salladım. Tally ve Hammer bizim tercih ettiğimiz masaya oturmuşlardı bile. Bir dakika sonra Dred, Essie ile içeri giriyor. Rix birkaç dakika içinde burada olacağını bildiriyor. Kapıdan içeri daldığında içkilerimizi yeni sipariş etmiştik. Tristan ön pencerenin önünden geçerken omzunun üzerinden bakıyor, ellerini ceplerine sokmuş, son derece kendini beğenmiş görünüyor. Ona acele etmesini ve masamıza gelmesini işaret ediyor. Gözleri kocaman, gülümsemesi manik ve gözyaşlarının eşiğinde gibi görünüyor. Tristan restorana girerken kapı çınlıyor.

"İyi misin?" diye sordum.

Essie'nin gözleri beklentiyle parlıyor, bu da bana neler olduğunu merak ettiriyor.

"Evet. Hayır. Evet." Omzunun üzerinden Tristan'a bakıyor. "Acele eder misin lütfen? Burada patlayacağım."

"Dizim sakatlandı. Senin kadar hızlı yürüyemiyorum. Ayrıca, Nate hala yolda."

"Dizardı kirişini nasıl çektin?" Essie çantasından dudak parlatıcısını çıkarırken sırtıtarak soruyor.

"Bilmek istemezsin." Tristan alt dudağını ovuşturur. Kardeşine el sallıyor. "Hadi, dostum."

"Ben de geliyorum." Hepimiz merakla beklerken Nate ellerini ceplerine sokuyor ve Tristan'ın yanında duruyor.

Rix ellerini birbirine bağlar ve sol elini masanın ortasına doğru iter. "Nişanlandık!"

"Vay anasını!" Kadınsı çığlıklardan oluşan bir koro bunu takip eder. "Tristan az önce sordu. Aslında, birkaç saat önce sordu, ama iyi-" Yorumu elinin tersiyle itiyor. "-ve tabii ki evet dedim ve yüzüğümün ne kadar güzel olduğuna bakın ve aman Tanrım, *nişanlandık!*"

Mutlu gözyaşları akarken kabinden kayarak çıkıyoruz. ve ona ve Tristan'a sarılıp tebriklerini sunuyor. Işıldıyor. Kelimenin tam anlamıyla, sanki

Kupayı yeni kazandı. Dürüst olmak gerekirse, bu muhtemelen şu anda hissettikleriyle aynı.

"Seninle çok gurur duyuyorum," diyorum ona. "Geçen yıl çok yol kat ettin."

"Sadece bana verdiği sevgiyi hak etmek istiyorum, anlıyor musun? O benim dünyam." Çok ciddi, ona bariz bir hayranlıkla bakıyor.

"Biliyorum." Kolunu sıkıyorum. "O da biliyor."

Çocuklar gelir ve birdenbire tam bir parti başlar. Kucaklaşmalar ve tebrikler havada uçuşur ve Flip bir tur içki sipariş eder, ardından kredi kartını verir ve şampanyaları olmadığı için yemek ve prosecco sipariş eder.

"Bize nasıl evlenme teklif ettiğini anlat!" Çocuklar Tristan'a atış yaptırırken Hammer Rix'e şöyle der.

Essie'nin yanındaki kabine kayıyor ve küçük bir çığlık atarak başlıyor. "Çok romantikti. Beni Toronto Adası'nda güzel bir piknik yemeğine götürdü. En sevdiğim yiyecekleri getirmişti ve her şey mükemmeldi. Sonra dizlerinin üzerine çöktü ve bana evlenme teklif etti, ben de evet dedim ve çatı katına geri döndük. Yatağın her yerinde gül yaprakları ve şampanya vardı ve sonra ne olduğunu hepiniz tahmin edebilirsiniz ve şimdi buradayım." Elleri havada çırpınıyor. "Çok heyecanlıyım." Geniş, sevinçli sırıtışını bana çeviriyor. "Dallas sana evlenme teklif ettiğinde de böyle hissetmiş olmalısın!"

Gülümsememin yüzümden kaymasını engellemek için savaşıyorum. Çünkü Dallas evlenme teklif ettiğinde hiç de öyle hissetmemiştim. Şok olmuş ve kızmıştım. Sevinç için hiç yer yoktu. "Evet. Aynen öyle. Çok heyecanlanmış olmalısın. Bu senin sonsuzluğunun başlangıcı."

Rix kolumu tuttu. "Birlikte elbise alışverişine çıkabiliriz!"

"Kesinlikle gidebiliriz," diye kabul ediyorum, midem bulanırken bile. "Hepiniz düğün partimde olacaksınız. Bunu yapabiliriz.

tüm alışveriş ve planlama." Gülümsemesi geniş. "Bunu birlikte yapacağımız için çok heyecanlıyım!"

"Çok eğlenceli olacak." Öyle de olmalı. Mest olmalıyım ve Rix için oluyorum ama kendim için bu duyguyu özledim. Dallas'ı gerçekten önemsemediğimden değil. Önemsiyorum. Ama bana evlenme teklif ettiğinde ondan hoşlanmamıştım bile.

Dallas'ın gözlerini üzerimde hissederek odanın diğer ucuna bakıyorum. Gülümsüyor ama omuzlarındaki gerginliği görüyorum ve bunun benimkiyle aynı olmasından endişeleniyorum. Muhtemelen bana evlenme teklif ettiğinde o da Rix ve Tristan gibi hissetmişti. Ve bu heyecanı onunla paylaşmadığımı bilmek kalbimi acıtıyor. O sevinçliydi, ben kızgındım. Bu anı onu nasıl etkiledi? Çünkü şu anda kalbimi kırıyor.

Bizimle ilgili her şey ters. Nişanlılığımız gerçeğe dönüştürdüğümüz bir yalan.

Tristan bira bardağını kaldırır ve "Söylemek istediğim bir şey var!" diye bağırır.

Herkes sussun.

Rix'e döner, sevgisi yüzünden okunmaktadır. "Bea, sen inanılmaz bir kadınsın. Seninle ilgili her şeye bayılıyorum. Kolay biri olmadığımı ve her zaman ilerleme kaydettiğimi biliyorum ama hayatımın geri kalanında seni hak etmek için var gücümle çalışacağıma söz veriyorum. Sana dünyayı vermek istiyorum. Seni gülümseten, güldüren ve seni herkesten çok sevme onuruna erişen kişi olmak istiyorum. Seni benim dünyama ve daireme getiren boktan bir durum olsa da, işini öfkeyle bıraktığın için çok minnettarım. Seni her geçen gün daha çok seviyorum ve sonsuza dek yanında olabilmek için seni karım yapmak için sabırsızlanıyorum."

Rix kendini onun kollarına bırakır ve herkes onları alkışlar. Hollis Hammer'a sıradakinin kendisi olduğunu söyleyen bir bakış atıyor.

En başından beri Dallas'ın saçmaladığını düşündüğüm her şeyin gerçek olduğunu bilmek kalbimi sızlatıyor. Başından beri dürüsttü. Her şey hakkında. Ve ben ondan nefret etmeye kararlıydım.

Yıllar önce yaptığına inanmama izin vermişti. Ne karmaşa ama.

Böyle bir nişan partisi yapmalıydık, ikimizin de sonsuza dek mutlu olacağı bir parti. Ama ona karşı ne hissettiğimi söylemeye bile cesaret edemiyorum.

Flip bira bardağına bir kaşıkla vurur ve sohbet kesilir. "Senin adına çok mutluyum." Boğazını temizliyor ve derin bir nefes alarak tavana bakıyor. "Tüm dünyada en sevdiğim iki insansınız." Kendini toparlıyormuş gibi koluna doğru öksürüyor. "Aşk çok karmaşık bir şey olabilir ama birbirinizi nasıl sevdiğinizi, her zaman birbirinizi nasıl savunduğunuzu görüyorum. Birbirinizin arkasını nasıl kolladığınızı. Kolay olmadığını biliyorum. Zor bir başlangıç yaptığımızı ve çok fazla fedakârlık yaptığını biliyorum Rix, ama bu adam..." Tristan'ı işaret ediyor. "Seni dünyanın sonu gelene kadar sevecek. Her şeyin en iyisini hak ediyorsun ve seni el üstünde tutacağını biliyorum. Ve Tristan, dostum, biliyorsun." Yumruğuyla kalbine vuruyor. "Sizi destekliyorum. Her ikinizi de. Sizi kutlamak benim için bir onur." Bardağını havaya kaldırıyor. "Aşka ve kız kardeşimle en iyi arkadaşımın birbirlerinde aşkı bulmalarına."

Hepimiz kadeh kaldırıp gözlerimizi siliyoruz.

Essie yanında durup en iyi arkadaşına bakar. "Rix, senin adına çok mutluyum. Seninle birlikte market alışverişine çıkacak bir eş bulmana bayıldım."

Rix gülerek, "Ama fiyat eşleştirme ortağım olarak kimse senin yerini alamaz," der.

"Sonsuza dek ve daima," diye onaylıyor Essie. "Tristan, onu sevdiğin ve desteklediğin için teşekkür ederim. Bana sevginin gerçek olduğunu gösterdin. İnsanlar değişebilir. Ve eğer ona zarar verirsen, Hemi'nin ağabeyinin yardımıyla sana ağza alınmayacak şeyler yaparım."

Tristan güler ve kollarıyla Rix'i sarar. "Dürüst olmak gerekirse, daha azını beklemiyordum. Samir korkutucu biri

orospu çocuğu. Kızımın yanında senin gibi biri olduğu için mutluyum, Essie."

"İşte, işte!" Roman kadehini kaldırıyor. "Aşka!"

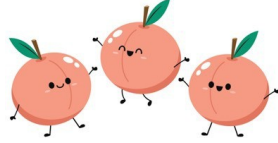
Hepimiz tekrar alkışlıyoruz.

Harika bir kutlama. Ama Dallas'la aramızdaki durumun ne kadar farklı olduğunu da hatırlatıyor. Benim hakkımda ne hissettiğini, ne istediğini biliyorum ama ben onun olduğu yere gelmek için mücadele ediyorum ve taktığım nişan yüzüğü her şeyin nasıl başladığını hatırlatıyor - arkadaşlarımıza söyleyip durduğumuz bir yalanla.

Bana evine dönüp dönmeyeceğimi sorduğunda, ona dönmeyeceğimi söyledim.

Bu bir yalan değil.

Çok hamım. Kendi duygularımdan çok korkuyorum. Ve onunkinden daha da çok korkuyorum.

Rix ve Tristan'ın nişanından birkaç gün sonra kız kıza bir öğleden sonra planladık. Rix düğününü planladığı için çok heyecanlı ve keşke ben de duygusal olarak aynı yerde olsaydım. Onun bu kadar heyecanlı olması ve benim hâlâ burada, sanki örs sallanıyormuş gibi hissetmemeyi diliyor olmam berbat bir durum.

"Nereye gidiyoruz?" Rix'in Mercedes SUV'unun arkasına tırmanırken soruyorum. Tristan bunu onun doğum günü için almıştı, tıpkı dev gibi, aşk acısı çeken bir aptal gibi.

"Bu bir sürpriz!" Rix neredeyse koltuğunda zıplıyordu.

Essie ön koltukta, Tally, Shilpa ve ben de arkaya sıkıştık. Dred, Hammer'la nereye gidersek gidelim bizimle buluşacak, ki bu iyi bir şey çünkü bagaja binmek istemedikleri sürece iki kişiyi daha buraya tıkabileceğimizi sanmıyorum.

"Herhangi bir ipucu var mı?"

Shilpa, "Hayır, oraya vardığımızda göreceksin," diye yanıtlıyor.

Yarım saat ve sıkıntılı Toronto trafiğinden sonra Just Desserts'ın önünde duruyoruz. "Pasta testi yapıyoruz!" Rix duyurdu.

"Ve sonra nedimelerin elbiselerine bakmak," diye ekliyor Tally. Gözleri kocaman açılıyor. "Rix için, çünkü hepimiz onun düğün partisindeyiz."

"Siz de benim düğün partimde olacaksınız." Eğer evlenirsem. Shilpa'ya dönüyorum. "Ve sen de benim baş nedimem olacaksın."

Gülümsüyor ve kolumu sıkıyor.

Dred ve Hammer bizi kaldırımında karşıladı. Hammer'ın tesis dışında bir toplantısı vardı ve Dred bize katılmak için öğle tatilini kullanıyor.

Heyecanlı Rix, Essie, Hammer ve Tally'yi dükkâna kadar takip ediyoruz ve önümüzdeki yarım saati pastaları test ederek geçiriyoruz. "En çok hangisini sevdiğime karar veremiyorum," diye inliyor Rix karnını ovuştururken.

"Sadece birini seçmek zorunda değilsiniz. Kademeleriniz olacak, değil mi?

Yani her kademe farklı bir lezzet" diyor Hammer.

"Pahalı ama." Rix, tok olduğunu söylemesine rağmen çatalını pastasına batırıyor.

Essie ona anlayışlı bir gülümseme verir. "Sana tapan profesyonel bir hokey oyuncusuyla evleniyorsun. En sevdiğin şeyleri alabilmen için on katlı bir pasta sipariş etmek isteyecektir."

"Bu doğru," diyor Shilpa.

Dred gülümseyerek, "Seni sevme şeklini cidden çok seviyorum," diyor.

"Bu," diye kabul ediyorum.

"Benim ilk üçüm muzlu krema, çifte çikolatalı şekerleme ve limonlu lor. Peki ya sen, Hemi?" Hammer soruyor.

"Muhtemelen duble vanilyalı, Alman çikolatalı ve şeftalili muhallebi. Ama sanırım Dallas havuçlu keki tercih ederdi."

"Tarihler hakkında konuştunuz mu? Sanırım gelecek yıl Haziran ayının başlarına bakıyoruz, ancak sizinkiyle çakışmadığımızdan emin olmak istiyorum" diyor Rix.

"Bunun için endişelenmene gerek yok. Muhtemelen bir sonraki yazı kadar bekleriz." Bugünlerde yalanların bu kadar kolay söylenmesinden nefret ediyorum. Bunu onun sevdiği gibi sevmek istiyorum. Onun heyecanını paylaşmak istiyorum. Ama Dallas'a asla yetişemeyeceğim korkusu omuzlarıma ağır geliyor ve bir gün fikrini değiştireceği endişesi de öyle. O zaman nerede olacağız?

BÖLÜM 38

DALLAS

Wills yanıma sokulmuş, bacak bacak üstüne atmış, ayağı kancalı arkasında benim Buzağı. Benim kol o asılmış üzerinde Başparmağımı kolunun açıkta kalan derisinde ileri geri gezdiriyorum. Eli kalçamda duruyor ve arada bir tırnaklarını pantolonumun üzerinden tenime geçiriyor. Çünkü bunu sevdiğimi biliyor. Şakağına bir öpücük konduruyorum ve o da yan gözle bana bakarak gülümsüyor. Gelecek hafta antrenman kampı başlıyor ve programlarımız çok yoğun olacak.

Cehennem.

İkimizin de The Hip'e karşı zaafı var. Müziklerini içeren birkaç çalma listem var, bu yüzden samimi bir açık hava mekanında bir tarih duyurduklarında bize bilet aldı ve Ash ve Shilpa'yı bize katılmaya davet etti. En iyi arkadaşlarımızla çifte randevuların büyük bir hayranıyım. Bir Tragically Hip cover grubu olan The Practically Hip ilk setini bitiriyor ve biz de alkışlayıp tezahürat yapıyoruz.

"Neden onlar ikinci sete başlamadan önce bir tur daha atmıyoruz?" Ash'e söyledim. "Sen de aynı şeyi ister misin, Wills?" Onun boş bardağına dokunuyorum.

Başını kaldırıyor. "Lütfen."

Dudakları karşı konulamayacak kadar cazipti, bu yüzden Ash ve ben bara gitmeden önce onu öpmek için eğildim.

"Sen ve Hemi iyi görünüyorsunuz," diyor Ash.

"Evet." Dışarıdan bakıldığında her şey mükemmel görünüyor. Geçen hafta, Rix ve Tristan nişanlandıklarını açıkladıktan sonra biraz keyifsizdi. İkimiz de öyleydik. Onları gerçek mutluluktan havalara uçarken görmek zordu. Eşleşmemizi istiyorum. Ama uyuşmuyoruz. Ve bu istediğimden daha fazla acı veriyor. Daha kolay olmasını istiyorum, benim onun için hissettiklerimi onun da benim için hissetmesini istiyorum. Ama o henüz o noktada değil ve bu onun yarası. Kendime sadece zamana ihtiyacı olduğunu söyleyip duruyorum.

Son birkaç gecedir benim evimde kalıyor ve yatak odasında bir patlama oldu, bu yüzden bunu iyiye işaret olarak alıyorum.

Bara ulaştık ve içki sipariş ettik.

"Sezonun başlamasına hazır mısınız?" diye soruyor.

"Bunun Roman'ın son yılı ve Hollis'in de son kontrat yılı olması nedeniyle buruk bir sevinç yaşıyoruz."

Ash başını sallıyor. "Evet. Ama bu konuda iyi durumdalar. Kariyerlerini Hammer'la birlikte çalışarak tamamlayabilecek olmaları da harika."

"Umarım Wills ve Hammer bu sezon takımla birlikte biraz seyahat ederler." Ondan uzun süre ayrı kalma fikri hiç çekici gelmiyor. Hazır olduğunu düşünseydim şimdi yanıma taşınmasını isterdim.

Ash homurdanıyor. "O kadın için tam bir gidicisin."

"Evet. Biliyorum."

Omzuma vurdu. "Tuvalete gitmem lazım."

Barmen içkilerimizi önümüze koyarken başımı sallıyorum ve kartımı uzatıyorum. "Bunları kızlara götüreceğim."

"Beklemek ister misin, sana yardım edeyim?"

"Hayır, ben hallederim."

Ash tuvalete gidiyor, ben de içecekleri masamıza taşıyorum. Shilpa ve Wills'in arkası bana dönük olduğu için geldiğimi görmediler.

"Ona aşık mısın?" Shilpa soruyor.

"Bilmiyorum. Belki?" İç çekiyor ve parmaklarını dudaklarında gezdiriyor. "Hâlâ geçmişle uzlaşmaya çalışıyormuşum gibi hissediyorum."

şimdiki zamanla. Dokuzuncu sınıftayken elbisem smoothie ile kaplandığında gülen adam olmadığını biliyorum. Ama aramızdaki bu şey hâlâ tam olarak gerçek gibi gelmiyor. Bana karşı hisleri çok kesin ama ne kadar sürecek? Her şey biraz orantısız geliyor."

"Dallas bununla mücadele ettiğini biliyor mu?"

Başını sallıyor ve piknik masasının üstüne oyulmuş bir kalbin izini sürüyor. "Onu üzmem istemiyorum. Dallas'la birlikte olmakla ilgili pek çok şey harika. Gerçekten. Aramızda inanılmaz bir kimya var, Shilps. Birbirimize bağlanma şeklimiz." İç çekiyor ve başını öne eğiyor. "Ama sonra Tristan ve Rix nişanlandı. Onlar için çok mutluyum ama onların mutluluğu... Kendi nişanım için ne kadar heyecanlı olmam gerektiğine ışık tutuyor."

Yüzündeki ifade göğsümün çökecekmiş gibi hissetmesine neden oluyor.

"Ona aşık olduğum için evet demedim. Takımı ve kariyerlerimizi korumak için söyledim. O da lise buluşmamızda alay konusu olmamı engellemek için yaptı. Tanıdığımız herkesin benden bir düğün planlamamı beklemesini bir kenara bırakın, evleneceğimi bile hiç düşünmemiştim. Annelerim çoktan bir ilham panosu oluşturdu. Dallas'ın annesinin düğün eşyalarıyla dolu bir klasörü var. Tüm nedenler yanlış ve bu her şeyi lekeliyor."

"Oh, Hemi, çok üzgünüm. Keşke farklı olsaydı." Shilpa bir kolunu onun omuzlarına doluyor ve ona yandan sarılıyor. "Ben de öyle. Bunu nasıl düzelteceğimi bilmiyorum. Bir yerde değilim

evliliğin bir düşünce bile olduğu yerde."

Ash beni irkiltiyor ve kızlar arkalarını dönüyor. Gülümsemeye zorluyorum ve Wills'in yanındaki koltuğa oturuyorum ama milyonlarca kilometre uzaktayım. Korktuğum her şey gerçek oldu. Ona aşığım, hayatımın geri kalanını onunla geçirmeye hazırım ve o benimle sonsuza kadar birlikte olmak isteyip istemediğini bilmiyor.

"Her şey yolunda mı?" Wills bando tekrar devreye girdiğinde sorar.

"Her şey harika." Omzundan öperim.

Bana kararsız bir bakış attı. "Emin misin?"

"Evet, tatlım." Yalan bir gitar riffiyle örtölür.
Setin geri kalanını duymuyorum. Ve eve dönerken kendi kafamın içinde kayboldum.

"Biz sadece geçti senin yer." Wills
Başparmaklar üzerindeOmzuna.

Direksiyonu sıkıca kavriyorum, binasının önüne gelip arabayı park ederken boğazım düğümleniyor.

"Dallas? Neler oluyor?" diye soruyor, sesi kararsız. "Shilpa ile konuşmanıza kulak misafiri oldum," diyorum. "Ne konuşması?"

"Benimle nişanlanmaktan heyecan duymamakla ilgili olan," diyorum ön cama.

"Kahretsin. Dallas-"

"Seni istemediğin bir şeyin içine hapsetmek istemiyorum," diyorum usulca.

"Seninle birlikte olmak istemediğimden değil-"

"Aynı sayfada değiliz, Wills. Aynı kitaptan bile okumuyoruz." Ve büyük ihtimalle asla da olamayacağız.

"Bana bakıp ne söyleyeceksen söyler misin lütfen?" Sesi titriyor.

Onu hiç istemediğim şekilde incittiğimin farkında olarak kendimi çelikleştiriyorum, bir daha değil. Ama onu istemediği bir ilişkiye zorlamaya devam edemem. "Seni çok seviyorum Wilhelmina. Tüm kalbimle. Ama benimle nişanlanmak istemediğini bildiğim halde seninle nişanlanamam. Bu çok acı veriyor."

"Bu değil-"

"Beni benim seni sevdiğim gibi seviyor musun? Hayatımızın geri kalanını birlikte geçirmek ister misin?" Sorum sessiz ve yargılamadan.

Sessizliği arabada aramıza giriyor. "Ben sadece-"

Onunla tartışmaktan nefret ediyorum ama bunu dile getirmeliyim. "Anlıyorum." Gerçekten anlıyorum, özellikle de Rix ve Tristan'ın ne kadar coşkulu olduklarını. Sevdiği kişi sevgisine karşılık veriyor. "Keşke pek çok şeyi geri alabilseydim. Evlenme teklif etmemeliydim.

sana. Tepkisel ve dar görüşlüydüm. Seni benimle bu işe zorlamamalıydım. Kariyerime ne yaparsa yapsın, yaptığım şeyi kabullenmeliydim. Gençken yaptığım gibi kolay yolu seçtim ve seni de kendimle birlikte bunun içine çektim. Sonra da her zaman yaptığın şeyi yapıp hatalarımı düzeltmene izin verdim. Artık sana bunu yapmayacağım. Bu adil değil ve seni zaten yeterince incittim."

"Dallas..." Sesi çatlıyor.

Onun hüznü, güzel yüzüne bakıyorum, keşke ihtiyacı olan şey olabilseydim. "Beni, benim onları sevdiğim gibi seven biriyle birlikte olmak istiyorum. Sana aşık olmak için bunca zamanım vardı, Wills. Bunca yıldır seninle bunu istiyorum. Seni de benimle aynı şekilde hissetmeye zorlayamam." Gözlerim acıyor ve yanağımdan aşağı ıslaklık süzülüyor. Bir elimi yüzümde gezdiriyorum, acıyı yutuyorum ve devam ediyorum. Çünkü bunu yapmam gerekiyor. Onun için. Kendim için. İstedğim ama sahip olamadığım gelecek için. "Bu, hissettiklerin, benim hatam. En başından beri, çocukluğumuzdan beri aramızın böyle olmasını ben sağladım. Artık seni böyle rehin tutamam Wills, bir yalanı yaşayarak. Tutmayacağım. Birlikte geçirdiğimiz zaman için çok minnettarım ama istediğin kişi olmadığımı biliyorum. Beni asla seçmezdin. Seni bu işe ben ittim ve seni temize çıkarıyorum. Ve bir an bile bunun seninle ilgili olduğunu düşünme. Seni ömür boyu birbirimize kim olduğumuz hakkında yalan söylemekten kurtardığım kadar kendimi de koruyorum." Başka tarafa bakmamak için mücadele ediyorum ama Tanrım, alt dudağının titremesini izlemek işkence gibi. "Seni bu şekilde sevmek acı veriyor, Wills. Hem de çok. Sana karşı hissettiklerimde yalnız olduğumu bilmek..." Başımı sallıyorum. "Şimdiye kadar düştüğümde daha fazla düşmem. Ben senin için doğru adam değilim."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken çenesi sallanıyor ve kalbim ikiye ayrılıyor.

Gözleri etrafta gezinirken başını sallıyor, elleri kalçalarında aşağı yukarı kayıyor. "Tamam" dediğinde sesi kırık bir fısıltıya dönüşüyor.

Arabadaki sessizlik sağır edici. Emniyet kemerinin tıkırtısı silah sesi gibi geliyor. Kapıyı açıp dışarı tırmanırken yumuşak, çaresiz bir ses çıkarıyor.

Onu durdurmaya çalışmıyorum. Peşinden koşma. Söylediklerimi geri alma, gitmesine izin vermek çok acıtıyor olsa da. Kapıyı kapatıp arkasını dönüyor, merdivenlerden ön kapıya doğru koşuyor, başı eğik, eli ağzında. Arkasına bakmıyor ama aynalı camdaki yansımasını yakalıyorum. Kapı.

O da benim kadar yıkılmış görünüyor.

BÖLÜM 39

HEMI

daireme ulaşacak kadar bile kendime hakim olamıyorum. Asansörün düğmesine basarken omuzlarım titriyor, geldiğinde boş olmasını diliyorum. Neyse ki yalvarışım duyuldu ve içeri girip dairemin düğmesine bastım. Zemin. As yakında olarak ve kapılar Kapat, I Mola, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor, korkunç derecede yüksek sesli bir hıçkırık fokurduyor boğazımdan yukarı.

Sanki biri kalbimi göğsümden söküp çıkarmış gibi hissediyorum. Dallas'ın yüzündeki ifadeyi aklımdan çıkaramıyorum, nasıl da teslim olmuştu.

Ona karşı hislerimden bu kadar emin değilsem, bu neden bu kadar acıtıyor? Neden ölüyormuşum gibi hissediyorum? Kalbimin eskiden olduğu yerde bir boşluk varmış gibi? Sanki sahip olduğum en iyi şey parmaklarımın arasından kayıp gitmiş gibi?

Gerçek olamayacak kadar iyiydi.

Katıma ulaştığımda koridorun boş olmasına şükrediyorum. O kadar çok ağlıyorum ki, bulanık görüşümle kapı kolumu tekrar bulmakta zorlanıyorum. Sonunda içeri girmeyi başarıyorum ve özel olarak yıkılabilmek için yatak odama gitme telaşım yüzünden neredeyse oda arkadaşımı deviriyorum.

Sanal kulaklığını taktığı için gözlerinin etrafında halkalar var. Başını yukarı kaldırıyor; onun boyu 1.80, benimse 1.80'e yakın. "Oh, hey. Vay canına, iyi misin?"

"Ben iyiyim, teşekkürler." Odamda kayboluyorum ve bir elimi ağzıma kapatıyorum, ama bu acı dolu hıçkırıkları bastırmıyor.

Sesi bastırmak için bir yastık kaptım. O kadar kararlı görünüyordu ki, yapılacak doğru şeyin bu olduğundan o kadar emindi ki. Bizim için bir gelecek olmadığına ikna olmuştu. Ona aşık olduğumu söyleseydim, bu bir şeyleri değiştirir miydi? Bana inanır mıydı?

Onu tanımak. Dallas'ı kötü bir anının fotoğrafı olarak değil de bugünkü haliyle görmek... Beni belki de sonsuza dek sevebileceğime inandırdı. Daha da kötüsü, beni aşık olmanın güvenli olduğuna, yaralarım ve camdan kalbimle ona güvenebileceğime, aşkın geçici olmadığına, sabırlı ve nazik olduğuna inandırdı. Şimdi yine yalnızım, bu kez kaburgalarımın altında farklı yaralar var.

Hıçkıra hıçkıra ağlayarak uyudum ve ertesi sabah hasta olduğumu söyledim. Dünyayla yüzleşmem, bu şekilde olmaz. Berbat haldeyim. Ve ağlamadan duramıyorum. Gecenin bir yarısı yastık kılıfımı ıslatmış olarak uyandım.

Bu sabah annemleri aramaktan kaçınmaya çalışıyorum ama sanki üzgün olduğumu altıncı hisleriyle anlıyorlar. Arka arkaya üç kez aradıktan sonra pes edip cevap veriyorum.

"Her şey yolunda mı? Bu sabah içimde bir hisle uyandım," diyor annem.

Hemen gözyaşlarına boğuldum.

"Hemi? Tatlım? Ne oldu?" Annem sordu.

"Derin nefes al, bebeğim. Her ne olursa olsun, her şey yoluna girecek," diyor annem yatıştırıcı bir şekilde. "Elimizden geldiğince yardım etmek için buradayız."

"BEN-BEN-BEN-" Yutkunarak nefes alıyorum. "Lanet olsun!"

"Sorun değil," diye mırıldanıyor annem. "Acele etme. Hiçbir yere gitmiyoruz."

Gözyaşlarımı kontrol altına almam bir dakika daha sürüyor. "Dallas benden ayrıldı ve bunların hiçbiri gerçek değildi - ne çıkmamız, ne nişanlanmamız, sana yalan söylediğim için üzgünüm ve her şey acıtıyor." Tekrar hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım.

Annem, "Seni video için geri çağırıyoruz," diyor. "Ben bir enkazım," diye hüngür hüngür ağlıyorum.

"Tatlım, biz senin anneniz; sen incindiğinde biz de inciniriz." Aramayı sonlandırıyor ve bir saniye sonra bir görüntülü sohbet başlatıyor.

Küçük ekrandan yüzlerini görmek işleri daha da kötüleştiriyor. Tam bir karmaşa içindeyim. Ama her şeyi kontrol altına aldıktan sonra, üçüncü sınıfta Dallas'ın arkadaşı tarafından örgümün koparılmasından başlayarak, ortaokulda bisikletimi kaybetmeme, balo fiyaskosuna, sahte flört ve sahte nişana ve son olarak gerçek flört ve ardından gelen ayrılığa kadar tüm hikayeyi hıçkırığa hıçkırığa ağlayarak anlatıyorum.

"Ama nişan partisinde birlikte çok mutlu görünüyordunuz," diyor annem usulca.

"Öyleydim. Öyleydik. Nişanın aslında gerçek bir nişan olmadığı gerçeğini saymazsak. Yeniden bir araya geldiğimiz zaman işler değişti. Benim için. Uzun zamandır hisleri vardı."

"Ama tüm o zamanı tanıtım fırsatları için birlikte geçirdiniz..." Annemin de benim kadar kafası karışmış gibi görünüyor.

"Çünkü bir bebek bakıcısına ihtiyacı vardı." Ya da ihtiyacı varmış gibi davrandı.

"Ve senin her zaman geleceğini biliyordu," diye bitiriyor annem.

"Bunca zamandır bana aşıkmış ve ben henüz ona uymuyormuşum. Ona aşık olduğumu sanıyordum. Ve şimdi asla yapamam. Bunu yapmaya devam edemeyeceğini söyledi. Beni onun sevdiği gibi sevmenin ve benim aynı şekilde hissetmediğimi bilmenin çok acı verdiğini söyledi."

"Oh," dedi annem. "Anlıyorum."

"Bu doğru mu? Onu sevmiyor musun?" Annem soruyor.

"Sanırım gerçekten de öyle. Sadece bu duygulara sahip çıkamadım ve ya bu duygulara sahip çıkarsam ve ileride benim onun için fazla olduğumu anlarsa?" Dönüp duruyorum ve nasıl duracağımı bilmiyorum. "Neden onu sevmeme izin vereyim ki?"

"Ah benim tatlı, tatlı Hemi'm. Şeker gibi bir kaplaman var

ama o kabuğun altında erimiş duygularla dolu bir kız var."

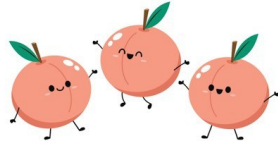
Yüz ifadesi yumuşak ve bilgili. "Bence kendine farklı bir gözle bakmaya başlamalısın. Seni seçtik çünkü sen açıkça bir savaşıydın. Hepimiz seni seçtik. Annen, kardeşlerin, Terör, Belalı Bebek Tugayı, Dallas. Seni seçtik ve her zaman da seçmeye devam edeceğiz. Dallas'la aranızdaki ilişkinin başlama şekli alışlagelmiş olmayabilir ama o seni seçmeye devam ediyor. Eğer o senin kalbine layıkça, sen de onu seçebilirsin."

"Çok basitmiş gibi söylüyorsun."

"Bazen o öyle, Tatlım. Bu sadece bizim travma Bu da işleri karmaşıktırıyor. Eğer onu seviyorsan, sev."

"İkinizi de seviyorum."

"Biz de seni seviyoruz, Hemi. Tüm kalbimizle."

Sabahın geri kalanını yatakta ağlayarak geçirdim. Shilpa öğle yemeğinde mesaj attı, Ash sayesinde ayrılıktan zaten haberdardı. Bütün sabah toplantıdaydı, aksi takdirde daha önce iletişime geçeceğini biliyorum. Yirmi dakika sonra mesaj atıp Hammer'la birlikte kapımın önünde çorbayla beklediklerini ve beni görene kadar gitmeyeceklerini söylüyor. Kendimi yataktan dışarı sürüklemek destansı bir başarı. Kalp kırıklığı benim için iyi bir görüntü değil.

Onları içeri almak için kapıyı açtığımda gözleri parlıyor.

"Tanrım, seni zavallı şey." Hammer paket servis çantasını yere bırakır.

Burnum kızarmış, gözlerim şişmiş, lekeli olduğuma eminim ve Eylül ayı olmasına ve yeterince serin olmamasına rağmen Dallas'ın bana aldığı gülümseyen şeftali kapüşonlu giyiyorum.

O ve Shilpa kollarını açıyor ve ben de tekrar gözyaşlarına boğulurken onların içine düşüyorum.

Bana sarılıp ağlamama izin veriyorlar. Oda arkadaşım bu hafta gündüz vardiyasında olduğu için minnettarım, böylece oturma odasında hıçkırığa hıçkırığa ağlayabiliyorum. Hammer ve Shilpa beni kanepeye götürüp yanıma oturdular. "I Yapma. anlamak nedeno kırıldı yukarı ile sen,"

Hammer diyor ki.

Yaşadığı şokun beni daha iyi hissettirmesini isterdim ama öyle olmadı. Açıklayacak kadar kendimi toparlayabilmem için birkaç dakika hıçkırığa hıçkırığa ağlamam ve zor nefesler almam gerekiyor. Bitirdiğimde, sehpa kullanılmış mendillerle kaplanmıştı.

"Ama... sana kafayı takmış durumda. Sana Tristan'ın Rix'e olduğundan daha fazla kafayı *takmış* durumda ve bu da bir şey ifade ediyor çünkü o adam kafayı *takmış* durumda."

Shilpa hüznle gülümsüyor ve elimi sıkıyor.

"Benim için doğru kişi olmadığını söyledi." Hıçkırdım. "Ne oluyor lan?" Hammer'ın kaşları çatıldı. kafa karışıklığı. "Neden insanlarla dolu bir arenada sana evlenme teklif etmek için bunca zahmete girip sonra da senin için doğru kişi olmadığını söylesin ki? Onun için bir doğum günü partisi promosyonu hazırlamamı ister misin? Ona yine balondan hayvanlar yaptırabilirim. Ya da bir çeşit lahana turşusu festivaline katılmasını sağlayabilirim. Ya da ikisini birden."

Başımı salladım. "Bunu ona yapmak istemiyorum." Ona birkaç ömür yetecek kadar işkence ettim. Şimdi onu mutsuz etmek beni daha da kötü hissettirecek. Ve bu yalanları taşımak çok zor. Gerçeği arkadaşlarımdan saklamak artık taşıyamayacağım bir yük oldu.

Düşüncelerimi okumuş gibi görünen Shilpa'ya bakıyorum. "Hammer güvende ve bu senin için taşıyamayacağın kadar büyük bir yük."

Bu yüzden Hammer'a tüm çirkin gerçeği anlattım.

Alçak bir ıslıkla nefesini veriyor. "Dallas bunun için takas edilebilirdi."

"Biliyorum."

"Sen de bu yüzden kabul ettin - en azından ilk başta," diye düşünüyor.

Başımı salladım. "Bir şey söyleyemediğim için özür dilerim."

Yüz ifadesi yumuşar. "Üzülme. Hollis'e neler olduğunu aylarca sakladım ve biz öğrenmeden önce Rix haftalarca Tristan'ın hışmına uğradı. Sen takımı, Dallas'ı ve kendini koruyordun." Elimi sıktı. "En azından Shilpa ve Ash'in bu konuda sana yardım etmesine sevindim. Ve bu odadan öteye gitmeyecek."

"Teşekkürler. Sadece durumu olduğundan daha kötü hale getirmek istemiyorum," diye itiraf ediyorum.

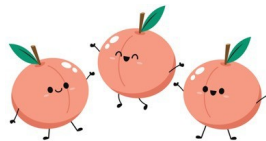
"Ne yapabiliriz? Nasıl yardım edebiliriz?" Shilpa soruyor. "Bunun acısını durdurmak istiyorum."

"Büyükannesinin yüzüğünü takmak, onu parmağında görmek, sana bu kadar aşık olmak ve bu duyguda yalnız olduğunu bilmek zor olmalı. Karşılıksız aşk acıtır. Kalbinizi günde bin kez kırılıyormuş gibi hissettirir. Ayrıca Tristan'ı ve Rix'in onu nasıl sevdiğini görmek ve nişanlandıkları için çok mutlu olmak. Bence bu ikinizi de mahvetti." Hammer'ın sesi yumuşak ve nazik, her doğru kelime bir darbe gibi hissettirse bile.

"Neden ne kadar iyi olabileceğimizi görmeme izin verdi ve sonra her şeyi elimden aldı?" Kalbim paramparça oluyor ve en derin korkularım dışarı sızıyor. "Neden hiç kimse kalmıyor? Neden ben hep çok fazlayım?"

Beni iki yanımdan kucakladılar. "Oh, Hemi, çok fazla değilsin. Diğer insanların hareketleri genellikle onlarla ilgilidir, bizimle değil," diyor Shilpa.

Hammer beni sıkıca kavırıyor, sanki beni sevgiyle bir arada tutmaya çalışıyor. "Ya sadece yeterli olmadığını düşünüyorsa?"

Shilpa ve Hammer ayrıldıktan hemen sonra kardeşlerimden mesajlar gelmeye başlayınca hiç şaşırmadım. Görünüşe göre sevdiğim herkes bugün ne kadar büyük duygular içinde olduğumu anlıyor.

SAM

Annemler bize hokey oyuncusuyla ayrıldığınızı söyledi. Sen iyi misin?

Cevabım hayır, hiç de iyi değilim. Ama kardeşlerim ziyarete gelip zaten bunalmış olan dünyama tüm yüksek oktanlarını getirmeyi kendilerine görev edinirlerse daha az iyi olacağım. Onlar n'inci derece erkeklerdir. Programımı aktivitelerle doldurarak sorun çözmek isteyecekler ve benim şu anda tek yapmak istediğim kanepeye uzanıp ağlamak. Ben de bir yalan yazdım.

HEMI

Ben iyiyim. Sadece işler yolunda gitmiyordu.

ISAAC

SAM

Bu yalan gibi kokuyor.

Uçup durumu kontrol altına almamız mı gerekiyor?

Gerekirse Tonya Harding gibi davranırım.

ISAAC

Bunu destekliyorum.

HEMI

Takım için çok önemli.

SAM

Dışarıda bir sürü yetenekli oyuncu var. Onun yeri tamamen doldurulabilir.

HEMI

Arkadaşlarımla buna katılıp katılmayacağını bilmiyorum.

ISAAC

Fikrinizi değiştirmeniz durumunda yenisini temin edeceğiz.

Sam beni beş saniye sonra görüntülü arıyor. İç çekiyorum, çünkü cevap vermemek işleri daha da kötüleştirecek.

"Ne oldu? Ne yaptı?" diye sorar.

"Ben ona, onun bana aşık olduğu kadar aşık değilim." Sam yalanın kokusunu bir milyon mil öteden alabilir.

"Yani sana fazla ilgi duyduğu için mi ilişkinizi bitirdiniz?" diye soruyor.

"Hayır, bana çok düşkün olduğu için ilişkiyi bitirdi ve benim de bir daha onun kadar düşkün olamayacağımı düşünüyor."

Sam bir süre sessiz kaldıktan sonra, "Annemlerden bilgiyi çoktan aldım," diye itiraf ediyor.

"Neden şaşırmadım?"

"Sırlarınızı saklamak için çok çaba sarf ettiler ama insanların ağzından gerçeği almakta ne kadar iyi olduğumu biliyorsunuz. Ayrıca, onlar en kötü yalancılar. Bu yüzden ailemizde yalan söylememe kuralı var. Ki sen bunu çiğnedin ve bu beni hayal kırıklığına uğrattı. Yine de dürüst olacağım, televizyondaki sürpriz evlenme teklifinden sonra ziyarete geldiğimizde zaten çoğunu anlamıştım."

"Neden bir şey söylemedin?"

"Çünkü bunu yapmak için belli ki sebepleriniz vardı. Bu iş senin için her şey demek. Bu takımı seviyorsun ve nedenini anlıyorum. Onlar da seni seviyor. Onların çalışmasını sağlayan şeyin ayrılmaz bir parçasısın ve son derece sadık ve koruyucusun. Dallas'ı otobüsün altına atabilirdin ve belki de atmalıydın ama sen takımın iyiliğini kendi iyiliğinden önde tuttu. Başkalarını korumanın bedeli kendin için bu kadar ağır olmamalı."

Isaac aramaya dahil olmak için defalarca ping atar. Sam onu içeri çeker.

"Ne kaçırdım?" Yüzüme bakarken kaşlarını çatıyor. "Kahretsin. Bu çok kötü. Sen hiç ağlamazsın."

"Normalde kalbim kırılmaz." Isaac,

"Aşağı gelmeliyiz," diyor.

Bir elimi kaldırdım. "Seni seviyorum ve sana minnettarım ama tüm bu duyguları hissetmek için biraz zamana ihtiyacım var. Ve görünüşe göre Sam her şeyi biliyordu ama şimdiye kadar bu bilginin üzerine oturdu." Şakaklarımı ovuşturuyorum. "Annemler bunu nasıl görmedi?" Bu maskaralığı göreceklerini düşündüğüm kişiler onlardı.

"Çünkü Dallas ne zaman eve ziyarete gelse, kasabadaki herkese senin ne kadar inanılmaz olduğunu anlatırdı ve bildiğin gibi Huntsville'de haber yayılır. Ama sonra Brooklyn ve Sean'ın nişanı oldu ve dengeler değişti," diyor Sam. "Gerçi o ikisinin ne kadar birlikte kalacağını kim bilebilir ki?" "Ve Dallas -ki bu arada, dürtülerini kontrol edemeyen harika bir adamdır- seni lise buluşması gibi bir saçmalıktan korumak için bir fırsat gördü. Sana karşı sonsuza dek bir şeyler hissetti. Tüm kazançların kazancı gibi görünüyordu. Ta ki nişanın gereksiz olduğunu fark edene kadar.

ilişkiniz üzerinde baskı oluşturuyor" diye ekliyor Isaac.

"Benim için doğru kişi olmadığını söyledi." Sonunda sesimin çatlamasını engelleyemedim.

"O senin için yanlış adam mı?" Sam soruyor.

"Bilmiyorum." Ama onunla birlikte olmamak hayal ettiğimden daha fazla acı veriyor.

"Öyle değil mi?" Isaac araya giriyor. Bu kadar usta bir tartışmacı olmamın sebebi onlardı. "O sana tapıyor. Sen de ona tapıyorsun. Bunu hepimiz görüyoruz, Hemi. Yalan olarak başlamış olabilir ama bir süre sonra gerçeğe dönüştü. Muhtemelen senin bile fark ettiğinden daha önce. Geriye doğru mu? Birazcık. Ama hiç nişan brunch'ınızdaki kadar mutlu görünmemiştiniz."

"Ya duyguları değişirse? Ya ileride kendisi gibi daha rahat birini istediğine karar verirse?"

"Çocukluğunuzdan beri sizi seviyor. Hisleri yok olmayacak," diye beni temin ediyor Sam.

"Çok seviliyorsun Hemi, pek çok insan tarafından." Isaac yumuşakça gülümsüyor. "Partide tüm arkadaşların senin için geldiğinde bunu gördük - zorunluluktan değil, sevgiden.

Dallas sensiz olmak istemiyor. Sen onsuz olmak istiyor musun?"

"Hayır." Onu çok özlüyorum. Bana her zaman kapıyı açmasını ya da öğle yemeği getirmesini seviyorum. Tanıştığı herkese karşı bu kadar nazik olmasını seviyorum. Değer verdiği insanları korumak için her şeyi yapmasını seviyorum. Ama üç kelime *seni seviyorum* korkunç.

"Bunu ona söyledin mi?" Sam sordu.

"Hayır."

Isaac atlıyor. "Onu sevdiğini söyledin mi?" İç çekiyorum.

"Yani duyguların konusunda dürüst davranmıyorsun. Şimdi her şey daha iyi anlaşılıyor." Sam, Isaac'e bilerek başını sallar.

Isaac, "Küçük kardeşim, seni ölesiye seviyoruz," diyor.

"Gerçek," diye onaylıyor Sam. "Sen ailemizin başına gelen en iyi şeydin, Hemi. Annemlerin seninle ilgili telefonu aldığı zamanı hâlâ hatırlıyoruz. Seninle tanıştığımız anda hepimiz aşık olduk. Ailemizin geleneksel olmadığını, Isaac ve benimle uğraşmanın çok zor olduğunu biliyorum ama sana ihtiyacımız vardı."

"Beni yine ağlatacaksın."

"Eğer yaparsan üstesinden gelebiliriz," diye beni temin ediyor Sam. "Sen zeki, güzel ve belalı birisin ve her zaman da öyle oldun. Sen bir savaşçısın. Ama şu anda korkunun kazanmasına izin veriyorsun. Kafanı olması gereken yere getirmek için ihtiyacın olan zamanı ayır, ama Dallas'a nasıl hissettiğini söyle. Her şeyin daha iyiye gideceğini garanti ederim. O zaman sen üzülmezsin, Isaac ve ben de bir ceset saklamak zorunda kalmayız."

Gülüyorum. "Seni seviyorum."

Sam, "Biz de seni seviyoruz kardeşim," diye cevap verir.

Isaac, "Cidden, eğer ihtiyacımız olursa Sam ve benim mükemmel bir yerimiz var," diye ekliyor.

"Biliyorum ve bunun için sana tapıyorum."

"Bize ihtiyacın olursa buradayız. Her şey için."

Biz son ve Ara, ve I otur Orada, tutma
benim telefonumu göğsüme yasladım. Haklılar.
Korkunun kazanmasına izin veriyorum.

BÖLÜM 40

DALLAS

| yapamam anlaşma ile olmak içinde
benim çatı katı. Her şey bana Wilhelmina'yı
hatırlatıyor, bu yüzden hafta sonu için eve gidiyorum. Ama
gitmeden önce temizlikçimi ben yokken gelmesi için ayarlıyorum
ki döndüğümde evimin temizliğı yüzüme tokat gibi çarpmasın.
başarısızlık.

Bir aptal gibi Cuma öğleden sonra yola çıkıyorum ve iki
buçuk saatlik yol dört saat sürüyor. Vardığımda
pişmanlıklarım haddinden fazlaydı. Çünkü şimdi neden burada
olduğumu açıklamak zorundayım.

"Wilhelmina nerede? Ziyarete geleceğini söylediğinde onu da
getireceğini düşünmüştüm." Annem kaşlarını çatıyor. "Biz
kırıldı kalk." Diyor ki o yüksek sesle hissediyor gibi Ben
olmak

Göğsünden bıçaklanmış.

"Ne var? Neden? Ne oldu?"

"Her şeyi berbat ettim," diye itiraf ediyorum. Gözlerim
yanıyor ve göğsüm daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde
ağrıyor.

"Tamir edebilirsin, değıl mi?"

Başımı salladım. "Hiç sanmıyorum."

"Gel tatlım." Beni dirseğimden tutup içeri götürdü.

Küçük kız kardeşim Paris çoktan mutfağı girmiş, anneme
akşam yemeğı için yardım ediyor. Beni görünce kaşları çatıldı.

"Ne oldu?"

"Dallas ve Wilhelmina ayrıldı."

Patatesi ocaktaki tencereye atıyor. "Ne yaptın Dallas?"

Sandalyeye çöküyorum ve bir bardak taze sıkılmış limonatayı kabul ediyorum. Yanında bir ya da yedi kadeh votka içmek isterdim ama bunun için muhtemelen ayık olmalıyım.

"Neden ben olduğumu düşündünüz?" "Peki, öyle miydi?"

Çocukluğumuzda olan her şeyden başlayarak, arkadaşlarımın lisede yaptığı her boktan küçük şeye ve daha iyi hale getirmeye çalıştığım tüm yollara kadar - herkes eve gittikten sonra tahrif edildiğinde temizlik görevlilerine gidip dolabını gizlice boyamak veya hokey takımındaki çocuklardan birinin öğrenci konseyi başkanının konuşmasını mahvetmesini engellemek ve arabamdaki ayrılık ve boktan ofis dedikoduları ile biten tüm korkunç hikayeyi kelimelere kusuyorum. Benimle evlenmek istemeyen biriyle evlenmek istemediğim bir gelecekti.

Annem ellerini kalçalarına koyar. "Dallas Mattias Bright, ne düşünüyordun?"

"Hangi kısmı hakkında?"

"Herhangi biri! Hepsini! Zavallı kız." Elindeki bulaşık bezini tezgâha fırlatıyor. "Ve düşünsene, onu pusuya düşürdük! Hepimiz aniden ortaya çıktık ve o da bizi eğlendirmek ve nişan gerçekmiş *gibi davranmak* zorunda kaldı." Başını iki yana sallıyor. "Bütün bunlar olurken aklın neredeydi anlamıyorum."

"Kıçına," diye mırıldanıyor Paris.

Ters ters bakıyorum. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

Bana bir bakış attı. "Burada oturmuş, üzgün bir çuval gibi görünüyorsun, bu yüzden de davana pek yardımcı olmuyorsun."

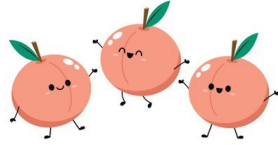
Başımı ellerimin arasına aldım. "Ne kadar berbat biriyim."

Annem iç çeker. "Her şeyi berbat ettin ama sen berbat biri değilsin,

Dallas'ta. Hiç de bile. Ama bütün bu olanları

doğru gitmesi için fazla yer bırakmadı. Neden en başından ona karşı dürüst olmadın? Onu baloya götürebilir ve her şeyi yıllar önce düzeltebilirdin. Neden ona gerçeği söylemek için bunca yıl bekledin? Tam tersini isterken neden her şeyi gerçek *değilmiş* gibi gösterdin?"

"Sadece... kontrolden çıktı." Parmağımı bardağın kenarında gezdiriyorum. "O beni koruduktan sonra ben de onu koruduğumu sanıyordum."

Hep birlikte aile yemeğine oturduğumuzda annem ve kız kardeşim bu korkunç hikayeyi babama ve kardeşlerime anlatmaktan büyük mutluluk duyuyorlar.

Manning, "Bu sizin için oldukça iyi bir marka," diyor.

Ferris de aynı fikirde. "Yani, arkadaşlarını ispiyonladın ve yeni öğrenci konseyi posterleri için kendi paranı harcadın ama onları tahrif edenlerden birinin sen olduğuna inanmasına izin verdin."

Manning, "Bunu hâlâ anlamış değilim," diye düşünüyor.

"Ona söylemeye ne hakkım vardı? Çünkü bunun olmasına en başta ben izin verdim. Arkadaşlarım pislik gibi davranıyordu. Bunu hak etmemişti. Bak, bunu senin için tamir ettim ama bir keresinde bisikletini de mi çaldım? Bana bu fırsatı hiç borçlu olmadı. Tıpkı son aylarda ona yaşattıklarımı hak etmediği gibi." Sonuçta bu yüzden ilişkimizi bitirdim. O daha iyisini hak ediyordu. Bu ve beni sevmeyen birine aşık olmak çok acı veriyor.

"Bence on yedi yaşındaki halini biraz rahat bırakmalısın," diyor babam.

"On yedi yaşındaki halim daha iyisini biliyordu," diye karşılık veriyorum.

"Elbette, ama artık on yedi yaşında mısın? O zamandan beri kimsenin kötü muamele görmesine izin verdin mi?"

"Hayır. Tabii ki hayır."

"Bu konuda kendini hırpalamak yerine kendini affetmeyi denesen nasıl olur? Son on yılda gurur duyulacak bir insan haline geldin evlat." Babam sanki bunu söylemek utancımı silecekmiş gibi bana bakıyor. Sandalyesinin koluna vuruyor. "İlişkiden ayrılmak mı istedi?"

"Onunla evlenmek istiyorum," diyorum onlara. "O yüzüğü onun parmağında görmek istedim. Hayatımın geri kalanını onu severek geçirmek istiyorum ama onun aynı şeyi istemediğini bilmek... bu bir işkence."

"Sana böyle mi söyledi?" Babam bastırıyor. "Seninle bir hayat kurmakla hiç ilgilenmediğini mi?"

"O bana aşık değil." Sandalyemi masadan uzağa itiyorum. "Ben iskeleye iniyorum. Biraz nefes almaya ihtiyacım var." Oturma odasından bir şişe viski, plastik bir bardak ve tığ işi çantamı alıp ailemi yemek masasında otururken bırakıyorum. Dertleşmek için zamana ihtiyacım var.

Karşılıksız aşk çok boktan bir şey. Neden ailem duygularımın karşılıksız olduğunu bilmenin ne kadar zor olduğunu anlamıyor? Onun sevgisine hakkım olmadığını biliyorum. Onun hiçbir parçasına hakkım yok.

Kız kardeşim yanımdaki sandalyeye oturduğunda iyice sarhoş olmuşum.

"Bunun ne olması gerekiyor?"

"Bir şeftali." Bir leke gibi görünüyor.

Şişeyi eline alıyor ve sallıyor. "Dostum, berbat durumdasın."

"Biliyorum." Sadece üzgün olmak ve huzur içinde hayatımdan nefret etmek istiyorum. "Bunların hiçbirisi gerçek miydi? Yoksa bu fikre o kadar aşık mıydın? . sahip olmak onu sen unuttum için dikkate alın ne olacağının sonuçlarını senin mi?"

Bir nefes üflüyorum. Kız kardeşimin benim için her şeyi birkaç cümleyle bu kadar kısa ve öz bir şekilde anlatabilmesi can sıkıcı.

"Onun fikrine aşık değilim. *Onu* seviyorum. Onunla ilgili her şeyi. O her şey. İsteddiği her şeyin peşinden gidiyor ve o şey onun olana kadar durmuyor. Herkese göre olmaması umurumda değil. O benim için öyle." Derin bir nefes alıyorum. "Neden bu kadar aptalım?"

"Sen aptal değilsin. Düşüncesizsin. Her zaman öyleydin. Buz üzerinde işe yarıyor ama gerçek hayatta her zaman işe yaramıyor. Bunun gibi." Bana empatik bir gülümseme veriyor. "Dürtüselliğin bir yana, sen harika bir adamsın. Samimisin ve bir şeyleri iyi görüneceği için değil, gerçekten önemsedğin için yapıyorsun. Hemi belli ki bunu görmüş, yoksa bu saçmalıkların hiçbirine razı olmazdı."

"Fazla seçeneği yoktu."

"Evet, yaptı. Ve başardı. Seni seçti, Dallas." "Kariyerimi mahvetmek istemedi. Asla istemedi Ben."

"Bu sözler onun ağzından mı çıktı?"

"Hayır. Ama o oyuncularla çıkmıyor. Bütün bir arenanın önünde evlenme teklif etmek gibi aptalca şeyler yapmayan zeki, eğitilmiş erkeklerle çıkıyor."

"Bahanelerin saçmalık, ağabey. Bu teklif feci şekilde geri tepbilirdi."

"Geri tepti!"

"Öyle diyorsun. Ama daha önce bir hokey oyuncusuyla çıkmamasının nedeninin bürokratik baş ağrıları ve ofis politikaları olduğuna eminim. Ve zeki olmak sadece doktoralı insanlarla sınırlı değil, Dallas. Bu paketi fiziksel düzeyden daha fazla çekici bulmasaydı seninle birlikte olmayı kabul etmezdi." Beni işaret ediyor. "Bana sıg bir tip gibi gelmedi."

"O değil."

"Tekrar soruyorum, bunu düzeltmenin bir yolunu bulmanız gerekirken neden burada oturup seçimlerinizden pişmanlık duyuyorsunuz?"

"Ya düzeltilecek bir şey yoksa? Ayrıldığımızda tek söylediği *tamamdı*."

"Lanet olsun, Dallas." İç çeker ve başını sallar.

"Bir de onun açısından düşünün. Neredeyse on yıl boyunca, popülerliğini gösterdiğin için onun hayatını sabote ettiğine inandın. Ekibe katıldığında da onunla vakit geçirmek için bilinen her promosyona katıldın. Ama ona gerçeği hiç söylemedin. Onun yerine, sanki tekrar lisedeymişsin gibi her düğmesine bastınız. Adam. Çocuk. Sonunda ona onu sevdiğini söyledin, sonra da sanki her şey senin için başka bir oyunmuş gibi, daha ona yetişmeye fırsat bulamadan ondan ayrıldın."

"Lanet olsun. Bu bir oyun değil."

"Onun dikkatini çekmek istedin. Sonra iş ciddiye binince ve zorlaşınca, 'Hey, her şeyi berbat ettim. Seninle nişanlanmak istiyorum ama artık gerçek bir ilişki içinde olduğumuza göre, belki de gerçekten hazır olduğunda, ne zaman olursa olsun evlenme teklif etmemi tercih edeceğini fark ettim. Peki nasıl ilerlemek istersin?' diye sorduğunda, hayatının aşkından vazgeçmiş oluyorsun. Sarkık bir testis torbası gibi. Ona danışmadan karar verdin, lanet olsun."

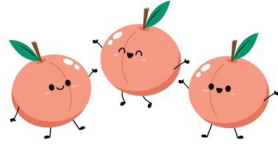
"Neden bu kadar kaba davranıyorsun?"

"Kötü davranmıyorum; gerçekçi davranıyorum. Bebek gibi davranma. Hemi benim yerimde olsaydı ve bu ayrılığın muhatabı olmasaydı seninle tam da bu konuşmayı yapardı. En büyük kusurun yeterince iyi olmadığını düşünmen, ki insanların senin yörüngene girmek istemesi için kendinden başka biri olman gerekmediğini düşünürsek bu akıl almaz bir şey. Ya Hemi için tam olarak doğru kişiysen? Ya aslında ihtiyacı olan her şey sizseniz?"

"Bu acı hayret verici."

"Aşık olup sonra da her şeyi berbat etmeye hoş geldiniz. Acıtıyor. Aşk en güçlü duygudur. Bizi inanılmaz derecede savunmasız yapar, ama işe yaradığında, doğru olduğunda

ve gerçek, bu en güzel, en harika Şey." İ geçiriyor ve yüz ifadesi hznleniyor. Daha yirmi üç yaşında ve ben kendi hayatımı yaŐarken onun kalbine ne olduğunu merak ediyorum. "Hemi'nin sahip olmayı umabileceği en iyi erkek arkadaş, koca, baba ve arkadaş olma potansiyeline sahipsin. Ama ona bir Şans vermedin. Bu yüzden buradasın." Batan güneŐi işaret ediyor. "Şimdi kalacağın yerin burası olup olmadığına karar vermelisin."

Ertesi sabah ailemle kahvaltı yaptıktan sonra eve gidiyorum. Vardığımda evim limon ve temizlik malzemeleri gibi kokuyordu, ki bu beklenen bir Şeydi. Çantamı amaŐır odasına bırakıp yatak odamda duruyorum ve Wills'in yatağının kenarındaki gecelik eksikliğine kaşlarımı atıyorum. KatlamıŐ ve alışkanlıktan dolayı orada bırakmıŐtım.

Wills'in pijamalarını bıraktığı Şifonyerimin en st çekmecesini açıp boş bulduğımda kalbim sızlıyor. Dolaba doğru ilerliyorum, beni neyin beklediğini zaten biliyorum. Ama kendi gözlerimle görmeden buna inanmam mümkün değil. Sağ tarafta, eskiden Wills'in kıyafetlerinin olduğu yerde boş askılar beni karşılıyor. Ona aldığım kıyafetlerin hepsi hâlâ orada duruyor. Onları geri vermesini isteyeceğimi mi düşündü?

Yatak odam çok i karartıcı olduğu için oturma odasına geçiyorum. Kanepede kucaklaŐtıėımız geceler için getirdiği battaniye gitmiş. Ona ait olan her Şeyi almıŐ.

Mutfağa ulaştığımda göğsümdeki korkunç ağrı daha da artıyor. Tezgâhın üzerinde bir zarf, evimin anahtarı ve nişan yüzüğü var. Yüzüğü kayıŐından tutup yumruğumu etrafında kıvırıyorum, elmaslar avucumu ısırıyor. Serçe parmağıma geçirdim ve zarfı aldım. Ellerim

mührü kırarken kararsızım. Ne bulmayı beklediğimi bilmiyorum. Kınayıcı bir mektup mu? Başından beri haklı olduğumu, beni asla benim onu sevdiğim gibi sevmeyeceğini kabul etmek mi? Onun yerine, en sevdiğim filmin yer aldığı özel bir etkinlik için iki bilet buldum. komik Kitap Sanatçı. Onlar VIP aylar önce tükenen buluşma ve selamlaşma biletleri. Wills bunları bana almak için elinden geleni yaptı ve ondan ayrılmış olmama rağmen yine de bana verdi. O çok nadir, özel bir insan ve bunu bizim gibi görüyor mu bilmiyorum. Her zaman başkalarını kendinden önde tutar. Bana yardım etmek zorunda kaldığı her promosyon operasyonunda bunu yaptı ve yine I önerildi, ve Hatta Şimdi, belki olmadan farkına bile varmadan. Bu onun özünde kim olduğu. O en sadık

Tanıdığım biri. Tutkal. Kalbim ve ruhum.

Seçimlerimden daha fazla pişmanlık duymamın mümkün olmadığını düşünüyordum ama işte buradayım.

BÖLÜM 41

HEMI

Breakuplar berbat. İş berbat. Genellikle görmezden gelebildiğim ya da sırtımdan atabildiğim küçük şeyler şimdi iğne gibi batıyor. Topher Guy varlığımın felaketi haline geldi. Tek yapmak istediğim göğsümdeki ağrı geçene kadar kış uykusuna yatmak. Ama Terör ofisinde yılın en yoğun zamanı,

yani bu mümkün değil.

İyi tarafından bakarsak, kadın takımı için inanılmaz bir görünürlük sağlayacak büyük bir tanıtım fırsatı ayarladım. Dallas'a söylemek istiyorum ama artık birlikte olmadığımız için söyleyemiyorum. Çıplak yüzük parmağımı ovuyorum ve bir başka zayıflatıcı üzüntü dalgası hissediyorum. İş yerinde duygusallaşmamak için kendimi merkezlemeye çalışarak nefes alıyorum. Eşyalarımı toplamaya gittiğimde yüzüğü onun evinde bırakmak ani bir tepkiydi. Ama yüzük büyükannesine aitti, bu yüzden onu saklayamazdım. Ve her gün ona bakmak çok kalp kırıcıydı.

Dallas Bright'a karşı hissettiklerim konusunda kendime karşı dürüst olmak yıkıcı oldu. Onu, birini sevebileceğimi hiç düşünmediğim bir şekilde seviyorum. Geçtiğimiz birkaç ayı her düşündüğümde, onun kim olduğu ve birlikte kim olduğumuz gerçeğini daha fazla görüyorum. Ama artık bir hiçiz.

İş arkadaşlarımdan önünde ağlamayı reddediyorum. Arkadaşlarım neyse de, dedikodu yapmayı seven iş arkadaşlarımdan beni yıkıllırken görmelerine izin veremem. Bu yüzden kendimi ofisime kapatıyorum.

mümkün olduğunca çok insanla karşılaşmaktan kaçınmaya çalışıyorum.

Bir saat sonra soluyorum. Uyku berbattı - son birkaç günü dönüp durarak ve gecenin bir yarısı uyanıp bir daha sakinleşemeyerek geçirdim. Bir latte içmek için caddenin karşısına geçemeyecek kadar yorgun bir halde personel odasına gidiyorum.

Odaya girer girmez verdiğim karardan pişmanlık duyuyorum. Topher'ın departmanından iki kişi konferans masasında oturmuş kahvelerini yudumluyorlar - Chad ve Janessa. Ben içeri girdiğimde oda sessizleşiyor. Buna alıştım ama yine de her seferinde acıtıyor. Yüzüğü takmayı bıraktığımda, konuşmalar da peşimden geldi. Çok doğrudan ve açık sözlü olmamla ilgili olduğunda bununla başa çıkabiliyordum. Bu çok daha kötü. Bir oyuncuyla çıktığım, sonra nişanlandığım ve daha sonra ayrıldığım için ofis dedikodularının merkezi olmak en kötü kabusum.

Kahveyi demlemeye bıraktım ve bardağıma krema ve şeker eklemekle meşgul oldum.

"Bunu nasıl yapıyorsun bilmiyorum."

Kaskatı kesildim ama arkamı dönmedim.

"Oyunculardan biri tarafından terk edildikten sonra ofiste yüzümü gösteremezdim," diye devam ediyor Chad.

Janessa kıkırdamasını gizlemek için öksürüyor.

Lise bunun yanında parkta atlamak gibi kalıyor. Karşılık vermediğimde, bunu bok atmaya devam etmek için bir davet olarak görüyorlar.

"Her şey çok utanç verici." Kahvesini höpürdetirken sandalyesi gıcırıyor. "Arkadaşlık etmeme politikasının bir nedeni var ve şimdi sen bu politikanın neden uygulandığının poster çocuğusun."

"Aman Tanrım, Chad." Janessa kıs kıs gülüyor.

Başımı eğiyorum, saçlarım koruyucu bir perde sağladığı için minnettarım ve kontrolümü kaybetmemek için mücadele ediyorum. Ne yaptığım ya da söylediğim önemli değil; benim için gelmeye devam edecekler. Açıkçası, açık sezon. Ben yoruldum

pozisyonum için savaşıyorum. Bu beni çok küçük hissettiriyor; Dallas'ın arkadaşlarının ders aralarında koridorlarda dalga geçtiği o sevimsiz kız gibi. Artık kendimi belalı biri gibi hissetmiyorum - her zaman sahip olduğum yerde, burada bile. Kırılmış ve önemsiz hissediyorum.

Ama yine de omuzlarımı geriye atıyorum. Bunu yapmalarına izin veremem. Bu doğru değil ve bu önemli. Onlarla yüzleşmek için döndüm. Chad sandalyesinde arkasına yaslanmış, sırtımaya devam ediyor. Janessa kahve fincanına odaklanmış. Çok tahmin edilebilir.

"Kötü cadının düşüşünü izlemek senin için çok eğlenceli olmalı. Zalimliğin seni önemli mi yapıyor sanıyorsun? En zayıf olduğumu düşündüğün anda üstüme sıçmak iyi hissettiriyor mu? Bir sonraki personel etkinliğinde sana bir ödül verelim mi?" Korkudan sesim çatlıyor ve görüşüm bulanıklaşıyor.

"Ah... Mendil ister misin?" Chad alay ediyor. "Topher haklıydı. Dallas sonunda senin kim olduğunu gördü. Sen uyuyarak yükselmeye çalışan zorba bir kaltaksın ve bak seni nereye getirdi." Yavaşça alkışlıyor. "Artık bir şakasın. Evin önünü kötü göstermenin yolu. Bunun nasıl bir emsal teşkil ettiğini düşünüyorsun?"

Tam ona yeni bir tane patlatmak için nefes almıştım ki kapı aralığından Dallas'ın derin sesi geldi.

"Haddini aşırıyorsun, Chad. Wilhelmina'nın ilişki durumu seni ilgilendirmez ve bu şekilde konuşman seni bir dangalak yapar. Eğer bir sorunun varsa, bunu yönetimle konuşmalısın." Dallas aramıza giriyor. "Ya da benimle, çünkü tam burada duruyorum. Ama muhtemelen bunu yapmak istemezsin, çünkü seni tacizden şikâyet edebilirim. Eğer farkında değilsen, bu tam da böyle bir şey."

"Ben sadece-"

Dallas'ın parmakları elimin arkasını sıyrıyor. "Sen sadece neydin, Chad? Meslektaşlarınızla -üstlerinizle- bu şekilde konuşmaya hakkınız olduğunu mu düşünüyorsunuz? Onlara bir çöpmüş gibi davranmaya, çünkü içeride olup bitenleri onaylamıyorsun.

özel hayatları? Daha önce de belirttiğim gibi, bu seni hiç ilgilendirmez." Dallas kenara çekildi ve koruyucu kolunu omzuma doladı. "Gidelim, Wills."

Beni kendine çekmesine ve odadan dışarı çıkarmasına izin veriyorum. "Neden beni savundun?" Sesim çatlıyor. Bir zamanlar ejderham olan çocuk şimdi ejderha avcım oldu.

Sözleri artık canımı yakmıyormuş gibi davranamam. diğer insanların zalimliğinden etkilenmez.

"Kimse seninle böyle konuşamaz. Özellikle de Chad adında bir pislikle." Koridorda ilerlemeye devam eder ve Hammer'ın ofisinde durur. "Wills'in bugünlük işi bitti. Yarın dönecek," diye anons eder.

Gözyaşlarımı akıtmaya çalışıyorum ama bir türlü durmuyorlar. "Her şey yolunda mı?" Hammer soruyor.

"İnsanlar nasıl davranacaklarını öğrenir öğrenmez iyi olacak. Bugün işleri hallettiğin için sana minnettarım," diyor Dallas.

"Evet. Elbette." Hammer başını sallar, gözleri sorularla doludur. "Siktir et o pislikleri." Yüzünü buruşturuyor. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

"Teşekkürler Hammer," diye mırıldandım. "Sana minnettarım." Dallas'ın beni ofisime götürmesine izin verdim. Bir avuç kâğıt mendil aldım ve boşu boşuna gözyaşlarımı durdurmaya çalıştım.

Dallas burada, hâlâ onunmuşum gibi benimle ilgileniyor. Artık benim olmayan Dallas'ım.

Eşyalarımı topluyor, çantamı omzuna atmadan önce masamın üzerinde duran tıg işi şeftali kasesine bir göz atıyor. Onlara sürekli bir şeyler ekliyordu ve bana verdiği onca şey arasında onlardan ayrılmaya dayanamıyordum. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu. "Ve sakın dizüstü bilgisayarını söyleme. Yarına kadar burada kalacak."

"Bunu neden yapıyorsun?" Sormayı başarıyorum.

"Çünkü seni önemsiyorum." Elini uzatıyor, ben de parmaklarımı onunkilerle birleştiriyorum.

Asansörle kapalı otoparka çıktık ve arabasına binmeme yardım etti. Etrafım onun kokusuyla çevrili ve o tam yanımda oturuyor. Ama o artık benim değil ve ben

bunlarla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Ve lanet olası gözyaşlarım durmuyor. Dallas bana dönüyor ve yüzündeki ifade beni daha çok ağlatıyor.

O neden burada? Onunla asla sahip olamayacağım şeyi neden bana gösteriyor?

Ona çok aşığım. Umutsuzca, korkutucu bir şekilde bu adama aşığım ve kafam çok karışık. Benden ayrıldı ama yine de burada, benimle ilgileniyor. Beni en kötü halimde görmeye devam ediyor ve yine de burada.

"Sorun yok, tatlım. Seni tutuyorum." Başparmağı gözümün altındaki çukuru süpürüyor. Ardından daha fazla gözyaşı. "Hayatını zorlaştırdığım için özür dilerim." Alnımdan öpüyor. "Şimdi seni buradan çıkarayım." Arkasına yaslanıyor, orta konsolu açıyor ve bana küçük bir paket mendil uzatıyor. Elimdekiler çoktan ıslanmıştı.

"Teşekkür ederim." Gözlerimi sildim. Geçen hafta o kadar çok ağladım ki, muhtemelen bir küveti doldurabilirim. Zayıf hissetmekten nefret ediyorum. Annem her ne kadar ağlamanın zayıflık olmadığını ve duyguların güç olduğunu söylese de ona inanmak kolay değil. Zırhımdaki herhangi bir çatlak her zaman göze alamayacağım bir kırılma anlamına gelmiştir.

Dallas'ın beni eve götürmesini bekliyorum, ama o tam tersi yöne, binamdan uzağa ve göl kıyısına doğru gidiyor. En sevdiğim spaya sahip gösterişli bir otel olan Windsor House'un önünde durdu.

"Burada ne işimiz var?"

"Sana ihtiyacın olan molayı veriyorum. saçmalıktan. Sen burada kal. Bir dakika içinde döneceğim." Arabayı çalışır halde bırakır ve dışarı atlar.

Telefonum Shilpa'dan gelen mesajlarla dolup taşıyor. Ona Dallas'la birlikte olduğumu ve bugün iş arkadaşlarım tarafından yeterince hırpalandığımı bildirdim.

Dallas birkaç dakika sonra geri dönüyor, kontağı kapatıyor ve yanıma gelip arabadan inmeme yardım ediyor. Bir kez daha çantamı omuzladı.

"Bunu kabul edebilirim."

"Bir çantayla başa çıkabilecek kadar erkeğim," diye beni temin ediyor.

Anahtarlarını valeye veriyor. Resepsiyonu geçip asansörlere doğru ilerliyoruz.

"Şu anda neler oluyor?" Onu asansöre kadar takip ederken soruyorum ve o da çatı katının düğmesine basıyor.

"Önce sizi odanıza yerleştirelim, yarın öğlene kadar vaktiniz var. Sana bir yüz bakımı, masaj ve manikür-pedikür planladım." Dallas çok gerçekçi. Saatine bakıyor. "Ama bir buçuk saat sonra, yani önce rahatlamak için zamanın var."

"Ama... neden?"

Başını öne eğiyor. "Ama neden ne?"

"Bunu neden yapıyorsun?"

"Çünkü seninle ilgilenilmesi gerekiyor ve bunu yapan kişi ben olmak istiyorum."

"Ama sen benden ayrılmıştın," diye fısıldıyorum.

"Yine de sana hâlâ aşığım Wills. Bu değişmedi."

Kalbim bu itirafla tekliyor.

Ben bir şey söyleyemedim, "Bunu daha sonra konuşabiliriz. Ben hiçbir yere gitmiyorum. Şu anda duyguların alev alev yanıyor. Bu konuya girmeden önce onların cehennem ateşinden hafif bir yanmaya dönüşmesini istiyorum."

İyi bir noktaya değindi ve neredeyse gülümsemeyi başarıyorum. Asansörün kapıları açılıyor ve beni koridora yönlendiriyor. Anahtarı sensörün üzerinden geçiriyor ve ben tek yatak odalı süite girerken kapıyı tutuyor. Güzel ve romantik ve gözlerimin arkasındaki şelale tekrar taşmakla tehdit ediyor.

Mini buzdolabından bir şişe Perrier aldı ve kapağını çevirerek bana uzattı. "Bunu iç, lütfen."

Köpüklü suyu yudumluyorum. Son birkaç gündür susuz kalmamak büyük bir mücadele gerektiriyordu.

"Y e r l e ş i n . İstersen banyo yap. Yatağa uzan. Televizyon izle. Spa'ya gitme vakti geldiğinde mesaj atarım."

"Gidiyor musun?" *Siktir*. Kalbimin bu kadar ince olmasından nefret ediyorum.

"Birkaç şey almaya gidiyorum. Yine de döneceğim." Alnımdan öpüyor ve beni odada yalnız bırakıyor. Önerdiği gibi yapıyorum ve kendime bir banyo hazırlıyorum.

Söz verdiği gibi, spaya gitme vakti geldiğinde mesaj attı. Oraya gittim ve iki buçuk saatimi şımartılarak geçirdim.

Döndüğümde Dallas odadaydı. Kanepede oturmuş çizgi roman okuyordu. Yatağın üzerinde bir çift rahat pijama, yerde bir çift terlik.

"Bütün bunlar da ne?" diye soruyorum. Sehpa, annemin Hint pazarından aldıkları da dahil olmak üzere en sevdiğim ikramlarla ve en sevdiğim dedikodu dergisiyle kaplı.

"Rahatlatıcı bir gece için ihtiyacınız olan her şey burada olmalı." Dallas ayağa kalkıyor. "Biraz yalnız kalmak ister misin?"

Başımı sallıyorum, kendimi kırılğan hissediyorum, sanki yanlış bir hareket beni paramparça edecekmiş gibi.

Odanın karşısına geçiyor ve ayak parmakları benimkinden bir santim ötede duruyor. "Kız arkadaşlarını aramamı ister misin?"

Alt dudağım titriyor, başımı tekrar sallıyorum. Ona güvenmek serbest düşüş gibi hissettiriyor. "Eğer kalmak istiyorsan, seni tercih ederim."

Yanağımı okşuyor. "Elbette kalmak istiyorum." Kollarını açtı ve ben de kollarına atıldım. Beni kucaklıyor ve benden ayrıldığından beri ilk kez

-Bu bir haftadan kısa bir süre önceydi ama bana bir yıl gibi geldi. Olmam gereken yerdeyim. Ama hala parçalıyız.

Ben yıkılırken bana sarıldı. Yine. Sonra ben pijamalarımı giyerken o banyoda kayboldu.

Ondan sonra kanepenin köşesinde oturuyor, bir bacağını uzatmış, kollarını açmış beni ona sarılmaya davet ediyor. O kadar güzel ve düşünceli ki, tam burada,

Bana ihtiyacım olan her şeyi veriyor, nasıl hissettiğini hareketleriyle gösteriyor. Gitmeme izin vermesinin beni istememesiyle ilgili olmadığını doğruluyor. Sıcak göğsüne doğru kıvrılıyorum, kalbinin sabit atışı beni sakinleştiriyor.

O bana sarılırken, arka planda en sevdiğim film çalarken, sonunda gerçeği kabul etmeye hazırım. Dallas'a onun bana aşık olduğu kadar aşığım. Bu sadece onun beni sevmekle ilgili değil, bu kesinlikle bir faktör olsa da. Başka bir insan tarafından böylesine tam olarak kabul edilmek, daha önce deneyimlediğim bir şey değil. Bu şekilde değil. Dallas beni defalarca en kötü halimle gördü. Ve her parçamı seviyor. Beni kimsenin sakinleştiremediği kadar sakinleştiriyor. Terör için çalışmaya başladığımdan beri değişmedi. Her ne kadar onun için planladığım bazı aktivitelerle hayatını cehenneme çevirmiş olsam da, şimdi itiraf edebilirim ki onun her zaman öne çıkıp meydan okumasını sevdim.

Yer değiştirdim ve ona baktım. "Dallas, sana bir şey söylemem gerek."

"Biliyorum." Parmaklarının tersiyle çenemin kenarını okşuyor. "Ama bugün değil. İkimizin de kafası netleşene kadar bekleyebilir, tamam mı? Sen istemedikçe bu gece hiçbir yere gitmiyorum. Şu anda en önemli şey sensin. Bunu görmene ihtiyacım var. Bırak seninle ilgileneyim."

BÖLÜM 42

DALLAS

F ya da kendi kalbimi kırdığımdan beri ilk kez bebek gibi uyuyorum. Bütün gece Wills'i kaşıklamamın yardımını oldu.

Onun çöküşünü görmekten nefret ediyordum ama ona bakacak kişi olmak.

Çocuklarla buz saati için erken kalkıyorum, bu yüzden odaya meyve ve kek tabağı getirtiyorum ve Wills'i büyük yatakta uyurken bırakıyorum. Alnından öpüyorum, mırıldanıyor ama başka bir şey yapmıyor. Dün geceki gözyaşları yüzünden gözleri hâlâ biraz şiş ama en azından ihtiyacı olan uykuyu alıyor.

Bana çocukluğunu anlattı. İyi ve kötü şeyleri. Bana ofiste nasıl hissettiğini ve neden benimle sahte bir şekilde çıkmanın tek gerçek seçenek olduğunu anlattı. Ayrıca bir partnerden ne istediğini ve aşkı yaşayacağını hiç düşünmediğini paylaştı. Her seferinde bir parça, bir hikâye, bir kırılganlık ortaya çıkararak beni içeri alırken kalbim sızladı. Bencil ve sabırsızdım. Ama şu andan itibaren, onu her konuda ilk sıraya koyan adam olacağım. Onu sevmek korkularımdan, dürtülerimden ve hayallerimden daha büyük.

Nadiren antrenmana zamanında gelebiliyorum. Bu gece ilk gösteri maçımız ve yedek kulübesinde ısınmak zorunda kalmak istememe imkân yok. Buzdan çıkana kadar Ash bana işlerin nasıl gittiğini sormadı. Neler olduğunu biliyor, çünkü dün öğleden sonra ona mesaj atıp

Hollis ve Roman ile akşam yoga seansı, ama aynı zamanda Hammer Shilpa'ya Wills'i dün ofisten çıkardığımı söylediği için.

Ash kimsenin onu duymadığından emin olduktan sonra "Bu tekrar birlikte olduğunuz anlamına mı geliyor?" diye sordu.

"Henüz değil, hayır."

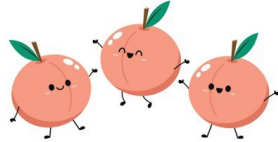
Kaşlarını çatıyor. "Ama geceyi birlikte geçirdiniz?"

"Evet. Yine de bir şey olmadı." Tapınak öpücükleri ve yatakta bana sarıldığında ensesine bastırdığım öpücük dışında bir PG gecesi idi. "Bu gece konuşuruz. Maçtan sonra. Her zaman tek başına güçlü olmak zorunda olmadığını bilmeye ihtiyacı vardı ve ben de birine ihtiyaç duyduğunda ona sarılacağımı bilmesini istedim."

Gülüşüyor ve omzuma vuruyor. "Şu haline bak, ona görünmek için elinden geleni yapıyorsun."

"Umarım işe yarar."

"Olacak. Senin onu sevme şeklini seviyor. Shilps ve ben bunu görüyoruz. Hemi hayatının çoğu bölümünde güçlü olan taraftır, ama aşık olmak kontrol için fazla yer bırakmayan şeylerden biridir. Bu korkutucu olabilir."

Antrenmandan sonra Wills'in dün ve bu sabah için bana teşekkür eden mesajlarını ve antrenmana zamanında gelebildiğim için bir sürü parmak çarpı emoji buluyorum. Bu öğleden sonra toplantıları var; aksi takdirde ofisinde onu kontrol ediyor olurum. Geldiğime ve onu bu akşam göreceğime dair güvence verdim. Son birkaç gün ne kadar zor geçmiş olursa olsun, sezonun ilk gösteri maçını kaçırmayacaktır. Özellikle de New York'a ve Flip'in baş düşmanı Connor Grace'e karşı oynuyorsak.

O akşam takımlarımı giyerken sadece maçla ilgili değil, Wills ve benimle ilgili de iyimser hissediyorum. Biz alıyoruz

ve New York'un yedek kulübesini tarıyorum. Kodiak Bowman'ı gözden kaçırmak imkansız. Genç olmasına rağmen iri ve heybetli ve bu gece gergin görünüyor. Ya da normalden daha gergin. Maçlardan önce hala kustuğuna dair söylentiler duydum. Bunun saçmalık olup olmadığını söylemek zor.

"Grace kayıp mı?" Palaniappa'ya sordum.

"Öyle görünüyor. Sence takas edilmiş midir?"

Omuz silkiyorum. "Bilmiyorum. Son duyduğumda New York ona daha fazla para teklif edene kadar direniyordu." Geçen sezonun sonunda sınırsız serbest oyuncu oldu. New York'un önerdiği anlaşmayı beğenmemiş, o yüzden bekletiyormuş. Sonunda kabul edeceğini düşünmüştüm ama belki de etmedi.

Madden ve Stiles ilk beşin geri kalanıyla birlikte sahaya çıkıyor. Pakın kontrolünü hemen ele geçirdik ve oyunun ilk beş dakikası içinde bir gol attık. New York'un kadrosunda ligin yıldız oyuncusunun olması önemli değil; Bowman oyundan düştü ve bu da bize avantaj sağladı.

New York'u 5-1 yenerek kıçlarına tekme bastık. Bu onlar için zor bir mağlubiyet ve sezon öncesine başlamak için iyi bir yol değil. Soyunma odasına gittiğimizde Hammerstein neredeyse maçı kapattığı için kendini iyi hissediyor, Madden ise üç gol atmanın sevincini yaşıyor. Stiles iki asisti için gülümsüyor, Hendrix ve ben de bizimkiler için. Harika bir sezon öncesi başlangıcı.

Flip, duş alıp giyindikten sonra Watering Hole'a gitmemizi önerdiğinde şaşırdım. Genellikle böyle bir gecede bir kulüp önerirdi. Ama son zamanlarda takımla daha sakın geceler geçirmeyi tercih ediyor. Wills'e gelip gelmeyeceğini sormak istiyorum ama ona baskı yapmak istemiyorum. Bunu yeterince yaptım.

Vardığımızda kızlar en sevdikleri masadaydı ve Wills'in de onlarla birlikte olduğunu görmekten memnunum. Daha iyi görünüyor. Gülümsüyor ve gözlerinin etrafındaki şişkinlik gitmiş.

Onlara doğru gittiğimizi gördüğünde gülümsemesi gerçek ve içten bir şekilde bana yöneldi. Kızlar kabinden çıktılar,

Personel ile birlikte tezahürat yapıyor ve alkışlıyor. "Kahretsin," diye mırıldanıyor Roman. "Bu Tally mi?"

Bakışlarım kısa bir süreliğine Wills'den kayıyor ve kaşlarımın alnıma tırmanmasını engellemek için mücadele ediyorum. "Ah, evet. Öyle görünüyor." Maçlara kot pantolon ve kapüşonlu sweatshirt, staj için Terör ofisine giderken de elbise pantolon ve bluz giyen o küçük tatlı Tally gitmiş. Bu gece üzerinde bir bluz ve deri ceket var.

"Makyaj yapıyor mu?" Roman soruyor.

"Evet."

"Huh."

"En azından bizimle dışarıda, fıçı partisinde değil," diye mırıldanıyor Flip ve kızlara doğru yöneliyor.

Tristan etrafımda dolanıyor ve doğruca Rix'e gidiyor. Hollis de Hammer'la aynı şeyi yapıyor ama onun selamlaması daha PG, çünkü Roman tam burada duruyor. Ash, Shilpa'yı yanağından öpüyor. Wills öne doğru belli belirsiz bir adım atıyor. Mıknatıs gibi birbirimize doğru ilerliyoruz, gülümsemelerimiz genişliyor. Yeterince yaklaştığında kollarını belime doluyor ve sıkıyor. Ben de aynısını yapıyorum ve başımı eğiyorum, böylece onu bir merhem gibi içime çekebiliyorum.

"Dün için teşekkür ederim. İnanılmaz derecede tatlı ve düşünceliydi."

Arkama yaslanıp saçlarını omuzlarının üzerinden tarıyorum. "Sen uyanmadan gitmek zorunda kaldığım için üzgünüm."

Avuç içleri göğsüme yerleşiyor. "Antrenmana geç kalamazdın."

"Yapabilirdim, ama ikimizin de buna ihtiyacı yoktu." Çenesinin kenarını okşadım. "Uyumaya, gitmem gerektiğini söylemek için seni uyandırmamdan daha çok ihtiyacın olduğunu hissettim. Ama seni bırakmak hoşuma gitmedi."

Gömleğimin düğmelerini ilikliyor ve kravatımı düzeltiyor. "Galibiyeti kutlamayı bitirdikten sonra senin evine gidip konuşabilir miyiz?"

"Kesinlikle. Ne zaman hazır olursan gidebiliriz." İstiyorsa şimdi giderim.

Göğsümü okşadı. "Galibiyeti takım arkadaşlarınla kutla. Ben hiçbir yere gitmiyorum."

"Ben de öyle. Bir daha asla. Sen söylemedikçe olmaz. Ve o zaman bile, savaşmadan gitmeyeceğim." Eğildim ve mükemmel dudaklarını öptüm. "Sana eğlenceli bir içki getireyim mi?"

"İkna edilebilirim."

"Hemen döneceğim." Onu gönülsüzce bıraktım.

Tristan cebinden telefonunu çıkarırken barda yanına yaklaşıyorum. Ekrana bir göz attım.

"Bowman sana ne hakkında mesaj atıyor?" Ben, Flip ve Tristan hepimiz Hokey Akademisi'ne gittik ve Kodiak Bowman birkaç yaş küçük olmasına rağmen onunla iletişim halindeydik. Hepimiz bu çocuktaki yeteneği gördük ve buz üzerinde müthiş bir güç olduğunu kanıtlıyor.

"Bilmiyorum." Mesajı açar ve kaşları çatılır. "Kahretsin."

"Her şey yolunda mı?" diye sordum.

"Connor Grace bu gece buzda değildi çünkü takas edildi."

"Hangi takıma?"

"Bizimkine."

BÖLÜM 43

HEMI

D Allas ve ben beklenenden daha uzun süre kalıyoruz, çünkü takım aniden sarsılıyor. Flip, Connor Grace'in, takımda tutamadığı tek oyuncu olduğunu öğrendikten sonra aklını kaçırıyor.

Toronto'ya takas edildi.

"Bundan haberin var mıydı?" Shilpa'ya soruyorum ama cevabı zaten biliyorum.

Bana bir bakış attı. "Evraklar dün masama geldi. Her şey tamamen beklenmedikti."

Kalbim boğazıma düğümlenmiş halde odaya bakıyorum. "Kimi kaybediyoruz?"

"Spencer."

"Kahretsin. Çok umut vaat ediyordu." Koç dün dışarıda olduğunu ve ailevi bir acil durum nedeniyle bu akşamki maçta olamayacağını söyledi ama hiçbirimiz bunun kalıcı olduğunu fark etmedik.

"Biliyorum. Onu düzgün bir şekilde uğurlamaya da vaktimiz olmayacak. Tüm detayları bilmiyorum ama Spencer'ın New York'ta bir ailesi var ve anladığım kadarıyla annesinin bazı sağlık sorunları var."

"Zavallı çocuk. Umarım iyidir. Bu değişikliğin bu sezonu daha zorlu hale getirebileceğini hissediyorum" diyorum.

"Evet, muhtemelen. Ve Flip yerleşiyordu."

Onu barda otururken görüyorum, bir yanında Tristan, diğer yanında Dallas var.

Yarın sabah bir takım toplantımız var ve resmi açıklamanın orada yapılacağından eminim. Bu habere rağmen akşam çoğunlukla neşeli geçiyor çünkü bu gece inanılmaz bir galibiyet aldık. Shilpa ve Ash ilk ayrılanlar oldu ve kampüsteki dairesine en yakın onlar yaşadığı için Tally'yi de yanlarında götürmeyi teklif ettiler ama o biraz daha takılmak istedi. Bu akşam onunla biraz konuştum ve şu ana kadar tüm bu üniversite deneyiminden gerçekten keyif alıyor. Ama kesinlikle fıçı partilerini sevmiyor. Tanrı'ya şükür.

Dallas'a dönerken avuçlarım terlemeye başladı. "Flip nasıl?"

"Kendini kadınlara boğmuyor, yani bu bir ilerleme. Ama Grace'in takas edilmesine çok kızdı," diyor Dallas.

"Keşke oradaki anlaşmanın ne olduğunu bilseydim."

"Hokey Akademisi'nde oldukça rekabetçiydiler ama programın yarısında dostça bir rekabet olmaktan çıktı." Kapıyı açık tutuyor ve beni binasına kadar takip ediyor.

"Umarım iyi geçinmenin bir yolunu bulurlar yoksa herkes için zor bir sezon olacak." Asansöre adım attığımızda endişem artıyor. Bu dolgu malzemesi, onun evine gidene kadar havadan sudan konuşacağız. Bütün bunları orada konuşacağız.

Dallas'ın benim hakkımda ne hissettiğini zaten biliyorum. Sahip olmam gereken şey, benim onun hakkında ne hissettiğim.

Aynalı duvara yaslanıyor. "Nasılsın?"

"Dürüst olmak gerekirse, dönüyorum. Peki ya sen?" Gülümsemesi yumuşak. "Aynen tatlım."

Kapılar kayarak açılıyor ve bana önden gitmemi işaret ediyor. Çatı katına giderken sessizdik.

İçeri girer girmez, "Birlikte bile değilken benim için ortaya çıktın," dedim.

"Nerede olursak olalım ya da buradan nereye g i d e r s e k gidelim, bana nasıl izin verirsen ver her zaman senin için geleceğim."

"Beni çıkarıp Shilps ya da Hammer'ın yanına bırakabilirdin. Beni eve götürüp dondurma getirebilir ve çekip gidebilirdiniz ama kalıp benimle ilgilendiniz."

"Bunu milyonlarca kez yapardım," diyor.

"Sana inanıyorum," diye fısıldıyorum.

"Uzun süre hakkımda en kötüsüne inanmanıza izin verdim," diyor.

"Sen yaptın. Kim olduğunu, neyle ilgili olduğunu bildiğimi sanıyordum. Ama sonra annen, buluşma sırasında onlarla kaldığımızda öyle bir şey söyledi ki, resmimin gerçekten ne kadar net olduğunu sorguladım. Beni ne sıklıkla kurtarmaya geldin, Dallas?"

"Yeterince sık değil. Yapmam gerektiği gibi değil," diyor yere bakarak. "Ama denedim. Sen her zaman çok cesurdun ve ben de öyle olmak istedim ama bunu yüksek sesle yapamadım. O zamanlar yapamazdım. Ama insanlar seninle dalga geçmeye çalıştığında, bunu düzeltmek için devreye girdim."

"Biri dolabımı tahrip ettiğinde onu boyayarak mı?" Okula geldiğimde dolabımın hala yarı kurumuş boyayla yapış yapış olduğunu gördüğüm günü hatırlıyorum.

Başını sallıyor.

"Beni korumak için başka ne yaptın?"

"Elimden ne gelirse. Çocuklar afişleri indirdikten sonra öğrenci konseyi başkanlığı kampanyanız için yeni afişler yaptım ve siz fark etmeden önce asabilmek için okula erken geldim." Dallas ensesini ovuşturuyor. "Seni etkilememiş gibi göstermekte çok iyiydin ama dikkat ettim Wills. Kimsenin bakmadığını düşündüğünde sana ne yaptığını gördüm ve seyirci olarak oynadığım rol için kendimden nefret ettim."

Sözlerindeki gerçeği, sesindeki acıyı görüyorum. Her ifşaatla, tüm tarihimiz kendini yeniden yazıyor. Ben balo kralının eziyet ettiği inek kız değilim. İnandığım şey için ayağa kalkan cesur bir kıyım. Ondan daha cesur.

"Yaşadığın saçmalıkları geri alamazdım ama elimden geldiğince bir şeyleri düzeltmeye çalıştım. Ve sonra tüm yanlış şeylere odaklandığımı fark ettim. Zamanım tükenmişti ve kendime biraz daha zaman kazandırmaya çalıştığım da seni geri dönüşü olmayan bir şekilde incittim. O zaman sana söylemeliydim - bana inanmasan bile, bu yalana inanmana asla izin vermemeliydim. Bunu bir daha asla yapmayacağım, Wills. Seni, sana karşı yüzde yüz dürüst olmaktan başka bir şey yapamayacak kadar çok seviyorum." Dallas ellerini ceplerine soktu. "Sana söylemem bu kadar uzun sürdüğü için özür dilerim."

Parçalanmış ruhum kendini tekrar bir araya getiriyor ve Dallas'a kendi gerçeğimi veriyorum. "Bir gün benim hakkımdaki fikrini değiştireceğinden, olduğum kişinin sonunda bana fazla geleceğinden o kadar emindim ki. Ve bu hissin bir kısmının hayata başladığım yerden kaynaklandığını biliyorum."

Çok destekleyici, sevgi dolu bir ailem var, ancak çok uzun zamandır bu fazla olma hissinin eylemlerimi yönetmesine izin verdim. Bunun beni başka biriyle bu tür bir bağ kurmaktan alıkoyan şey olmasına izin vermeyeceğim.

"Beni ben olduğum için gören ve bu yüzden seven bir sürü muhteşem insan var ama ben beni sevmeyenlere odaklanmış durumdayım. Beni olduğum gibi isteyen birini hayal bile edemezdim. Sen bana bunu gösterdin Dallas. Buna layık olduğumu hissetmeden önce bile. Ama şimdi hissediyorum. Biliyorum yetişmem zaman aldı ama sana aşığım. Sadece beni sevdiğin için değil, sen sen olduğun için."

Geçmişin merceği değişti ve Dallas'ın gerçek versiyonu kalbimi eritiyor. "Sen inanılmazsın. Her şeye, seni rahatsız eden şeylere bile katılıyorsun çünkü görev senin için önemli. Takım arkadaşlarını desteklemek için her zaman oradasın. Bu geceye bak. Eminim en son isteyeceğin şey Flip'i ve onunla olanları yönetmeye yardım etmektir, ama her şeyi Tristan'a bırakmadın. Her zaman ortaya çıkıyorsun. Her seferinde. Takım arkadaşların için, ailen için, benim için."

Beni topraklayacak bir bağlantıya ihtiyaç duyarak eline uzanıyorum. "Sana karşı hissettiklerimden çok korkuyordum ve onları dile getirirsem bir şekilde seninkileri benim için sileceklerinden korkuyordum. Bunun benim travmam olduğunu biliyorum, mantığım değil. Sen sadece kalbimi vermek istediğim *türden* bir *adam* değilsin, *o* adamsın. Onu her zaman güvende tutacağını biliyorum. Sana tapıyorum Dallas, tam olarak olduğun gibi. Eğer buna bir şans daha vermek istiyorsan, ben varım." Kalbim göğsümde güm güm atıyor, midem kalkıyor. Ama ona bu işte yalnız olmadığını göstermenin tek yolu, bunca zamandır yaptığı gibi benim de kalbimi ortaya koymak. Benim haberim bile olmadan.

Dudaklarını çıplak bedenime bastırırken gülümsemesi yumuşaktı. yüzük parmağı. "Her zaman senin bir numaralı hayranın olacağım, Wills. Ne zaman düşersen, seni kaldırmak için burada olacağım. İhtiyacın olan şey olmak ve seni istediğin ve sevmeye ihtiyaç duyduğun şekilde sevmek için elimden gelenin en iyisini yapacağım. Ve yolun bir yerinde her şeyi yüzde yüz berbat edeceğim ama seni asla terk etmeyeceğim. Bir daha asla." Elimi sıktı. "Üçüncü sınıftan beri sana aşığım Wills. Sen her zaman tanıdığım en cesur insan oldun ve bana izin verdiğin sürece seni tüm kalbimle seveceğim."

"Bu yine benim erkek arkadaşım olduğun anlamına mı geliyor?" diye sordum. "Erkek arkadaşın olmamı mı istiyorsun?"

"Seviyorum. Hem de çok."

"Güzel." Gülümsüyor. "Erkek arkadaşın olmayı seviyorum."

Kollarımı boynuna doluyorum. "Ve senin kız arkadaşın olmayı seviyorum." Kutsal tuttuğum kelimeleri fısıldıyorum. "Ben de seni seviyorum."

Parmakları yanağımda geziniyor. "Seni seviyorum. Her şeyden çok."

"Biliyorum." Elini tutuyorum ve dudaklarımı parmak eklemlerine bastırıyorum. "Yüzüğü çıkarmanın geri adım atmak gibi hissettirdiğini biliyorum ama tekrar taktığımda bunun ikimiz de hazır olduğumuz için olmasını istiyorum. Ben daha çok

Önümde bu kadar gerçek biri ve bir şey varken bir yalanı yaşamaktansa spekülasyon yaparım."

"Yüzüğü güvende tutacağım ve hazır olduğunda sana tekrar karım olmanı teklif etmek istiyorum. Ama teklifimin çok romantik olmasını ve binlerce insanın önünde olmamasını sağlayacağım."

"Kulağa mükemmel geliyor." Başkalarının ne düşündüğü önemli değil. Bu bizim hikayemiz. Artık bizden başka kimsenin söz hakkı yok. Bir elimi boynunun arkasına doluyor ve tırnaklarımı hafifçe derisine bastırıyorum.

Başını eğiyor ve yumuşak, yavaş, kemik eriten bir öpücükle ağzımı alıyor.

"Lütfen beni yatağa götür," diye fısıldıyorum dudaklarına.

Karanlık, şehvet dolu gözlerle bana bakıyor. "Benim mükemmel tanıçam olacaksın ve sana istediğim gibi tapmama izin vereceksin, değil mi?"

Dizlerimin bağı çözülüyor ve arzu damarlarımda dolaşarak kalçalarımın arasına yerleşiyor. "Kesinlikle."

Elleri kığımın üzerinde kayıyor ve beni yukarı kaldırırken sıkıca kavıyor. Kendimi ona sarıyorum ve beni çatı katına taşıırken ağzımı onunkine indiriyorum. Yolda birkaç şeye çarpıyoruz ve dirseğini kapı çerçevesine çarpıp neredeyse beni düşürüyor, ama yatağa varıyoruz ve kalçalarımın arasına yerleşiyor, kalçaları benimkinin beşiğine sıkıca bastırıyor.

Sabırsızlık telaşı içindeyiz, giysileri çekiştiriyoruz, parmaklarımız çıplak teni arıyor. Ama çıplak kaldığımız anda Dallas işleri yavaşlatıyor. Ağzıma yakıcı bir öpücük kondururken parmakları yan tarafımdan aşağı kayıyor.

"Tanrım, seni özledim," diye mırıldanıyor boğazımdan aşağıya ve köprücük kemiklerime doğru öpücükler kondururken. "Dokunuşumun altında hissettiklerini."

Meme ucumu kapatıp diliyle sıkı tepesinde daireler çizdiğinde, ellerimi saçlarının arasından geçiriyorum.

"Ellerini üzerimde hissetmek." Aşağıya inmeden önce aynı ilgiyi diğer meme ucuma da gösteriyor.

Göbeğimden kalçalarımın tepesine kadar. Bakışları benimkilerle buluşmak için kalkıyor. "Tadın çok güzel." Bacaklarımı aralıyor ve başını eğiyor.

Dilinin yumuşak darbeleriyle inliyorum.

"Bu lanet ses." Klitorisimi kabaca emerken tenime karşı hırılıyor. Nefesim kesildi ve eğildim. "Bir daha böyle inlediğini duyacak tek kişi benim."

"Sadece sen," diye kabul ediyorum.

Ağızıyla beni mutluluğa sürüklüyor. Vücuduma doğru öpücükler kondururken kemiksizim ve nefes nefese kalıyorum. Dilindeki tadıma, onun tarafından tamamen tapılıyor olmanın verdiği hisse doyamıyorum. Komodine uzanırken ağzını benimkiyle birleştirmeye devam ediyor. Prezervatif almasını bekliyorum ama folyo paket yerine avucuma silikon bir şey bastırıyor.

Kontrol etmek için öpüşmeye uzun süre ara veriyorum. "Şey, merhaba." Bakışlarım onunkilere döndü. "Bunu ne zaman aldın?"

Dallas'ın hararetli bakışları erimiş bir hal alıyor ve gülümsemesi her şeyin gerilmesine neden oluyor. "Sana beni becerebileceğini söyledikten sonra."

"Sen ciddiydın." Bunun o anın sıcaklığıyla söylenmiş bir söz olup olmadığından emin değildim ama onu çözen kişi olmayı ne kadar çok istediğimi de inkâr edemezdim.

"Elbette ciddiye dim. Biraz okudum." Kalçalarını döndürüyor, siki kıvrımlarımın arasında kayıyor. "Eğiticiydi."

"Oh? Siktir." Dallas'ın orgazmın eşiğindeki görüntüleri, onu aramak için kalçalarımı yukarı kaldırmama neden oldu. "Peki ne öğrendin?" Başı girişimi dürtüyor.

"Önce biraz eğitime ihtiyacım var ama bu da eğlencenin bir parçası." Bir santim içeri itiyor. "Prezervatif getirmemi ister misin?"

Başımı sallıyorum. "Seni hissetmek istiyorum."

Kalçalarını öne doğru kaydırıp içime gömülürken gözleri benimkilere kilitleniyor. "Çok iyi hissediyorsun, Wills." Tırnaklarım omuzlarına batıyor ve dudağı memnuniyetle kıvrılıyor. "I

sonsuzu kadar içinde kalabilir ve bu asla yeterince uzun olmaz."

"Ben de sana doyamıyorum." Ellerimi sırtından aşağı indiriyorum ve tırnaklarımı kaya gibi sağlam kıkına geçirerek beni daha sert sikmesi için onu cesaretlendiriyorum. Beni yatağa bastırmasının, içimi doldurmasının, beni tüketmesinin, beni sevmesinin lezzetli ağırlığının tadını çıkarıyorum. "Bu şimdi antrenmana başlamak istediğin anlamına mı geliyor?" Bana sürtünürken soruyorum.

Bir kolunu yukarı itiyor. "Ne istiyorsan onu istiyorum." Küçük bir kayganlaştırıcı şişesi tutuyor.

Kapağını açıyorum ve o da ince, konik tıpanın ucuna biraz döküyor.

"İyi bir çocuk ol ve güzel ve derin kal." Başımı kaldırıyorum ve Dallas altına bir yastık daha sıkıştırıyor, ben de sırtının genişliğinden kıkının görkemli memelerine doğru bakıyorum. Tıkacı yanaklarının arasına kaydırıyorum ve ben açıklığa doğru bastırırken nefesini içine çekiyor.

Dudaklarımı yanağında gezdiriyorum. "Seni becerirken bana bak," diye fısıldıyorum.

Fişi yavaşça, her seferinde biraz daha içeri sokarken bakışları benimkilerle buluşuyor. Ağzı açık kalıyor ve ben onu daha derine iterken kaşları çatılıyor. "Becer beni tatlım."

"Güzel, değil mi?" Fiş tamamen içine oturana kadar devam ediyorum.

"Tanrım." Başını eğiyor ve boynuma sokuluyor. "Hareket etmeye başlamalıyım."

"Henüz değil, tatlım."

İnliyor ve bir sonraki emrimi beklemek için harcadığı çabayla kolları titriyor.

"Benim için sırt üstü yat. Seni şimdi becereceğim."

Bir an onun altındayken, bir an sonra kalçalarına sarılıyorum. Göğsü kabarıyor, parmakları tenime batarken gözleri alev alev yanıyor. Kıkımını onun kalın, kaslı kalçalarına dayamak için geriye doğru kıvrılıyorum ve parmağımı ona doğru uzatıyorum. O da itaat ediyor

Sessizce emrediyor ve oturuyor. Gözleri parlıyor ve kalçalarındaki tutuşu sıkılaşıyor. "Aman Tanrım."

"Şimdi daha da iyi, değil mi?" "Çok iyi," diye kabul ediyor.

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum ve kollarımı omuzlarına koyarak hareket etmeye başlıyorum, onu tekrar içime almadan önce açıklığımdaki çıkıntıyı hissedene kadar yükseliyorum. Dallas'ın parmakları kalçalarıma gömülüyor ve beni üzerine taşımaya yardım ediyor. Beni sikinin üzerinde zıplatırken, beni becerirken, doldururken, bana taparken gözleri benimkilere kilitlenmiş, yüzünde sert bir ifade var.

Duygu arttıkça ter omurgamdan aşağı damlıyor, her sinir ucu arzuyla yanıyor.

"Şu haline bak, beni bir tanrıça gibi beceriyorsun." Dallas saçlarımı yumrukluyor ve gelgitli bir his dalgası üzerimden geçerken ağzımı talep ediyor. "Seni ne kadar istediğimi biliyor musun? Sana ne kadar ihtiyacım olduğunu?"

Kendimi yatağa uzanmış buluyorum, Dallas'ın kalçaları benimkilere çarpıyor, sanki amımdan şeytanları kovuyormuş gibi beni yatağa vuruyor. Elimini sırtından aşağı kaydırıyorum ve son bir kez daha içime girerken fişe bastırıyorum.

Yüzünü boynuma gömmeye çalışıyor ama diğer elimle çenesini kavriyorum. "Seni boşaltırken gözlerini benden ayırma, tatlım."

"Siktir, seni seviyorum." Terden sırılsıklam olmuş bedenini bir titreme sararken dudaklarıma doğru inliyor.

"Ve seni seviyorum." Onu usulca öpüyorum. "Tüm kalbimle." O benim, ben de onun. Ve bu sadece başlangıç.

BÖLÜM 44

DALLAS

Wills'e sarılmış olarak uyandım. Ereksiyonum mutlu bir şekilde yuvalanmış içinde ve çatlak . onu Göt, ve Ben sağ göğsünü koruyor. Saçından bir parça yüzümü gıdıklıyor, ama bu konuda bir şey yapamayacak kadar memnunum. O benim hayatımın aşkı ve hazır olduğunda, onu kendim yapacağım.

Sonsuza dek.

Orada uzanıyorum, *kızıl* elde etmenin zaferinin tadını çıkarıyorum. Benim için her zaman o olmuştur. Çıktığım herkes onunla kıyaslandı. O mükemmel bir kadın. Cesur, lafını esirgemeyen ve kendini güvende hissettiğinde turta kadar tatlı. Ve ben onun için bunu yapabilen adamım. Evet, bugün tüm kışları tekmeliyor.

Hafifçe mırıldanıyor ve kışını oynatıyor. "Günaydın, Dallas. Günaydın, Dallas'ın siki."

Gülümsüyorum ve çıplak omzunu öpüyorum. "Günaydın, Wills. Günaydın, Wills'in kışçı."

"Bunu biraz daha aşağı kaydırmalı ve şimdiye kadarki en iyi sabahı yapmalısın" diye öneriyor.

Göğsünü bırakıp kalçalarımı geriye kaydırıyorum. Şaftımı kavrayarak başını iki numaralı kapının yanından geçiriyorum. Wills inliyor ve sonra bir numaralı kapıyı geçip kendimi hizalayıp içeri itmeden önce klitorisini ovarken tekrar inliyor.

"Tanrım, çok iyi hissediyorsun." İnliyor.

"Seninle çevrili olmaktan daha iyi bir şey yok." Elimi yumuşak karnından aşağı indiriyorum ve bacaklarını ayırarak klitorisine erişmemi sağlıyor. Derinlerde kalıp yavaş daireler çiziyorum, yumuşak övgüler ve kirli sözler mırıldanarak onu uçurumun kenarına gönderiyorum, ben de hemen arkasında.

Birlikte duşa giriyoruz ve kahvaltı için taze dilimlenmiş seftalilerle krep yapıyoruz. Yemek yerken utanmadan ona bakıyorum.

Çatalındaki krepten bir ısırık alarak duraklıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Seni yemek yerken izlemek."

Avucuyla gözlerimi kapatıyor. "Saçmalıyorsun." "Bak, işte anlaşma." Elini tutuyorum ve öpüyorum.

Avuç içi. "Sana kafayı taktım."

Yanağını yumruğuna dayıyor. "Söylemiyorsun."

"Ve dürüst olacağım, Tristan'ın Rix'i takip ettiği gibi seni takip edemediğim için biraz hayal kırıklığına uğradım."

"Telefon uygulamasını mı kastediyorsun?" diye soruyor, gülümsemesini bastırarak.

"Aynen öyle. Eğer benim yanıma taşınırsan, kendimi çok daha iyi hissederim. O zaman istediğim gibi ayaklarına kapanabilirim. Yani mantiken mantıklı, özellikle de sezon başlarken ve ben zamanımın yarısını yolda geçirirken. Ayrıca sen de zaten sık sık bizde kalıyorsun, bu yüzden bir sonraki adım mantıklı görünüyor."

Eğilip yanağıma bir öpücük konduruyor. "Birincisi, istersen beni uygulamadan takip edebilirsin. İkincisi, ev arkadaşına haber vermem gerekecek ve üçüncüsü, bir sonraki adımı atmadan önce bir ya da iki ay kız ve erkek arkadaş olabilir miyiz?"

Bilerek başımı salladım. "Ah, nasıl olduğunu anlıyorum. Ayak parmağı bekçiliği yapıyorsun, elde edilmesi zoru oynayarak beni diken üstünde tutuyorsun."

Gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. "İşte bu yüzden mutfağınızda oturmuş, gömleklerinizden birini giymiş ve kahvaltı ediyorum." Kaşlarını çatıyor. "Ve taşınmak için altmış gün önceden haber vermem gerekiyor."

"Ama ben deplasman serisinde değilken burada mı uyuyacaksın?" Bastırıyorum.

"Evet. Sen deplasman serisinde değilken burada uyuyacağım."

"Ve 60 gün sonra tam zamanlı olarak buraya taşınacaksın. oda arkadaşına haber verdin mi?" Onaylıyorum.

"Evet, Dallas."

"Harika." Yanağına bir öpücük konduruyorum. "Açıklığa kavuşturmak için soruyorum, ne zaman haber vereceksin?"

Gülüyor ve gözlerini deviriyor. "Merak etme. Seni fazla bekletmeyeceğim."

"Tamam. Gelecek hafta seni kontrol edeceğim ve o zaman nasıl hissettiğini göreceğim." Gülümseyerek krepin son lokmasını da mideye indiriyorum. "Toplantı için hazırlanmalıyız."

Yarım saat sonra merkez ofise gitmek üzere ayrıldığımızda Wills'in telefonu durmaksızın çalıyor.

"Her şey yolunda mı?"

"Babe sohbeti patlıyor. Görünüşe göre Flip zor bir gece geçirmiş. Tally ile flört eden bir adamla neredeyse kavga ediyordu. Tally, Shilpa ve Ash ile ayrıldıktan sonra Tristan ve Rix onu evlerine geri götürmek ve izlemek zorunda kalmışlar. Sanırım tam bir karmaşa içindeydi."

"Acaba yönetim Grace'i takıma getirirken ne düşünüyordu?" diye düşünüyorum.

"Hırçınlık yapmadığı zamanlarda mükemmel bir savunma oyuncusu," diyor Wills. "Ve Roman'ın sezon sonunda patenlerini asması ve yeni kalecinin aşamalı olarak takıma katılmasıyla, muhtemelen savunmanın güçlü olduğundan emin olmak istediler."

"Mantığı anlıyorum, ancak baş skorerlerimizden biri sürekli gergin olursa bunun takım morali için ne kadar iyi olacağını bilmiyorum."

Omuz silkiyor. "Sanırım her şeyin nasıl sonuçlanacağını göreceğiz."

Terör otoparkına girdim ve yerime geçtim. Wills elini benimkinin içine sokuyor ve asansöre binip ofis katına çıkıyoruz. Vardığımızda Shilpa, Ash, Hammer, Hollis ve Roman Shilpa'nın ofisindeydi.

"Tekrar birlikteyiz," diye duyuruyorum.

Wills göğsümü okşuyor. "El ele tutuştüğumuza bakılırsa bunu zaten bildiklerine eminim ama bariz olanı belirtmemiz gerektiğini hissettiğin için seni seviyorum."

Roman, Hollis ve Ash bizi onaylıyor ve kızlar Wills'e sarılıyor.

"Bu toplantının neye benzeyeceğine dair bir haber var mı, Shilps?" Wills soruyor. Bunu sormak için sözlü olmayan bir izne sahip olan tek kişi o. Onun ekibin avukatı olduğunu, bizim avukatımız olmadığını ve bir şey söyleyemeyeceğini biliyoruz.

"Paylaşabileceğim çok fazla şey yok. Öyle olsa bile, son birkaç gündür üst yönetimde bazı kapalı kapılar var, bu yüzden bunu herkes tahmin edebilir," diyor Shilpa.

"Umalım da Flip soğukkanlılığını koruyabilsin," diye homurdanıyor Hollis. "Stiles'ın evine gitmek, dışarı çıkıp potansiyel olarak destek kampanyalarını öldürüyor, değil mi Hemi?" Roman soruyor.

"Evet. Bu Flip için gerçek bir ilerleme," diye kabul ediyor.

Shilpa duvardaki saate bakar. "Muhtemelen toplantıya gitmeliyiz."

Oraya ilk gidenler biziz. Genelde Wills erkenden bilgilendirilirdi ama bu sefer o da herkes gibi karanlıkta kaldı. Odanın arka tarafındaki masa hamur işleri ve meyvelerle dolu. Ben bir tabak kapıyorum, Wills de ekip üyeleri geldikçe bize kahve hazırlıyor. Tristan, sert görünen Flip'e eşlik ediyor.

Bedava yemeğe asla hayır demeyen Flip, kahvaltı sofrasını es geçerek Roman'ın yanına oturur. Bir dakika sonra genel müdür Jamie Fielding ve Koç Vander Zee odanın önüne gelir ve herkes sessizleşir.

"Bazılarınız birazdan paylaşacağım haberlerden haberdar olabilir, ancak Dane Spencer'ın geçen hafta ailevi bir acil durumu oldu ve uzun bir görüşmeden sonra, kendisi ve takım için en iyi planın onu ihtiyaç duyulan yere göndermek olduğuna karar verdik. New York'a taşınacak ve karşılığında

Oyuncular. Connor Grace savunmada mükemmel ve bu takıma harika bir katkı sağlayacaktır. Spencer'ı kaybetmenin bir şok olduğunu biliyorum ama Grace'in hoş karşılandığını hissettirmenizi bekliyorum. Burada hepimiz profesyoneliz ve tek bir cephe olacağız." Bakışları sandalyesinde kambur duran, kollarını kavuşturmuş, suratı asık Flip'e kayıyor.

Bununla birlikte Connor odaya alındı. Bir alkış tufanı kopar ama herkes hâlâ şoktadır.

Gülümsüyor ama her şeyden çok kendini beğenmiş görünüyor. "Eminim bazılarınız başka biri olmamı isterdi ama istatistiklerime itiraz etmek zor." Odanın etrafına bakıyor. "Çoğunuzla oynamak için sabırsızlanıyorum."

Wills, "Flip'i sakinleştirmemiz gerekiyor," diye mırıldandı.

"Stresini atmana yardımcı olmak için burada olacağım." Şakağından öperim.

Bana dirsek atıyor ama gülümsemeye çalışıyor. Flip cinayet planlıyor gibi görünüyor.

Jamie bir süre sonra kravatını düzelterek, "Ve yapmamız gereken bir duyuru daha var," diyor.

Herkes sessiz olsun. Başka bir takas olmasa iyi olur. Ya da erken emeklilik. Jamie boğazını temizlerken Roman'a baktım.

"Bize yardımcı antrenör olarak katılacak olan Alexandria Forrester'ı tanıtmak istiyoruz. Önümüzdeki sezon onun uzmanlığına sahip olacağımız için heyecanlıyız."

"Oh, o harika. Bu harika," diye fısıldar Wills. "Hayatta olmaz." Roman'ın gözleri büyür ve Sandalyesinde kambur durur, bacak bacak üstüne atıp açarken eliyle ağzını kapatır. Benden başka kimsenin onu duyduğunu sanmıyorum.

"Jamie sözlerine şöyle devam ediyor: "Koç Forrester bize Ontario liginden geliyor ve spor psikolojisi ve spor yönetimi alanlarında bir geçmişe sahip. "İnanılmaz derecede bilgili ve koçluk ekibimize değerli bir katkı sağlayacak." Uzun siyah saçlı bir kadın alkışlıyor,

Yirmili yaşlarının sonlarında olduğu anlaşılan kumral saçlı bir kadın onun yanında durmak için hareket eder.

Alexandria ekibe merhaba diyor ve Roman'ı bulduklarında gözleri hafifçe parlıyor. Ama gülümsemeye devam ediyor ve sıcak karşılama için bize teşekkür ediyor.

Görünüşe göre bu sezon işler karışıyor. Belki de endişelenmeliyim ama şu anda her şey detay gibi görünüyor. Başımıza ne gelirse gelsin, ben Wills'e sahibim, o da bana. Birlikte her şeyin üstesinden gelebiliriz.

BÖLÜM 45

HEMI

DALLAS

İşin ne zaman bitecek?

HEMI

Muhtemelen 5 civarı, belki 5:30. Bir saat içinde yönetimle toplantım var. Sonrası için büyük planlar mı yapıyorsun?

DALLAS

Bunu biliyorsun, seksi kız. Bu gece benden ne istediğini söyle, senin olsun.

gölümsüyor ve belden aşağısı mümkün olan en iyi şekilde sıkılaşıyor. Birkaç ay öncesine inanmak zor. Dallas'ın hayatını olabildiğince çekilmez hale getirmeye kararlıydım.

HEMI

Bana karşı çok iyisin.

DALLAS

Ben senin iyi çocuğum, değil mi?

HEMI

Kesinlikle.

DALLAS

Seni daha sonra yatağa soktuğumda ne istediğini söyle.

HEMI

Yüzüne oturmak isterdim.

DALLAS

Evet. Kuku ile vaftiz benim favorim. Başka ne var?

Bir sonraki mesajı yazarken dudağımı ısırıyorum.

HEMI

 Bu gece küçük bir antrenmana ne dersin?

DALLAS

Bunu söylemeni umuyordum. Seviye atlamaya hazırım.

HEMI

Yani bu sefer benim için.

DALLAS

Oh, evet. Seni öyle bir boşaltacağım ki yıldızları göreceksin.

Dallas'la seks hiç bitmesini istemediğim bir macera. O her zaman yüzde yüz on, yüzde yüz on her şeyi yapıyor.

HEMI

Bu her seks yaptığımızda oluyor.

DALLAS

Bütün takımyıldızlar o zaman. Mükemmel kıcını elime almak için sabırsızlanıyorum.

HEMI

Bu ikimizi de yapar.

DALLAS

Ash ve ben seninle, Shilps ve Hammer'la ofiste buluşacağız, böylece birlikte Watering Hole'a gidebiliriz.

HEMI

Mükemmel. Seni seviyorum.

DALLAS

Tüm kalbimle.

Telefonumu cebime koyup yüzümü yelpazeliyorum. Bu muhtemelen üst yönetimle yapılacak bir toplantıdan hemen önce yapılacak en iyi konuşma değildi, ama en azından Watering Hole'dan sonra dört gözle bekleyeceğim bir şey var.

Bugün, Connor Grace ve Alexandria Forrester'ın ekibe katılması ve Spencer'ın New York'a gitmesiyle büyük bir mücadele yaşandı.

İletişim, ticareti besledi ve bu geçişi mümkün olduğunca sorunsuz hale getirebilmemiz için New York'un halkla ilişkiler müdürüyle irtibat kurmakla görevlendirildim. Bu toplantının ticaretle ilgili olduğunu tahmin ettiğim için Fielding ve Vander Zee'yi konferans masasında yalnız otururken görünce şaşırdım. Normalde kişisel asistanları not almak için katılır.

"Her şey yolunda mı?" Karşılarındaki sandalyeye kayarken soruyorum, avuçlarım aniden nemli.

Fielding, "Evet, bu sadece bir bilgilendirme toplantısı, henüz söndürülecek bir yangın yok," diyerek beni temin etti.

Masaya vuruyorum. "Tahtaya vur."

Kıkırdıyorlar.

Jamie sandalyesinde arkasına yaslanır. "Haber ekibin geri kalanıyla paylaşmadan önce sizinle konuşmak istedik. Şirket içinde bir inceleme yaptık ve Topher Guy'ın işine son verdik."

"Özür dilerim, ne dedin?" Aralarına bakıyorum, şaşkınlığımı gizlemem imkânsız.

"Topher artık lig için çalışmıyor. Bir süredir bir dava oluşturunuyorduk. Profesyonel olmayan davranışlarının ve son aylardaki tırmanışının farkındayız. Bu konuyla ilgili olarak doğrudan bize gelmediğinizi ve kendi başınızın çaresine bakabilecek kapasitede olduğunuzu biliyorum. Sorunları yönetmeye alışkınsınız. Ancak ekibin değerli bir üyesisiniz ve haksız muamelesi ve işbirliği eksikliğine ilişkin raporlar devam etmesine izin verebileceğimiz bir şey değildi. Seni işe aldık çünkü akıllısın, etkilisin ve saçmalıklarla uğraşmıyorsun. İşinizi yapabilmenizi istiyoruz."

"Onun yerini kim alıyor?"

"Şirket içi hareketlere bakıyoruz ve Ofis Operasyonlarındaki Odette listemizin başında yer alıyor."

Başımı salladım. "O rolde harika olurdu."

"Biz de öyle düşünüyoruz."

Önce Alexandria Forrester, şimdi de bu. Terör'ün içinde iki kadının daha idari görevlerde olması büyük bir kazanç. Elbette, sezonun başında bu kadar çok değişikliklerle biraz telaşlı olacak, ancak çok fazla potansiyel var.

Toplantıdan sonra kendimi daha hafiflemiş hissederek koridordan ofisime doğru ilerliyorum. Alexandria'ya kendimi resmen tanıtmak için durdum.

Sandalyesini geriye itiyor ve yüzünde sıcak bir gülümsemeyle ayağa kalkıyor. "Merhaba. Hemi, değil mi?"

"Bu doğru. Bir uğrayıp takıma hoş geldin demek istedim. Görünüşe göre yerleşiyorsun." Köşede kutular var ama duvarlara sanat eserleri asmış bile.

"Öyleyim," diye katılıyor. "Şimdiye kadar herkes çok misafirperverdi."

"Ekip harika ve merkez ofis süper destekleyici," diye onu temin ediyorum. Desteklemeyen kişi artık burada çalışmıyor, bu da hepimiz için büyük bir avantaj.

Başını sallıyor. "Harika şeyler duydum. Sen ve Shilpa ile çalışmayı dört gözle bekliyorum. Kadın takımıyla yaptıklarınızı gerçekten çok seviyorum."

"Bu benim için büyük bir tutku projesiydi."

"Bu inanılmaz. Ve geçen yılki gala, tüm o hayır kurumları için topladığınız parayla bu dünyanın dışındaydı."

"Hammer'ın yardımı olmadan bunu yapamazdım. O benim sağ kolum."

"Hammer?" Gözlerindeki soruları görebiliyorum.

"Aurora Hammerstein gibi. Ekip ona Hammer diyor. Halkla ilişkilerde benimle birlikte çalışıyor."

Alexandria yavaşça başını sallıyor. "Tamam. Tamam."

"Bu sabah toplantıdaydı ama muhtemelen tüm insanlardan bunalmışsınızdır. Babasıyla birlikte bir tanıtım operasyonunda ama yarın burada olacak. Sizi tanıştırayım."

Başka bir şey söyleyecekmiş gibi görünüyor, ama sonra ellerini kalçalarının üzerinde düzeltiyor. "Bunu çok isterim."

"Bize katılmak istersen bazılarımız işten sonra yerel bir bara gidiyor. Aslında seni Hammer'la tanıştıtabilirim, çünkü o da orada olacak, Shilpa ve birkaç oyuncu da orada olacak, eğer onlarla daha rahat bir ortamda tanışmak istersen."

"Beni düşündüğün için çok teşekkürler. Başka bir sefere erteleyebilir miyim? Öğrenecek çok şey var ve daha yeni yeni kafamı toparlıyorum. Artı, hâlâ paketleri açmam gerekiyor." Kutuları işaret ediyor.

"Kesinlikle. Belki gelecek hafta daha iyi olur."

"Bu harika olur."

Onu kendi haline bırakıp ofisime dönüyorum. Ruh halim neşeli ve rahatlamış durumdayım. Topher kültür için zehirli biriydi ve burada işleri zorlaştıran tek kişi o olmasa da, kesinlikle en gürültücü ve en kötü olanıydı. Artık onunla uğraşmak zorunda olmadığımı bilmek üzerimden bir yükün kalkması demek.

Shilpa beşi on geçe kafasını içeri uzatıyor, omzunun üzerinden bakıyor ve sesini alçaltıyor. "Duyduğuma göre bir kutlama yapılacaktı."

"Neyi kutluyoruz?" Dallas birden ortaya çıkarak soruyor.

"Erkencisin."

"Tatlım, tatlım." Sessiz bir *özürle* Shilpa'nın etrafında dolanıyor. "Tabii ki erken geldim, seni altı saattir görmedim. Bu çok uzun bir süre. Düzelmem lazım."

"Deplasman maçların olduğunda nasıl başa çıkacaksın?" Bir öpücüğü kabul etmek için başımı kaldırıyorum.

"Video seni acımasızca arıyor. Ve sana benzeyen bir vücut yastığı sipariş etmiş bile olabilirim."

"Şaka yapıyorsun."

"Tamamen şaka." Başını sallıyor. "Her neyse, neyi kutluyoruz? Senin en kötü kadın olman dışında

baş belası."

Shilpa, "Topher kovuldu," diye cevap verir.

"Hallelujah. Tam zamanında. Bu adam süper bir sik. Tüm siklerin en sarkık siki gibi. Bu kesinlikle kutlamak için bir sebep."

Telefonum masamda çalışıyor. Shilpa'dan bir mesaj var. Kafamı kaldırdığımda artık kapıda durmadığını görüyorum. "Katılıyorum. Birçok saçmalığı kaldırabilirim ama onunki bir üst seviyeydi. Yine de umarım tepki çekmez."

Elimi kendi elinin içine aldı. "Bu senin takımın ve Terör de senin ailen. Bu yüzden sen hâlâ buradasın ve o değil. Sorun oydu, sen değil."

"Biliyorum. Ve öldüğü için üzgün değilim. Sadece... bilmiyorum... kimseye benden nefret etmesi için bir neden daha vermek istemediğimi hissediyorum." Bunun endişelenmek için aptalca bir şey olduğunun farkındayım, ama insanların hakkında kötü konuştuğu kişi olarak o kadar çok zaman geçirdim ki, hemen o saçmalığa geri dönmek çok zor.

"Topher bir pislikti ve diğer insanlara da pislik olmaları için ilham veriyordu. O bir zorbaydı ve gitmesi gerekiyordu. O uzun zaman önce verilmesi gereken bir örnekti ve umarım insanlar o gittiğine göre nasıl davranmaları gerektiğini öğrenirler. Ve umarım o da bundan bir şeyler öğrenir. Yine de dar görüşlü bir hıyar olduğu için bu pek mümkün değil. Şimdi benden sonra tekrar et: Ben bir baş belasıyım."

Ona bir bakış
attım. "Söyle."

"Ben bir baş
belasıyım."

"Ciddiymişsin gibi."

Dudaklarımı ısırıyorum.

Kaşlarını çatıyor.

"Ben bir baş belasıyım," diyorum mutlak bir otoriteyle.

"İşte benim kızım. Seni seviyorum. Sonsuza kadar." Burnumun ucunu öpüyor ve yüzümü avuçlarının arasına alarak ağzını tatlı bir öpücükle benimkinin üzerine eğiyor. Yine de derinleştirmiyor, muhtemelen ofiste olduğumuz ve kapım hala kısmen açık olduğu için.

"Sen mükemmel erkek arkadaşın tanımısın," diyorum. "Ve ben de seni seviyorum."

"Bu unvanı kazanmam sadece on yılımı aldı. Gitmeye hazır mısın? Shilps, Ash ve diğerleri zaten oradalar."

"Ben hazırım."

Dallas çantamı omuzlarken ben bilgisayarımı kapatıp telefonumu alıyorum. Yeni uyarıya kaşlarımı çatıyorum.

"Sorun nedir?"

"Brooklyn yeniden birleşme grubunda paylaşımda bulundu ve her neyse, herkes yorum yapıyor."

"Ah, evet. Bunu daha önce görmüştüm." Dallas alt dudağını ovuşturuyor. "Endişe verici mi?" Birden gerilerek sordum.

"Bizim için mi? Hayır. Brooklyn düğününü iptal etti. Sanırım Sean'ı aldatırken yakaladı ve bunu paylaşmak için en iyi yerin yeniden birleşme grubu olduğunu düşündü." Dallas cevabımı ölçüyormuş gibi başını eğdi.

"Bu korkunç." Benim için iyi bir arkadaş değildi, ama yine de onun kötülüğünü istemeyeceğim.

"Öyle. Ama bunu yayınlamanın onu daha iyi hissettireceğini sanmıyorum." Çenemi yukarı kaldırdı. "Sen iyi misin?"

"Evet. Öyleyim. Ve sana sahip olduğum için çok minnettarım."

Dudaklarını benimkilerin üzerinde gezdiriyor. "Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Parmaklarını benimkilerin arasından geçiriyor ve ofisten çıkıp arkadaşlarımızla buluşmak üzere Watering Hole'a doğru yürüyoruz. Oraya vardığımızda Hammer, Shilps, Rix, Tally, Essie ve Dred çoktan Tristan, Nate, Flip, Hollis, Roman ve Ash ile birlikte bir masaya oturmuşlardı.

"Grace'le aranızdaki anlaşmanın ne olduğunu bize anlatacak mısın? Artık o da bizim ekibimizde." Roman soruyor.

"Hayır." Flip kolasını höpürdetiyor.

Dallas omuz silkiyor. "Bazı erkekler birbiriyle anlaşamaz."

"O zamanlar da hıyarın tekiydi, şimdi de hıyarın teki. Eğer konuştuğumuz şey buysa, ben eve gidiyorum," diye homurdanıyor Flip.

"Tally, üniversite hayatı sana nasıl davranıyor?" diye sordum.

"Güzel." Dudakları yana doğru çekiliyor. "Bu farklı. Yine de hokey takımındaki çocuklar bana çıkma teklif edip duruyor." Gözlerini deviriyor. "Sinir bozucu."

"O adamlardan uzak dur. Onlar bir avuç yürüyen sert erkek," diye mırıldandı Flip.

"Camdan evlerde yaşayan insanlar..." Dred sayaçları.

Tally kaba bir kahkaha atıyor. "On sekiz yaşıdayım, etrafım on sekiz yaşındakilerle çevrili. Dev bir hormon havuzu."

"Gerçekler," diye onaylıyor Tristan.

"Daha sert bir şeyler alacağım." Flip sandalyesinden kayar ve bara doğru yönelir.

Rix tekrar Tally'ye döner. "İyi seçimler yap."

"Oh, yapacağım. Ben aptal değilim." Tally gözlerini deviriyor. "Soyadıyla çıkmak istediklerini biliyorum, benimle değil."

"Ben de o yollardan geçtim," diyor Hammer. "Aynen," diye ekliyor Rix.

"Ve ikiniz de şu anda hokey oyuncularıyla birliktesiniz, yani bu benim kaderim mi?" Tally soruyor.

Bugünlerde tamamen alaycı, sanki gerçek hayat onu zorluyormuş gibi. Üniversite onun için iyi ama bu çok fazla değişiklik demek ve uzun süredir bu dünyada izole olmuş durumda.

Akşam yemeğine kalıyoruz ve Dallas beni evine götürmeden önce bir süre arkadaşlarımızla takılıyoruz, beni soyuyor ve her santimime tapıyor.

Hiç bu kadar istendiğimi hissetmemiştim. İhtiyacım olduğunu. Sevildiğimi.

BÖLÜM 46

HEMI

"W şapka-" Ofisimin kapısında aniden duruyorum. Büyük bir pankart asılmıştı.

bir duvar, balonlardan oluşan bir kemerle çerçevelenmiş. Dallas'ın ben fark etmeden tüm bu eşyaları buraya nasıl koyduğu bir mucize. Ne zaman vakti olduğu da ayrı bir soru işareti. Antrenmanlar, deplasman maçları ve benim yoğun programım arasında sonbahar tam bir kasırga gibi geçti. Resmi olarak iki ay önce taşındım. Dallas inanılmaz bir ortak ve oda arkadaşı. Ve bir gün, harika bir koca ve baba olacak.

Onunla uyanmayı ve onunla uyumayı seviyorum. Ve o uzaklar beni daha da aşık ediyor. Bulmam için dairenin her yerine tatlı küçük notlar ve gülümseyen tığ işi şeftaliler bırakıyor. Kafayı takmış durumda ve ben de buna bayılıyorum. Ofisimin şu anki durumu da bu takıntının ne kadar derin olduğunu doğruluyor.

"Oh wow." Hammer yanımda belirdi. "Bu... vay canına."

"Bu her şeyi özetliyor."

"Buraya nasıl girdi ki? Buraya ne zaman girdi?" "Senin tahminin de benimki kadar iyi. Birisi ona giriş izni vermiş olmalı." Ben kadın takımının baş antrenörü Denise ile toplantıdayken takım birkaç saat önce indi. Bunu bir süredir planlıyor olmalı. Bunu iniş ve kalkış arasında ayarlamayı başardı.

şimdi gerçekten etkileyici.

Duvarımda asılı olan pankartta "BENİMLE DÜĞÜNE GELİR MİSİN?" yazıyor. Balon kemeri tamamen ayrı bir şey. Tamamen gereksiz görünüyor, ama aynı zamanda Dallas'ın sırf yapabildiği için yapacağı bir şey.

Telefonumla bir fotoğraf çekip Dallas'a gönderiyorum.

HEMI

Bunu gerçekleştirmek için bir zaman makinesi eksiltiyoruz.

"Zaman makinesine ihtiyacımız yok. Sadece evet de."

Arkamı döndüm ve onu arkamda dururken buldum, kendi iyiliği için çok lezzetli görünüyordu. Ve benim de. Onu beş gündür görmemiştim.

"Selam, Dallas. Güle güle, Dallas." Hammer döndü ve ofisimden çıktı.

"Dudaklarımla profesyonel olmayan şeyler yapabilmem için kapınızı kapatmama izin verir misiniz?" diye soruyor.

"İzin verildi."

Kapıyı kapatıyor ve yüzümü geniş, sıcak avuçlarının arasına alıp başını eğiyor. Ama dudakları benimkilerle birleşmeden önce duruyor. Ona ulaşmak için büzülüyorum. Biraz geri çekiliyor. Gözlerimi kısıyorum.

Sırıttıyor. "Seni özledim, tatlım."

"Seni özledim. Öp beni," diyorum.

"Evet de."

"Evet. Seninle baloya geleceğim. On yıl önce olsa bile."

"Mükemmel." Beni öpüyor. Yumuşak. Tatlı.

Öpücüğü derinleştirmeye çalışıyorum ama o geri çekiyor. "Dudaklarımdaki sevgini takdir ediyorum ama yarım saatten kısa bir süre içinde saç, tırnak ve makyaj randevun var."

"Ne?" Onu eve götürüp yatağına yatırma isteğim gibi kamçı darbesi de çok fazla.

"Saç, makyaj ve tırnaklar. Seni baloya hazırlamalıyız."

"Saçmalıyorsun."

"Sana deli gibi aşığım." Burnumun ucunu öpüyor ve çantamı kapıp omzuna atıyor. "Hadi gel." Elimi tutuyor ve beni kapıya doğru çekiyor.

Yirmi dakika sonra, neredeyse on yıl önce istediğim saç modelini ustalıkla yeniden yaratan bir kadınla birlikte bir sandalyede oturuyorum. Üçüncü bir kadın ayak tırnaklarımı boyarken Essie makyajım üzerinde çalışıyor.

"Seni bu işe bulaştırdığına inanamıyorum," diyorum ona.

"Demek istediğim, iki binli yılların ortalarını ve onlarla birlikte gelen her şeyi geri getirmek için her bahane iyi bir bahanedir," diyor gülümseyerek.

"Bu resmi nereden buldun?" Bir dergi kupürünü gösterdim.

"Bunun için annelerinize teşekkür etmeliyim." Dallas yanımdaki sandalyeye oturdu, bir bacağı diğerinin üzerine attı. "Görünüşe göre, balo için bir albüm sayfası ayırmışsın."

"Sana lise hatıra defterimi göndermediler." Dehşetim yüzümden okunuyor olmalı.

Dallas sırtlıyor ve muhteşem yüzünde şeytani, külot eriten bir ifade var. "Oh, kesinlikle öyle. Uzman bir albümcü olduğunu bilmiyordum."

"Kısa bir dönemdi."

"O kadar da kısa değil. Kitap tüm liseyi kapsıyor. Münazara kulübünüzün öne çıkarılmasına bayıldım. Birkaç fotoğrafta şeytan boynuzlu halimi görünce pek şaşırdığımı söyleyemem."

"O zamanlar sana yakışıyorlardı," diye not ediyorum.

"Öyleydi. Hâlâ da öyle ama çok farklı nedenlerle."

Yüzünü engellemek için elimi kaldırıyorum. "Herkesin içinde bana bu şekilde bakman uygunsuz."

"Sen iki vardırÇok güzel. Vardı sen yüksekokul aşıkları?" Anna, kuaförüm, soruyor.

"Dallas lisedeyken bana aşıktı," diyorum.

"Tatlım, sana *aşık* değildim. Sana sırlıslıkla aşık oldum."

"Bir süredir aşıksın."

"Arsızca doğru." Bana göz kırpmıyor ve *seni seviyorum* diyor.

Ellerimle ona bir kalp yapıyorum.

Kuaförde işimin bitmesine daha yarım saat var.

Essie'ye sarılıyorum. "Yakında görüşürüz."

"Kesinlikle öyle olacak." Göz kırpmıyor ve bizi yolumuza gönderiyor. Dallas'a giden iki blok boyunca parmaklarımız birbirine dolanmış halde yürüdük, ve asansöre binip çatı katına çıkın.

"İçeri girdiğimizde gözlerini kapatmanı istiyorum," diye bilgilendiriyor beni katımıza ulaştığımızda.

"Başka sürprizlerin var mı?"

"Evet." Beni koridora götürürken gülümsemesi arsızca.

"Gözlerini kapat, tatlım." Alnımdan öpüyor ve ben de diye soruyor, çatı katında bana rehberlik etmesine izin veriyorum. Oturma odasında lise dönemimizden bir müzik çalıyor. "Tamam, açabilirsin."

Gömme dolapta duruyoruz ve önümde on yıl önce baloda giymeyi planladığım elbise asılı. "Aman... nasıl?"

"Karalama defterin çok işe yaradı. Senin için yaptırdım."

"Bunu giymek istediğime inanamıyorum." Straplez ve kraliyet mavisi tafta, kocaman, kabarık bir etek ve dantel bir altlık. En güzel kısmı zebra desenli korsajı. Ona çok aşık olmuştum. Balodan aylar önce almıştık ve etkinliğe kadar neredeyse her gün denemiştik. Parmaklarımı dudaklarıma bastırıyorum ve duygularımın saldırısıyla savaşıyorum. "Bunu benim için yaptırdığına inanamıyorum."

"Biraz kendine hizmet ediyor. Seninle baloya gitmek istiyordum ama gidemedim ve seni bu elbisenin içinde göremedim." Şakağıma bir öpücük kondurdu.

Randevumuz olmasa bile Brooklyn'le gitmeyi planlamıştık. Annemler bana elbiseyi ve her şeyi almıştı. Ama onu giydiğimi sadece onlar gördü. "Deneyebilir miyim?" Rüküş, gülünç korsajı parmakladım.

"Bunu çok isterim. Ama önce..." Bana zebra desenli kurdeleyle bağlanmış bir hediye çantası uzatıyor.

Dallas kapı pervazına yaslanırken ben kurdeleyi çekiyorum. İçinde elbiseyle uyumlu bir sütyen ve külot seti var. "Nereden buldun bunları?"

"Sadece senin için özel olarak yaptırdım. Üstünü değiştirmen için seni yalnız bırakayım. Hazır olduğunda beni ara; dahası da var." Beni yanağımdan öpüyor ve yatak odasında yalnız bırakıyor.

İç çamaşırlarımı ve elbisemi değiştiriyorum. Dallas'ı çağırmama bile gerek kalmıyor çünkü beni yatak odasının kapısında karşılıyor. "Oh, vay canına. Bu takım-"

"Harika. Biliyorum." Elbisemle aynı parlak mavi taftadan yapılmış. Siyah bir düğme, zebra desenli bir kravat ve kıyafetinin geri kalanında olmayan ekose çizgili bir çift koşu ayakkabısı ile eşleştirmiş. Yeri işaret ediyor ve elini uzatıyor. "Ayakkabılarınız."

Tabii ki kıyafetimin geri kalanıyla uyumlular.

Dudaklarımı ısııyorum ve gözlerimden dışarı sızmak isteyen tüm duyguları geri kırıyorum. "Bunun için gerçekten her şeyi yaptın."

"Mükemmel olmasını istedim." Yüzümü ellerinin arasına aldı. "Duyguların yanıyor mu tatlım?"

Parmaklarımı bir santim kadar birbirinden ayırıyorum.

"Birazcık." Alnımdan öpüyor ve kollarını bana doluyor.

"Senin için onları emmeme izin

ver." "Seni seviyorum."

"Ve seni seviyorum. Her bir parçanı. Özellikle de ısırın kısımlarını. Onlar benim en sevdiklerim."

Hazır olduğumda beni bırakıyor ve elini uzatıyor. Ayaklarımı zebra desenli fiyonklu mavi topuklu ayakkabıların içine sokarak elini tutuyorum.

"Gelecek yıl Cadılar Bayramı'nda bunları giyebiliriz ve giymeliyiz."

"Ofisteki Noel partisini düşünüyordum ama Cadılar Bayramı da olur." Kolunu benimkinin içinden geçiriyor. "Benimle baloya gitmeye hazır mısın, Wilhelmina?"

"Kesinlikle."

Koridorda yürürken topuklarım parkeye çarpıyor. Oturma odasına girdiğimizde nefesim kesildi. Tamamen değişmiş. Mobilyalar gitmiş ve bir balon kemer - belli ki Dallas bunların hayranı - bir duvarı süslüyor. Bir fotoğraf kabini ve içinde punç kasesi ve patlamış mısır olan bir masa var. Ama beni neredeyse tamamen yıkan şey, ebeveynlerimiz, kardeşlerimiz ve Büyükanne Bright da dahil olmak üzere tüm arkadaşlarımızın ve ailemizin burada olması. Daha da iyisi, herkesin balo için giyinmiş olması. Onlar bağırıp alkışlarken kolunu sıkıca kavıyorum.

"Bana bir balo düzenledin."

"Unutulmayacak bir gece olmasını istedim ve ikimizin de sevdiği insanların bir arada olmasının geceyi özel kılacağını düşündüm."

"Bu mükemmel. Seni seviyorum." Ağzını kendime doğru çektim. "Sen dünyadaki en iyi erkek arkadaşsın."

Arkadaşlarımız tarafından büyük bir grup kucaklamasıyla ezildim. "Hepiniz bu işin içinde miydiniz?" Arkadaşlarıma sordum.

"Kesinlikle." Hammer, muhtemelen onu giydirmeyi seven Hollis tarafından kendisine alınan başka bir prenses elbisesi giyiyor.

Tally birkaç ay önceki balo elbisesini giyiyor; Dred en güzel gösterişli kırmızı, kabarık elbiseyi giyiyor; Essie lavanta rengi saten askılı bir elbise giyiyor; Rix yeşil elbisesiyle göz kamaştırıyor; ve Shilpa altın rengi, yere kadar uzanan elbisesiyle bir kraliçe gibi görünüyor.

Daha sonra ebeveynlerimiz ve kardeşlerimiz bize yaklaşıyor, bizi kucaklıyor ve fotoğraf kabinine sürüklüyorlar. Sam Dallas'a yan gözle bakmaya devam ediyor, bu da Paris'i güldürüyor. Dallas'la birlikte olduğumuz aylar boyunca ailelerimizi ziyaret etmek için eve gitmeye özen gösterdik ve ailelerimiz

birbirlerine tapıyorlar. Zaten arkadaş canlısıydılar ama şimdi haftada bir kez birlikte yemek yiyorlar. Aşkımızın bizim için en önemli insanları bir araya getirmesini çok seviyorum.

Fotoğraf kabininde aptalca fotoğraflar çekeriz. Çivili punç içtik, pizza yedik, güldük ve dans ettik. Kaçırdığım balo için isteyebileceğim her şey vardı. Ve bu çok daha anlamlı çünkü sevdiğim tüm insanlar bunu bizimle birlikte yaşamak için buradalar.

Dallas lisedeki en sevdiğim slow şarkılardan birini açıyor ve elini uzatıyor. "Son bir dans."

Topuklarımı tekmeliyorum ve ellerimi boynunun arkasında kenetliyorum. "Bu inanılmazdı."

"İnanılmazsın." Burnumun ucunu öpüyor ve geniş avucu belime yerleştiriyor.

"Beni seviyorsun."

"Dünyadaki her şeyden daha çok," diye kabul ediyor.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum.

"Bu sözleri duymaktan asla bıkmayacağım." Dudakları benimkilerle buluştu.

Dallas'a aşık olmak, onun tarafından sevilme gerçeküstü bir şeydi. Terör ofisindeki değişiklikler daha iyi oldu ve Connor bir yana, ekibimize yeni katılanlar çoğunlukla olumlu oldu. O benim yeni halkla ilişkiler projem.

Ama Dallas tam bir kaya gibi ve isteyebileceğim en iyi ortak. "Sensiz bir hayat düşünemiyorum."

"Ben de öyle. Seni sevmek dünyada en sevdiğim şey."

Bu kadar şiddetle sevilme çok alçakgönüllü bir şey. Saygı duyulmak ve tapılmak. Ben de onun için aynı şeyleri hissediyorum. Onun bana olduğu kadar ben de Dallas'a takıntılıyım. "Ben hazırım," diye geveledim.

Gözleri parlıyor.

"Bir daha sor," diye fısıldıyorum.

Etrafımız sevdiğimiz insanlarla çevrili; ailelerimiz, arkadaşlarımız, destek sistemimiz. "Hiç olmadığım kadar mutluyum"

olmuştur, Dallas'a. Çünkü . Sen. Sen benim en sevdiğim şey."

Yüz ifadesi değişiyor, gülümsemesi yumuşuyor ve sonra tek dizinin üzerine çöküyor. Sanki bu anı bekliyormuş gibi.

Çünkü o yaptı. Sabırla.

Kadife kutuyu göğüs cebinden çıkarır.

Müzik durduğunda parmaklarım dudaklarıma gidiyor.

"Bunu bütün gece yanında mı taşıdın?"

"Bunu aylardır yanımda taşıyorum, Wills. Sen hazır olduğunda ben de hazır olmak istedim."

"Oh mübarek gün! Düşündüğüm şeyi mi yapıyor?" Büyükanne Bright, Dallas'ın babasına bağırıyor.

"Evet, anne, öyle."

"İşte bu yüzden benim favorimsin, Dallas. Manning, Ferris, biraz not alın," diye sesleniyor Granny Bright.

"Sen çok, Sam ve Isaac," Anne mırıldanıyor olarak dupatasını omzunun üzerinden düzeltir.

"Herkes iyi mi şimdi? Devam edebilir miyim?" Dallas soruyor.

Özürler mırıldanılır, arkadaşlarımızın ve ailemizin üzerine bir sessizlik çöker.

Ama ikimiz de sırtıyoruz, çünkü ne kadar saçma olsa da, aynı zamanda mükemmel.

Kutuyu çevirerek açtı. "Wilhelmina Reddi-Grinst, üçüncü sınıftaki münazarada herkesin canına okuduğundan beri seni her gün, her an sevdim. Kalbim ve ruhum sende ve seni hayatımızın sonuna kadar sevmek benim için inanılmaz bir onur olur. Çocuklarımızın annesi olmanı istiyorum. Her gün doğumunu ve gün batımını seninle yaşamak istiyorum. Sana karım demek ve seninle yaşlanmak istiyorum. Beni yaşayan en mutlu adam yap. Evlen benimle."

"Evet. Binlerce kez evet. Arayı kapatmam bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm ama artık burada seninleyim ve olmak istediğim başka bir yer yok. Hayatımın geri kalanını seni severek ve senin tarafından sevilerek geçirmek istiyorum."

Gülümsemesi kalbimi kabartıyor.

"Seni sonsuz seviyorum." Yüzüğü parmağıma taktı ve ayağına kalktı. "Sen bir tanrıçasın ve son nefesime kadar sana tapacağım." Beni öpüyor. Hürmetle. Geleceğimizin vaadiyle.

Ve arkadaşlarımız ve ailemiz tezahürat yaparak, gülerek ve en tatlı sevinç gözyaşlarını dökerek içeri dalıyor. Sevgilerinin bizi çevrelediğini hissediyorum. Bizi sarmaladıklarını. Ve nasıl başlamış olursak olalım, tam da olmamız gereken yerde olduğumuzu biliyorum. Birbirimize aşığız ve her zaman yanımızda duracak olan ailemiz ve dostlarımız tarafından çok seviliyoruz.

EPILOG

DALLAS

ONSEKİZ AY SONRA

| Parlak mavi gözleri ve tatlı yüzüyle büyülenmiş bir şekilde minik bebeği kollarımın arasına aldım. "Hadi küçük bir maceraya çıkalım, olacaktır Biz mi?" I Kafa aşağı ve Salon, benim parmak küçük demir kısıkaça yakalandı.

Ofisine girmeden önce Wills'in telefonda olmadığından emin oluyorum. Son iki yıl hayatımın en güzel yıllarıydı. Kariyerim tüm zamanların en yüksek seviyesinde. Terör ortalığı kasıp kavuruyor ve karıma her gün bir öncekinden daha çok aşık oluyorum. O olağanüstü ve o benim, ben de onun.

"Bir saniye. Sadece gönder tuşuna basmam gerekiyor." Başını kaldırmadan önce parmakları birkaç saniye daha klavyenin üzerinde geziniyor. "Merhaba, benim muhteşem - Aman Tanrım, Dallas, bana ne yapıyorsun?" Bana sinirli bir bakış atıyor ve elini kulağına götürüyor. "Bunu duydun mu?"

Göğsüme yaslanan sevimli sevinç yumağı iç çekiyor ve dudaklarını şapırdatıyor.

"Bebek senin adına öfkeleniyor."

Wills sandalyesini geriye iterken gözlerini deviriyor. "Yumurtalıklarımın patlama sesiydi. Benim evimde ortaya çıkamazsın.

Günün ortasında kucağımda bir bebekle ofise geliyorum ve benden odaklanmamı bekliyorsunuz."

Sırıtiyorum. "Bu doğru mu?"

"Onu bana ver. O tatlılığı tutmak istiyorum."

"Bir dakika içinde. Önce bir öpücüğe ihtiyacım var." Dudaklarımı büzüyorum ve Wills yanıma geçip kendi dudaklarını benimkilere bastırıyor.

"Bebeği bana ver," diye mırıldanıyor.

"Kendimiz de bir tane yapabiliriz, biliyorsun." Ona hararetli bir bakış attım. "Bir yıldan kısa bir süre içinde oğlumuzu ya da kızımızı kucağına alabilirsin. Sen söyle tatlım, ben de o güzel karnına bir bebek koymak için çalışmaya başlayayım."

"Eğer onu şimdi tutmama izin verirsen, bu gece eve gider gitmez denemeye başlamana izin veririm."

"Ciddi misin?" Benim açımdan biraz daha ikna edici olacağını düşündüm.

"Şu anda ne kadar ateşli olduğun hakkında bir fikrin var mı? Bu koca kaslı hokey oyuncusu, bu minicik sarılmış şirinlik yumağını tutuyor. Az önce yumurtladığıma eminim." "Bebeği tut" pozisyonunu alıyor. "Onu bana ver, lütfen."

Bebeği dikkatlice eşimin kollarına bırakıyorum. Yanağını okşarken ona gülümsüyor.

"Sen ne kadar da değerli bir şeysin, değil mi?" Wills, üzerinde kızgın kaz Terörü logosu bulunan tulumuna baktığında gülüyor. "Bir sürü fahri teyzen ve amcan olacak. İsteyebileceğin en büyük, en muhteşem aile olacak. Muhtemelen biraz aşırı korumacı olacağız ve ergenlik yıllarında biraz fazla gelebilir ama bunun değerini anlayacaksın."

"Şimdiden ona moral konuşmaları yapman hoşuma gitti."

"Sahip olacağı çok sayıda korumayla birlikte onlara ihtiyacı olacak. Sen bizim yeni küçük takım prensesimizsin, değil mi?"

"Bir kankaya ihtiyacı var; ona bir tane vermeliyiz. Saat kaç oldu? Başlayabilmemiz için artık gidebilir misin?" Bir göz attım

Saat. "Saat dört buçuk. Bugün biraz erken çıkabilirsin, değil mi?"

Gülüyor. "Benim için bilgisayarımı kapat ve çantamı al."

Masasının etrafında koşturuyorum, açık sekmelerini küçültüyorum ve düğün günümüzün ekran koruyucusuna bakarken gülümsüyorum. Arkadaşlarımız ve ailemizle çevrili bir resmimiz. Bizim için en önemli olan, bizi destekleyen, seven ve birlikte bu yola çıktığımızdan beri her iniş çıkışımızda yanımızda olan insanlar.

Geçen yıl Samir ona derin bir araştırma yapmayı ve Wills'in öz annesini bulmaya çalışmayı teklif etti. Birkaç terapi seansından ve benim de onunla birlikte katıldığım birkaç seanstan sonra bundan vazgeçti. Bilgileri zaten veri tabanında var. Eğer birbirlerini bulmaları gerekiyorsa, bulacaklar ama onu yetiştiren aile, evlendiği aile ve Terör ekibi ailesi arasında, kalbindeki boşlukları doldurmak istemiyor ama sevmek ve sevilmek için daha fazla insana yer açmaya her zaman istekli.

Bilgisayarını kapattım, çantasını aldım ve sandalyesine yerleştim, masasını sevdiği şekilde bıraktım.

"Hadi gidip babanı bulalım, Prenses Ariel," diye cilveleniyor Wills.

Koridora çıkıyoruz ve onu bulmak için fazla uzağa gitmemize gerek kalmıyor.

"Küçük kızımı doğuracağınızı nereden bilebilirdim?"

Ariel babasının sesini duyunca canlanıyor. Küçük eli havaya kalkıyor ve ciyaklayıp kıvranıyor. "Dallas küçük Ariel'e en iyi arkadaşını vermek istiyor," diye haber veriyor Wills.

Kıkırdıyor. "Sürpriz bile sayılmaz. Bence Ash ve Shilpa'nın bebeğinin de bir sürü kankaya ihtiyacı var."

"Bugünlerde burası bebek merkezi," diyorum.

Wills Ariel'i dikkatle Roman'ın kollarına bırakır. "Benim en küçük prensesim çok sevilecek." En derin sevgiyi anlatan bir hayranlıkla ona bakıyor ve kızının minik melek yanağını öpüyor.

"Siz ikiniz gecenin tadını çıkarın, ben Ariel'i kız kardeşini görmeye götüreceğim."

Koridorda Hammer'ın ofisine doğru yürürken Wills kolunu benimkinin içinden geçiriyor ve yol boyunca kızına mırıldanıyor. "Bu adam sevmek için doğmuş, değil mi?"

"Kesinlikle."

Onu öpmek için eğildim. "Seni eve götürmeme izin ver ki her parçamla sana tapabileyim."

"Bu benim favorim," diye iç geçiriyor. "*Sen* benim favorimsin."

"Ve sen de benimsin."

O benim her şeyim. Benim güzel baş belam. Isırıklı tatlılığım.

Hayallerimin kadını ve hayatımın aşkı.

Dallas ve Hemi'den daha fazlasını mı istiyorsunuz?

Haber bültenime katılarak balodan sonra neler olduğunu öğrenebilirsiniz! Sadece bu linke tıklayın:

<https://helenahunting.com/dallasandhemibonusscene/>

EĞER BENİ SEVİYORSAN'A ÖN BAKIŞ

MART 2025'TE GELİYOR

Birinci Bölüm

ROMAN

"Hayatta olmaz."

Odanın en önünde, baş antrenörümüz ve genel müdürümüzün arasında duran ve bir hayal gibi görünen kadın, hayallerimin kadını. Kelimenin tam anlamıyla, son üç yıldan fazladır rüyalarımın yıldızı o. Ayda en az bir kez kocaman bir ereksiyonla uyanıyorum, onun bir başka rüyasının izleri yavaş yavaş kayboluyor. O geceleri nefret ettiğim kadar seviyorum da. Kısa süreliğine sahip olduğum ve kaybettiğim şeyleri hatırlatıyorlar.

"Alexandria Forrester bize Ontario Ligi'nden geliyor..."

Koç Vander Zee konuşmaya devam ediyor ama ben hiçbirini duymuyorum çünkü yanındaki kadın sirene bakıp neler olup bittiğini anlamaya çalışmakla meşgulüm.

Ve artık inlediğim ve bir dua gibi fısıldadığım soyadıma uygun bir soyadım var.

Alexandria Forrester.

Lexi.

Hayatımın en güzel kırk sekiz saatıydı.

Çoğunu çıplak geçirdim.

Ve şimdi burada. Üç boyutlu olarak. Gerçek, elle tutulur ve onu son gördüğümde olduğundan daha güzel.

Vander Zee, "Yeni yardımcı koçumuz olarak Terror'a katılacak." dediğinde tekrar kulak kabartıyorum.

Tüm dünyam tersine döndü. Çünkü hayallerimin kadını - bir veda notu bile bırakmadan ortadan kaybolan kadın - az önce benim patronum oldu.

**Bu lezzetli, buharlı, yasak, yaş farkı olan işyeri
romantizmini ön sipariş verin:**

<https://helenahunting.com/books/iylm/>

Ocak 2025'te çıkacak olan yeni ateşli üniversite hokeyi romantizmime bir göz atmak için sayfayı çevirin.

CHASE LOVETT BENİ İSTİYOR'A ÖN BAKIŞ

OCAK 2025'TE GELİYOR

Ocak 2025'te yayınlanacak olan eğlenceli, seksi, zıt kutupların birbirini çektiği, üniversite hokeyi aşk romanımın ön gösterimi için okumaya devam edin!

CAMMIE

Chase Lovett benimle kasıtlı olarak göz teması kuruyor. Uyanık olduğumdan emin olmak için kolumun iç kısmını çimdikliyorum. "Sanırım o kadar da korkulu rüya değilmiş."

"Konusabilirsin." Chase ellerini dar kalçalarına dayamış, yarım düzine metre ötede duruyor, dalgalanan, kesilmiş karın kaslarının her biri sergileniyor.

O seksi kas kütlesi gözbebeklerimi okşuyor, onları aşağıya, eşofmanının ciddi şekilde aşağıya indiği yere sürüklüyor.

Ama rüyalarımda bile, altındakine dokunduğum noktaya asla ulaşamıyorum. Ya da göremiyorum. Ayrıca elinin pantolonuma indiği noktaya da hiç gelemiyorum. Rüyamda Chase'in parmakları asla çıplak bir meme ucunun üzerinde kaymıyor ve rüyamdaki ağzı asla köprücük kemiklerimi geçmiyor.

"Evet," diye mırıldanıyorum.

Aslında Chase Lovett ile konuşuyorum. Yurttaki en popüler çocuk, hatta belki de tüm üniversitedeki. En azından birinci sınıfta. Bütün kızlar onunla birlikte olmak istiyor. Bu duvar çiçeği de dahil. Ve işte k a r ş ı m d a tişörtsüz duruyor ve benim tek yapabildiğim birkaç kelime mırıldanmak.

"Cameron sen misin?"

"Evet."

Başını sallıyor ve elini kalın, tatlı buklelerinde gezdiriyor. Rüyalarımda ben de bunu yapmıştım. "Colby'nin odamı değiştirmesini sağlamaya çalıştım ama alt katta bir drama var, o yüzden en azından bu gece birbirimize mahkumuz. Gidecek sağlıklı bir yerim olsaydı orada kalırdım."

Eğer yatağın içinde eriyebilseydim, kesinlikle erirdim. "Üzgünüm, senin için yeterince havalı değilim," diye mırıldanıyorum. Yenilgiyi bir saat önce kabullenip Essie'yi aramalıydım ama saat resmen gecenin bir yarısı.

Gözleri parlıyor. "Vay be. Hey. Kastettiğim bu değildi." İki elini de havaya kaldırdı. "Demek istediğim, ben bir erkeğim ve muhtemelen onlar da benimle aynı hatayı yaptılar, senin adının ikimizin de lale yerine kılıçları olduğu anlamına geldiğini düşündüler."

"Pardon, ne dedin?"

"Biliyorsun." Kasıklarını işaret ediyor. "Kılıç." Sonra bir eliyle beni, diğer eliyle de ağzını işaret ediyor. "Laleler."

Kapüşonumu başıma geçiriyorum ve kontrolsüzce gülerek yan dönüyorum.

"Yanılmıyorum," diye homurdanıyor Chase.

Doğrulacak kadar sakinleşmem iki dakikamı alıyor. Gözlerimi siliyorum ve iç çekiyorum. "Hayır, Chase, yanılmıyorsun."

Kaşları çatılır. "Adımı biliyorsun."

Gözlerimi deviriyorum. "Ciddi misin? Kampüsteki her birinci sınıf senin kim olduğunu biliyor ve muhtemelen ikinci sınıfların da büyük bir kısmı." Dizüstü bilgisayarımı kapatıyorum. Belli ki bu gece daha fazla yazamayacağım. "Oda arkadaşı durumundan hoşlanmıyorsan, tek yapman gereken gidip

Bu halinizle lobiye indiğinizde eminim birileri sizi parti zamanı için odalarına davet edecektir."

"Sabah antrenmanım var ve bu tür partiler buz üzerindeki performansım için iyi değil." Bu konuda çok gerçekçi.

"Doğru. Tamam. Güzellik uykunu alabilmen için kanepeyi hazırlasak iyi olur." Ayrıca, birkaç tutarlı cümleyi bir araya getirmeyi başardım ve muhtemelen sınırına ulaşıyorum.

Şansımı kolluyorum, içinde biraz da olsa centilmenlik var ve yatak kurulduktan sonra beni çekyatta uyutmuyor. Ben minderleri kaldırırken Chase sehpayı iterek yoldan çekiyor. Çekmek için içeri girdi. Yaylar uğursuzca gıcırdıyor.

"Bu güven verici bir ses değil."

"Muhtemelen bir süredir kullanılmamıştır," diye öneriyorum.

Çarşafklar çoktan hazırlanmış, yani tek yapmamız gereken dolaptan yedek yastık ve yorganı almak. Yorganı ince, boktan yatağın üzerine sererken avuçlarım terliyor ve hayal gücüm aşırı hızlanıyor. Chase Lovett'la aynı yatağı paylaşacağımı milyon yıl düşünsem aklıma gelmezdi. Ya da onunla aynı odada uyuyacağımı.

Gözlerimiz yatağın karşısında buluşuyor. Vajinam karıncalanıyor ve ağzım kuruyor.

Bir elini saçlarının arasında gezdiriyor. "Ben kanepeyi alacağım." "Ah." Ellerimi sıkıyorum ve ona en masum halimi gösteriyorum.

Gözler. Kanepe korkunç görünüyor. "Emin misin?"

Başını sallıyor ve sarkık çekyata yeniden odaklanmadan önce kral yatağa özlemle bakıyor. "Evet. Elbette. Sadece bir gece için."

"O kadar da kötü olamaz, değil mi?"

Ocak 2025'te çıkacak Chase Lovett Beni İstiyor için ön sipariş verin:

<https://helenahunting.com/books/clwm/>

SIRADA NE VAR?

Daha Fazla Hokey Romantizmine mi İhtiyacınız Var? Ben seni korurum!

Mart 2025'te çıkacak Toronto Terror serisinin bir sonraki kitabı olan Roman ve Lexi'nin hikayesi [BENİ SEVİYORSAN](#) için ön sipariş verin:

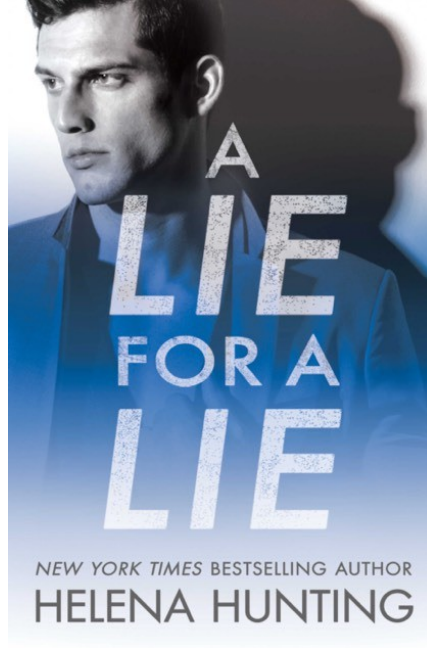
Tilton U serisinin ilk bağımsız zıt kutuplu, hokey aşk romanı [CHASE LOVETT BENİ İSTİYOR](#) için ön sipariş verin, Ocak 2025'te geliyor:

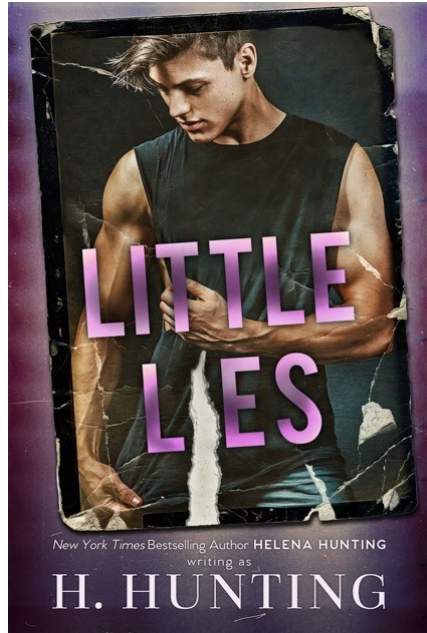
PUCKED'da kardeşin takım arkadaşının tek gecelik ilişkisinin sonsuza dek sürecek bir romantik komediye dönüşmesini okuyun:

A LIE FOR A LIE ile bağımsız bir gizli bebek hokeyi romantizmi olan All Series'e başlayın:

Düşman aşıklar ve zorunlu yakınlık mı? Yalanlar, Kalpler ve Gerçekler Serisine KÜÇÜK YALANLAR ile başlayın:

YAZAR HELENA HUNTING HAKKINDA

NYT ve USA Today çoksatan yazarı Helena Hunting, muhteşem ailesi ve uyumak için en iyi yerin klavyesi olduğunu düşünen sevimli kedisiyle Toronto'nun eteklerinde yaşıyor. Helena, duygusal çağdaş romantizmden ağlayana kadar güleceğiniz romantik komedilere kadar her şeyi yazıyor. Eğer göz yaşartıcı bir şeyler arıyorsanız, onun öfkeli tarafını H. Hunting'in altında bulabilirsiniz.

HELENA İLE BAĞLANTI KURUN

[Amazon](#)
[Web Sitesi](#)
[Facebook](#)
[Instagram](#)

[Helena ile İletişimde Kalın](#)
[Helena'nın Facebook Okuyucu Grubuna Katılın](#)

HELENA HUNTING YAZARA AIT DIĞER KITAPLAR

TORONTO TERÖR SERİSİ

[Eğer Benden](#)

[Nefret](#)

[Ediyorsan Eğer](#)

[Beni İstiyorsan](#)

[Eğer Bana](#)

[İhtiyacın Varsa](#)

[Eğer Beni Seviyorsan](#) (Mart 2025'te)

TILTON ÜNİVERSİTE SERİSİ

[Chase Lovett Beni İstiyor](#) (Ocak 2025'te)

PUCKED SERİSİ

[Pucked \(Pucked #1\)](#)

[Pucked Up \(Pucked #2\)](#)

[Pucked Over \(Pucked #3\)](#)

[Forever Pucked \(Pucked #4\)](#)

[Pucked Under \(Pucked #5\)](#)

[Pucked Of f \(Pucked #6\)](#)

[Pucked Love \(Pucked #7\)](#)

[AREA 51: Silinmiş Sahneler ve Outtakes](#)

[Mürekkepleniyor](#)

[Pucks & Penaltılar](#)

[Nerede Başlıyor](#)

TÜMÜ SERİLERDE

[Yalan için Yalan](#)

[Bir İyiliğe Karşılık Bir](#)

[İyilik Bir Sırra Karşılık](#)

[Bir Sır Bir Öpücüğe](#)

[Karşılık Bir Öpücük](#)

YALANLAR, KALPLER VE GERÇEKLER SERİSİ

[Küçük Yalanlar](#)

[Acı Tatlı Kalp](#)

[Paramparça Gerçekler](#)

SHACKING UP SERİSİ

[Shacking Up](#)

[Getting Down \(Novella\)](#)

[İlişki Kurmak](#)

[Makyaj Yapmanı Çok](#)

[Seviyorum](#)

[Dikkatli Kullanın](#)

SPARK KARDEŞLER SERİSİ

[Kıvılcımlar](#)

[Uçuştığında](#)

[Yıldızlı Gözlü Aşk](#)

[Bir Dilek Tut](#)

LAKESIDE SERİSİ

[Komşuda Aşk](#)

[Gölde Aşk](#)

KIRPILMIŞ KANATLAR SERİSİ

[Cupcakes and Ink](#)

[Kırılmış Kanatlar](#)

[Çatlaklar Arasında](#)

[Mürekkepli Zırh](#)

[Zırhtaki Çatlaklar](#)

[Mürekkepteki Kırıklar](#)

BAĞIMSIZ ROMANLAR

Kütüphaneci Prensibi Sonsuza

Dek Felaket

Sen Hayalet Olmadan Önce (Debra Anastasia ile)

FOREVER ROMANCE STANDALONES

İyi Şans Tılsımı Sevimli

ile Tanışın

Kekimi Öp

Bir Aşk Felaketi

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

